

HÔN CÔ GÁI RỒI BỎ HỌ KHÓC

Tại Sao Phụ Nữ Mất Khi

Họ Nhượng Bộ

LISA BEVERE

Dịch Giả: Ngô Minh Hòa

Những Lời Khen Tặng Dành Cho Cuốn Sách “Hôn Cô Gái Rồi Bỏ Họ Khóc”

Lisa Bevere là một phụ nữ thẳng thắn, minh bạch của Đức Chúa Trời mà tôi quen biết. Đó là lý do bạn có thể tin tưởng những gì cô chia sẻ trong cuốn sách này, vì nó đến từ sự cầu nguyện rất nhiều, từ cuộc sống ngăn nắp, từ một quá trình lâu năm biết Chúa rất gần gũi và từ một tấm lòng tận hiến để giúp đỡ người khác. Có một thời khi phụ nữ ước ao sống trọn vẹn cho Chúa nhưng họ bị lừa dối và bị kẻ thù cướp đi linh hồn họ. Lisa nói thẳng về vấn đề này một cách chân thật và rõ ràng và với văn phong thu hút người đọc. Tôi biết vì một khi tôi bắt đầu đọc cuốn sách, tôi không thể bỏ xuống được. Đây là một cuốn sách rất cần cho thời nay và mọi phụ nữ phải đọc, bất kể tuổi tác. Tôi ước ao gì tôi biết được thông tin này trước đây khi tôi còn là một thiếu nữ.

- STORME OMARTIAN

Tác giả sách bán chạy *The Power of a Praying Wife*

Lisa đã dùng Lời Chúa để soi sáng về cách Chúa dự định mọi thứ, không bị méo mó như chúng ta thấy ngày nay. Đây là cuốn sách quan trọng cho con gái tôi và con gái của bạn và cho bất cứ ai muốn tìm thấy sự tự do trong kế hoạch của Chúa dành cho người nam và người nữ.

- STEVE ARTERBURN

Tác giả sách bán chạy *Every Man's Battle, Avoiding Mr. Wrong, và Finding Mr. Right*; và là nhà sáng lập *Women of Faith*

Lisa giải quyết vấn đề thuộc tấm lòng về đời sống tình dục của phụ nữ bằng vẻ đẹp, ân sủng và sức mạnh của Chúa. Chúa kêu gọi tất cả phụ nữ hãy lấy lại đời sống tình dục như Chúa đã định.

Tôi tin Lisa đã chạm đến tấm lòng Chúa và trả lại chiếc áo trinh tiết về tình dục cho phụ nữ

Sự phục hồi là tấm lòng của Đức Chúa Trời chúng ta và là trọng tâm của cuốn sách do Lisa Bevere viết.

Cô đã viết rất nhân từ và đầy tính thuyết phục về ý định của lòng Ngài đối với sự thánh sạch trong đời sống tình dục của phụ nữ.

Tôi nhiệt thành giới thiệu cuốn sách này cho bất kỳ người con gái nào của Chúa bất kể tuổi tác. Tôi nhiệt thành giới thiệu nó như là một nguồn tham khảo cho các lãnh đạo thanh niên, các nhà tư vấn và cho các bậc phụ huynh yêu thương con gái mình.

- DOUGLAS WEISS PH.D

Giám đốc điều hành, Heart to Heart Counseling Center

Trong cuốn sách lôi cuốn này, Lisa Bevere dám trả lời những thắc mắc về tình dục mà các phụ nữ đang hỏi và phần lớn cách lãnh đạo hội thánh tránh né. Sự can đảm và tiếng nói đanh thép của Lisa đã biến cuốn sách này thành cuốn sách mà mọi phụ huynh và lãnh đạo thanh niên phải đọc. Quan trọng hơn hết, cuốn sách này là cuốn mà mọi phụ nữ nên đọc, là những người khao khát sự khôn ngoan của Chúa để sống cuộc đời trong sạch trong một thế giới băng hoại.

- NANCY ALCORN

Chủ tịch và nhà sáng lập Mercy Ministries of America

Chúa đã ban cho Lisa Bevere sự khôn ngoan và tri thức vượt qua tuổi tác và tôi vô cùng phấn khởi về cuốn sách này mà cô ta đã viết. Nó chứa đựng những lời khuyên thuộc linh chánh thống, nhằm giúp các phụ nữ trẻ và giải cứu họ khỏi áp lực mà xã hội áp đặt lên họ.

Cuốn sách cũng sẽ là cẩm nang hữu ích cho các bà mẹ, các lãnh đạo thanh niên và các mục sư độc thân.

- BETTY ROBISON
Cohost, Life Today

Người bạn thân của tôi là Lisa đã làm việc này lần nữa! Cô ta chạm đến tấm lòng của phụ nữ và dạy dỗ họ qua cuốn sách đầy quyền năng này.

- SHERI ROSE SHEPHERD
Diễn giả và tác giả Fit For Excellence and Life is Not a Dress Rehearsal

Với lòng trắc ẩn và cái nhìn sâu sắc, Lisa nói thẳng với những ước ao thầm kín và sâu thẳm của con tim phụ nữ và rồi hướng họ về Đấng yêu thương họ thật và là Đấng có thể làm thỏa mãn họ. Cô phơi bày sự dối trá và sự lừa dối của hệ thống thế gian, trả lại nhân phẩm và giá trị cho phái tính nữ đích thực.

- KATIE LUCA
Đồng sáng lập, Teen Mania

Là một tác giả chuyện viết về chuyện trong sạch về tình dục cho nam giới, tôi liên tục hỏi, “Còn về phụ nữ chúng ta thì sao? Chúng ta cũng tranh chiến với tội tình dục nữa!” Phụ nữ cần lắng nghe từ phụ nữ về vấn đề này và Lisa chính là người phụ nữ đó. Chúa đã biến đổi cuộc đời tôi qua các sách vở của vợ chồng Bevere nhiều lần. Lisa đã để thời gian cầu nguyện, kiêng ăn và tìm kiếm tấm lòng của Chúa về chủ đề này, tôi tin chắc cuốn sách này sẽ biến đổi cuộc đời bạn.

- FRED STOEKER
Đồng tác giả, Every Man's Battle, Every Woman's Desire

HÔN
CÔ GÁI
RỒI BỎ HỌ
KHÓC

*Tại Sao Phụ Nữ Mất Khi
Họ Nhượng Bộ*

LISA BEVERE
Dịch giả : Ngô Minh Hoà

Kissed the Girls and Made them Cry, Vietnamese, by Lisa Bevere
© 2019 Messenger International
MessengerInternational.org

Originally published in English as *Kissed the Girls and made them Cry*
© 2002 Messenger International

Additional resources in Vietnamese by John and Lisa Bevere are available
for free download at: **CloudLibrary.org**

To contact the author : LisaBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is
NOT FOR SALE
Printed in Viet Nam

Hôn Cô Gái rồi Bỏ Họ Khóc, Vietnamese, by Lisa Bevere
© 2019 Messenger International
MessengerInternational.org

Tựa nguyên tác trong tiếng Anh *Kissed the Girls and made them Cry*
© 2002 Messenger International

Các nguồn tư liệu khác trong tiếng Việt của John and Lisa Bevere có thể
tải miễn phí tại : **CloudLibrary.org**

Liên hệ tác giả : LisaBevere@ymail.com

Sách này là quà tặng của Messenger International
KHÔNG BÁN
In tại Việt Nam

Cuốn sách này được cống hiến cho chị em phụ nữ trẻ cũng như già, là những người có ước mơ nhưng đã bị quên lãng. Những nụ hôn không có ý định làm cho chúng ta khóc .. chỉ mang lại niềm vui mà thôi. Nguyên những lời chia sẻ trong các trang sách này đánh thức trở lại giấc mơ và làm cho nó sống động trong tấm lòng bạn. Tôi cầu nguyện bạn sẽ biến những lẽ thật này thành của bạn và xua tan mọi ký ức bóng ma, mọi nỗi sợ hay cơn ác mộng đang ngăn cản bạn sống trong niềm vui sướng. Hãy chạy đến vòng tay âu yếm của vị Hoàng tử của bạn và bước vào giấc mơ của bạn.

- *Lisa Bevere*

Mục Lục

01 -	Câu Chuyện Của Chúa Đọc Lúc Đi Ngủ.....	08
02 -	Chúng Ta Đang Ở Đâu?.....	20
03 -	Hãy Đi, Đừng Phạm Tội Nữa.....	31
04 -	Đánh Thức Tình Yêu.....	44
05 -	Công Chúa Trong Rừng.....	64
06 -	Công Chúa Lọ Lem Nguyên Thủy.....	76
07 -	Làm Gì Khi Ham Muốn Tình Dục Được Đánh Thức.....	88
08 -	Tôn Trọng Cha Mình.....	103
09 -	Của Lễ Sống.....	113
10 -	Phá Vỡ Lời Nguyền.....	126
11 -	Được Chọn Bởi Một Đức Chúa Trời Thánh Khiết Và Nhiệt Thành.....	145
12 -	Sức Mạnh Của Sự Thánh Sạch.....	158
13 -	Mặc Vào Để Ra Trận.....	176
14 -	Sống Không Hối Hận.....	189
15 -	Tại Sao Chúng Ta Mất Khi Chúng Ta Nhượng Bộ.....	206
	Kết Luận: Sức Mạnh Của Tình Yêu.....	214
	Vài Nét Về Tác Giả.....	218
	Lời Cảm Ơn.....	219

1 Câu Chuyện Của Chúa Đọc Lúc Đi Ngủ

Chuông điện thoại reo làm gián đoạn tiếng ồn ào trong căn nhà của bốn cậu nhóc mới vừa đi học về vào mùa hè.

“Xin chào?”

Đó là tiếng của mục sư của tôi.

“Lisa, tôi không biết cô có thì giờ chia sẻ cho nhóm thiếu nữ trung học tối nay về tình dục được không?”

Tôi hơi khựng, đầu óc mới vừa nhớ đến một kênh truyền hình giờ địa phương mà tôi đã xem khi đang giặt giũ. Nếu kênh này đúng như vậy thì đúng là có nhiều thứ thay đổi kể từ thời trung học của tôi. Theo như kênh truyền hình đó, ngay cả học sinh trung học cũng quan hệ tình dục mà thời tôi còn niên thiếu cũng chưa có chuyện đó.

Tôi ngập ngừng, thấy mình hơi căng thẳng, “Tối nay hả?”

Ông mục sư nói tiếp, “Đúng rồi, đây là chương trình. Chúng ta sẽ tách các em nam với nữ riêng ra. Tôi sẽ lo nói chuyện với em nam còn cô chia sẻ cho mấy em nữ trong phòng nhóm thiếu niên.”

Ngay cả học sinh trung học cũng quan hệ tình dục mà thời tôi còn niên thiếu cũng chưa có chuyện đó.

“John tối nay bay về. Nếu mục sư không phiền để em hỏi ý kiến chồng em trước?” Tôi nói để câu giờ.

“Không sao, cô gọi cho tôi hay cho mục sư thanh niên khi cô quyết định.”

Tôi gác điện thoại . . . hơi run. Chuyện gì xảy ra đây? Tôi đã đi lại khắp nước chia sẻ trước đây rất nhiều nhóm phụ nữ từ mọi lứa tuổi, vậy sao lại hồi hộp về các cô gái trung học? Tôi cần giữ bình tĩnh. Nói cho cùng, tôi trước đây là vợ của mục sư thanh niên. Tôi đã cố gắng lắm mới vượt qua được hai ba năm gì đó. Còn bây giờ tôi nhận ra rằng không phải nhóm các thiếu nữ đó làm tôi hơi lo . . . mà chính là đề tài nhạy cảm đó.

Tôi gọi cho chồng tôi. Anh trả lời qua điện thoại công cộng ở phi trường.

“Anh ơi, mục sư của chúng ta muốn biết em có nhận để nói chuyện với nhóm nữ sinh trung học tối nay về tình dục không. Em không biết nên làm gì . . . Ý em là anh về nhà tối nay và chắc cũng hơi trễ, em không chắc là em có chia sẻ được tối nay không. Ý em là anh có biết có rất nhiều thiếu nữ ở trung học quan hệ tình dục bằng miệng không?”

Lời giải thích khúc cuối của tôi hơi lộ liễu, nhưng chồng tôi rõ ràng là không ngại gì. “Anh thì không sao. Anh nghĩ em nên chia sẻ.”

“Nhưng em sẽ nói gì với những nữ sinh trung học này? Em không có con gái và cũng không có thời gian chuẩn bị,” Tôi lập luận vậy.

Chồng tôi trả lời ngay, “Lisa à, em có 3 tiếng. Anh nghĩ em nên chia sẻ.”

Thôi được. Anh không cho tôi cơ hội nào để lẩn tránh. Tôi nghe mấy đứa con trai tôi cãi qua cãi lại và rồi la hét om sòm trên lầu.

“Chắc không được quá. Mấy đứa con quậy quá . . . sao mà em chia sẻ về tình dục được?”

“Em nghe này, Chúa sẽ bày tỏ cho em. Anh đang lên máy bay đây. Hãy gọi mục sư và nói rằng anh đồng ý.”

“Được rồi, em không chắc lắm . . . nhưng anh đi đi. Gọi cho em khi máy bay hạ cánh.” Tôi nói vậy.

Dĩ nhiên chồng tôi thì không có gì – anh ta đâu có lãnh trách nhiệm chia sẻ. Tôi ghét là khi tôi tìm cách trốn tránh thì anh ta không cho tôi lối thoát. Tôi nhìn quanh quần phòng làm việc của anh, liếc nhìn mấy cuốn sách tham khảo nào đọc được khi tôi gọi điện lại cho mục sư, vẫn không biết chắc là tôi sẽ nói gì.

“Chào mục sư, John đồng ý.” Trước khi tôi nhận ra thì tôi đã cam kết chia sẻ.

“Nào hãy nghe này, tôi không muốn cô chuẩn bị chi nhiều. Đây là chương trình : chúng ta sẽ ngợi khen và thờ phượng. Rồi các thiếu nữ sẽ đi theo cô. Các em sẽ có cơ hội điền vào phiếu hỏi câu hỏi nào các em muốn hỏi. Cô sẽ trả lời các câu hỏi này khoảng hơn một giờ, rồi chia sẻ cho các em nữa tiếng và cho các em về.”

“Em có được xem trước các câu hỏi không?” Câu trả lời là không. Tôi đâm ra hỏi khó chịu.

“Mục sư có biết chắc em là một con người tốt trước khi tin Chúa không? Ý em nói là em không có lời chứng tuyệt vời rằng em còn trong trắng hay tốt đẹp hơn người ta. Em nghĩ có ai khác đủ phẩm chất hơn để chia sẻ chuyện này.”

“Nhưng tôi nghĩ cô không nên làm chứng về cô (rõ ràng là tôi không thể làm chứng về bản thân). Tôi muốn cô nói về đời sống thánh khiết và cung cấp cho các em câu trả lời đúng. Cô sẽ làm được.”

Và rồi ông mục sư cúp máy. Tôi gác máy, thắc mắc làm sao mà tôi nói chuyện gì được đây. Tôi còn có nhiều chuyện khác để làm. Tôi lại phải để con cái ở nhà tối đó và cũng không thấy mình đủ tiêu chuẩn để nói về đề tài này. Tôi chạy đến phòng làm việc của John và kêu bốn đứa con tôi lại và thông báo cũng như đưa ra lí do chính đáng.

“Này tụi con, mẹ cần các con ngoan ngoãn. Mẹ được mời chia sẻ cho một nhóm học sinh trung học sau 3 tiếng nữa. Mẹ cần chuẩn bị. Mẹ sẽ vào phòng làm việc của ba. Xin hãy để mẹ yên nhé. Hãy ra ngoài sân chơi hay lên lầu gì đó, nhưng mẹ không muốn đứa nào ở trong nhà gây ồn ào. Mẹ không muốn đứa nào cãi lộn nhé. Hiểu chưa?

Các con tôi nhìn nhau và gật đầu đồng ý. Chúng nhận ra ánh mắt của bà mẹ hơi lo âu.

Tôi quay trở lại phòng làm việc của chồng tôi và lục đục từ điển tra cứu cũng như các sách vở tham khảo. Tôi liếc nhìn đứa con trai chín tuổi của tôi là Alec, đang đứng bên ngoài nhìn tôi qua cửa kiếng. Tôi kéo cửa ra.

Tôi nói hơi bức mình, “Alec, con làm gì đó?”

Cháu trả lời cách ngây thơ, “Con có làm gì đâu. Con đang xem mẹ thôi mà.”

“Đây không phải là việc của con. Mẹ đã bảo là hoặc lên lầu hoặc ra ngoài sân chơi! Đi ngay!” Tôi nói dứt khoát.

“Dạ vâng!” Cháu chạy mất đất.

Đúng là tụi nhỏ! Tôi giam mình trong phòng và mở cuốn chú giải Matthew Henry’s Commentary nhưng tôi không biết bắt đầu từ đâu. Tôi kéo cuốn Kinh Thánh The Amplified Bible ra và đọc lại những câu Kinh Thánh quen thuộc về sự thánh sạch và tội tà dâm và gian dâm, khi đó chuông điện thoại vang lên. Tôi cảm thấy hơi lo. Tôi vội nhấc máy.

“Xin chào?”

Cũng là mục sư tôi gọi lại. “Này Lisa. Xin nghe nào, tối nay hoãn lại rồi. Chúng tôi không thể sắp xếp được. Nhưng chúng tôi muốn loan báo tối nay là tuần sau buổi hỏi đáp sẽ tiến hành. Cô có ở nhà tuần sau không?”

Đây là cơ hội của tôi! Có lẽ tôi đã có kế hoạch đi đâu đó. Tôi xem sổ tay của tôi và sẽ lên lịch cho tuần tới.

“Em sẽ có nhà tuần tới!”

“Tốt quá, chúng ta sẽ gặp nhau tuần sau.” Rồi ông cúp máy.

Tôi cảm thấy nhẹ người, biết rằng tôi còn một tuần nữa thay vì chỉ có 3 giờ để soạn bài. Tôi thở phào nhẹ nhõm và cho các con tôi biết chúng nó vẫn chơi giỡn bình thường, tôi thấy nhẹ người suốt

ngày hôm đó.

Suốt tuần đó tôi cứ nghĩ đến buổi nhóm và bài chia sẻ trong lòng. Tôi tìm kiếm Chúa và Kinh Thánh. Lòng tôi tìm kiếm câu trả lời cho các câu hỏi mà tôi biết tôi sẽ được hỏi. Tôi đoán trước được rằng nếu có câu hỏi nào khó quá thì cho qua nếu nó liên quan đến đời sống tình dục cá nhân. Tôi tìm Kinh Thánh để có câu trả lời cụ thể và rõ ràng, để rồi sau này các con tôi hỏi thì tôi cũng có câu trả lời cho chúng. Nói cho cùng, trước đây tôi giống như bà mẹ mà kể cho các con trai mình nghe rằng tụi bây sẽ bị nhiễm HIV khi hôn nhiều cô gái rồi sau đó chúng sợ khi hôn chào mấy người bà con của chúng. Tôi không muốn làm cho các con tôi sợ hãi khi đi vào chi tiết vì lúc đó chúng còn nhỏ quá.

Tôi đã cho đưa con trai lớn của tôi đi học khóa học hẹn hò khi nó 12 tuổi và tôi hứa là sẽ sắp đặt hôn nhân cho nó. Tôi thậm chí hứa sẽ tìm vợ tương lai cho nó khi tôi đi đây đó. Tôi còn thuyết phục nó tiết kiệm tiền trong việc hẹn hò để nó có thể dùng tiền đó mua xe hơi.

Nhưng giờ thì tôi phải nghiêm túc. Có lẽ sẽ có hàng trăm thiếu nữ không nghe theo lời khuyên về việc hôn nhân được cha mẹ sắp đặt. Tôi đã cầu nguyện tha thiết:

Cha ơi, con thật sự cần câu trả lời cho các cô gái này. Con xin Ngài ban cho con sự khôn ngoan của Ngài, không phải quan điểm của con hay của ai khác. Liệu con có khuyên các em chỉ nên nắm tay thôi, đừng đi xa hơn thế? Ngài có nghĩ hôn hít là được không? Con thật sự cần câu trả lời sớm.

Tôi chờ nhưng không cảm nhận câu trả lời nào cho lời cầu nguyện của tôi, tôi đứng dậy và đi tắm. Ngày hôm sau là ngày lễ. Khi tôi tắm, đầu óc tôi nghĩ ngợi đến những con đường mà tôi sẽ đi qua ngày hôm sau. Lúc đó tôi nghe Đức Thánh Linh phán với tôi và hướng sự chú ý của tôi.

Ngài phán với tôi, “Con đang tìm kiếm luật lệ để kiểm chế cách hành xử của các em. Luật lệ sẽ không giữ gìn chúng. Sức mạnh mà các em cần đến từ mối quan hệ. Hãy thay đổi sự tập trung của con về

những gì các em không thể làm đến những gì các em có thể làm. Hãy nói cho chúng có thể hẹn hò với các bạn trai như chúng bày tỏ trước mặt cha chúng. Vì người cha là người bảo vệ đức hạnh của con gái mình.”

“Hãy nói cho chúng có thể hẹn hò với các bạn trai như chúng bày tỏ trước mặt cha chúng.”

Tôi vô cùng phấn khởi! Vấn đề không phải là luật lệ và tôi không thể để mình rơi vào cái bẫy này. Làm thế sẽ biến buổi trao đổi thành một bài giảng về luật pháp và khiến cho các em cảm thấy bất lực và tôi thất vọng luôn. Trái lại, vấn đề là có mối quan hệ với Cha Thiên Thượng và hiếu kính cha mẹ chúng. Vấn đề không phải là đưa ra các giới hạn, các bài học về đạo đức được khắc chạm trong bảng đá mà là những lẽ thật sống được khắc ghi trong lòng chúng. Tôi nhảy ra khỏi phòng tắm, lau mình và bắt đầu đánh máy sáu trang giấy bài chia sẻ của tôi.

Tối hôm sau tôi đến nhà thờ sau khi giờ ngợi khen bắt đầu, cảm thấy hơi không tự tin lắm. Tôi thấy tôi là một phụ nữ ở độ tuổi 40 đang đứng giữa rất nhiều các em thiếu nữ. Tôi tưởng tượng các em nhìn tôi như một bà mẹ khó ưa đến để dòm ngó bọn chúng. Khi sự thờ phượng xong, người ta phát ra tờ giấy điền câu hỏi cho mọi người khắp nhà thờ. Tôi mỉm cười với các em ngồi gần tôi và khích lệ chúng hãy viết ra câu nào chúng muốn hỏi. Tôi mong là các em sẽ cảm thấy thoải mái vì tôi có thể nhận ra các em hơi sợ khi viết câu hỏi.

Một em hỏi cách hồn nhiên, “Em có câu hỏi về chuyện ăn mặc.”

Tôi gật đầu với vẻ tự tin và mỉm cười, tự nhủ, Tốt! Mình có thể trả lời câu hỏi về chuyện ăn mặc. Sự việc dễ hơn là mình tưởng. Mình sẽ không còn sợ nữa.

Khi các em viết ra câu hỏi vào giấy, tất cả các em nữ vào sảnh chính, là phòng nhóm dành cho thanh thiếu niên. Khi mọi người túa ra tôi thấy các em gái to cao và la lối om sòm khi chúng tôi đi đến phòng nhóm thanh niên. Tôi chờ phía bên hông khi các trưởng ban thanh niên thu lại các câu hỏi từ 400 em thiếu nữ và quan sát mấy em ngồi vào ghế. Khi các em ngồi vào đông đủ, thì vẫn còn nhiều em không có chỗ ngồi. Khi đã gom hết các câu hỏi và người ta đưa cho

tôi cái micro, tôi tiến lên khán đài để bắt đầu phần hỏi đáp.

Dù đã có một tuần chuẩn bị nhưng tôi cũng không chuẩn bị để trả lời hết những câu hỏi mà tôi nhận tối hôm đó. Câu hỏi đầu tiên là có phải một nam thanh niên (ghi tên trong giấy) trong hội thánh là một người gọi cảm nhất không. Tôi trả lời tôi không đồng ý. Tôi nói với các em rằng chồng tôi mới là người gọi cảm nhất trên đời này.

Câu hỏi tiếp theo liên qua đến việc ăn mặc : Ăn mặc khiêu gợi có được không? Hở tới mức nào thì được?

Tôi nhìn các em ngay trước mắt. Nhiều em gái mặc quần rất ngắn đến nỗi tôi ngại rằng khi các em ngồi xuống sẽ thấy hết. Các em gái khác thì mặc quần jean bó và ngắn đến độ lộ hông luôn.

Để làm sáng tỏ vấn đề tôi hỏi, “Các em thắc mắc cô có đồng ý khi các em ăn mặc khiêu gợi không?”

Phần lớn thánh giả đều gật đầu, hàm ý các em hiểu ý tôi.

“Thôi được, đây là ý hay. Hãy cứ ăn mặc như một cô gái đứng đường nếu bạn muốn hấp dẫn một tên chơi gái. Chuyện này cũng giống như câu cá – bạn dùng mồi nào bạn sẽ bắt được loại cá đó. Nếu bạn muốn bắt một thằng con trai nhếch nhác thì hãy ăn mặc cách nhếch nhác.”

Các em hơi khựng, tôi nói tiếp : “Cô không nói ăn mặc hấp dẫn hay thời trang là sai, nhưng ăn mặc khiêu gợi chỉ đúng khi ở trong phòng kín giữa vợ và chồng mà thôi.”

Chuyện này cũng giống như câu cá - bạn dùng mồi nào bạn sẽ bắt được loại cá đó.

Tôi chia sẻ những bộ đồ tôi mặc khi tôi ở phòng ngủ chỉ tôi và chồng tôi thì tôi không mặc khi dẫn chó đi dạo hay khi chiên trứng ở nhà bếp trước mặt mấy đứa con trai của tôi. Thường các con tôi giúp tôi giặt quần áo, nên tôi phải giải thích cho chúng biết phải xếp quần áo của ba mẹ riêng ra. Các em nhún vai và chuyển câu hỏi tiếp theo, “Em không biết chắc là em ăn mặc kín đáo tới mức nào.”

Một câu hỏi khác từ các cô gái hỏi phần nào trong cơ thể có thể hở được,

Hở tới mức nào?

tôi gợi ý câu Kinh Thánh nói về tai và mũi (Ê-xê-chi-ên 16:12). Tôi khuyên hãy tránh xa từ phần ngang hông trở xuống.

Có vài câu hỏi về tiêu chuẩn của Kinh Thánh về việc đồng tính. Kinh Thánh có nói gì về chuyện này không? Chuyện này có tội lỗi không? Làm sao mà hai người yêu nhau lại là tội, dù đó là đồng tính hay không? Để trả lời, tôi đưa ra những địa chỉ Kinh Thánh để các em tự nghiên cứu và giải thích rằng yêu thì đúng thôi nhưng phải yêu đúng đối tượng (quan hệ tình dục giữa người cùng phái tính) vẫn là tội. Làm thế là làm bằng hoại tình yêu đích thực mà phải được biểu lộ theo cách Chúa định.

Cũng có nhiều câu hỏi khác về chuyện quan hệ bằng miệng, nhiều chuyện rất thô tục nên không cần nói ra. Rồi đến một câu hỏi quan trọng. Xin đừng hiểu lầm tôi. Tôi đã gặp câu này vài lần rồi, nhưng tôi cố tình cho qua cho đến khi tôi bốc trúng cùng một câu hỏi được ghi ra rất rõ ràng, đó là câu, Ăn mặc hở hang có được không? Tôi không thể tránh né được – đây là lúc mà mấy em chờ nghe : Câu hỏi được mong đợi . . . Hở tới mức nào?

Khi tôi chia sẻ câu trả lời Đức Thánh Linh ban cho tôi, lời bàn tán và tiếng qua lại dừng lại, cả khán đài im lặng. Mỗi cô gái ngồi trong phòng nhóm đều suy nghĩ, Trước mặt cha mình thì sao? Trông giống con khi cái quá? Thôi nào, mình sẽ không làm thế trước mặt cha mình được!

Điều này là sự thật, phần lớn mọi chuyện chúng ta biểu lộ cách khiêu gợi chỉ xảy ra ở phòng the, vào ban đêm, trong bóng tối, trong xe hơi hay ở động hút sách. Nếu chúng ta bề bộn thì có lẽ chúng ta làm ồn ào căn phòng ngủ ở nhà chúng ta đang khi ba mẹ mình ngủ ở phòng khác, nhưng chúng ta sẽ không bao giờ tỏ vẻ khiêu gợi ngay ban ngày, trước mặt cha mẹ chúng ta!

Một sự im lặng bao trùm thánh phòng và tôi biết câu trả lời đúng cho một câu hỏi mà cả một thế hệ của các em gái đã bị làm cho méo mó và dễ dục. Một sự thật cảnh tỉnh đối với tôi là tôi đang đứng trước các em học sinh trung học tin Chúa đang ở dưới sự lãnh đạo của một mục sư đầy quyền năng, đầy nhiệt quyết và nóng cháy cho

thanh niên. Tôi biết người lãnh đạo này muốn đời sống thánh khiết và yêu mến Chúa tràn quét trên giới trẻ và mang lại phần hưng. Tôi biết các mục sư thanh niên này sống thánh khiết. Vậy vấn đề là gì? Tôi có được vài ánh sáng.

Rồi tôi giảng sứ điệp và kết thúc buổi nhóm lúc 9 giờ tối, những em nào muốn được cầu nguyện và muốn hỏi thêm thì ở lại gặp mục sư thanh niên. Tôi hơi sốc là rất nhiều em ở lại, vẻ mặt khác với vẻ mặt lúc các em mới tới. Những gì tôi nghe suốt hai giờ sau làm lòng tôi tan nát.

Các em thiếu nữ này khiếp sợ trong đau đớn và xấu hổ khi lơ quan hệ tình dục và bị lạm dụng bởi những con người mà các em tin tưởng : bạn bè, bạn trai, chú dượng, anh trai, anh kế, thậm chí là cha các em. Các cô gái này chịu đau đớn khi nghĩ đến những hình ảnh quan hệ trong đầu, qua các phim ảnh hay trang mạng đồi trụy. Các cô gái này cảm thấy dơ bẩn qua các cuộc nói chuyện hay trò đùa tục tiểu mà các em can dự vào. Các em khác thì rơi vào chuyện thủ dâm.

Tất cả những chuyện thầm kín này làm hoen ố cuộc đời non trẻ của các em và vết thương ăn sâu không thể tẩy xóa một sớm một chiều.

Các em gái này không có một nơi chốn an toàn để các em ngủ nghỉ mà không dẫn vật với những hình ảnh, những ý tưởng của quá khứ. Các em sống trong bất an vì quá sợ hãi và xấu hổ. Một số em biết các điều răn luật lệ nhưng không bảo vệ bản thân khỏi những tấn công bên ngoài. Thường thì thể xác có thể được buông tha khỏi sự lạm dụng nhưng tâm trí thì chưa. Các em mong có chàng hiệp sỹ nào đó đến giải cứu các em. Nhưng một khi giải thoát các em khỏi bóng ma đang bắt các em làm nô lệ thì các chàng hiệp sỹ đó cũng biến mất. Thường thì những người đàn ông bước vào cuộc đời mấy em đều làm cho các em thất vọng, thường lợi dụng mấy em hay rồi bỏ các em, khiến cho các em càng dễ tổn thương và mất lòng tin tưởng.

Các em mong có chàng hiệp sỹ nào đó đến giải cứu các em. Nhưng một khi giải thoát các em khỏi bóng ma đang bắt các em làm nô lệ thì các chàng hiệp sỹ đó cũng biến mất.

Tôi được kể về một câu chuyện bị lạm dụng rất tinh vi từ các bậc cha mẹ mà tưởng chừng như vô hại ; đó là cha mẹ xem phim đồi trụy, cảnh ăn mặc hở hang ngay trong nhà hay trong rạp tối. Các em gái này chia sẻ mấy em rất ngại ngùng khi cha mẹ mấy em xem các phim này, đặc biệt là có người cha ở đó. Chúng cảm thấy mắc cỡ và thẹn thùng, khi nhìn thấy cha mẹ chúng đang xem. Sau khi xem một vài bộ phim hay kênh truyền hình, các em không thể tránh đi nhưng lại chứng kiến cảnh cha mẹ chúng xem. Qua việc chứng kiến cha mẹ chúng xem cảnh ăn mặc hở hang của các phụ nữ muồn khiêu gợi, phơi bày sự trinh tiết của họ. Các em có cảm giác dễ bị tổn thương và bị lạm dụng mà không biết lý do.

Nhưng làm sao một bé gái cảm thấy an toàn và được bảo vệ nếu cha chúng giải trí toàn là phim khiêu dâm? Liệu cháu có cảm nhận sự bảo vệ hay đâm ra thất vọng khi cha cháu không có đó? Chuyện gì xảy ra khi các bé gái không còn cảm thấy an toàn?

Nhưng làm sao một bé gái cảm thấy an toàn và được bảo vệ nếu cha chúng giải trí toàn là phim khiêu dâm?

Có lẽ bạn không cảm thấy như thế, nhưng cảm thấy xấu hổ hay không ham muốn gì vì những hình ảnh tội lỗi mà thế gian đã phơi bày. Dường như là kẻ ác đã biến cái ham muốn lành mạnh thành sự dâm dục. Vì thế những ham muốn và ước ao trở thành nỗi ám ảnh. Bạn thắc mắc không biết bạn có thể hoán đổi sự an toàn và những luật lệ giới hạn để đổi lấy sự ước ao và sự bỏ mặc.

Tại sao tôi viết một cuốn sách nói về sự trinh tiết khi mà có vẻ không ai muốn nghe hay không muốn thích thú gì? Vậy tôi viết cho ai đọc đây? Để trả lời, cuốn sách này dành cho các em gái dậy thì. Nó cũng dành cho các bà mẹ để ghi nhận. Nó dành cho những ai sa ngã muốn được nâng đỡ. Và nó cũng dành cho những ai muốn giữ mình, biết được phần thưởng và được khích lệ để đứng vững vàng.

Cuốn sách này là một lá thư từ thế hệ của các bà mẹ và người cố vấn, là những người cảm thấy tiếc nuối, gởi cho các cô gái thuộc thế hệ này nhằm giúp họ tránh khỏi những thất bại của thế hệ trước và

thừa hưởng những lời hứa, chứ không trải qua nỗi đau. Nó là một công cụ dành cho các bà mẹ cảm thấy không thể nói không với các con gái họ vì nhiều năm trước đây chính họ đã đồng tình.

Đây không phải là cuốn sách phải, đừng, nên chớ . . . mà là cuốn sách phục hồi. Một cái nhìn thoáng qua về cách Chúa nhìn vấn đề, khả thi về ý định nguyên thủy của Chúa. Một số người gọi nó là câu chuyện cổ tích, nhưng tôi tin nó là thật. Luật lệ không bao giờ phóng thích chúng ta, cũng như sợ hãi và sự kiểm soát không hề giữ chúng ta an toàn. Chính lẽ thật mới phóng thích chúng ta, lẽ thật lớn hơn mọi lời dối trá tràn lan xung quanh chúng ta. Lẽ thật là ánh ban mai nơi mà bóng tối của thất vọng bao trùm.

Tôi nghe người ta nói nếu bạn muốn ai đó nghe điều gì đó, hãy chia sẻ bằng hình thức kể chuyện. Tôi thấy điều này đúng cách đây nhiều năm khi tôi kể cho các con tôi các câu chuyện lúc chúng đi ngủ. Câu chuyện bịa vào cái thời tiên phong xa xưa về một gia đình di chuyển đến miền Tây để khai hoang. Tôi cũng kể câu chuyện này khi cả mẹ con tôi đều ngủ gục. Thường thì các con tôi ngủ gục trước khi câu chuyện kết thúc. Phần tôi thì cứ kể miên man còn chúng thì có khi giật mình thức giấc bảo tôi cứ kể tiếp, không nên bỏ sót. Tôi vẫn ngạc nhiên vì cho tới ngày nay các con tôi vẫn còn nhớ rành rành câu chuyện từng chi tiết một.

Tại sao tôi kể chuyện này cho bạn? Vì tôi tin Chúa muốn kể cho bạn nghe câu chuyện lúc đi ngủ, để đánh thức giấc ngủ của bạn. Một câu chuyện để đem bạn từ chỗ bất an đến chỗ mong chờ và yên nghỉ trong giấc ngủ say, một câu chuyện để phục hồi những giấc mơ trước đây đã bị chôn vùi. Một nơi mà nỗi sợ sẽ vơi đi và hy vọng được phục hồi. Một ốc đảo mà không còn xấu hổ và mọi thứ đều mới mẻ và trong trắng như cánh hoa dưới làn sương sớm.

Chúa muốn kể cho bạn nghe câu chuyện lúc đi ngủ, để đánh thức giấc ngủ gà của bạn.

Trước khi đọc tiếp, nào chúng ta hãy cùng nhau cầu nguyện:

Lạy Cha Trên Trời,

Ngài là Đấng tạo dựng nên trời và đất. Ngài là tác giả của sự gần gũi! Có những lĩnh vực trong đời sống con đã bị đánh thức trước kỳ định. Lĩnh vực tình dục của con đã không được cất giữ trước khi nó bị kích thích và lạm dụng. Con xin Ngài đừng chạm những lĩnh vực này bằng quyền năng chữa lành của Ngài. Khi con đọc, con xin ánh sáng của lẽ thật hãy đến và tống khứ những bóng ma trong cuộc đời con.

Con tin Ngài có thể làm việc này, vì Ngài là Đấng toàn năng và toàn tri. Xin mở mắt lòng con để con biết Ngài và bước đi trong đường lối Ngài. Xin Ngài hãy làm những vấn đề nào cần lắng đọng phải lắng đọng xuống. Hãy xua tan những nỗi sợ của con và kéo con dưới bóng cánh an ninh của Ngài. Hãy mở lòng con và hãy kể cho con câu chuyện để con biết và hiểu mục đích của Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

2 Chúng Ta Đang Ở Đâu?

Ở chương trước, tôi chia sẻ việc tôi thức tỉnh về thực tế về vị trí của chúng ta với tư cách là các chị em và các thiếu nữ của Đức Chúa Trời Chí Cao liên hệ đến đời sống tình dục. Nhưng chính xác là chúng ta rơi vào tình trạng dễ bị tổn thương và tuyệt vọng đến mức nào? Có phải chúng ta ve vãn những người đã lấy đi nhân phẩm của chúng ta và rồi bỏ mặc chúng ta cách trần trụi và bất lực không? Làm sao mà vẻ đẹp về nữ tính và sự nhiệm mầu về đời sống tình dục của chúng ta trở nên quá rẻ mạt và bình thường? Chúng ta đã đi quá

Làm sao mà vẻ đẹp về nữ tính và sự nhiệm mầu về đời sống tình dục của chúng ta trở nên quá rẻ mạt và bình thường?

xa khỏi hy vọng và lời hứa về chuyện cổ tích thời thơ ấu mà đắm đầu vào bóng ma tuyệt vọng của cơn ác mộng chẳng?

Giấc mơ sẽ nhường chỗ cho cơn ác mộng khi chúng ta lắng nghe lời thì thầm và dối trá của kẻ ác và đóng tai lại với tiếng phán khôn ngoan khi nàng gọi chúng ta lớn tiếng từ đường phố (Châm 1:20). Giấc mơ chuyển sang ác mộng khi chúng ta cố gắng đáp ứng những nhu cầu chân chính theo cách bất chính. Giấc mơ biến thành ác mộng khi những gánh nặng, những lo âu làm khô héo tấm thân chúng ta và đè nặng chúng ta. Giấc mơ nhường chỗ cho cơn ác mộng khi chúng ta cho phép những sợ hãi xua đuổi những hy vọng và mơ ước của chúng ta và rồi làm tê liệt chúng ta (Giô 1:9).

Tôi không muốn đưa ra những sự kiện và con số để chỉ ra tình trạng hiện tại của xã hội (Mỹ) của chúng ta (như phần trăm các gia đình li dị, các bà mẹ đơn thân hay số thiếu niên quan hệ tình dục trước hôn nhân). Bạn có thể tự mình tìm ra các thống kê này. Tôi không

Tôi muốn chỉ ra vị trí thuộc linh của chúng ta là phụ nữ. Tôi tin chúng ta đã bị lột trần và bị mắc bẫy trong cơn ác mộng.

muốn nói với lý trí hay đầu óc của bạn mà muốn nói trực tiếp với tấm lòng bạn. Tôi muốn chỉ ra vị trí thuộc linh của chúng ta là phụ nữ. Tôi tin chúng ta đã bị lột trần và bị mắc bẫy trong cơn ác mộng.

Phụ nữ khắp nơi trên thế giới đang kêu gào, “Tôi không thích những gì tôi chứng kiến. Tôi muốn ăn mặc lịch thiệp! Tôi muốn phẩm giá, danh dự và sự bí ẩn của tôi được phục hồi. Tôi muốn xua tan nỗi sợ. Tôi muốn được tăng cường sức mạnh và được tự do!”

Chúng ta đang sống trong cơn ác mộng vì như một đứa con không vâng lời, chúng ta tin lời dối trá rằng sự nổi loạn sẽ giải phóng chúng ta. Nhưng rồi cuộc chinh người phụ nữ chịu thiệt thòi hơn hết khi bỏ qua luật yêu thương. Đây không phải là cuộc tranh chiến gì mới cả . . . đây chính là cuộc tranh chiến xảy ra tại Vườn Ê-đen cách đây rất lâu khi con rắn thì thầm, Hãy nổi loạn chống lại Chúa thì người sẽ khôn ra và được tự do! Nên chúng ta hái trái, ăn và nhắm mắt, nếm mùi chua cay. Nhưng khi chúng ta mở mắt ra, chúng ta phát hiện ra mình sai trật hết. Chúng ta trần truồng và xấu hổ, tìm cách che đậy bản thân. Chúng ta quay sang người đàn ông là Adam, nhưng anh ta cũng trần trụi và cũng đang vật lộn với chính nan đề của anh ta nên không thể giúp đỡ hay phục hồi chúng ta. Nói cho cùng, đàn ông cũng cảm thấy xấu hổ và bất lực và còn đổ lỗi cho phụ nữ chúng ta nữa!

Nhưng rồi cuộc chinh người phụ nữ chịu thiệt thòi hơn hết khi bỏ qua luật yêu thương.

Nên người nam và người nữ chạy trốn và che đậy sự trần truồng của họ trước khi Chúa bước vào khu vườn. Khi Ngài đến thì sự đổ lỗi bắt đầu.

A-đam: Người nữ mà Ngài đặt bên con – nàng đã đưa cho con ăn trái cây và con đã ăn (Sáng 3:12).

Ê-va: “Con rắn đã lừa dối con và con đã ăn” (Sáng 3:13).

Đức Chúa Trời: “Ta đặt sự thù nghịch giữa ngươi và người nữ . . . Dục vọng ngươi sẽ hướng về chồng và người sẽ cai trị ngươi” (Sáng 3:15-16).

Để ý A-đam đổ lỗi cho cả người nữ lẫn Đức Chúa Trời . . . “Người nữ mà Ngài đặt cạnh con.” Lời này có ngụ ý gì đây? Chuyện gì xảy ra cho lời tuyên bố hùng hồn về người nữ, “Nàng là xương của xương con và thịt của thịt con” (Sáng 2:23)? Thái độ đã thay đổi rồi! Điều gì thật sự đang diễn ra đây . . . hai người không còn là một nữa, vì cả hai không còn trần truồng mà không thấy hổ thẹn. Sự xấu hổ đã chia cắt họ và làm họ xa cách.

Rồi người nữ được hỏi, và nàng thành thật trả lời, “Con đã bị lừa và đã ăn nó.” Tôi không nghe những lời đổ lỗi của nàng, nhưng tôi có thể nghe được sự hối hận và tiếc nuối của nàng. Theo một mức độ nào đó thì nàng đã ý thức sự mất mát rồi. Nàng sẽ mãi mãi căm thù con rắn. Nàng sẽ ước muốn theo chồng mình, và chàng sẽ cai trị chàng. Đây là dấu chỉ đầu tiên của luật (tri thức về thiên ác) thay vì luật yêu thương kiểm soát. Vì luật pháp đòi hỏi và kiểm soát, còn yêu thương thì dẫn dắt và trao ban.

Vì luật pháp đòi hỏi và kiểm soát, còn yêu thương thì dẫn dắt và trao ban.

Rất thường, giống A-đam, đàn ông phản ứng theo cảm giác bất lực bằng cách tiếp cận với phụ nữ như là những đối tượng để kiểm soát. Những người nam có thể thực thi sự kiểm soát này bằng cách lập ra luật lệ ở một số nước và hành xử vô luật lệ ở một số nước khác. Phụ nữ bị hạ thấp chỉ còn là những đồ chơi để chiếm hữu, để kiểm soát và để lạm dụng.

Thế là cuộc tranh chiến bắt đầu. Bị thua trong cuộc chiến tranh giành quyền kiểm soát nên phụ nữ không còn là người hoàn thiện và hỗ trợ người nam. Còn người nam thì đánh mất hình ảnh của một người bảo vệ và bênh vực mạnh mẽ cho người nữ. Mong ước để được phục hồi và lành lặn trở lại, những chàng A-đam và nàng Ê-va thời nay đã tránh mặt nhau và tìm một nơi nào khác để được thỏa nguyện. Việc đồng tính đã khiến cho hai người đàn ông tan nát muốn “tâm đầu ý hợp” nhằm cố gắng vượt lên để bổ khuyết cho nhau qua mối quan hệ hôn nhân đồng tính. Nhưng chuyện này không bao giờ xảy ra. Khi một điều gì đó hoàn thiện, nó mang lại sự sống; người nam không thể hoàn thiện cho một người nam khác cũng như người nữ không thể tìm thấy sự hoàn thiện nơi người phụ nữ khác.

Trước khi sa ngã, A-đam đã khảo sát mọi tạo vật trong vẻ đẹp toàn mỹ của chúng và thấy không một con nào có thể hoàn thiện cho ông được, nghĩa là mãi cho tới khi ông gặp Ê-va. Cùng với nhau, một con người tự do là A-đam và người phối ngẫu tuyệt đẹp là Ê-va, là bất khả chiến bại, và satan không chỉ ngồi im đó mà ngắm xem chuyện này xảy ra. Nó xuyên tạc lẽ thật thánh khiết và trọn vẹn bằng cách thắc mắc lòng tốt và khôn ngoan của Chúa. Nó lừa dối Ê-va ăn trái cấm và đến lượt nàng trao cho A-đam đang ở bên cạnh ăn luôn. Kẻ ác và cha của dối trá đã dụ dỗ hai người xa cách sự hiện diện của Chúa và qua đó tước đoạt đi thẩm quyền và sức mạnh của hai người.

Sau đó nó còn làm cho vết thương của hai người càng thêm đau đớn hơn bằng cách xúi họ xem nhau là kẻ thù. Và thế là cuộc chiến tiếp diễn giữa người đàn ông giận dữ, bị chia cắt với người phụ nữ bị tổn thương và thù hận vì mỗi người đều đổ lỗi nhau về nỗi đau của họ và muốn bên kia phải ăn năn. Nhưng cả người nam lẫn người nữ không thể chữa lành những vết thương này . . . chỉ có Đức Chúa Trời mới phục hồi chúng ta trở lại khu vườn của những ước mơ.

Cuộc chiến được tiên tri giữa người

Hỡi những người con gái của Chúa, những chàng trai phạm không thể giải cứu bạn khỏi cơn rắn này . . .

nữ và con rắn vẫn còn dai dẳng (Sáng thế 3:15). Hỡi những người con gái của Chúa, những chàng trai phạm không thể giải cứu bạn khỏi con rắn này . . . Chuyện này cần một hoàng tử trên trời. Mục tiêu của con rắn thì lúc nào cũng vậy : tước đoạt của những người con gái của Ê-va mọi phẩm giá, sức mạnh và danh dự và khi làm thế nó sẽ làm cho phụ nữ bất lực. Ở một số nền văn hóa, nó làm chuyện này bằng sự vô luật lệ khi nó khuyến khích người nam bắt các chị em phơi bày thân xác và để lộ mọi vẻ đẹp cho mọi người xem. Ở một số nền văn hóa khác, con rắn thực thi luật pháp chống lại phụ nữ, bắt chị em phải che giấu mình khỏi con mắt dòm ngó của đàn ông bằng cách che từ đầu đến chân dưới chiếc áo đen. Trong cả hai nền văn hóa trên, dù cho phụ nữ bị phơi bày hay bị che kín, phụ nữ đều bị nổi xấu hổ che phủ, và vẻ đẹp của chị em bị cho là sự phô trương về nhục dục và làm cánh đàn ông “mất ăn mất ngủ.”

Nhưng khi phụ nữ bị tước đoạt nhân phẩm và hạ nhục, thì đàn ông cũng xấu hổ.

Nhưng khi phụ nữ bị tước đoạt nhân phẩm và hạ nhục, thì đàn ông cũng xấu hổ, vì đàn bà là niềm vinh dự của đàn ông (1 Cô 11:7). Khi đàn ông lột trần đàn bà, đàn ông làm nhục bản thân mình. Đàn ông đánh mất ước ao của Chúa để che chở phụ nữ và mất đi mục đích của Chúa dành cho thẩm quyền đích thực. Giống như khi phụ nữ bị tước đoạt hết mọi chiếc áo nữ tính của sức mạnh và danh dự thì đàn ông cũng bị lấy đi thẩm quyền nam tính đích thực.

Khi nữ tính và đức hạnh không còn được tôn trọng như là một điều quý giá thì phụ nữ bị cám dỗ quay sang tìm quyền lực yếu hơn đó là dụ dỗ và dùng đến chiếc áo nhục dục. Nếu phụ nữ không hề kết nối với mục đích về vẻ đẹp nữ tính, về niềm danh dự và về phẩm giá của họ thì họ trở thành con mồi để khai thác về tình dục.

Không may thay, chúng ta là người lớn không để lại hình ảnh về những người phụ nữ ăn mặc trinh tiết, đẹp đẽ và sức mạnh cho các em thiếu nữ. Tôi không chắc là phần lớn chị em chúng ta có biết mình ăn mặc trông thế nào cho phải lễ. Hãy nhìn quanh những hình ảnh mà các phụ nữ trẻ phải noi gương. Chúng bị tấn công dồn

dập bằng những hình ảnh ăn mặc sexy trước khi chúng tới tuổi dậy thì. Các cô gái trẻ cố gắng hòa mình theo các hình ảnh về các cô gái khiêu gợi trước khi chúng biết tình dục là gì. Có rất ít những hình ảnh về người phụ nữ trong trắng, hấp dẫn và mạnh mẽ trên các trang bìa của tạp chí để các em noi theo và việc chọn các phụ nữ để tấn công dồn dập bằng những hình ảnh ăn mặc sexy trước khi chúng tới tuổi dậy thì. Các cô gái trẻ cố gắng hòa mình theo các hình ảnh về các cô gái khiêu gợi trước khi chúng biết tình dục là gì. Có rất ít những hình ảnh về người phụ nữ trong trắng, hấp dẫn và mạnh mẽ trên các trang bìa của tạp chí để các em noi theo và việc chọn các phụ nữ lớn tuổi làm người mẫu thì không ai muốn.

Tôi muốn bạn đủ can đảm để nhìn thấy cuộc tranh chiến này vốn dĩ là gì : Bạn đang bị con rắn tước hết sức mạnh, phẩm giá và thậm chí là cả quần áo của bạn. Bạn cần nhìn thấy điều này và nổi giận với nó. Vì chỉ khi đó bạn mới đủ can đảm để chống lại kẻ thù đích thực và tuyệt đối trung thành với vị Vua thành tín và trung thực. Lúc đó bạn sẽ tìm thấy những chiếc áo che đậy sự trần truồng của bạn bằng chính vinh hiển của Ngài. Bạn sẽ thức tỉnh và nhận ra chúng ta là các chị em không chống lại người nam, cũng không chống lại mấy ông chồng tội nghiệp mà chống lại kẻ thù của linh hồn chúng ta. Chúng ta phải thức giấc khỏi cơn ác mộng và bắt đầu kêu cầu sự phục hồi lại giấc mơ của chúng ta.

Nhìn thấy cuộc tranh chiến này vốn dĩ là gì : Bạn đang bị con rắn tước hết sức mạnh, phẩm giá và thậm chí là cả quần áo của bạn

Tôi muốn nói với lời kêu van sâu thẳm trong linh hồn bạn . . . quan hệ tình dục lén lút, trống rỗng không làm bạn thỏa mãn. Bạn mong mỗi một tình yêu sâu đậm, thân mật và trò chuyện hơn là thứ mà một người đàn ông mang đến cho bạn. Bạn tha thiết một ốc đảo an toàn hơn là những bãi biển trên trần gian. Bạn kêu gào để có được một tình yêu của vị Hoàng Tử từ trời. Và tôi có một bí mật để kể cho bạn, dù bạn tin hay không . . . Vị Hoàng Tử đó cũng thiết tha mong chờ bạn. Chàng

Đàn ông không phải là vấn đề của chúng ta, họ cũng không phải là câu trả lời cho chúng ta.

chính là người đã gieo hạt giống ước ao sâu thẳm trong tận trái tim bạn và chỉ có chàng mới làm thỏa những khát khao của bạn.

Chúng ta sẽ liên tục bị thất vọng khi tìm kiếm sự thỏa mãn nếu chúng ta tìm không đúng chỗ. Đàn ông không phải là vấn đề của chúng ta, họ cũng không phải là câu trả lời cho chúng ta. Chúng ta cần hướng mắt lên trời, vì sự cứu giúp của chúng ta đến từ Chúa, Đấng dựng nên đất trời (Thi 112:1-2). Chỉ khi đó và chỉ tại đó mà chúng ta mới tìm thấy nguồn cung ứng của chúng ta và phục hồi lại sức mạnh và danh dự của chúng ta.

Tại sao chúng ta là các phụ nữ dễ bị tổn thương? Rõ ràng là chúng ta đang sống trong một thời đại khi mà sự vô luật lệ và tội ác gia tăng (Mat 24:12). Khi mà luật lệ của cái tội ngự trị, tình yêu chết đi và sự che chở của các chị em cũng bị rút khỏi. Khi mà ham muốn phạm tội cai trị toàn bộ dân cư trên các nước, sự cân bằng trong gia đình bị xáo trộn và con tim của chị em phụ nữ bị giằng xé khủng khiếp. Những ước ao bị đảo ngược và đổi thay, và những lời dối trá dường như biến dạng thành chân lý. Sách Rô-ma mô tả tình trạng hiện tại này trong các câu sau đây:

Vì thế, Đức Chúa Trời đã phó mặc họ cho những tham dục của lòng mình, rơi vào sự nhơ nhuốc để làm nhục thân thể của nhau, vì họ đã đổi chân lý của Đức Chúa Trời để lấy sự dối trá; họ thờ phượng và phục vụ tạo vật thay vì Đấng Tạo Hóa, là Đấng đáng được ca ngợi đời đời! A-men. (1:24-25)

Khi chúng ta đổi lẽ thật lấy dối trá và chịu theo những ham muốn của chúng ta thay vì phục vụ Đức Chúa Trời hằng sống, chúng ta bị hạ thấp và phục dưới tội lỗi tình dục. Khi tấm lòng chúng ta chỉ hướng về ham muốn tình dục, Chúa sẽ để phó mặc cho chúng ta theo cách đó. Cũng như Ngài không kiềm hãm A-đam và Ê-va khỏi ham muốn trong vườn Ê-đen thì Ngài cũng không kiềm hãm chúng ta không ước muốn. Ngài muốn trở thành nỗi khát khao đích thực của chúng ta, nhưng nếu chúng ta không khao khát Ngài, Ngài để

cho chúng ta làm những gì chúng ta muốn, thậm chí nó có thể làm hại chúng ta.

Chính vì lý do đó mà Đức Chúa Trời đã phó mặc họ cho tình dục đáng xấu hổ. Cả đến đàn bà cũng đã đổi cách quan hệ tự nhiên ra cách phản tự nhiên. Đàn ông cũng vậy, bỏ cách quan hệ tự nhiên với phụ nữ mà un đốt tình dục lẫn nhau, đàn ông làm điều đồi bại với đàn ông, và chính họ phải chịu sự sửa phạt tương xứng với sự làm lạc của mình. (Rô 1:26-27).

Khi mà chỉ có lòng ham muốn mà không có việc ban sự sống làm động lực thì sự gian dâm và việc quan hệ bừa bãi không đủ làm thỏa mãn cơn thèm khát của chúng ta. Ham muốn đó sẽ dẫn tới những nhục dục xấu hổ hay băng hoại và tiếp tục dẫn tới vực thẳm.

Vì họ không lo nhận biết Đức Chúa Trời, nên Đức Chúa Trời đã phó mặc họ cho một tâm trí bại hoại để làm những điều bất xứng. (Rô 1:28)

Khi sự hiểu biết về Đức Chúa Trời bị từ chối, chúng ta thừa hưởng tình trạng ngu dại và băng hoại, thiếu đi tính đạo đức hay sự thánh khiết. Đến đây những điều tốt đẹp bị mất đi và bây giờ con người mò mẫm trong tối tăm, rơi từ chỗ tồi đến chỗ tệ. Có phải Đức Chúa Trời Đấng tạo dựng chúng ta bị sa sút không? Dĩ nhiên là không rồi! Ước ao tốt cùng của Ngài là phục hồi chúng ta, cũng có nghĩa là ước muốn tốt đỉnh của Ngài là muốn tấm lòng chúng ta thành tấm lòng của Ngài. Nhưng khi chúng ta dậm chân và tuyên bố, “Không đời nào! Tôi muốn điều tôi muốn!” thì Đức Chúa Trời lùi lại và để cho chúng ta chuốc lấy những gì mà sự ngu dại của chúng ta đòi hỏi.

Khi đàn ông bị co lại, họ tìm kiếm những kinh nghiệm tình dục để làm cho họ cảm thấy nam tính trở lại. Khi đàn ông bị khinh khi, họ làm đủ chuyện để cảm thấy mình có quyền lực trở lại. Trong bầu không khí như thế họ kêu gào để có những người cha và những người lãnh đạo đích thực nhưng thường thì họ không tìm thấy ai.

Không có tấm gương tin kính để noi theo, trong cơn thất vọng họ rút lui, không dám lãnh đạo và bỏ mặc không còn yêu thương vợ con nữa và thậm chí đi xa hơn nữa là đánh đập vợ con. Các chị em phụ nữ thấy sự trống vắng đó và tìm cách lấp đầy vị trí đó thay cho đàn ông, nhưng phụ nữ không thể làm chuyện này được và thế là cả phụ

Nhưng hình phạt chúng ta chịu không hề là động cơ của Chúa. Ngài tuyên bố sự tự do!

nữ lẫn trẻ em bị giam hãm trong ngục tù tuyệt vọng. Trên khắp thế giới rất nhiều người đàn ông giận dữ, bị co rút, thúc ép phụ nữ và trẻ em nhằm nỗ lực lấy lại sức mạnh. Nhưng chuyện này cũng không hề xong được.

Sự bất tuân dẫn đến sự nô lệ và gươm giáo. Nhưng hình phạt chúng ta chịu không hề là động cơ của Chúa. Ngài tuyên bố sự tự do! Hãy lắng nghe lời mời gọi của Ngài:

CHÚA phán: Bây giờ, chúng ta hãy đến, tranh luận với nhau: Dù tội lỗi người đỏ như vải điều sẽ trở nên trắng như tuyết. Dù đỏ như màu đỏ thắm, sẽ trắng như lông chiên. Nếu các người mong muốn và vâng lời, các người sẽ ăn sản vật tốt lành của đất. (Êsai 1:18-19)

Ngài mời gọi chúng ta hãy tỉnh táo, hãy cam đảm nhìn vào thực trạng của chúng ta, và nhận biết rằng nó không ổn! Tội lỗi của chúng ta không phải là chuyện nhỏ . . . nó đỏ như son và cần sinh tể bằng huyết để xóa sạch nó. Nhưng Chúa không muốn tể lễ bằng son của chúng ta, vì vị Hoàng Tử đã trả giá rồi. Đức Chúa Trời mong mỗi tể sạch chúng ta. Thay vì nuôi chúng ta bằng những loại thức ăn không chất dinh dưỡng và không làm thỏa mãn chúng ta (tình dục ngoài hôn nhân, hôn nhân không cưới hỏi), Ngài ban cho chúng ta điều tốt nhất của xứ . . . nếu chúng ta trước hết phải sẵn lòng và rồi vâng lời. Sẵn lòng ăn năn và nhìn nhận chúng ta đã sai lầm. Sẵn lòng phục vụ Ngài với niềm vui vì Ngài tốt lành, thành tín và chân thật. Sẵn lòng đầu phục khi vâng theo Lời Ngài, vì đó là luật yêu thương, luật sự sống và tự do. Sẵn lòng vác thập tự và giấu sự sống của chúng ta trong Chúa Giê-su, là Ngôi Lời thành người, và bước theo tấm gương

của Ngài. Những lời của tiên tri Giô-ên kêu gọi chúng ta ngày nay:

CHÚA phán: “Dù vậy, ngay giờ này, các con hãy dốc lòng trở về cùng Ta, hãy kiêng ăn, khóc lóc, và dấm ngực kêu van. Hãy xé luôn cả lòng các con, đừng chỉ xé áo mà thôi.” Hãy trở về với CHÚA, Đức Chúa Trời của các em, vì Ngài nhân từ, thương xót, chậm giận, kiên định trong tình yêu thương, và vui lòng đổi ý, không giáng tai họa. (Giô 2:12-13)

Đức Chúa Trời đang kêu gọi thế hệ này, Nào bây giờ, khi mọi thứ trông có vẻ vụn vặt, và bạn cảm thấy dơ bẩn và bất lực. Ngay cả bây giờ khi mọi người khác đã thất bại, và mọi thứ bạn đã thử đều làm bạn thất vọng . . . Ta sẽ không

Cuộc chiến bao lâu nay đã giành giật tấm lòng của người phụ nữ và Chúa cần tấm lòng tan vỡ, tàn rụi và tổn thương của bạn.

thất vọng. Ngay cả bây giờ khi mọi thứ trông quá trễ rồi . . nhưng không phải! Hãy trở lại cùng Ta với cả tấm lòng con. Cuộc chiến bao lâu nay đã giành giật tấm lòng của người phụ nữ và Chúa cần tấm lòng tan vỡ, tàn rụi và tổn thương của bạn. Ngài đang mời gọi bạn quay khỏi cơn ác mộng hiện tại để bước vào giấc mơ của Ngài, vì ngay từ khởi thủy Ngài đã và đang tìm kiếm một Nàng Dâu . . . giống như bạn.

Ngài đang kêu gọi các phụ nữ bị nô lệ khắp nơi trên thế giới. Hãy giải phóng bản thân khỏi những xiềng xích tội lỗi và hãy thuộc về Ta! Vì “*Này em gái của Ta, nàng dâu của Ta, người đã cướp đi trái tim Ta bằng cái liếc mắt; Chỉ với chuỗi trân châu trên cổ người đã cướp đi trái tim Ta.*” (Nhã ca 4 :9).

Bạn trước đây đã cướp đi trái tim Ngài . . . giờ thì bạn bị cướp khỏi tay Ngài và rồi để Ngài cướp lấy trái tim bạn. Hãy mở lòng bạn ra với tình yêu và chân lý mà bạn tìm thấy trong những trang sách này và để nó trở thành sống động trong bạn. Chúng ta đã bị thế gian này hôn lấy hôn để chúng ta rồi bỏ cho chúng ta khóc lóc . . . nhưng bây giờ một Hoàng Tử Thiên Thượng mời gọi và hứa hẹn nhiều điều

tốt đẹp cho những ai đáp lại tình yêu của Ngài.

Người yêu của tôi lên tiếng gọi: “Người yêu dấu, Người đẹp của anh ơi, hãy mau đến bên anh! Vì mùa đông đã qua, mưa không còn rơi nữa; Muôn hoa nở ra trên đất; Mùa hát xướng đã đến, và tiếng chim hót vang khắp mọi nẻo quê nhà. (Nhã ca 2 :10-12)

Lạy Cha trên trời,

Con có nghe tiếng Ngài gọi con . . . “Bây giờ” Hãy cướp lấy lòng con và giữ nó cách an toàn. Hãy tha thứ cho con vì đã ôm ấp những điều dối trá và quay lưng khỏi Ngài. Con thừa nhận tội lỗi của con như vãi tía và con cảm tạ Ngài về sự sống của Con Ngài đã ban cho con để khiến con trắng như tuyết. Con sẽ kể huyết Ngài là quý báu. Cảm tạ Ngài vì đã đánh thức con nhận ra tình trạng thật của con. Con chán ngán cảnh bị trần truồng, bị xấu hổ và sợ hãi . . .con muốn được mặc lại ! Con xoay khỏi những hình ảnh dâm dục và vô luân và con ôm ấp danh dự, sức mạnh, huyền nhiệm và vẻ quý phái mà Ngài cất giấu trong hình hài của một người nữ. Hãy khiến lễ thật thực hữu hơn là những dối trá hay sự trối buộc nào trong đời sống con, để con hoàn toàn được tự do và thuộc về Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

3 *Hãy Đi, Đừng Phạm Tội Nữa*

Ở chương trước, chúng ta nói về cuộc chiến dai dẳng giữa kẻ thù của linh hồn chúng ta là satan và những người con gái của Ê-va. Nó liên tục và kiên định trong mọi nỗ lực để làm xấu hổ, để trấn lột và làm mất danh dự của phụ nữ từ thời vườn Ê-đen cho đến ngày nay. Buồn thay, sự tấn công tinh vi nhất của kẻ thù thường được tung ra dưới danh nghĩa tôn giáo. Không nơi nào trong Kinh Thánh mà cuộc chiến này được thấy rõ cho bằng câu chuyện một người phụ nữ bị bắt phạm tội ngoại tình. Đây là một ví dụ khá rõ nét về sự tàn bạo của luật lệ tôn giáo và vẻ đẹp của tình yêu và lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Tôi muốn cùng bạn sẽ đọc lại trường hợp này và có lẽ chúng ta sẽ nhìn nó theo một ánh sáng khác.

Từ mờ sáng, chúng ta hãy gia nhập vào đoàn người đông đúc tụ tập tại hàng lang đền thờ chờ lắng nghe một vị rabi trẻ tuổi tên là Giê-su. Là phụ nữ, cách khôn ngoan nhất để xuất hiện cách im lặng đó là đến đó sớm trước khi mặt trời mọc. Chúa Giê-su khác với tất cả các giáo sư tôn giáo khác đó là Ngài khiêm nhu ngồi xuống cùng với dân chúng khi Ngài giảng dạy. Có một sức mạnh tiềm ẩn và sự khôn ngoan tiềm tàng về con người này mà không thấy hay nghe nơi bất cứ con người nào khác. Khi Ngài phán, bạn nghe được tiếng nói của một Đấng Vô Hình khác . . . trong những lời phán của Ngài bạn sẽ nghe những lời của Chúa Cha.

Nhưng sự tranh cãi cứ theo gót Ngài bất cứ nơi nào Ngài đi. Ngài nói rất thoải mái về tình yêu của Chúa như là liều thuốc xức cho

những người bệnh và những người đau khổ. Các lãnh đạo tôn giáo ghét Ngài, nhưng những con người bình thường thì . . . yêu mến Ngài. Phụ nữ được bảo không được tham gia vào bất cứ điều gì gây tranh cãi. Bạn được cảnh cáo là hãy tránh xa, nhưng bạn không thể làm được. Sáng nay bạn được lôi kéo mạnh mẽ bước vào sự hiện diện của Ngài. Bạn mong mỗi lắng nghe những lời Ngài phán . . . những lời này là những lời nhạc của bài ca vang vọng mà lòng bạn ước ao ca lên lớn tiếng. Bạn mong chờ Ngài giữa một đám đông im lặng và hồi hộp . . . Ngài hứa sẽ trở lại sáng nay và dạy dỗ.

Lúc trời vừa sáng, Ngài trở vào đền thờ. Cả đoàn dân đều đến với Ngài và Ngài ngồi xuống dạy dỗ họ. (Gi 8:2)

Từ mờ sáng Ngài xuất hiện cùng với các môn đồ, bầu trời chiếu rọi tia sáng phía sau lưng Ngài. Hình bóng của Ngài tỏa sáng dưới ánh sáng ban mai. Sau khi chào hỏi vài người trong đám đông, Ngài ngồi xuống dạy dỗ. Bạn lắng nghe từ tấm lòng mọi lời Ngài phán dạy. Nhưng có một sự nhốn nháo từ đằng xa.

Nhìn xuyên qua đám người của Chúa Giê-su và các môn đồ, bạn thấy một nhóm người khác đang tiến đến. Những giọng nói giận dữ và những bóng người đang xô xát với ai đó không thấy rõ. Khi họ bước vào hành lang đền thờ, bạn nhận ra những chiếc áo họ mặc và biết rằng họ là những nhà lãnh đạo tôn giáo. Bóng người bị họ áp đến chưa thấy rõ cho đến khi họ bước vào giữa Chúa Giê-su và đám đông, rồi họ ném cô ta ngay dưới chân Ngài. Một người phụ nữ tóc tai bù xù chỉ còn miếng vải trên mình để che đậy sự trần truồng của cô ta, nhưng vẫn còn rất hờn hang. Rõ ràng là cô ta bị kéo từ phòng ngủ của sự tủi nhục. Bạn có thắc mắc người đàn ông đó là ai không. Các lãnh tụ tôn giáo không đồng ý cho cô ta gục đầu xuống mà bắt cô ta đứng dậy cho mọi người thấy.

Các chuyên gia kinh luật và người Pha-ri-si giải đến một người đàn bà ngoại tình bắt đứng giữa họ. Họ nói với Ngài: “Thưa Thầy, người đàn bà này bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình, nên chiếu theo luật Môi-se, những

hạng đàn bà ấy phải bị ném đá xử tử, còn Thầy thì dạy thế nào?” (Gi 8:3-5)

Chúa Giê-su sẽ nói gì với một người phụ nữ như thế? Điều gì sẽ định đoạt số phận của cô ta? Dĩ nhiên, các lãnh đạo này không quan tâm gì đến cô ta. Họ đòi hỏi có câu trả lời từ Chúa Giê-su vì :

Họ nói vậy cốt gài bẫy Chúa để có lý do cáo tội Ngài. (Gi 8:6)

Nhưng bạn cũng muốn biết câu trả lời của Ngài. Cũng giống như mọi phụ nữ trong đám đông ngày hôm đó, bạn cần nghe những gì Ngài phán. Chúa Giê-su nói gì với người phụ nữ đã phạm tội rõ ràng? Ngài sẽ đưa ra sự phán xét nào trong những đòi hỏi của luật pháp liên quan đến tội bị xử tử? Dĩ nhiên, người phụ nữ này là nguyên nhân cho một âm mưu lớn hơn. Đây là một nỗ lực thời xưa để nhằm hạ bệ Thượng Đế, và vấn đề thực sự là một cơ hội để cho các lãnh đạo tôn giáo dèm chê Chúa Giê-su. Hãy quan sát Ngài.

Chúa Giê-su nói gì với người phụ nữ đã phạm tội rõ ràng? Ngài sẽ đưa ra sự phán xét nào trong những đòi hỏi của luật pháp liên quan đến tội bị xử tử?

Nhưng Đức Giê-su cúi xuống, lấy ngón tay viết lên mặt đất. (Gi 8:6)

Lúc đầu, Ngài không muốn nhìn cô ta cũng không muốn trả lời các vị này. Ngài cúi xuống và viết dưới đất. Ngón tay của Đức Chúa Trời viết dưới bụi đất những dòng chữ mà Kinh Thánh không ghi lại cho chúng ta biết. Ngài quyết định không nhìn chăm người phụ nữ này vì biết rằng một người đã cảm thấy xấu hổ và run sợ không thể tưởng tượng là ánh mắt của Ngài có khinh khi cô ta hay không. Nên Ngài không nhìn cô ta đâu có biết bao cặp mắt đang liếc nhìn để phán xét cô ta. Có lẽ trong ký ức Ngài đang nhìn thấy một người phụ nữ khác đang tìm cách che đậy sự trần truồng của mình ở khu vườn cách đây nhiều thế kỷ.

Vì họ cứ hỏi mãi, nên Ngài đứng lên bảo: “Người nào trong các người chưa từng phạm tội, hãy ném đá người này trước đi!” Rồi Ngài lại cúi xuống viết lên mặt đất. (Gi 8:7-8)

Tiếng nói lên án về tri thức thiện ác kêu gào phải báo trả đúng tội trong khi đó thì Vua vinh hiển đang viết dưới đất. Có lẽ trong những giọng nói của đám người này Ngài nghe tiếng nói buộc tội của con rắn : Ngài che đậy cô ta, nhưng cuối cùng ta sẽ lột trần những gì mà Ngài đã che cho cô ta và làm cô ta xấu hổ lần nữa! Cô ta không chịu học. Cô ta phải chết dưới bàn tay Ngài . .. vì đó là luật của Ngài! Lần này Ngài không trả lời những lời buộc tội của con rắn nữa. Mọi chuyện sẽ được giải quyết sớm. Ngài chỉ nói với những kẻ kiêu căng đang đứng trước mặt Ngài lúc đó. Ngài hỏi ai trong họ không phạm tội trước hết hãy ném đá cô ta và rồi Ngài tiếp tục viết hình ảnh nào đó xuống đất. Bọn nín thở chờ đợi.

Nghe vậy, họ lần lượt bỏ đi từng người một, người cao tuổi đi trước, để Ngài ở lại một mình với người đàn bà đang đứng đó. (Gi 8:9)

Chỉ cần một người ném đá trước rồi sau đó mọi người sẽ làm theo sau. Nhưng không ai có mặt hôm đó có thể ném đá . . . hoặc có Đấng nào đó không? Vâng, có một Đấng. Chúa Giê-su Đấng không hề phạm tội, nhưng Ngài không ném đá người phụ nữ này. Ngài là Đấng phán xét công bình duy nhất, nhưng Ngài không đến để kết tội mà để cứu rỗi cô ta.

Ngài vẫn im lặng cho đến khi tất cả những kẻ buộc tội bỏ đi. Họ bỏ đi trong im lặng và có lẽ là thấy xấu hổ nữa, vì họ mới thừa nhận cho đám đông rằng họ muốn cài bẫy Chúa Giê-su trước khi phát hiện họ có tội.

Chúa Giê-su chờ cho đến khi mọi tiếng nói và mọi con người buộc tội đi khỏi trước khi Ngài nói chuyện với người phụ nữ này:

*Chúa Giê-su Đấng không
hề phạm tội, nhưng Ngài không
ném đá người phụ nữ này.*

Đức Giê-su đứng lên hỏi: “*Này, mấy người kia đâu cả rồi? Không ai kết tội chị sao?*”

Người đàn bà trả lời: “*Thưa ông, không ai cả!*”

Đức Giê-su bảo: “*Ta đây cũng không kết tội chị đâu; về đi, từ nay đừng phạm tội nữa!*” (Gi 8:10-11)

Để ý cô ta vẫn ngồi im đó cho đến khi Ngài đứng dậy nói chuyện với cô ta. Cô ta không thỏa mãn chỉ muốn nghe những lời của Ngài về cô ta mà cô ta muốn Ngài nói với cô ta. Cô ta có thể chạy trốn vào bóng tối để che đậy mình ngay khi những kẻ buộc tội cô bỏ đi, nhưng cô ta đã chờ . . . trần trụi và xấu hổ ngay trước mặt Ngài. Cô ta chán ngán cái cuộc sống trong bóng đêm. Cô ta cứ ở đó vì cô ta muốn được tha tội và phóng thích. Khi đã nghe được những lời của Ngài, cô có thể đi . . . khỏi sự chết và được tha tội cách công khai, mọi thắc mắc để lên án cô đã không còn nữa. Có được ơn ban này cô ta mới đủ sức để thoát khỏi cuộc đời tội lỗi.

Cô ta có thể ngẩng cao đầu và nhìn vào ánh mắt của Ngài. Trong ánh mắt của Ngài cô nhìn thấy sự tha thứ, sự thương xót, và tình yêu và có một điều khác nữa . . . có phải là nỗi đau không? Cảm nhận được những gì đã xảy ra, có lẽ một phụ nữ khác trong đám đông đứng dậy lấy khăn choàng của mình mà che đậy sự trần truồng của người phụ nữ phạm tội này. Có lẽ người phụ nữ làm nghĩa cử ấy là chính bạn. Có một sự im lặng bao trùm khi người phụ nữ này đi xuống con phố mà trước đó cô ta bị người ta kéo đi lê lết. Mặt trời chiếu sáng hơn, vì một ngày mới bắt đầu cho cô ta, một con người mới tìm được niềm hy vọng và lời hứa. Chúa Giê-su ngừng lại khi cô ta đi khỏi.

Trong ánh mắt của Ngài cô nhìn thấy sự tha thứ, sự thương xót, và tình yêu và có một điều khác nữa . . . có phải là nỗi đau không?

Đức Giê-su lại phán: “*Chính Ta là ánh sáng của thế giới, người nào theo Ta sẽ không còn đi trong tối tăm nhưng có ánh sáng của sự sống.*” (Gi 8:12)

Cô ta không còn là con gái của sự chết và bóng tối mà là của sự sống và ánh sáng. Đây là con gái của Y-sơ-ra-ên, còn không thì cô sẽ sa vào sự phán xét của các lãnh tụ tôn giáo. Trước đây cô đã vi phạm giao ước và trở thành nô lệ cho tội lỗi. Nhưng người con gái không chung thủy đó đã gặp được chàng Hoàng Tử thương xót và cô ta vĩnh viễn được thay đổi.

Có một kẻ thù tàn bạo đã kéo lê các chị em phụ nữ trần truồng và tội lỗi thuộc thế hệ này đem đến trước mặt một Đức Chúa Trời thánh khiết. Ngay cả con rắn dùng sự xấu hổ của chúng ta mà chế nhạo vị Hoàng Tử. Vậy nên làm gì với những người con gái gian dân và ngoại tình đó? Họ há không có giao ước với Ngài sao? Tại sao họ bị phát hiện là “ăn nằm” với thế gian? Bao nhiêu lần Ngài tha thứ và phóng thích họ khỏi sự phán xét của sự chết? Đây là câu hỏi đau lòng dành cho một chàng Hoàng Tử tan nát cõi lòng. Đối với Ngài chỉ có một câu trả lời đó là, Ta không lên án con. Hãy đi . . . và đừng phạm tội nữa. Chúng ta có thể biết chắc rằng Ngài nhìn thấy tội lỗi và sự xấu hổ của chúng ta và trả lời như thế vì chúng ta có lời hứa của Hê-bơ-rơ 13:8: Chúa Giê-su Christ hôm qua, ngày nay và cho đến đời đời vẫn y nguyên.

Nhờ lời phán và lời hứa của Ngài, này là lúc các chị em phụ nữ dấy lên và che đậy sự trần truồng của chúng ta và của người khác để chúng ta thật sự đi và không phạm tội nữa. Này là lúc để công bố lời hứa và sức mạnh cho các người con gái vẫn còn nô lệ cho sự xấu hổ.

Vì ân sủng của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ, đem sự cứu rỗi đến cho mọi người. Ân ấy dạy chúng ta phải từ bỏ tinh thần không tin kính và các dục vọng phàm tục, phải sống tiết độ, công chính và tin kính trong đời này, đang khi trông đợi niềm hy vọng phước hạnh và sự xuất hiện vinh quang của Đức Chúa Trời vĩ đại, là Đấng Cứu Thế của chúng ta, Chúa Cứu Thế Giê-su. Đấng đã dâng hiến chính mình cho chúng ta, để cứu chuộc chúng ta khỏi mọi điều gian ác và tẩy sạch để biến chúng ta thành một dân tộc thuộc riêng về Ngài, một dân sốt sắng làm các việc lành. (Tít 2:11-14)

Đây là tin tức quan trọng! Tội lỗi không còn quyền lực đối với chúng ta. Chúng ta có thể quay khỏi nó và nói không với nó! Chúa Giê-su đã đủ lòng thương xót chúng ta và ban năng lực cho chúng ta bằng ân sủng của Chúa. Chúng ta không chịu sự phán xét mà chúng ta đáng phải chịu. Chúng ta được tha tội và sanh lại khỏi sự chết và bước vào sự sống. Hỡi những người con gái yêu dấu, kẻ thù của linh hồn bạn không muốn bạn biết chân lý này. Nó muốn bạn cứ sống trong tủ nhục và hậu quả là bị nô lệ cho tội lỗi. Nó muốn bạn nghĩ là bạn không có quyền trên tội lỗi, nhưng điều này không đúng. Dĩ nhiên bởi sức riêng của chúng ta, là chúng ta có cố gắng nhưng thất bại, tuy nhiên chúng ta không còn đơn độc trong cuộc vật lộn này nữa. Chúng ta được ở trong Ngài và những vũ khí của chúng ta là mạnh mẽ.

*Tội lỗi không còn quyền lực
đối với chúng ta.*

Bây giờ chúng ta đã được ban cho sự tự do và hy vọng về một tương lai tươi sáng. Chúng ta không có lý do gì để sợ sự trở lại của Chúa và là Cứu Chúa của chúng ta, vì Ngài đã chuộc chúng ta khỏi sự gian ác và khiến chúng ta thành của riêng Ngài. Trước đó chúng ta rất muốn làm điều ác . . . bây giờ chúng ta tha thiết làm điều thiện! Khi chúng ta thật sự được tái sanh, ước muốn tự nhiên của chúng ta được thay đổi. Ngài tha thứ chúng ta và rồi dùng lời Ngài thay đổi bản chất của chúng ta, Hãy đi, đừng phạm tội nữa. Đây không phải là điều kiện tiên quyết để được tha tội . . . sự tha tội đã được đủ ban rồi. Đây là lá phiếu của sự tín nhiệm và tin tưởng về những điều tốt đẹp hơn. Trước khi được tái sanh, sự gian dâm và say xỉn là điều hấp dẫn đối với tôi. Nó là những thứ mà tôi mong đợi làm lúc nhàn rỗi. Tôi rất muốn làm những chuyện này. Nhưng khi tôi được tái sanh, ước muốn thôi thúc phạm tội của tôi đã biến mất.

Những lời của Chúa Giê-su dành cho người phụ nữ phạm tội có thể được diễn ý cách này : “Ta không lên án con . . . Ta tha thứ và phóng thích con khỏi án phạt và sự phán xét của cái chết. Bây giờ hãy đi và đừng phạm tội nữa. Con được tự do!” Chúng ta không bao giờ có được lòng thương xót mà chúng ta thụ hưởng, cũng như chúng

ta không bao giờ sống thánh khiết và nói không với tội lỗi cùng tham dự thể gian nếu không có ân sủng của Chúa. Tội lỗi không còn có quyền hợp pháp đối với đời sống chúng ta. Vì . . .

Vì tự do mà Chúa Cứu Thế đã giải thoát chúng ta. Vậy anh chị em hãy đứng vững, đừng mang lấy ách nô lệ một lần nữa. (Ga 5:1)

Hãy đứng vững! Hãy can trường chống lại bất cứ lời buộc tội nào tìm cách dụ bạn quay lại lối sống tội lỗi. Hãy đứng vững chống lại bóng ma của quá khứ xấu hổ, đang thách thức việc bạn nói không với tội lỗi. Có lẽ trước đây bạn gặp khó khăn khi nói không vì có tội lỗi và xấu hổ, nhưng bạn đã được tự do khỏi quá khứ và quá khứ không phải là tương lai của bạn! Tương lai của bạn là sáng lạng và tự do!

Hãy đứng lên và chiếu sáng vì ánh sáng của người đã đến và vinh quang CHÚA tỏa sáng trên người. Vì này, bóng tối sẽ bao trùm quả đất và tối tăm che phủ các dân. Nhưng CHÚA sẽ tỏa sáng trên người và vinh quang Ngài sẽ chiếu sáng trên người. (Ê-sai 60:1-2)

Này là lúc bước ra khỏi bóng ma của tội lỗi mà bước vào ánh sáng của Ngài. Những kẻ buộc tội chúng ta sẽ im lặng bỏ đi trước mặt Chúa, thậm chí Ngài đứng lên và nói, “Ta không lên án con. Giờ hãy đi và rời khỏi bóng tối này! Ta là ánh sáng mà con tìm kiếm bấy lâu nay, nên đừng phạm tội nữa.” Nhưng chúng ta lại sợ chuyện này không thể xảy ra, vì chúng ta nhìn thấy quá nhiều bóng tối xung quanh chúng ta. Ngài trả lời cho điều này, “Ta biết con nhìn thấy bóng tối trên đất này và trên cư dân thể gian, nhưng Ta che phủ con bằng ánh sáng.” Chúa Giê-su đã phục hồi chiếc áo vinh hiển tại vườn Ê-đen cho chúng ta.

Tên ác không thể che đậy sự trần truồng của chúng ta. Đàn ông không thể che đậy sự trần truồng của chúng ta.

Tôn giáo không thể che đậy sự trần truồng của chúng ta. Đàn ông không thể che đậy sự trần truồng của chúng ta. Chỉ có Chúa muốn cho đậy nó bằng tấm vải mịn, chói sáng và sạch sẽ.

Bấy giờ người sẽ thấy và rạng rỡ; Lòng người sẽ xúc động và vui mừng. (Ê-sai 60:5)

Nào ta hãy quay trở lại người phụ nữ vô danh bị bắt vì tội ngoại tình. Cô là vô danh vì cô ta có thể là bất cứ ai, vì không ai trong chúng ta mà không phạm tội và chúng ta cũng thường “ăn nằm” với người thể gian, với các tôn giáo hay với tội lỗi thể gian để khẳng định bản thân. Nhưng những điều này luôn làm chúng ta thất vọng. Rốt cuộc

*Kết cuộc tội lỗi và tôn giáo
sẽ phản bội chúng ta!*

thì tội lỗi và tôn giáo sẽ phản bội chúng ta! Chúa Giê-su thì ban cho phẩm giá, sức mạnh và danh dự cho người phụ nữ vô danh này, là người bị kéo lê ra công chúng. Chúa Giê-su nhìn xuyên qua những gì mắt thấy tai nghe và từ chối nhìn nhận tình trạng hiện tại của cô ta là tình trạng vĩnh viễn. Thật ra, Ngài bảo cô ta, “Quá khứ của con không phải là tương lai của con! Hãy đi, đừng phạm tội nữa! Tội lỗi là quá khứ của con, nhưng sự tin kính là tương lai của con. Sự trói buộc là quá khứ của con, còn sự tự do là tương lai của con. Sự xấu hổ là quá khứ của con, còn phẩm giá là tương lai của con. Sự trần truồng là quá khứ của con, còn chiếc áo vinh hiển là tương lai của con.”

Chúa Giê-su làm nhiều điều hơn là tha thứ cho người phụ nữ này . . . Ngài sai cô ta ra về cách tự do. Sự tha tội là khởi đầu của sự tự do, nhưng không có sự tăng cường sức mạnh để đi tiếp, sau khi được tự do khỏi ách nô lệ của tội lỗi, chúng ta sẽ lại thấy mình bị nô lệ trở lại. Trước hết chúng ta được thương xót dồi dào và sau đó chúng ta được thêm sức bởi ân sủng.

Tội lỗi không cai trị anh chị em vì anh chị em không ở dưới luật pháp mà dưới ân sủng. (Rô 6:14)

Tôi e rằng đã quá lâu hội thánh không giảng dạy ân sủng như là quyền năng để thắng tội lỗi. Chúng ta đã không đủ can đảm để tin là chúng ta có thể làm trọn mạng lệnh của Chúa Giê-su đó là đừng phạm tội nữa. Chúng ta đã quên mất rằng trong Ngài và có Ngài không gì là không thể và chúng ta xấu hổ về sự thương xót của Ngài bằng cách giảng ân điển là cái cơ để phạm tội thay vì giảng ân điển là sự trang bị thuộc linh để không phạm tội.

Ngay cả hiện giờ Đức Thánh Linh của Chúa, Đấng được gọi là thánh, kêu gọi những người con gái của trái đất này :

*Hỡi Si-ôn, hãy thức dậy, thức dậy, mặc lấy sức lực ngươi.
Hỡi Giê-ru-sa-lem, thành thánh, hãy mặc các áo đẹp
ngươi. Vì kẻ không cắt bì và người ô uế sẽ không còn
vào trong ngươi nữa. (Ê-sai 52:1)*

Hỡi những người con gái, hãy tỉnh thức vì thời gian ngắn hơn là bạn biết. Hãy mặc lấy ân sủng của Chúa và niềm vui của Chúa, vì nó là sức mạnh của bạn. Nhờ có sự mạnh này, hãy mặc hy vọng vinh hiển của bạn, tức chiếc áo hiển vinh. Hãy mơ về thiên đàng và bước đi như hàng vương giả trên đất này, bạn dám hy vọng vì bạn đang ở trong giao ước và những kẻ ở ngoài giao ước, những kẻ không chịu cắt bì và những kẻ ô uế không còn xâm phạm bạn nữa. Tội lỗi tình dục và sự xấu hổ của quá khứ không xác định con người bạn nữa . . . bạn được tự do! Tội lỗi và sự xấu hổ không còn xâm phạm bạn ở chốn riêng tư nữa.

Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy rửa sạch bụi, đứng lên, hãy ngự trị. Hỡi con gái Si-ôn, kẻ tù đầy, hãy tháo xiềng xích khỏi cổ ngươi. (Ê-sai 52:2)

Chúa phán, “Hãy rửa sạch bụi quá khứ của con. Hãy đứng thẳng lên cách hiên ngang và hãy nắm lấy vị trí uy quyền hoàng gia của con. Ta đã phá vỡ gọng

Vấn đề là chúng ta đã tin quyền lực của xiềng xích hơn là những lời hứa của Đấng phóng thích chúng ta.

kìm tội lỗi. Những xiềng xích của nó không còn kiểm soát con nữa . .
 . Ta mới là Đấng kiểm soát con. Hãy tháo nó khỏi cổ con và hãy thoát thân, hỡi nàng dâu yếu đuối của Ta!”

Chúng ta có ân sủng của Ngài. Nó thêm sức cho chúng ta để tự phóng thích mình khỏi những xiềng xích quanh cổ chúng ta. Quyền lực trời buộc đã bị phá vỡ. Vấn đề là chúng ta đã tin quyền lực của xiềng xích hơn là những lời hứa của Đấng phóng thích chúng ta. Tôi thách thức bạn đừng nhìn những xiềng xích mà bạn thấy, mà hãy nhìn những điều vô hình, vì bây giờ Ngài đang thì thầm lời mời gọi này và hứa với bạn: *Hãy tự do khỏi xiềng xích quá khứ của con. Sự kiềm hãm của nó trên con không lớn hơn là lời tuyên bố của Ta cho con. Hãy dám tin Ta và rũ bỏ nó đi!*

Ê-sai 52 là câu Kinh Thánh sống còn đối với tôi. Cách đây gần một thập kỷ, tôi run sợ trước lời hứa này, trộn lẫn với đức tin và tôi thấy mình tự do khỏi sợ hãi, như tôi đã chia sẻ trong cuốn sách của tôi,

Chúng ta phải biết lẽ thật một cách thân mật hơn chúng ta biết lời dối trá.

Out of Control and Loving it! Tôi gửi đến bạn lời hứa quý báu này như là món quà dành cho những người con gái của Đấng Chí Cao để được tự do khỏi tình dục.

Này là lúc chúng ta cần biết lẽ thật và để nó giải phóng chúng ta! Chúng ta phải biết lẽ thật một cách thân mật hơn chúng ta biết lời dối trá. Để phá vỡ lời dối trá, tôi muốn phơi bày một lời dối trá mà rất khủng khiếp đang chế ngự trong nhiều cuộc đời của các chị em bị tan nát.

Lời dối trá này đã kiểm soát các chị em quá lâu. Lý do mà các thiếu nữ trẻ đã thỏa hiệp về đời sống tình dục là vì có lúc họ cảm thấy họ không có quyền nói không. Đây là lý do lúc đầu chỉ sờ soạng phía trên nhưng rồi sau đó lại quan hệ luôn : “Em đáng lý không để ảnh sờ em lúc đầu, giờ thì sao em nói không được?” Dĩ nhiên, lý do không dừng tại đó, nhưng còn tiếp nữa. Cùng một lời dối trá áp đảo các cô gái trẻ (thường là còn trinh tiết) bị áp lực để làm nhiều điều khiến họ cảm thấy bị xúc phạm sau đó. Họ trở về nhà, nhìn vào gương và nhìn thấy lem luốt và nét mặt tươi tỉnh vài giờ trước đã

biến mất.

Có phải bạn đang kêu khóc phải không? Bạn có nhớ mình quá xấu hổ và cảm thấy bất lực không? Bạn cô đơn không ai giúp bạn. Không ai quát lên, “Thôi đủ rồi, để cho cô ta đi!” Không ai bảo vệ nhân phẩm của bạn.

Tôi đã thấy các phụ nữ cơ đốc – cả trẻ lẫn già – đều thấy khó để nói không vì họ nghĩ rằng họ đã mang gánh nặng tội lỗi và xấu hổ về những lần quan hệ trước đó hơn là các phụ nữ bình thường khác. Họ tin lời dối trá: Những cô gái xấu không thể nói không. Nói cho cùng, họ lý luận, họ đã để mất những quyền lợi để có sự thánh khiết, phẩm giá và danh dự, nên họ đáng chịu xấu hổ. Sự thân mật là một giấc mơ hảo huyền và cách tốt nhất họ mong đợi là mò mẫm trong bóng tối.

Nhưng dĩ nhiên, đây là lời dối trá. Nào ta hãy trở lại người phụ nữ bị bắt vì tội ngoại tình. Có phải cô ta có tội không? Vâng! Có phải cô ta đáng chịu phán xét không? Phải! Có phải cô ta là con gái Si-ôn bị mắc kẹt trong tội lỗi quá khứ không? Phải! Nhưng Chúa Giê-su đến giải phóng những kẻ nô lệ. Cô ta đã từng tin rằng sự xấu hổ là số phận cô mang suốt đời cho đến khi cô nghe những lời, “Hãy đi, đừng phạm tội nữa.”

Cô ta bước đi khỏi đó, thành con người khác . . . cô ta không giống như xưa nữa. Về mặt cô ta bình tĩnh lại, đáng đi chứng chặc, khi cô ta quay lại cùng một con đường mà cô đã xấu hổ trước đây. Khi cô đi ngang qua những người khác trên con phố này, họ nhìn cô đầy thắc mắc. Họ không mong là gặp cô ta lần nữa . . . họ nghĩ là cô ta sẽ chết dưới một đồng đá. Thời đó ném đá là luật! Nhưng dĩ nhiên, điều gì đó lạ lùng đã xảy ra . . . sự thương xót thắng trên sự phán xét và cô ta được tha tội và tự do sống cuộc sống của mình lần nữa. Thật ra, cô ta đã chết đi cuộc sống của mình ngay trước sự hiện diện của Chúa Giê-su. Thay vì ném đá thể xác của cô ta, Ngài đã lấy đi tấm lòng đá khỏi cô ta. Chuyện này không phải là một nỗ lực khác muốn thay đổi mà bị thất bại. Cô ta về nhà tắm rửa và mặc quần áo vào. Tội lỗi và xấu hổ không còn là một phần trong cuộc đời cô, vì cô

trở thành chứng tích về lòng thương xót và hồng ân của Chúa.

Tôi mời bạn là những người con gái của Đấng Chí Cao hãy quay khỏi lời dối trá và chấp nhận chân lý của Ngài: Bạn không còn bị lên án nữa; bạn đã được tha tội. Bạn tự do bỏ lại phía sau tội lỗi và ra đi và không phạm tội nữa. Nào ta hãy cầu nguyện:

Lạy Cha trên trời,

Lòng con cảm động về vẻ đẹp và sức mạnh của lời hứa của Ngài dành cho con. Con tin Lời Ngài còn đến đời đời. Con tin Ngài hôm qua, ngày nay và mãi mãi vẫn y nguyên. Điều này có nghĩa là Ngài nhìn tội lỗi con và sự xấu hổ của con dù có xấu xa cỡ nào, rồi tuyên bố, “Ta không lên án con!” Con biết con đáng chịu phán xét, nhưng Ngài đã thương xót con. Con đón nhận sự tha thứ của Ngài và việc Ngài rũ bỏ chiếc áo tội lỗi và xấu hổ của con. Con ăn năn quá khứ của con và mặc lấy sự công chính của Ngài và con đứng trước mặt Ngài trở lại, trần trụi mà không xấu hổ. Con nhận lãnh ân sủng của Đức Chúa Trời và nói không với tội lỗi và tham dục thế gian. Con sẽ sống tiết độ, ngay thẳng và tin kính ở thế gian này. Con không còn sợ sự hiện diện hay sự trở lại của Ngài. Chúa Giê-su ơi, Ngài ban sự sống Ngài để cứu chuộc cuộc sống của con khỏi mọi sự gian ác và thanh tẩy con thành của Ngài. Con khao khát muốn làm điều tốt đẹp, vì tội lỗi không còn làm chủ con. Ngài là Cứu Chúa và là Chúa của con. Khi con để thời gian đọc Kinh Thánh, nói chuyện bằng tâm lòng con như nói với Ngài. Con trao mọi xiềng xích nô lệ của con và phó thác tương lai của con cho Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

4 *Đánh Thức Tình Yêu*

Ấy là vào một buổi chiều tối của tháng Bảy. Tôi chạy xe về nhà sau bữa ăn tối và trò chuyện ở nhà của một người bạn. Cả hai ông chồng của chúng tôi đều đi xa và cô bạn và tôi có bữa ăn tối cùng với sáu đứa con của hai gia đình. Các cháu chơi ở ngoài sân đang khi hai chúng tôi ngồi dưới ánh sao và trò chuyện cho tới khi các cháu nhỏ ngủ hết. Một trong những đứa con trai của tôi xen vào cuộc nói chuyện của chúng tôi khi nó lấy một cuộn băng từ túi của nó.

“Mẹ ơi, con muốn nghe bài hát này.”

Lập tức có âm thanh rên rỉ phát ra từ ghế sau của xe hơi.

“Không mở bài hát đó nữa!”

“Nó đã nghe bài này 20 lần rồi!”

“Mẹ không muốn nghe bài hát rên rỉ đó nữa!”

Bây giờ thì tôi không thích những bài hát nào mà ồn ào và tiếng trống, tiếng bass inh ỏi của các nhóm nhạc rap cơ đốc. Tôi thì thích loại nhạc êm dịu và nhẹ nhàng.

Tôi nói, “Này mấy con, hãy mở nhỏ lại, mẹ không muốn nghe nữa. Hãy mở nhỏ lại đi.”

Để đáp lại, các con tôi chịu mở nhỏ một tí nhưng vẫn còn nghe những âm thanh rên rỉ đến nỗi tôi cũng không thể nào không nghe. Khi bài hát này đang phát ra, tôi để ý lắng nghe một nhóm nhạc cơ đốc hát một bài hát về tình yêu rất say mê.

Tôi liếc nhìn thấy đứa con trai của tôi, nó biết từ ca từ đến điệu nhạc của bài hát này. Rõ ràng là nó đã học thuộc và khi nói hát hòa theo với ban nhạc, tôi thấy mình hơi khó chịu một tí. Bài hát này nói lên sức mạnh của anh chàng nhạc sỹ này, hứa sẽ phó sự sống cho người mình yêu. Bài ca nói về sự kết ước của chàng thanh niên đem lòng yêu một cô gái. Nhưng có điều gì đó không thật đối với tôi; tôi đã sống lâu đủ để biết những lời ca ướm át mà những bài ca này diễn tả, khó mà giữ sự cam kết đó. Một ý tưởng hiện ra trong đầu tôi. Tôi nhận ra con trai tôi rất cuồng nhiệt về bài hát này, nên tôi cần chọn lời lẽ cách khôn ngoan và cẩn trọng.

Nó hỏi tôi, “Bài hát này hay quá phải không mẹ?”

Tôi hỏi thử, “Hay đấy. . . nhưng con nghĩ anh chàng đó hứa làm gì? Anh chàng đó ý nói gì?”

Con tôi trả lời, “Anh ta hứa làm mọi thứ để yêu cô ta. Thậm chí sẵn sàng chết vì tình yêu nếu cần thiết?”

“Con có nghĩ anh ta giữ lời hứa đó? Bài hát đó hay thật, nhưng anh ta đặt cô nàng ở đâu trong cuộc đời anh ta? Cô ta lèo lái hướng đi của anh ta hay Đức Chúa Trời?”

Tôi biết bạn cũng sẽ nghĩ y như con trai tôi suy nghĩ lúc đó . . . nhạc tình cảm là vậy đó! Toàn là chuyện “thề non hẹn biển” đại loại như thế. Và tôi đồng ý, nhưng nghe hết bài hát này khiến tôi suy nghĩ. Con trai tôi hát theo một cách say mê vì trong tâm hồn nó mong ước yêu ai đó một cách tha thiết và sẵn sàng hy sinh tất cả. Bài ca này đã kích thích ước ao sâu thẳm đã ngủ yên bên trong nó trước đây và tôi hiểu chuyện này.

Tôi nghĩ lại buổi tối hôm đó. Đang khi những đứa khác đang chơi ngoài sân thì đứa con trai lớn của tôi vẫn ở trong nhà nghe bài hát tình cảm này lặp đi lặp lại. Khi mấy đứa kia rủ nó ra ngoài chơi nhưng

*Tôi thấy một sự thức tỉnh . . .
và là một cơ hội.*

nó không chịu. Nó bị cuốn hút bởi bài hát về tình yêu đến độ nó có thể để cả đời để đeo đuổi và gìn giữ tình yêu đó.

Tôi thấy một sự thức tỉnh . . . và là một cơ hội.

Bạn đến độ tuổi khi mà tình yêu bắt đầu được đánh thức. Bạn phải đưa ra chọn lựa. Bạn cho phép tình yêu lãng mạn được đánh thức và cảm thấy bối rối từ 5 đến 8 năm cho đến khi bạn tìm được cô gái mà bạn muốn cưới. Hoặc bạn có thể chủ ý đánh thức một loại tình yêu khác, lòng yêu mến Chúa. Bạn phải chọn giữa hai loại tình cảm này, vì một lúc nào đó một trong hai loại tình cảm này sẽ được đánh thức.”

Hoặc bạn có thể chủ ý đánh thức một loại tình yêu khác, lòng yêu mến Chúa..

Sa-lô-môn biết và hiểu điều này và viết ra mạng lệnh cho giới trẻ trải qua mọi thời đại:

Hãy suy tưởng đến Đấng Tạo Hóa khi còn trong tuổi thanh xuân, trước khi những ngày hoạn nạn chưa đến, trước những năm mà con không còn thấy vui thỏa nữa.
(Truyền đạo 12:1)

Tối đó, tôi chia sẻ cho con tôi một cách đơn giản về những gì mà tôi chia sẻ cho bạn bây giờ. Chính là ở giai đoạn tuổi trẻ mà tình yêu của chúng ta được đánh thức và con tim của chúng ta rung động. Sự thật là vậy. Nhưng chúng ta phải chủ động kiểm soát và quyết định loại tình cảm nào dấy lên và bắt đầu lèo lái các hành động của chúng ta. Chúng ta phải cho phép tình yêu lãng mạn yên nghỉ và ước mơ cho đến khi giai đoạn mà tình cảm tự nhiên vẫn còn nằm im mà chưa được đánh thức, nhưng cùng lúc chúng ta phải đánh thức lòng yêu Chúa sốt sắng. Chúng ta có thể yêu tha thiết trong một lĩnh vực này đang khi lại thụ động có chủ ý trong lĩnh vực khác? Tôi tin chúng ta có thể. Việc này có thể làm theo cùng một cách như chúng ta đánh thức những tình cảm lãng mạn nhưng chỉ khác đối tượng.

Để giải thích chuyện này xảy ra như thế nào, tôi sẽ lùi lại quá khứ để kể cho bạn nghe những lần gặp gỡ với tình yêu lãng mạn thời tiểu học. Lúc đó là những năm đầu của tiểu học, cho đến khi tôi học lớp năm thì tôi không thích đưa bạn trai nào. Mấy cậu nhóc đó là những người đã làm khó chịu bạn thân của tôi là Marci và tôi khi chúng tôi chơi ngoài sân hay đi dạo trong trường. Chúng tôi thường

nắm tay nhau đang khi chúng tôi trò chuyện nhiều chuyện thầm kín cho đến khi các cậu con trai đến phá đám chúng tôi và tách chúng tôi và giật lấy nón của chúng tôi (Thường thì nón của Marci vì cô ta rất đẹp.) Dĩ nhiên chuyện này có nghĩa là ấu đả. Chúng tôi đuổi theo mấy cậu đó và đòi chúng phải trả nón lại cho chúng tôi và dọa dẫm mấy câu nhóc cũng như nói đủ điều về mấy cậu nhóc này. Chúng tôi tấn công tới tấp mấy cậu con trai này và không để chúng bắt nạt chúng tôi.

Chính là ở giai đoạn tuổi trẻ mà tình yêu của chúng ta được đánh thức và con tim của chúng ta rung động.

Sau một hồi, mấy cậu con trai nhận ra chúng tôi dữ quá nên buộc phải trả nón lại cho chúng tôi và thế là chúng tôi chạy về vừa cười và la lên cách đặc chí. Nhưng sau khi học xong lớp bốn, bạn tôi Marci chuyển lớp nên chỉ còn tôi một mình chống chọi với mấy cậu con trai.

Ở lớp năm, mọi chuyện thay đổi. Tôi nhận mấy tờ giấy nhỏ từ mấy cậu con trai bảo tôi ghi ra “danh sách” những gì tôi ước mơ. E rằng bạn chưa biết, “danh sách” đó chính là liệt kê từ trên xuống cậu trai nào mà tôi thích. Lúc đầu tôi hơi ngại và không tham gia vào chuyện này. Sau đó tôi bắt đầu tham gia rất hồ hởi.

“Lisa, mày nằm số ba trong danh sách của Stuart và mày là số hai trong danh sách của Ricky.”

Tôi trả lời lại, “Tao không muốn nằm trong danh sách ngốch ngếch đó của bọn chúng.”

Nhưng tôi lại suy nghĩ... Nếu mình là số hai hay số ba thì ai là số một? Chỉ vì mình không thích mấy cậu này không có nghĩa là mình không muốn làm số một trong danh sách của các cậu? Chắc chắn phải có chuyện so sánh rồi! Tôi phải là danh sách số một của ai đó... vấn đề này, của ai đây?

Rồi tôi bắt đầu để ý cái danh sách đó có sức mạnh thiệt. Các cô gái tôi nghĩ là xấu tệ đã liệt tôi vào danh sách của mấy thằng con trai mà tôi hay chơi với chúng vì chúng liệt mấy cậu nào hay lấy nón của

mấy cô gái là đứng đầu danh sách. Có lẽ tôi phải lập danh sách của riêng tôi hay là tôi phá luật chỉ ghi tên một câu nhóc nào đó. Tôi chỉ thích cậu này. Cậu ta là người duy nhất xuất hiện trong đầu tôi khi tôi được hỏi. Bạn biết, câu hỏi cuối cùng là, “Tớ biết bạn không thích ai cả, nhưng nếu bạn phải cưới ai đó, bạn sẽ chọn ai?”

Cậu này thông minh, nổi tiếng và đẹp trai . . . tất cả cô gái đều thích cậu, tôi không nói tên cậu vì tôi chắc tất cả lũ bạn sẽ trêu đùa tôi. (Hãy nhớ tôi là cô gái tinh nghịch). Tôi cứ nói, “Không thích ai hết! Tớ sẽ không lập gia đình!”

Nhưng khi tôi nằm trong túi ngủ ở khu trại, cậu ấy là người mà tôi nghĩ tới và nhiều điều thay đổi giữa hai chúng tôi. Cậu ta trêu đùa tôi ngoài sân trường và ở trong lớp. Nhưng khi chúng tôi ngồi gần nhau học môn Xã hội thì cậu ta luôn nói chuyện với tôi. Chúng tôi chuyền cho nhau tờ giấy nhỏ ghi, “Bạn nghĩ môn học này khô khan hay hứng thú? Sau một thời gian tôi nghe đồn rằng tôi được lên hàng đầu trong danh sách các bạn nữ mà cậu ta thích, nhưng tôi cứ im lặng.

Rồi một ngày nọ trong lớp cậu ta gởi một miếng giấy nhỏ. Cậu ta rất nghiêm túc và cậu muốn biết bạn nam nào là đứng đầu danh sách của tôi (Nhưng danh sách không có) Không hề trả lời lại, tôi đưa miếng giấy nhỏ và hỏi cậu ta ai là đứng đầu danh sách của cậu. Cậu đáp lại trong miếng giấy nhỏ ghi rằng, “Tớ hỏi bạn trước.” Tôi gởi lại : “Vậy tớ hỏi cậu lần thứ hai!” Không có cách nào để tôi nói cậu ta là người đầu tiên tôi nghĩ đến, còn cậu sắp tới thứ hai! Tôi đoán nếu cậu ta đặt tôi trước tôi sẽ đặt cậu ta trước, nhưng nếu cậu ta đặt tôi thứ nhì, tôi sẽ hạ cậu xuống thứ nhì. Thành linh, suy nghĩ của tôi bị cô giáo làm cho gián đoạn vì cô gọi tên cả hai chúng tôi và cảnh cáo chúng tôi không trao nhau miếng giấy nhỏ nữa, còn không cô sẽ đọc to lên cho cả lớp nghe. Chúng tôi im lặng một hồi lâu.

Sau đó cậu ta thì thầm, “Hãy viết tên của người đó lên giày của bạn rồi tớ sẽ viết tên lên giày tớ và chúng ta sẽ đưa ra cho thấy cùng một lúc.”

Tôi đồng ý, “Thôi được, nhưng tôi sẽ dụ cậu ta. Thay vì viết tên, tôi

viết chữ khác. Tôi sợ tên tôi sẽ không xuất hiện trên giày của cậu ta.”

Cậu nói, “Tớ đếm tới ba rồi chúng ta đưa ra, được không?”

Tôi gật đầu, mỉm cười khi đó tim tôi rất hồi hộp.

“Một, hai, ba” Cậu thì thầm khi cậu đưa giày cho tôi xem. Trên đó có ghi P.B . ., đó là tên lông của cậu ta. Tôi nhẹ nhẹ đưa chân tôi ra và trên giày có ghi “BURN”. Khỏi phải nói, cậu ta không vui và tôi lập tức thấy khó chịu và rút lại danh sách. Cả hai chúng tôi đều đỏ mặt và không nói chuyện nhau suốt môn học hôm đó. Tôi biết tôi đã làm hỏng chuyện, nhưng tôi nhận ra là tôi thích cậu ta! Nhưng cậu ta sẽ không chơi với tôi nữa. Có một vấn đề khác . . có một cậu con trai khác ở trường chúng tôi tên là John (không phải chồng tôi) và cậu này nói với mọi người tôi là người đầu tiên trong danh sách của cậu. Tất cả cô gái đều thích cậu này vì cậu này mới nhưng tôi không thích. Tôi thích cậu kia hơn.

Tôi càng nghe John thích tôi thì tôi càng lánh xa cậu ta, vì cậu không học lớp tôi. Tôi chỉ thấy cậu này chơi ngoài sân và khi chúng tôi đổi lớp giữa giờ. Tôi xoay mặt sang hướng khác và không nhận miếng giấy nhỏ của cậu này khi cậu cố chuyển cho tôi. Rồi ngày nọ cậu này đẩy tôi đi quá xa.

Tôi đang đi về nhà cùng với mấy bạn và tên John này cùng với bạn của cậu ta là Eric bám theo chúng tôi bằng xe đạp, ăn nói luyên thuyên, gây ồn ào, “John thích Lisa, John thích Lisa.” Tôi cố gắng không để ý mấy đứa con trai này nhưng bạn tôi lại nhập bọn với mất cậu này. Mặt tôi đỏ lên. Tôi liếc nhìn mấy cậu con trai này khi John nhào đến tôi và giật lấy nón tôi và đạp xe chạy mất. Tôi dồn hết sức chạy theo và túm lấy cậu ta ngay gốc cây. Cậu ta bỏ chiếc xe đạp xuống và lấy cái nón đưa qua đưa lại giữa một bên là cái cây và một bên là tôi.

Cậu ta cứ nằng nặc, “Cậu có thích tớ không, hãy nói đi rồi tớ sẽ trả nón lại cho.”

Tôi bực lắm rồi. Cậu này dám cả gan lấy nón tôi và còn đu đưa với tôi nữa. Tôi nhặt một khúc cây mà tôi thấy dưới chân tôi (thật ra

chỉ là một khúc cây nhỏ) và đưa qua đưa lại hù cậu ta cùng lúc tôi hết lên :

“Trả nón lại cho tớ còn không tớ sẽ đập vào xe đạp của cậu!”

Cậu ta lúng túng. “Đập đi, đập xe tớ đi. Tớ không quan tâm vì ... tớ yêu cậu!”

Gì? Cậu này nói “yêu” Lúc này cả đám đều cười và tôi rất bức

Tôi hết kiên nhẫn. . . tôi lấy một khúc cây lớn đập vào đầu cậu ta.

minh. Cậu ta chạy tứ tung! Trước khi tôi biết chuyện gì xảy ra, tôi nhảy xung quanh cái cây và gần với tới cậu ta. Tôi cứ đòi trả lại nón cho tôi, nhưng thay vì trả lại, cậu ta cứ lặp lại lời yêu tôi. Quả thiệt vậy! Tôi hết kiên nhẫn . . . tôi lấy một khúc cây lớn đập vào đầu cậu ta. Cậu lập tức thả cái nón xuống, tôi cũng bỏ khúc cây xuống, các bạn tôi chạy tới lấy cái nón của tôi còn đám con trai thì chạy đến cậu này. Tôi không kiểm tra là cậu ta có bị sao không, tôi giựt lấy cái nón của tôi và phóng thẳng về nhà.

Mặt tôi đỏ ngầu. Các bạn tôi không chắc là suy nghĩ gì. Có phải John là anh hùng không? Hay là tôi quá dữ? Tôi khẳng khái bênh vực lối hành xử của tôi. Tôi cảnh cáo cậu ta . . . mà cậu ta không lắng nghe. Nếu có thì cậu ta đã để yên cho tôi rồi! Tôi bước vào nhà và chạy vào phòng tôi sau khi kể cho mẹ tôi nghe một thằng con trai quậy tên là John đã giựt nón của tôi! Tôi thề là không bao giờ lấy thằng nào tên John vì có cách hành xử của cậu ta (Nên đừng bao giờ nói trước!). Vào phòng tôi, tôi hồi tỉnh lại và bắt đầu làm bài tập. Vài giờ trôi qua, và có tiếng gõ cửa. Từ cửa sổ phòng tôi nhìn thấy bóng dáng của một phụ nữ mà tôi biết đó là mẹ của cậu John này.

Tôi toát mồ hôi hột vì tôi biết tôi gặp rắc rối rồi. Tôi đến gần chỗ cầu thang để tôi có thể nghe họ nói gì ngoài cửa. Câu chuyện thế này, “Con trai của chúng tôi cho biết nó thích con gái chị và con gái chị lại lấy cây đập vào đầu nó.” Tôi nghe vậy muốn quát lên bênh vực, nhưng tôi nghe mẹ tôi nói, “Tôi biết được là nó lấy cái nón của con tôi.” Rồi họ nói cậu ta bị u đầu, máu me chảy ra và mẹ tôi xin lỗi. Làm sao con gái mình làm thế ha? Thế nào mẹ tôi cũng hỏi chuyện

và sau đó mẹ của thằng quý đó cũng bỏ đi.

Sau khi đóng cửa, mẹ tôi vào nhà kể cho cha tôi nghe toàn bộ câu chuyện. Tôi nghĩ tôi sẽ nghe tiếng quát tháo, nhưng trái lại tôi lại nghe tiếng cười. Cha mẹ tôi nhận xét về tính nết của tôi. Tôi ngồi im trong phòng, vì cha mẹ tôi đang đến phòng tôi để nói chuyện. Họ cố gắng giải thích với tôi việc dùng gậy đánh vào đầu người ta là nguy hiểm, dù là có chủ ý hay không. Họ cho tôi hay là tôi có thể giết chết cậu ta, nhưng tôi mới có đập vào đầu cậu ta mà thôi. Tôi cảm thấy mình ngu quá, biết rằng chuyện này sẽ khiến mọi người nhìn thấy cậu ta bị băng bó và biết ngay là tôi đã đập vào đầu thằng bạn mới nhập học.

Mẹ tôi nói khi bà rời phòng tôi, “Chắc nó thích mày thiệt rồi.”

Nhưng tôi thắc mắc làm sao cậu ta vẫn còn thích tôi sau khi bị tôi đập vào đầu và ăn gậy? Có lẽ mấy thằng con trai khác thấy như là lời tuyên bố tôi thích cậu ta. Hay có lẽ cậu ta bây giờ đâm ra sợ tôi! Tôi đi ngủ mà thắc mắc không biết hôm sau có chuyện gì không.

Sáng hôm nay, lớp tôi nhốn nháo và cô giáo liếc nhìn tôi khi tôi bước vào lớp.

Đám bạn vây quanh tôi hỏi, “Có phải mày đánh thằng John ngay đầu không?”

“Phải!” Tôi trả lời như thể cho tụi nó biết rằng đừng chọc ghẹo người khác.

Từ bên bàn học kia một cô gái lên tiếng, “Tớ không tin là cậu vẫn còn đứng đầu trong danh sách của cậu ta.”

Tôi biết cậu ta là người đầu tiên trong danh sách của cô gái này. Tôi không thể tin là tôi vẫn còn trong danh sách của cậu ta.” Nhưng mẹ tôi nói đúng . . . cậu này thật sự đã thích tôi. Hôm đó tôi quyết định làm rõ lên tin đồn đó là tôi nghĩ về việc thích cậu ta và sẽ thêm vào danh sách của tôi. (Ít ra là tôi cũng đã cho cậu bị u đầu rồi đấy). Tôi lấy miếng giấy nhỏ mà hôm trước cậu ta đưa cho tôi. Nhưng thiệt tình mà nói cậu này đeo tôi dai dẳng. Một cậu bé lớp năm tên

là John đã đeo theo tôi cho đến hè sang năm. (Cậu ta khóc khi cậu chuyển đi). Cậu đến thăm tôi hầu như mỗi đêm và chúng tôi đứng trước sân và nói chuyện. Tôi không tin là tôi đánh cậu lần nữa và như bạn biết . . . Tôi rất cuộc đã lấy một anh chàng tên John. Nói cho cùng, làm sao tôi kháng cự một tình yêu an toàn, cương quyết như thế? Câu hỏi hay. Ai trong chúng ta có thể kháng cự được không?

Chúng ta yêu vì Ngài yêu chúng ta trước (1 Giăng 4:19)

Chúng ta có sự đảm bảo về tình yêu này vì Ngài yêu chúng ta trước khi chúng ta ngộ ra đường lối của Ngài.

Chúng ta có thể yêu vì Chúa yêu chúng ta trước, khiến chúng ta cảm thấy an toàn. Ngài thành tín và chúng ta là những người đầu tiên trong danh sách của Ngài. Đây không phải là tình yêu kiểu con nít, bông bột, thời học sinh mà thay đổi hết cô cậu này đến cậu cô khác. Chúng ta có sự đảm bảo về tình yêu này vì Ngài yêu chúng ta trước khi chúng ta ngộ ra đường lối của Ngài. Ngay cả Ngài còn ghi lại trong một cuốn sách để mọi người xem, không phải ghi trên miếng giấy nhỏ rồi quăng đi. Ngài tuyên bố tình yêu của Ngài là vĩnh cửu và Ngài hỗ trợ nó bằng lời hứa giao ước.

“Ta đã yêu ngươi bằng tình yêu đời đời; Ta đã dùng lòng nhân từ mà kéo ngươi đến.” (Giê 31:3)

Để ý Chúa dùng thì quá khứ ở đây. Ngài phán, “Ta đã yêu” như muốn nói, *Ta quyết định yêu con cách đây rất lâu và Ta không bao giờ thay đổi. Vì thế, Ta ra tay và làm mọi thứ trong khả năng của Ta để kéo con về với Ta. Để lôi cuốn sự chú ý của con, Ta không tiếc lòng nhân từ của Ta nên con cần biết việc này đối với Ta đã xong.*

Vì thế, bước đầu tiên để chúng ta đánh thức tình yêu của chúng ta dành cho Chúa là nhận biết và thừa nhận tình yêu của Ngài dành cho chúng ta. Chúng ta phải có sự mặc khải rằng dù cách xử lý của chúng ta không mấy hấp dẫn và thu hút, nhưng Ngài bỏ qua cơ giận của chúng ta, vẻ bề ngoài xấu xí của chúng ta và thì thầm vào

tai chúng ta, “Ta yêu con.” Chúng ta sẽ nhận miếng giấy từ tay của Ngài. Chúng ta đọc nó và cho phép sức nặng của lẽ thật chìm sâu vào lòng chúng ta. Chúng

Không, không phải ở đó con ơi, tên con được khắc trong bàn tay Ta.

ta tìm kiếm tên của chúng ta dưới đôi giày của Ngài, nhưng Ngài mở mắt chúng ta để chỉ cho chúng ta thấy, Không, không phải ở đó con ơi, tên con được khắc trong bàn tay Ta. Và Ngài mở tay ra cho xem vết thương khắc ghi tên chúng ta trên bàn tay của Ngài.

Hay người khinh thường lòng đầy nhân từ, khoan dung và nhẫn nại của Ngài mà không nhận biết rằng sự nhân từ của Đức Chúa Trời là để dẫn người đến hối cải sao?
(Rô 2:4)

Một khi chúng ta đối mặt với lẽ thật quá tuyệt vời và sâu nhiệm, chúng ta phải đưa ra một sự chọn lựa khác. Chúng ta đáp ứng với sự nhận biết này như thế nào? Liệu chúng ta đón nhận sự chấp nhận của Ngài và sau đó đáp ứng hay quay khỏi sự đụng chạm của Đấng vô hình muốn tiếp xúc với những người mà chúng ta có thể thấy và sờ chạm?

Tôi thừa nhận chuyện này không phải là quyết định dễ dàng, nhưng mỗi một chúng ta phải đứng lên và quyết định, bất kể tuổi tác hay mối quan hệ của chúng ta. Là cơ đốc nhân và là môn đồ của Chúa, chúng ta biết con đường chúng ta chọn, nhưng biết cách để đi con đường đó không phải lúc nào cũng thấy rõ ngay. Vì sự hứa hẹn để có được sự thỏa mãn ngay lập tức lúc đầu trông có vẻ hấp dẫn hơn là hy vọng một kho báu với lòng mong đợi nhiều ngày.

Bước thứ hai để đánh thức lòng yêu mến Chúa của chúng ta là đáp ứng với những khởi xướng của Ngài và bước qua giới hạn của việc nhận biết tình yêu của Ngài dành cho chúng ta bằng cách chọn đeo đuổi Ngài. Chúng ta quay mặt hướng về Ngài để chúng ta biết như Ngài đã biết chúng ta.

Nhưng làm sao chúng ta đáp ứng với Đấng mà chúng ta không thể thấy? Ngài là Hoàng Tử đã hứa và chúng ta vẫn không thể thấy

hay sờ chạm được. Chuyện như thế chúng ta đang ngủ dưới ánh nắng ban mai trong một khu vườn đầy hoa và được đánh thức để đi tìm một mảnh giấy nhỏ có ghi lại tình yêu bất diệt của chàng Hoàng Tử của vũ trụ mà do chính chàng viết ra. Lá thư không chỉ tuyên bố tình yêu của Ngài, mà trong đó Ngài hứa ban cho chúng ta một giao ước hôn nhân. Chúng ta quá mừng rỡ khi chúng ta vừa run vừa cầm tờ giấy và đọc kỹ dấu ấn hoàng gia bên cạnh tên của Ngài. Chúng ta nhảy chồm lên, con tim đập mạnh . . . Chàng Hoàng Tử yêu mình ở đâu? Tôi phải tìm hiểu Ngài . . . Tôi phải thấy mặt Ngài. Chúng ta thấy đều nhìn quanh quẩn, nhưng chúng ta không tìm thấy Ngài đâu cả.

Bạn phải làm gì? Tôi nghĩ bạn bắt đầu tìm kiếm Ngài. Tôi nghĩ bạn nên hỏi người khác về chỗ ở của Ngài.

Nằm trên giường ban đêm, tôi tìm người mà lòng tôi yêu mến. Tôi tìm chàng mà không gặp. Tôi sẽ dậy, đi vòng khắp thành nhiều lần, rảo qua các đường phố và các quảng trường, để tìm người mà lòng tôi yêu mến.
(Nhã ca 3:1-2)

Thình lình mắt chúng ta nhìn vượt trên bức tường nhỏ bé của bản thân và chúng ta có một cái nhìn tươi mới xung quanh chúng ta. Chúng ta nhìn sâu vào ánh nắng ban mai và ánh sáng mặt trời để mong được thoáng nhìn Ngài. Trong đó chúng ta thoáng nhìn sự tốt lành của Ngài và sự tốt lành đó trở thành của chúng ta. Chúng ta nhìn một cách kinh ngạc các ngôi sao trên trời phản ánh sự oai nghi của Ngài và đến lượt một phần của khôn ngoan Ngài sẽ đổ xuống trên chúng ta.

Chúng ta sẽ đứng xem một cách thán phục về vinh quang của công trình sáng tạo xung quanh chúng ta, vì bây giờ chúng ta không chỉ là những tạo vật di chuyển trên địa cầu. Sự nhận ra tình yêu của Ngài thay đổi mọi thứ. Bây giờ nó trở thành cá nhân, vì chúng ta thuộc về Ngài và Ngài thuộc về chúng ta. Mỗi ngày trở thành một món quà, mỗi bông hoa được gởi tới chúng ta. Chúng ta nhận mọi điều tốt đẹp từ cánh tay Ngài, chúng ta đưa tay nhận lấy và đặt nó

vào lòng chúng ta, để tình yêu Ngài chan chứa trong chúng ta.

Vì những gì của Đức Chúa Trời mà mắt trần không thấy được, kể cả quyền năng vĩnh cửu lẫn thần tính của Ngài, thì từ thuở sáng tạo vũ trụ đã được thấy rõ nhờ nhận thức về các tạo vật. (Rô 1:20)

Bây giờ chúng ta phản ứng một cách khác với hoàn cảnh xung quanh, vì chúng ta nhìn thấy trong vẻ đẹp hữu hình xung quanh chúng ta có những phẩm chất hay bản tính của Ngài. Chúng ta quan sát thấy bản tính của Ngài trong từng chi tiết nhỏ và lớn. Vì chúng ta được yêu, bây giờ chúng ta chiêm ngắm Ngài. Không giống như tôi chạy trốn khỏi cậu nhóc theo đuổi tôi thì tôi lại chiêm ngắm Ngài. Tôi hồi hộp đọc tất cả miếng giấy nhỏ Ngài viết và cất kỹ nó vào ngăn kéo nhà tôi. Tôi đọc đi đọc lại sau này trong chốn riêng tư ngay phòng tôi kèm với những bài tình ca đang hát vang phía sau sân nhà. Trước đây sau khi đi học về, lúc tôi đi chậm chậm và không còn bạn bè chung quanh thì cậu ta đưa tôi về nhà. Tôi tìm cơ hội để có thì giờ với cậu ta, chúng ta cũng tìm cơ hội để ở với Hoàng Tử của chúng ta.

Âm nhạc phải trở thành ốc đảo để tình yêu nở rộ. Có sự kết nối đẹp đẽ và siêu nhiên giữa tình yêu và âm nhạc. Nó mở rộng và bày tỏ cho nhau. Âm nhạc có sức mạnh chuyên chở chúng ta đi. Tình yêu chấp cánh cho âm nhạc và đánh thức tiếng hát trong con tim chúng ta. Ca từ được dầm thấm trong nhạc có thể chạm đến những nơi sâu thẳm trong lòng chúng ta mà không gì có thể làm được. Tất cả chúng ta đều thấy mình vui ngất ngây hay buồn thảm thê qua một bài tình ca nào đó.

Có sự kết nối đẹp đẽ và siêu nhiên giữa tình yêu và âm nhạc. Nó mở rộng và bày tỏ cho nhau.

Âm nhạc là chìa khóa chính để đánh thức tình yêu của chúng ta dành cho Chúa, vì âm nhạc có sức mạnh kéo chúng ta ra khỏi thực tại bây giờ mà bước vào sự hiện diện của Chúa. Nó nhắc nhở những cảm xúc dạt dào và chân thực nhất của chúng ta đến gần bề mặt và chuyên chở chúng ta đến chiều kích gần hơn với tấm lòng

của Chúa. Ảnh hưởng mà âm nhạc tác động lên chúng ta rất sâu đậm khi chúng ta bước vào thời kỳ niên thiếu. Ngài có thể nói thay cho chúng ta khi chúng ta không có đủ lời lẽ để diễn tả và lúc đó cảm nhận của chúng ta sẽ dạt dào. Khi còn trẻ Đa-vít thường dùng sức mạnh của âm nhạc để kéo ông gần Chúa hơn và khiến cho nỗi cô đơn của ông xa khỏi khi ông còn chần chừ. Khi ông hát, ông cảm nhận sự hiện diện của Ngài ở với ông trong sa mạc. Sau này, khi làm vua, ông mô tả mối quan hệ giữa âm nhạc và Chúa cách này :

Vì Chúa là thánh, ngự giữa lời ngợi khen của Y-sơ-ra-ên
(Thi 22:3)

Những lời ngợi khen của chúng ta sẽ tôn cao vị thế, quyền năng và thẩm quyền của Chúa trong đời sống chúng ta. Một lần nữa, thật xứng đáng để chúng ta thấy mình càng được thức tỉnh hơn về tác động của âm nhạc trên chúng ta trong giai đoạn tuổi niên thiếu. Chúng ta được lôi cuốn mãnh liệt đến kinh nghiệm đó trong giai đoạn này của cuộc đời chúng ta khi tình yêu được đánh thức. Đó là thời điểm mà chúng ta rất dễ bị tổn thương về tình cảm, vì âm nhạc có sức mạnh để an ủi hoặc để nung đốt.

Những lời ngợi khen của chúng ta sẽ tôn cao vị thế, quyền năng và thẩm quyền của Chúa trong đời sống chúng ta.

Bạn có biết có sự xúc dầu trên âm nhạc không? Vì thế bạn phải chọn âm nhạc cách khôn ngoan. Tôi có ý nói gì khi nói đến sự xúc dầu? Trong Cựu ước, sự xúc dầu thường liên hệ đến việc đổ dầu lên một vị vua, thầy tế lễ hay tiên tri. Nó là một hình ảnh thấy được về Thánh Linh của Chúa. Trong Tân ước, sự xúc dầu tiêu biểu cho sự nội trú và quyền năng của Đức Thánh Linh để bày tỏ Chúa Giê-su. Nên âm nhạc thánh, được xúc dầu bởi Đức Thánh Linh sẽ kéo chúng ta vào sự hiện diện của Chúa. Có những lúc thờ phượng mà tôi hoàn toàn được tràn ngập sự hiện diện của Ngài. Dù tôi không thấy Ngài bằng mắt, nhưng nó bảo phủ toàn bộ con người tôi. Trong sự hiện diện đó, tôi cảm thấy hoàn toàn được an toàn và được yêu thương.

Thời gian ngừng lại và tôi thoảng nhìn thấy thiên đàng. Sau những lần gặp gỡ Chúa như thế, lúc nào tôi cũng thấy yêu Chúa nhiều và khát khao Ngài nhiều hơn. Âm nhạc được Thánh Linh hà hơi, ban sự sống có sức mạnh chữa lành, truyền cảm hứng và làm lắng dịu linh hồn chúng ta. Khi tôi nghe một bài ca nào đó, dù là nghe nó một năm sau hay nhiều năm sau, ký ức về lần gặp Chúa đó vẫn còn đến bây giờ.

Vì thế âm nhạc có sức mạnh để khắc ghi những ký ức. Khi John và tôi mới lấy nhau, anh ta chở tôi đến St.Martin. Tại đó chúng tôi nghỉ ngơi và cùng nhau ăn uống và ngắm trăng. Có một bản nhạc hòa tấu mà chúng tôi nghe lặp đi lặp lại ở nhà hàng khách sạn mà bây giờ 18 năm sau khi tôi nghe vài âm đầu tôi nhớ lại ngay địa điểm và thời gian trước đây. Lúc này tôi đang ở tại nhà hàng có tên là Waves nhìn xuyên qua đại dương ngay dưới bầu trời và tôi đang nói chuyện nhỏ nhẹ với chồng tôi.

Âm nhạc có sức mạnh đem bạn đến những cung bậc của cảm xúc. Do vậy mà điều quan trọng là chúng ta phải chọn đích đến của chúng ta cách khôn ngoan. Có loại âm nhạc khiến chúng ta bật khóc vì lòng tự hào dân tộc. Chúng ta đều cảm nhận điều này lúc này hay lúc khác khi hát quốc ca; thường thì tác động của nó được cảm nhận rõ nét trong lúc khó khăn hay lúc chiến thắng khải hoàn của đất nước. Có loại âm nhạc đem đến sự nặng nề và thất vọng, khuyến khích sự vô vọng, sự chết hay thậm chí tự tử. Còn những bài hát khác thì kích thích cơn giận dữ, thù hận và nổi loạn. Tôi tin không ai mà phủ nhận sức mạnh và ảnh hưởng của âm nhạc trong các lĩnh vực này.

Âm nhạc có sức mạnh để kích thích và đánh thức những cảm giác lãng mạn trong thể xác con người. Nhịp đập thôi thúc thể xác đạt đến mức độ hưng phấn cao và khi nó được đi kèm theo những lời lẽ kích thích nhục dục thì sức mạnh cộng hưởng của nó không thể cưỡng lại.

Nếu bạn muốn sống thánh khiết, bạn phải canh chừng ảnh hưởng của loại âm nhạc này, nó sẽ xuyên thủng phòng tuyến của bạn và đi vào đầu óc bạn . . . ngay cả nếu bạn không muốn nó. Cá nhân bạn

có thể không bao giờ hát những lời như thế, nhưng không biết sao thông điệp của nó cứ lặp đi lặp lại trong đầu bạn. Chúng ta đều nghe người ta than phiền, “Tôi cứ ngâm nga bài hát khốn nạn đó hoài trong đầu tôi!”

Thờ phượng thì lúc nào cũng tăng cường sức mạnh cho người thờ phượng có được khát vọng lớn hơn về đối tượng mà mình khát khao.

Cách tốt nhất để tách mình khỏi những bài hát mang đến thông điệp mà bạn không muốn đó là thay thế bằng cách hát hay nghe thánh ca. Có những bài ca thuộc trần gian và cũng có những bài ca thuộc thiên đàng. Không phải tất cả bài ca thuộc trần thế là xấu hết, nhưng phần lớn đều không đem bạn đến gần Chúa, nhưng những bài ca thiên đàng thì có. Khi chúng ta hát những bài ca này chúng ta tuyên bố tình yêu và lòng khát khao của chúng ta đối với Chúa. Đây là một hình thức thờ phượng và thờ phượng thì lúc nào cũng tăng cường sức mạnh cho người thờ phượng có được khát vọng lớn hơn về đối tượng mà mình khát khao. Chưa bao giờ trong lịch sử mà có những loại nhạc có sẵn được Thánh Linh hà hơi, mang lại sự biến đổi như bây giờ.. Hãy dùng nó để bước vào sự hiện diện của Chúa . . . nó sẽ kéo bạn đến gần Chúa hơn, vì âm nhạc luôn luôn kéo những người đang yêu gần nhau hơn.

Tóm lại, một cách để đánh thức, để thêm sức và nuôi dưỡng tình yêu của bạn đối với Chúa là bắt chước cùng một cách thức mà bạn dùng để đánh thức tình yêu lãng mạn, tạo ra bầu không khí cùng với bài ca. Bạn được kéo đến gần Chúa qua việc lắng nghe và hát những bài hát yêu Chúa và nói về Chúa. Phao lô mô tả về việc được đầy dẫy Thánh Linh cách này:

Nhưng phải đầy dẫy Thánh Linh. Hãy dùng thánh thi, thánh ca và ca khúc thiêng liêng mà đối đáp nhau, hãy hết lòng đàn ca chúc tụng Chúa. (Êph 5:18-19)

Trong câu này, chúng ta thấy một lời khuyên là hãy đầy dẫy Thánh Linh. Chúng ta được đầy dẫy khi chúng ta hát lớn tiếng và ngân vang trong lòng, nhưng câu này cũng giới thiệu một chìa khóa khác . . .

sự truyền thông của chúng ta về Chúa cho người khác. Đây không nói đến việc làm chứng vì thường thì chúng ta biến việc này thành một công tác tôn giáo. Không, đây là cuộc nói chuyện xuất phát từ tình yêu, lời lẽ tuôn ra từ tấm lòng tràn trề. Hãy nhớ, được Chúa yêu là phần khởi lắm rồi và bạn muốn chia sẻ vẻ đẹp của nó cho người khác.

Khi bạn yêu ai, bạn hay nói cho người khác về người mình yêu. Bạn khoe vì đã yêu họ. Khi bạn bè chia sẻ về sở thích về điều gì đó, thì có một sự ràng buộc chung với nhau về sở thích đó. Tình cảm này được chia sẻ trong vòng bầu bạn khi cùng chung nhau cắm trại, đốt lửa trại và cùng nhau ngắm cảnh rừng hoang. Có một sự ràng buộc vào nhau để cùng nhau gây dựng và hỗ trợ cho nhau. Một cách

Nếu bạn chọn đánh thức lòng yêu mến Chúa thay vì đánh thức tình yêu đối với người khác phái, bạn sẽ phải chọn bạn cách khôn ngoan.

khác để đánh thức thêm tình yêu của bạn dành cho Chúa là vây quanh bạn với những người bạn nói tốt về Chúa.

Hãy đảm bảo là nếu bạn chọn đánh thức lòng yêu mến Chúa thay vì đánh thức tình yêu đối với người khác phái, bạn sẽ phải chọn bạn cách khôn ngoan. Bạn sẽ thấy thoải mái hơn nếu bạn đeo đuổi thứ tình yêu thông thường của trần thế vào thời điểm này của cuộc đời bạn. Nhưng nếu bạn chọn đeo đuổi ước mơ của Hoàng Tử, bạn sẽ phải vây quanh mình những người bạn gái cũng yêu Chúa như bạn. Tôi biết chuyện này nói dễ hơn làm, nhưng vẫn có những người bạn tốt. Những người bạn thật trong Chúa sẽ là những người bạn chân thành đối với bạn. Họ sẽ nói tốt vì họ sống tốt.

Các người là bạn hữu Ta nếu các người làm theo những gì Ta truyền. (Gi 15:14)

Chúa Giê-su nói rất rõ ở đây. Những người bạn của Chúa sẽ giữ các điều răn của Ngài và khích lệ người khác làm vậy. Những người bạn thật luôn nâng bạn

Những người bạn thật luôn nâng bạn lên cao và thách thức bạn bước đi đẹp lòng Chúa.

lên cao và thách thức bạn bước đi đẹp lòng Chúa. Khi bạn của bạn bước theo Chúa Giê-su, bạn cũng đang đi cùng một hướng, chia sẻ cùng một lộ trình. Nguyên tắc này là đúng dù bạn già hay trẻ . . . bạn thật sẽ kích thích bạn làm những việc tốt.

Một người rèn luyện nhân cách người lân cận giống như sắt mài bén sắt. (Châm 27:17)

Hãy vây quanh bạn với những người cùng một tâm linh và mục đích là điều quan trọng. Điều này không có nghĩa là bạn lúc nào cũng đồng ý về mọi chuyện, nhưng vì bạn có mối thông công với Thánh Linh, mỗi người nên duy trì sự chịu học hỏi và bảo vệ cho nhau.

Trên hết mọi sự, hãy gìn giữ tấm lòng của con, vì các nguồn sự sống xuất phát từ đó. (Châm 4:23)

Tấm lòng chúng ta phải được ưu tiên hàng đầu. Nếu tên trộm xông vào nhà bạn và lấy hết những thứ giá trị, thực tế là nó không được thứ gì cả vì nó không đụng đến tấm lòng bạn. Cách duy nhất tấm lòng bị tước đi đó là nếu bạn cho phép điều gì đó len lỏi vào. Lúc đó bạn sẽ mất mát rất lớn. Đây là lý do Chúa bảo chúng ta hãy hết lòng yêu mến Ngài vì trong Ngài tấm lòng chúng ta được giữ an toàn. Một lý do khác chúng ta phải canh giữ tấm lòng là các nguồn sự sống phát ra từ đó. Một bản dịch Kinh Thánh dịch câu trên cách này:

Trên mọi điều, hãy canh giữ tình cảm của con. Vì nó ảnh hưởng đến mọi điều khác trong cuộc đời con. (Châm 4:23)

Một cách mô tả khác về tấm lòng là “tình cảm”. Tình cảm ở chỗ nào thì sẽ kéo theo quyết định của bạn đến chỗ đó. Tình cảm của bạn cuối cùng sẽ ảnh hưởng mọi lĩnh vực trong cuộc đời bạn. Trong chương này, chúng ta đang nói về việc đánh thức niềm đam mê và tình yêu của chúng ta dành cho Chúa, và điều này liên hệ đến việc

Tình cảm ở chỗ nào thì sẽ kéo theo quyết định của bạn đến chỗ đó.

đặt tấm lòng chúng ta nơi Ngài. Một lần nữa câu hỏi sẽ là làm sao tôi đặt lòng tôi nơi Đức Chúa Trời mà tôi không thấy?

Nếu bạn muốn biết cách làm gì, bạn nên hỏi ai đó đã học cách làm giỏi việc đó rồi. Vua Đa-vít biết cách đeo đuổi Chúa và duy trì lòng yêu mến Ngài. Ông bám lấy Chúa khác với mọi người trước ông. Ông bắt đầu việc đeo đuổi này lúc còn trẻ và vẫn còn đeo đuổi Chúa khi ông già. Đa-vít không hề nghi ngờ tình yêu hay sự thành tín của Chúa và đã sống cuộc đời liên tục đáp ứng và tạ ơn Ngài.

Lạy Đức Chúa Trời, xin gìn giữ tôi vì tôi trú ẩn nơi Ngài. Tôi đã thưa cùng CHÚA, chính Ngài là Chúa tôi. Ngoài Ngài ra, tôi không có ân phúc nào khác. . . Tôi hằng để CHÚA ở trước mặt tôi. Vì Ngài ở bên phải tôi Nên tôi sẽ không bị rúng động. Bởi thế, lòng dạ tôi vui vẻ, tâm linh tôi mừng rỡ, thật vậy, thân thể tôi được ở an toàn.
(Thi 16:1-2,8-9)

Đa-vít làm gì? Ông luôn đặt Chúa trước mặt ông. Làm sao ông làm việc này? Bằng cách công bố những gì trong lòng ông bằng những lời nói của miệng ông. Bạn đặt tấm lòng vô hình của bạn bằng những lời bạn nói, vì tấm lòng luôn được bày tỏ qua những lời chúng ta nói. Tấm lòng được biến đổi bởi những lời chúng ta nói. Đa-vít không chỉ cho chúng ta biết những gì ông đã làm, ông còn cung cấp cho chúng ta chính những lời ông đã dùng tới để chúng ta có nói ra những lời công bố này. Trong Thi Thiên này, Đa-vít nêu ra một số lẽ thật quan trọng ở đây để chúng ta cần biến nó thành của mình:

1. Ngay cả các vua cũng không thể bảo vệ chính mình . . . hãy để Chúa làm nơi nương náu của bạn.
2. Hãy gọi Ngài là Chúa của bạn . . . hãy biến nó thành cá nhân.
3. Hãy nói cho Ngài biết không có điều gì bạn khát khao hơn Ngài.

4. Hãy đặt Ngài mãi mãi trước mặt bạn.
5. Hãy để Ngài làm ưu tiên hàng đầu và tôn trọng Ngài bằng đời sống bạn.
6. Hãy bước theo Ngài trong mọi việc bạn làm.
7. Vì Ngài đang kiểm soát, bạn sẽ đứng vững.
8. Vì bạn không còn kiểm soát nữa, hãy thư thả và vui mừng.
9. Hãy yên nghỉ trong Ngài.

Khi bạn nói những lời công bố về tình yêu và giao ước với Chúa, bạn sẽ làm tăng cường sự ràng buộc giữa bạn và Chúa.

Khi bạn nói những lời công bố về tình yêu và giao ước với Chúa, bạn sẽ làm tăng cường sự ràng buộc giữa bạn và Chúa. Ngài đã kết ước với bạn rồi, nhưng bạn có thể gia tăng sự cam kết của bạn đối với Ngài. Chính quá trình mà qua đó ơn cứu rỗi đến với đời sống chúng ta thì cũng là quá trình chúng ta tiếp tục tình yêu lãng mạn với Chúa.

Vì nếu miệng người xưng nhận Đức Giê-su là Chúa và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ chết sống lại thì người sẽ được cứu; Vì tin trong lòng thì được sự công chính, và xưng nhận nơi miệng thì được sự cứu rỗi. Kinh Thánh nói rằng: Bất cứ ai tin Ngài sẽ không bị hổ thẹn. (Rô 10:9-11)

Chúng ta bước vào và mở rộng mối quan hệ trong đời sống qua những lời nói và hành động tương xứng. Đây là những lời tuyên bố sự kết ước như lời thề, lời khấn hay lời cam kết. Hoặc những lời lẽ bớt trang trọng hơn nhưng vẫn có sức mạnh khi được nói ra giữa các gia đình và bạn hữu. Lời nói kéo chúng ta gần hơn với khát thị về giấc mơ và nỗi sợ trong một môi trường an toàn và yêu thương. Lời nói cũng mang lại sự chữa lành và tẩy sạch cho những điều thầm kín trong đời sống chúng ta cũng như nó cũng làm tổn thương và làm hoen ố đời sống nội tâm của chúng ta.

Để canh giữ lòng yêu mến và sự hiện diện của Chúa trong lòng bạn, hãy chọn những lời bạn nói như bạn chọn bạn vậy . . . cách khôn ngoan. Biết rằng càng ít lời càng hay hơn.

Điều này có lẽ không phải là một thử thách cho bạn, nhưng phần lớn chúng ta xét về bản chất là ích kỷ. Điều này có nghĩa là theo bản tính con người, chúng ta không biết cách để yêu thương đúng mức. Chúa đòi hỏi chúng ta dâng cho Ngài tình yêu bất toàn của chúng ta và đổi lấy tình yêu hoàn hảo của Ngài. Ngài thêm sức cho chúng ta để chúng ta yêu Ngài. Ngài hứa đổ tình yêu Ngài vào lòng chúng ta bởi Thánh Linh, Đấng mà Ngài đã ban cho chúng ta (Rô 5:5). Chúng ta chỉ cần cầu xin Ngài.

Lạy Cha trên trời,

Con cảm nhận được thúc giục. Con kêu cầu Ngài đánh thức tình yêu của con dành cho Ngài để đáp lại tình yêu của Ngài. Con trước đây thất tín khi mà Ngài vẫn thành tín. Con muốn biết Ngài. Hãy bày tỏ chính Ngài. Con ước ao cầu nguyện những lời của Đa-vít vì lòng con đuổi theo Ngài. Hãy giữ con an toàn. Chúa ơi, vì con nương náu chỉ một mình Ngài mà thôi. Ngài là Chúa con và ngoài Ngài con không có điều tốt đẹp nào. Con giấu trong lòng của bầu của Ngài. Con luôn đặt Ngài trước mặt con. Vì Ngài đi bên cạnh con, con sẽ không bị rúng động. Con tin điều này và lòng con vui mừng. Con sẽ ca hát lớn tiếng và ca ngợi cách hết lòng và hết linh hồn con. Con nằm xuống và yên nghỉ, an ninh khỏi mọi nguy hiểm, vì con ở trong dưới bóng che chở Ngài và con núp dưới bóng Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

5 Công Chúa Trong Rừng

Một giấc mơ là một ước muốn trong lòng khi nó đang ngủ
- TỪ CINDERELLA

Chúng ta thường ca hát và kể chuyện để bày tỏ những nỗi lòng của chúng ta. Có lẽ tựa của chương này làm bạn ngạc nhiên, nhưng không sao, vì chính Chúa là Đấng nguyên thủy nảy ra khái niệm này. Nói cho cùng, Ngài là vị Vua duy nhất của vũ trụ và Con Ngài là Chúa Giê-su vị Hoàng Tử nguyên thủy, là Đấng cứu chuộc duy nhất của tất cả các cô công chúa bị giam giữ. Đây chỉ là một trong nhiều câu chuyện tình của Ngài và các câu chuyện tình hay đều có khu vườn, lâu đài, hương thơm trái lạ, có cổng vào và tháp ngà, có núi rừng, có thiện và ác, có các chàng hoàng tử và các công chúa trong rừng.

Ngài là vị Vua duy nhất của vũ trụ và Con Ngài là Chúa Giê-su vị Hoàng Tử nguyên thủy, là Đấng cứu chuộc duy nhất của tất cả các cô công chúa bị giam giữ.

Câu chuyện này trong hình thức đơn giản nhất liên hệ đến việc bỏ trốn của một công chúa. Nếu bạn cùng tôi đào sâu vào câu chuyện này, bạn sẽ thấy nó chứa đựng một chiều sâu lạ lùng về cảm xúc, trong đó có những nỗi sợ đen tối nhất và những giấc mơ huyền ảo nhất của chúng ta. Câu chuyện cổ tích này kêu gọi cả nam lẫn nữ có một cái nhìn, vén bức màn khỏi những nhận thức thuộc trần gian mà bước vào sự mầu nhiệm và hào quang của những lời hứa lâu bền của thiên đàng. Nó lột tả được những lời lẽ hồn nhiên như con trẻ mà mọi phụ nữ đều ước ao ở nơi sâu thẳm nhất . . . công chúa tỉnh giấc từ cơn ác mộng và thấy mình được đưa vào sống mãi mãi trong một giấc mơ.

*Nó lệt tã được những lời lẽ
hồn nhiên như con trẻ mà mọi
phụ nữ đều ước ao ở nơi sâu
thẳm nhất . . . công chúa tỉnh
giác từ cơn ác mộng và thấy
mình được đưa vào sống mãi
mãi trong một giấc mơ.*

Hy vọng này khuấy động con tim của nhiều cô gái trẻ và các phụ nữ lớn tuổi. Hãy tưởng tượng chuyện xảy ra là được một nhân vật nào đó to cao và mạnh mẽ đến giải cứu chúng ta khỏi xiềng xích, mang lại một tình yêu đầy cảm xúc đến đời sống chúng ta. Ấy là một tình yêu can đảm đủ để đối diện với bất kỳ con rồng nào đe dọa tấm lòng chúng ta. Cuộc giải cứu này có cả cuộc giải thoát khỏi thành lũy đen tối mà chúng ta dựng lên. Nó phá vỡ những bức tường phân cách mà chúng ta xây lên để tránh xa người khác. Thật lạ lùng biết bao khi khám phá ra rằng đang khi chúng ta chờ đợi trong bóng tối để có một chàng hiệp sỹ vượt qua mọi chướng ngại để đánh thức chúng ta bằng một nụ hôn. Xin hãy cùng tôi khi tôi tưởng tượng một cách sáng tạo để tìm kiếm chàng Hoàng Tử của chúng ta trong câu chuyện này:

Dù có rất nhiều phiên bản về câu chuyện cổ tích này, nhưng phần lớn đều bắt đầu bằng một bữa tiệc mà vua và hoàng hậu kỷ niệm sinh nhật của người con gái duy nhất của hoàng gia bằng một bữa tiệc linh đình. Trong niềm phấn khởi và hối hả của gia đình, vua và hoàng hậu đã làm tổn thương đến một mù phù thủy do không mời mụ ta. Dù ai cũng chế nhạo mụ ta nhưng mụ vẫn đến dự tiệc và đang khi những khách mời khác tặng quà cho đứa trẻ mới sinh thì mụ này thốt ra lời nguyền rủa. Hậu quả của lời nguyền rủa này không xảy ra ngay . . . nó chờ đợi, dự dõ sẽ bắt lấy người con gái của hoàng gia khi cô chuyển từ giai đoạn con gái sang phụ nữ. Theo lời nguyền rủa này, vào ngày sinh nhật lần thứ mười lăm cô công chúa đựng phải cái bánh xe quay rồi lăn ra chết ngay.

Một vị thần khác được mời vào để cầu nguyện cho cô và khiến cho cô thay vì chết thì rơi vào giấc ngủ sâu. Vua và hoàng hậu rất

Nhưng những lời nguyện rửa bị trì hoãn thật nguy hiểm, vì khi thời gian trôi qua, nó mất đi tác dụng.

khủng hoảng và lập tức thông qua đạo luật để bảo vệ con gái họ. Họ đốt tất cả con suốt và bánh xe quay trong vương quốc họ và ai sản xuất là vi phạm pháp luật.

Nhưng những lời nguyện rửa bị trì hoãn thật nguy hiểm, vì khi thời gian trôi qua, nó mất đi tác dụng. Trong câu chuyện cổ tích, mười lăm năm trôi qua, vua và hoàng hậu trở nên tin tưởng rằng con gái của họ sẽ không chết sau khi đã hủy hết mọi con suốt quay tơ.

Tôi thắc mắc chuyện gì xảy ra nếu thay vì vội hủy phá hết các bánh xe quay và thông qua luật chống lại việc dùng tới nó, vua và hoàng hậu để thời gian dạy bảo con gái họ cách để xử lý. Nói cho cùng, các bánh xe quay không phải là xấu . . . nó tốt. Chuyện gì xảy ra nếu con gái họ có kỹ năng và giỏi quay tơ? Không có lý do để sợ cô ta nắm sai bánh xe quay vì cô ta chắc có lẽ biết cách sử dụng.

Chuyện gì sau đó? Dĩ nhiên, sự việc sẽ trở nên khác đi và những gì đã được cấm không còn tác dụng nữa. Nhưng họ lại không làm chuyện này vì, giống như phần lớn các bậc cha mẹ, họ lắng nghe nỗi sợ . . . và sợ hãi không bao giờ có lời khuyên tốt cho chúng ta. Khi nỗi sợ điều khiển quyết định chúng ta nó luôn luôn rơi vào những thái quá thay vì hành xử khôn ngoan và chín chắn. Rất thường chúng ta cũng dùng cùng biện pháp ngày nay. Nhưng chúng ta hãy quay lại câu chuyện.

Người con gái lớn lên rất đẹp, thông minh và hấp dẫn và cha mẹ cô ta chắc chắn cô ta sẽ vâng lời khi cha mẹ không có mặt cũng khi không có mặt. Do quá tin như vậy, họ đâm ta bất cẩn và không đi tìm những căn phòng khác trong lâu đài của họ. Vào ngày sinh nhật lần thứ mười lăm của con gái họ, họ chấp nhận lời mời để đón nhận lòng hiếu khách của một vị vua khác. Khi họ bỏ lại

cô con gái của họ, họ bảo cô phải ngoan và cứ ở trong khuôn viên lâu đài, hứa là họ sẽ trở về nhanh.

Nhưng cô con gái này không hề biết một sự tự do như thế, và cô ta không thể chờ đợi lâu để khám phá lâu đài và tìm đến mọi căn phòng mà cha mẹ cô không canh chừng. Khi chiếc xe ngựa của họ vừa đi khỏi, tấm lòng cô vô cùng phấn khởi. Hôm nay có thể là một cuộc mạo hiểm, vì cô ta phát hiện chuyện gì đằng sau cánh cửa của mọi căn phòng. Dĩ nhiên, chẳng mấy chốc, cô ta phát hiện một bà cụ đang ngồi quay chỉ ngay chiếc bánh xe quay. Cô công chúa phấn khích . . . cô chưa hề thấy một công cụ nào như thế. Cô quan sát khi bà cụ quay bánh xe và cuốn chỉ. Có một sự lôi cuốn lạ lùng, bà cụ ngoắc cô đến gần hơn.

Cô bé đến gần và đưa tay ra. Bà cụ gật đầu, thì thầm, “Cứ tự nhiên, hãy sờ đi . . . cầm lấy cuốn chỉ.” Cô bé cầm và bị đứt tay và máu chảy ra. Cô bé rút tay lại nhưng không kịp. Cô bé bắt đầu cảm thấy mất sức lạ thường. Bà cụ mỉm cười và chỉ cô bé đến cái giường đang để chờ sẵn trong bóng tối. Nó rất tối, nhưng cô bé quá đuối sức, không thể nói lời nào được. Cô bé ngủ say và sau đó cô nghe tiếng cười lớn của bà cụ đáng nguyền rủa này. Bóng đêm bao trùm lâu đài của cô bé và gai gốc mọc khắp nơi và che khuất cả lâu đài.

Nhiều năm trôi qua, câu chuyện về cô công chúa đang ngủ để kể tại cung điện cho các hoàng tử đẹp trai, can đảm và quý phái. Việc công chúa bị mê hoặc, không biết đây là câu chuyện cổ tích hay chuyện huyền thoại gì đây. Có chàng hoàng tử rất cảm động bởi sự tuyệt vọng khi hoàng tử ra khỏi cung vua và quyết định đi giải cứu công chúa. Chàng sẽ đi tìm sáng hôm sau. Có một sự khẩn cấp . . . này là lúc để đánh thức công chúa.

Hoàng tử mất một đoạn đường khá xa và mất nhiều

ngày để bước đến vùng biên giới của xứ sở tối tăm của công chúa. Nhưng chàng không được chào đón tại đây. Cuối cùng, một bà cụ kể với chàng câu chuyện mà bà nghe từ mẹ bà khi còn nhỏ, truyền thuyết về một công chúa cô đơn ngủ mê trong rừng sâu và trong nơi hoang vắng. Chàng cảm ơn bà và bắt đầu đi tìm trong hoang mạc.

Đó là một hành trình dài ngày và chàng không đủ lương thực. Chàng bị cám dỗ bỏ cuộc khi kẻ thù muốn đưa cho chàng thức ăn và ban cho chàng ngai báu của vương quốc bóng tối nếu chàng hoàng tử này quay về không tìm kiếm nữa, nhưng chàng cứ đi. Không gì thay đổi được ước ao chia sẻ vinh quang của cha ngài với cô gái bị nhốt trong hang.

Chàng tới được khu rừng khi phát hiện ra bụi rậm mọc lung tung. Sau nhiều ngày chàng băng qua khu rừng gai góc và đến được lâu đài. Nó có những cái tháp cao, đầy mốc meo. Hoàng tử biết trong cái tháp này có công chúa đang chờ chàng.

Chàng phát hiện thấy sự im lặng đáng sợ. Có một người ở đó thốt lên, Hãy rút khỏi đây, mày không thể đến gần cô ta . . . cô ta là của ta, nhưng chàng tưởng tượng chàng nghe một tiếng nói khác. Đó là tiếng thì thầm của công chúa, mời chàng đến. Chàng là hy vọng cuối cùng của công chúa. Lấy lại sức, hoàng tử dùng thanh gươm phát hết gai góc để đi đến cái cổng. Vượt qua mọi trở ngại, chàng tiến gần đến việc đánh thức công chúa. Chàng đập cửa vào.

Bên trong, không khí vẫn ngột ngạt và đầy bụi đất. Chàng leo lên cầu thang để leo lên cái phòng cao, trèo qua cửa sổ rồi mở ra. Bên trong phòng có ánh sáng chiếu rọi vào công chúa đang ngủ. Đang khi công chúa ngủ say thì cô ta không thay đổi cũng không già đi; thời

gian chờ đợi khiến công chúa yên giấc và càng trở nên xinh đẹp hơn khi ngủ.

Vị hoàng tử bước đến gần, vô cùng hồi hộp và gây cấn. Nhưng khi chàng dừng lại nhìn công chúa ngủ thì công chúa chợt quậy. Hoàng tử quá cảm động nên khóc. Vì đi đường quá xa nên chàng nhẹ nhàng ôm lấy công chúa. Đôi môi của chàng sưởi ấm nàng công chúa vô hồn kia và chàng đứng lên để quan sát động tĩnh của công chúa.

Đôi mắt công chúa từ từ mở ra. Cô thấy hoàng tử và mỉm cười khi cô đưa tay lên gò má đang rơi những giọt lệ của hoàng tử. Khi tay công chúa chạm đến trán chàng, công chúa bật khóc. Công chúa được nhìn mặt đối mặt với người mà mình mơ ước. Người mà cô không hề thấy trước đây nhưng đã biết người này. Cuối cùng, chàng chính là người ấy! Công chúa đã cướp đi trái tim chàng bởi một ánh mắt. Chàng ôm công chúa và hôn nàng cách say đắm.

Sau đó chàng đem công chúa khỏi tòa lâu đài ngục tù đó và đem cô đến con ngựa trắng đang chờ bên ngoài. Không bị lừa ếm gì nữa. Tất cả mọi chuyện đã qua đi; quá khứ đã qua đi trước ánh sáng của tình yêu của hoàng tử.

Chàng đã tìm được nàng . . . xương của xương chàng, thịt của thịt chàng. Nàng là niềm ước ao của chàng và nàng yêu chàng rất đặc biệt. Nàng không bao giờ cô đơn nữa, vì cả hai không còn là hai nữa mà là một.

Họ vội chạy nhanh về nước của chàng, nơi mà nàng dâu sẽ được giới thiệu cho nhà cha chàng. Hôn nhân của họ

Công chúa được giải cứu khỏi cơn ác mộng và được ở an toàn trong vương quốc của mộng mơ và ánh sáng.

được chúc phúc và phòng hoa chúc đang chờ đợi họ. Họ ca hát nhảy múa. Bây giờ họ có đôi có cặp và bạn biết sự kết thúc . . . họ sống hạnh phúc mãi về sau. Tất cả

Vì chàng là Chúa của sự sống và việc nhảy múa liên tục diễn ra tại một nơi chốn và thời điểm khác...

mọi ngang trái đã được sửa ngay lại. Công chúa được giải cứu khỏi cơn ác mộng và được ở an toàn trong vương quốc của mộng mơ và ánh sáng. Hai người đã tìm gặp nhau. “Mãi mãi sau đó” nghĩa là

từ lúc đó trở đi, bây giờ và mãi mãi, không bao giờ chấm dứt, bức màn sự chết không thể phân cách tình yêu này. Vì chàng là Chúa của sự sống và việc nhảy múa liên tục diễn ra tại một nơi chốn và thời điểm khác . . . nơi mà thời gian không kết thúc và nơi mà niềm vui không tả xiết và vẻ đẹp không sao mô tả được.

Có phải đây là giấc mơ, ước ao hay câu chuyện của bạn không? Tôi tin là có, vì Chúa Giê-su là Hoàng Tử của bạn, và bạn mong mỗi tình yêu của Ngài trong sâu thẳm của linh hồn bạn. Đây là một câu chuyện kinh điển và rất hay. Nó theo dõi trong tận tâm khảm của mỗi người phụ nữ. Nó rất hấp dẫn và khiến mọi nàng dâu trong mỗi chúng ta kêu gào để được liên hiệp với Thánh Linh. Hãy đến, Chúa Giê-su ơi, hãy kéo con và con sẽ chạy theo.

Một số người trong bạn sẽ thắc mắc điều này : Làm sao chuyện này có thể là câu chuyện, là ước mơ và là chàng hoàng tử của tôi? Tôi đâu có sinh trưởng trong hoàng cung. Tôi thường bị chảy máu tay và rất đau đớn mà không ai đánh thức tôi khỏi cơn ác mộng. Lý do bạn nghi ngờ chân lý là vì bạn đã để quá nhiều thời gian trong bóng ma của thất vọng; bạn lớn lên và quên mất những giấc mơ của thời thơ ấu. Đây là lúc để đánh thức tiếng gọi của Ngài và bắt đầu mơ ước lần nữa. Tôi có thể nói những điều này vì tôi biết Ngài ở đó, chờ bạn quay về đường lối Ngài. Câu chuyện chưa kết thúc và chúng ta có lời hứa đảm bảo và chắc chắn một ngày nào đó khi mỗi chúng ta sẽ gặp gỡ vị Hoàng Tử trung tín và yêu thương.

Chính vì thế, Đức Chúa Trời đã tôn Ngài lên và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh hiệu; Để khi nghe đến danh của Đức Giê-su, mọi đầu gối trên trời dưới đất, bên dưới

đất đều phải quỳ xuống, và mọi lưỡi phải tuyên xưng Chúa Cứu Thế Giê-su là Chúa mà tôn vinh Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha. (Phi 2:9-11)

Một mình Ngài là Hoàng Tử oai phong, thành tín và chân thật đã bỏ vương quốc trên trời để tìm nàng dâu bị bắt giữ. Ngài là người tình của linh hồn chúng ta, là người vẫn kêu gọi chúng ta từ mọi thời đại, Hãy đi cùng Ta, hỡi bạn tình Ta! Ngài đã phá vỡ xiềng xích của tội lỗi và xóa bỏ giấc ngủ chết chóc khỏi nàng dâu của Ngài và Ngài mời nàng hãy nhảy múa, vui mừng và sẵn sàng cho Ngài trở lại.

Câu hỏi duy nhất vẫn còn đó là, đâu là câu trả lời của chúng ta? Liệu chúng ta có đưa tay ra hướng về Chúa và chấp nhận sự ôm ấp của Ngài không? Hay liệu chúng ta quay lưng khỏi mọi điều Ngài đã làm để khiến chúng ta thuộc về Ngài và quay lại giấc ngủ xấu xa và vô tín? Vào ngày Ngài hiện

. Đây là lúc để đánh thức tiếng gọi của Ngài và bắt đầu mơ ước lần nữa.

đến, liệu chúng ta có thấy mình đang quỳ gối ở vị trí tôn thờ, vui mừng kinh ngạc về sự ứng nghiệm lời hứa của Ngài, hay chúng ta thuộc trong số những người co núp trong sợ hãi? Tôi tin bạn đang được thức tỉnh về lẽ thật và khuôn mặt bạn sẽ được bừng tỉnh trong kinh ngạc. Tôi tin bạn cầm cuốn sách này trong tay vì lòng bạn mong mỗi Hoàng Tử của bạn.

Có một nàng công chúa đang ngủ được tìm thấy trong Kinh Thánh. Đó là lĩnh vực mà chúng ta được khích lệ để yên nghỉ và duy trì tình trạng mơ mộng cho đến thời điểm nó được đánh thức và đó là lĩnh vực ham muốn tình dục. Nó đang ngủ mê và lớn lên trong sự mong mỏi và ước ao cho đến khi thời điểm đúng.

Chúng ta không phải là những người quyết định khi cuộc gọi đánh thức xảy ra. Con người hay bất cẩn về thời điểm, nhưng Chúa thì không. Chúng ta được bảo không đánh thức tình yêu cho đến khi nó muốn (Nhã ca 2:7). Vì thế ham muốn tình dục hay đáp ứng tình dục với tình yêu có thể được ví sánh với nàng công chúa đang ngủ. Dĩ nhiên, vẻ đẹp này không nghỉ yên dưới lời nguyện rửa thâm

độc, mà với giấc mơ cùng với lòng mong đợi đến giây phút đó. Nếu Ngài có thể được tin tưởng để đánh thức chúng ta thoát khỏi sự trôi buộc, chắc chắn Ngài có thể được tin tưởng để đánh thức chúng ta vui mừng. Để hiểu thêm việc này, chúng ta hãy quay lại sự khôn ngoan được tìm thấy trong sách Nhã Ca.

Hỡi các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi nài xin các cô, nhân danh đàn linh dương và nai cái đồng hoang, xin chớ khuấy động, chớ đánh thức tình yêu, cho đến khi tình yêu được thỏa nguyện. (Nhã ca 2:7)

Đây là những lời văn hoa chữ nghĩa mà tôi có thể hình dung ra bối cảnh của nó. Từ đằng xa, đàn linh dương đang gặm cỏ dưới sườn đồi bên cạnh một con suối. Bên dưới bóng của các cành cây, một số con linh dương nhút nhát đang di chuyển từ từ dưới đám cỏ xanh, thỉnh thoảng nó ngước đầu lên để xem thử có ai động tĩnh gì không. Đôi mắt của nó nhìn sâu vào linh hồn bạn trước khi nó cúi đầu xuống để gặm cỏ tươi.

Nhưng những con linh dương mềm mại, hồn nhiên, mắt to đang gặm cỏ này có liên hệ gì đến quá trình đánh thức ái tình? Vì có mạng lệnh cho những người con gái thành Giê-ru-sa-lem, chúng ta có thể được kể vào mạng lệnh này không? Chúng ta vừa mới bàn về vẻ đẹp và niềm hy vọng của việc một ngày nào đó được đánh thức bởi một Hoàng Tử còn ở đây thì chúng ta được truyền bảo chớ đánh thức tình yêu tự nhiên mà hãy chờ đợi. Chúng ta được khuyên về điều này không chỉ một lần, hai lần mà là ba lần trong sách Nhã Ca. Trong bản dịch The New Living Translation, đã biến lời nài xin thành lời hứa :

Hỡi các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi nài xin [hãy hứa với tôi] các cô, nhân danh đàn linh dương và nai cái đồng hoang, xin chớ khuấy động, chớ đánh thức tình yêu, cho đến khi tình yêu được thỏa nguyện. (Nhã ca 3:5)

Đây là thời điểm khi mà tình yêu được đánh thức, đã được tóm tắt như là “cho đến khi đúng thời điểm.” Lời khuyên này rất có sức mạnh hơn là các lời khuyên khác. Bạn hình dung đàn linh dương đang di chuyển trên cánh đồng và băng qua núi đồi che khuất khỏi tầm nhìn của bạn. Con nai cái trong câu này không còn an nhàn nữa; nó bất an và đang xem chừng có con nai rừng núp đầu đó chẳng. Đầu nó ngẩng cao để chú ý quan sát, đang khi đó tai nó nghe ngóng những âm thanh nhỏ nhất; chỉ bởi một tiếng động nhỏ là nó phóng đi mất. Tôi không biết tại sao, nhưng tôi có cảm giác trong câu này là những người bạn bốn chân của chúng ta đang chạy trốn khỏi cái gì đó, chứ không phải chạy đến cái gì đó. Lời cảnh báo thứ ba được tìm thấy trong chương 8:

Hỡi các thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, tôi nài xin các cô, xin chớ khuấy động, chớ đánh thức tình yêu, cho đến khi tình yêu được thỏa nguyện! (Nhã ca 8:4)

Để ý một lần nữa, ấy chính là các thiếu nữ hay các phụ nữ mà mạng lệnh này khuyên là chớ đánh thức tình yêu đang ngủ yên. Vị trí của chúng ta là không đánh thức nó, mà đó là vị trí của Hoàng Tử. Tôi tin khi chúng ta đánh thức tình yêu trước khi đúng thời điểm, vẻ đẹp của nó sẽ phai nhạt như con linh dương ngoài đồng nội, trong chốc lát nó vụt mất khỏi tầm nhìn của chúng ta. Để sở hữu lời hứa về sự thỏa mãn về tình dục mà không sợ hãi thì đòi hỏi sự kiên nhẫn.

Thưa anh chị em, khi gặp những thử thách khác nhau, anh chị em hãy xem tất cả là điều vui mừng, vì biết rằng đức tin anh chị em có bị thử nghiệm mới sinh ra kiên nhẫn, kiên nhẫn có hoàn tất công việc thì anh chị em mới trưởng thành, toàn vẹn, không thiếu sót gì. (Gia 1:2-4)

Chúa muốn điều này được trọn vẹn cho chúng ta. Ngài muốn thời điểm phải hoàn hảo. Ngài muốn chúng ta hãy sẵn sàng và ở đúng vị trí trong giao ước khi tình yêu được đánh thức. Ngài muốn chúng ta tự do hưởng thụ khu vườn phước lạc khi mà không có mặc cảm tội lỗi hay xấu hổ. Những thời kỳ mong đợi tạo ra lòng mong

mỗi lớn hơn và ước ao mãnh liệt hơn nơi người yêu và ước ao càng lớn, niềm say đắm và sự mãn nguyện càng lớn. Điều quý giá trong cuộc sống thường đến do trải qua thời kỳ chờ đợi. Nhưng nó đáng để đợi chờ, vì lòng mong ước được thỏa mãn là cây sự sống (Châm 13:12). Lời hứa của Chúa sẽ luôn mang theo sự sống kèm theo.

Để có một sự hiểu biết nhiều hơn, ta hãy xem xét lần đầu mà tình yêu được đánh thức giữa người nam và người nữ. Chúng ta phải quay trở lại Vườn Ê-đê, nơi mà chúng ta tìm thấy A-đam khát khao tìm kiếm qua các con thú để tìm một người phối ngẫu. Nhưng dĩ nhiên là người phối ngẫu đó không được tìm thấy giữa những con thú vật hay trong vẻ đẹp của khu vườn. Một buổi và cô đơn sau cuộc tìm kiếm không kết quả đó, A-đam được Chúa mời hãy ngủ yên.

Những thời kỳ mong đợi tạo ra lòng mong mỏi lớn hơn và ước ao mãnh liệt hơn nơi người yêu và ước ao càng lớn, niềm say đắm và sự mãn nguyện càng lớn.

Chúng ta được biết Chúa đặt A-đam ngủ mê và đang khi ông ngủ, Ê-va được mang tới. A-đam mơ và giấc mơ đó được ban cho sự sống. Ông không hề biết tình yêu trước đó, nhưng ông biết ông sẽ biết nàng khi ông nhìn thấy nàng. Chúa an ủi A-đam, *Hãy ngủ sâu, hãy mơ, hãy nghỉ yên và tin cậy Ta và Ta sẽ mang đến điều lòng con mong đợi từ chính bên hông con.*

A-đam nằm xuống và mơ chuyện này là gì, nó sẽ ra thế nào, những điều ông biết chỉ là hy vọng, vì tình yêu luôn bắt đầu bằng một giấc mơ. Để giấc mơ đi từ giọt sương đêm đến ánh bình minh, chúng ta phải dâng nó cho Chúa trước hết. Chúng ta nhận ra giấc mơ của chúng ta khi đặt nó trên bàn thờ của Chúa. Sự chết và sự thất vọng thường là những thứ mang lại sự thỏa mãn cho những khát khao sâu thẳm của chúng ta.

A-đam nằm ngả đầu ra và suy nghĩ. A-đam tin bằng cách phó sự sống của ông cho Chúa, ông được đánh thức để tìm thấy giấc mơ của mình đang phía trước. Dù tình yêu luôn luôn là ước ao và là giấc mơ của chúng ta, nhưng nó phải yên nghỉ cho đến khi Hoàng Tử tình yêu đánh thức nó. Tại sao Ngài có bao giờ chối bỏ sự ứng nghiệm các giấc mơ Ngài đặt trong chúng ta không?

Ngài ban cho người điều lòng người ao ước, Ngài không từ chối điều miệng người cầu xin. (Thi 21:2)

Này là lúc để yên nghỉ và mơ giấc mơ của Chúa dành cho bạn trong lĩnh vực tình cảm và tình dục. Chúa sẽ thành tín làm ứng nghiệm lời hứa của Ngài và chỉ yêu cầu chúng ta tin cậy tình yêu của Ngài và giấc mơ của Ngài dành cho chúng ta. Chúng ta phải được đánh thức khỏi giấc ngủ tuyệt vọng, chán chường để yên nghỉ trong các lời hứa của Ngài. Chúng ta có lời hứa của Ngài rằng mọi sự đều ở dưới sự kiểm soát của Ngài.

CHÚA phán: Vì chính Ta biết rõ chương trình Ta hoạch định cho các ngươi. Ta có chương trình bình an thịnh vượng cho các ngươi, chứ không phải tai họa. Ta sẽ ban cho các ngươi một tương lai đầy hy vọng. (Giê 29:11)

Ngài là sự bảo chứng của chúng ta, vì Ngài không thể nói dối. Này ta hãy quay trở lại Ngài bằng những lời cầu xin khi cầu nguyện:

Lạy Cha trên trời,

Cảm ơn Ngài vì đã sai Con Ngài để bẻ gãy mọi xiềng xích và san bằng mọi bức tường ngăn cách để con có thể được đánh thức khỏi những cơn ác mộng và đem con vào giấc mộng của Ngài. Con được tỉnh thức cho sự công chính và ôm ấp ánh sáng chân lý. Con sẽ để cho lĩnh vực tình cảm yên nghỉ cho đến khi Ngài đánh thức nó. Con tắt mọi tiếng chuông báo thức muốn đánh thức con quá sớm, và con làm cho linh hồn im lặng bằng những lời hứa của Ngài. Con tin kế hoạch của Ngài không làm hại con, nhưng Ngài thỏa thích ban cho con hy vọng và tương lai. Con tin Ngài biết con rõ hơn là con biết bản thân và con đặt mọi giấc mơ chưa thành lên bàn thờ Ngài. Con trao cho Ngài mọi nỗi sợ và thất vọng. Con yên nghỉ và ước mơ một cách an toàn trong cánh tay Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

6 Công Chúa Lọ Lem Nguyên Thủy

Vị Hoàng Tử chọn công chúa như thế nào? Có phải là một cô gái thôn quê không? Các cô gái trên trần gian này sẽ được tập hợp lại. Mỗi cô đẹp mỗi nét mỗi vẻ, dung nhan tài sắc, giàu sang và học thức, trẻ trung và mạnh mẽ. Khi họ đến trước mặt Ngài, họ tỏa sáng và hấp dẫn. Một cô gái đầy tính thuyết phục khi cô ta đưa ra lý do tại sao cô ta nên thuộc về chàng. Vị Hoàng Tử lắng nghe chăm chú, đồng ý họ thấy đều đáng yêu. Những phụ nữ này rất quý phái và thuộc dòng dõi quý tộc . . . họ là những người chúng ta ngưỡng mộ và muốn giống họ. Họ nằm trong số những người “nổi tiếng” của trong các phụ nữ trên thế giới. Tuy nhiên dù đầy vẻ đẹp quyến rũ như thế nhưng họ không đáng với sự oai nghi của Ngài. Không ai đáng cả.

Dầu vậy, Ngài đã hứa chọn một người là nàng dâu của Ngài. Khi người cuối cùng chọn xong, Ngài gọi người khác, nhưng không ai được chọn. Hoàng Tử đứng dậy và tìm giữa rừng người đẹp để tìm xem các cô gái khác, là những người còn đang ở trong bóng tối, những người không dám đến trước mặt Ngài. Ngài nhẹ nhàng bước qua đám đông lộn xộn, xấu xí và chen chúc cho đến khi Ngài tìm thấy người mà Ngài mong chờ. Không có gì đẹp về cô ta . . . cô ta lẩn trốn, xấu xí và dở sống dở chết. Cô ta không phải là người quý phái, cuộc sống đầy tội lỗi và bị khước từ bởi chính người thân của mình. Chàng lấy chiếc áo choàng che lấy cô ta và tuyên bố là Nàng Dâu của chàng.

Vị Hoàng Tử của chúng ta không đeo đuổi những cô gái quý tộc

ở thế gian mà nhiều người ngấm nghĩa. Chàng tìm kiếm họ vì họ thường lẫn trốn trong những nơi đê hèn và được phát hiện trong tình trạng nguy hiểm. Đó là sứ mạng của chàng để tìm những cô gái bị nô lệ và ruồng bỏ, vì chàng yêu say đắm những cư dân rơi vào tình cảnh vô vọng và lẫn trốn.

Ta sẽ tìm kiếm những con tản mác, ta sẽ đem về những con đi lạc, ta sẽ băng bó những con bị thương và thêm sức cho những con đau yếu. (Ê xê 34:16)

Một câu Kinh Thánh khác nói:

Vì Con Người đến tìm và cứu những kẻ bị hư mất. (Lu 19:10)

Nào ta hãy theo Ngài trong cuộc tìm kiếm này. Nó là cánh cửa sổ nhìn vào cuộc đời của một người con gái rất khác biệt hơn bất cứ người nào mà bạn biết. Việc ra đời của cô không được dự tính hay chúc mừng. Sự xuất hiện của cô cũng không được chào đón bởi sự nồng ấm của gia đình, nhưng rất vội vã trong bóng tối hiu quạnh. Những cô gái này sẽ thành ra gì? Những người không hề có hy vọng hay được cầu nguyện, những người mà sự mang thai của họ là hậu quả của những mối quan hệ bất chính, tệ hơn nữa là do bạo lực hay do đổi chất. Vậy thì sao?

Những đứa bé này sinh ra trong bí mật rồi sau đó bị bỏ rơi. Do bị bỏ rơi nên không biết được hơi ấm và sự nuôi dưỡng của người mẹ hay không biết mặt cha. Những người con gái mà cha họ không hề biết mặt con và mẹ họ không hề vui vẻ hay âu yếm họ. Trái lại, chúng bị bỏ một mình trần truồng và nằm lạnh cóng chờ chết . . . không ai thêm ngó tới.

Chúng ta hãy xem một trong những cô gái này . . . một cô gái bé nhỏ. Bạn có thấy cô ta chưa? Cô ta bị bỏ ngoài đường bẩn thỉu. Bị bỏ cho chết nếu không có ai

Có phải Chúa quay mặt khỏi dòng đời tội lỗi và bắt họ phải chịu xấu hổ muôn đời không?

đó thương hại cô ta. Nhưng ai mà nuôi nấng những đứa bé bị bỏ ngay lúc sanh? Có phải Chúa quay mặt khỏi đồng dãi tội lỗi và bắt họ phải chịu xấu hổ muôn đời không?

Về việc sinh ra người; ngày người mới sinh ra, cuốn rốn chưa được cắt, chưa tắm trong nước cho sạch, chưa được xát bằng muối, chưa được bọc khăn. Không có mắt nào thương hại người, không ai thương xót người để làm cho người những điều ấy. Người bị ném bỏ ngoài đồng hoang vì người bị ghê tởm khi mới sinh ra.
(Ê-xê 16:4-5)

Cảnh trạng thật hấp dẫn – một bé gái mới chào đời, cắt xong cuốn rốn. Bé này bị ném ra ngoài đồng, giữa cơn nắng gắt của mặt trời. Bé gái bị dây quấn đầy mình. Cháu bị xem là đồ cặn bã sau khi sinh và bị vứt bỏ. Đầu cháu vẫn còn dính máu của người mẹ mới sinh và dính cả bụi bặm trên đồng ruộng.

Bây giờ hãy nhìn một nhân vật khác trong câu chuyện này. Một Hoàng Tử đang đi ngoài đồng. Có lẽ đó là lúc chàng đang suy gẫm trước khi một ngày mới bắt đầu. Ta hãy lần theo chàng Hoàng Tử này khi mắt chàng chợt phát hiện một bé gái bị bỏ rơi hoặc là chàng đang đi tìm cô bé này chẳng? Chàng nghe tiếng kêu khóc và ồn ào phía bên trong bụi rậm. Chàng ngừng lại và tìm hiểu xem. Chàng nghe tiếng gì đó . . . tiếng thì thầm của một con thú bị thương chẳng? Không, đó là tiếng rên rỉ của một đứa trẻ. Nhưng không thấy ai cả. Không thấy người mẹ nào. Chàng nghe lần nữa; từ xa tiếng khóc thút thít vang lên. Chàng quay lại, tìm cách băng qua cánh đồng. Cây cối rì rầm khi chàng đi ngang qua, nên rất khó cho chàng phân biệt sự động tĩnh gì. Sau đó chàng phát hiện ra cô bé.

Khi ta đi ngang qua, thấy người cựa quậy trong máu; ta phán cùng người: Dù ở trong máu, hãy sống; thật, ta phán cùng người: “Dù ở trong máu, hãy sống.”
(Ê-xê 16:6)

Tại đó cô bé bị bỏ rơi và nằm yếu ớt trong vũng máu. Cảnh trạng thật vô vọng nên chàng mới để mắt và thắc mắc không biết có quá trễ để cứu đứa bé này không. Chàng đoán chắc cháu bé này là con gái của một cô gái điếm trong thành phố đang sống dưới bóng ma tội lỗi. Đứa bé này là đồ bỏ đối với một người phụ nữ tuyệt vọng như thế. Chàng biết cháu không phải là một đứa bé của những nông dân đang cày cấy ngoài đồng . . . họ chưa hề ném một đứa bé như thế. Chàng dừng lại . . . tốt thì để cho nó sinh ra và chết đi trong bí mật . . . Chàng nhìn lại đứa bé tội nghiệp này. Chàng nhìn thấy điều gì đó được viết trên trán. Đó là một lời tuyên án về cái chết, lời này do người mẹ viết ra, “Bỏ cho chết!”

Chàng cúi sát gần và đôi mắt của đứa trẻ nhìn chăm chàng. Một điều gì đó bên trong chàng được khuấy động. Chàng kéo cháu bé khỏi điều ô uế và ra

Chàng nhìn thấy điều gì đó được viết trên trán. Đó là một lời tuyên án về cái chết.

lệnh, “Hãy sống!” Tiếng kêu khóc từ tận đáy lòng chàng, một vị Vua đảo ngược án phạt sự chết bằng quyền năng của sự sống. Đứa bé cử động theo âm thanh khi nó đưa tay hướng về chàng. Dưới cái bóng của vị Hoàng Tử, cháu bé tìm được lý do để sống.

Đôi tay đầy máu me của chàng vội băng bó vết thương cho cháu bé. Rồi chàng cởi áo ngoài của mình để che đậy cho cháu bé. Chàng vội chạy về hoàng

Dưới cái bóng của vị Hoàng Tử, cháu bé tìm được lý do để sống.

cung, nơi mà cháu bé được đặt dưới sự chăm sóc của chính người y tá mà đã từng chăm sóc và nuôi nấng chàng. Khi được hỏi cháu bé này là ai và cháu sẽ ở đây bao lâu, chàng trả lời không chút do dự, “Đứa trẻ này là của Ta . . . trước đây nó của ai không thành vấn đề. Người ta đã tước hết quyền của cháu và bỏ cháu chờ chết mà không biết tông tích gì. Ta đã chuộc cuộc đời của cháu. Ta là ân nhân và là người biện hộ cho cháu.”

Cháu bé được tắm rửa và được sát muối cho đến khi mọi điều ô uế lúc sinh mà còn dính trên cháu sạch hết. Cháu được nuôi và chăm sóc bởi các tôi tớ của hoàng gia và khi cháu thôi sữa và rắn chắc, vị

Hoàng tử đặt cháu trong nhà của người giữ vườn. Ở đó cháu lớn lên và rồi chạy nhảy khắp cánh đồng, không hề biết máu của cháu đã từng văng tung tóe trên mặt đất. Cháu chỉ biết vị Hoàng tử đã tìm thấy cháu và nhận cháu làm con. Vị Hoàng Tử thường xuyên thăm viếng và hỏi han, trông nom cháu và đáp ứng mọi nhu cầu của cháu.

Ta làm cho người lớn lên như cây ngoài đồng. Người lớn lên và cao lớn; người đến độ dậy thì; ngực người nở nang, tóc dài ra. Nhưng người vẫn còn trần truồng và trơ trọi. (Ê xê 16:7)

Được sống trong một môi trường không thiếu thốn gì cả, nàng lớn lên đẹp đẽ như lúa non ngoài đồng, vì Hoàng tử đã làm cho nàng đẹp thêm. Nàng không thiếu gì cả và tuổi thơ của nàng thật vui vẻ. Nhìn nàng, không thấy vết tích xấu hổ nào. Nàng có vẻ mặt quý phái của một người có gốc gác hoàng gia. Nàng như viên ngọc lánh lánh và ánh sáng tình yêu được chiếu rọi trên nàng. Ngực nàng nở nang và cân đối; tóc nàng dài, lộ vẻ nữ tính rất thơ mộng. Vẫn còn hình ảnh trẻ con trong nàng và thời kỳ yêu đương của nàng chưa tới, nhưng nó sẽ tới sớm thôi. Rồi thời gian thấm thoát trôi qua.

Ta lại đi qua và thấy người, này, người đã đến tuổi yêu đương. Ta trải vạt áo che chỗ người, che đi sự trần truồng của người. Ta hứa cùng người và kết ước với người. CHÚA tuyên bố: Người thuộc về ta. (Ê xê 16:8)

Chàng Hoàng tử quay lại và khi nàng chạy đến chào chàng, chàng nhìn thấy thời điểm đã tới. Nàng không còn con trẻ nữa. Giai đoạn chuyển tiếp đã xong . . . nàng là một thiếu nữ. Ngực nàng đã lớn, hông nàng đã tròn, chân nàng đã dài. Nàng lớn đủ để trao ban tình yêu của một người nữ và đón nhận tình yêu của một người nam. Nhưng nàng chưa được che phủ. Nàng sẵn sàng cho một giao ước mới.

Lần nữa, Hoàng tử lấy chiếc áo choàng để quàng cho nàng và cùng đi với nàng. Chàng kết ước sống với nàng, không chỉ như là một ân nhân mà cũng như một người chồng. Chàng hy sinh gốc gác hoàng gia của chàng để nâng niu người con gái bị bỏ rơi đã được tìm thấy ngoài đồng. Chàng biết nàng yêu chàng như một người anh, một cứu Chúa, một người chu cấp. Chàng cũng yêu cầu nàng yêu chàng như một nàng dâu.

Nàng không thể tin ước mơ sâu kín của nàng đang thành sự thật. Nàng được trao ban tình yêu của một vị Hoàng tử. Nàng đồng ý với cả con tim và bỏ lại phía sau mái nhà tranh để bước vào ở cung đình

Chàng hy sinh gốc gác hoàng gia của chàng để nâng niu người con gái bị bỏ rơi.

và bắt đầu quá trình thanh tẩy và làm đẹp. Các tớ gái hầu hạ mọi nhu cầu của nàng khi nàng chuẩn bị cho Hoàng tử.

Ta tắm cho người trong nước, rửa sạch máu trên người và xức dầu cho người. (Ê xê 16:9)

Quá trình làm đẹp bắt đầu bằng một lễ thanh tẩy máu của kỳ kinh nguyệt, thánh hóa đời sống tình dục, biệt riêng đời sống của nàng cho Chúa của sự sống. Người ta lấy dầu thơm xức lên da nàng để tẩy mọi ô uế. Nàng giống như bình rượu chuẩn bị cho rượu mới.

Nàng yên nghỉ ngay hiện tại và mơ những giấc mơ về tương lai của nàng cùng với Hoàng tử. Chàng là người duy nhất yêu nàng tha thiết. Người duy nhất đã từng nói nhỏ nhẹ với nàng. Tình yêu, sự cung ứng và lòng tốt của chàng nàng đều biết hết. Nàng thư thả dưới hơi ấm của chàng.

Đến lúc chọn quần áo. Phần lớn các nàng dâu đều tự tìm áo quần cho mình, nhưng áo quần của công chúa đã được Hoàng tử chọn và cung cấp cho.

Ta mặc áo dài thêu cho người, mang giày da, vấn khăn vải mịn và mặc vải lụa cho người. (Ê xê 16:10)

Mọi chi phí đều được chi trả. Áo của nàng đẹp đẽ, giống như

những bông hoa trong khu vườn của Hoàng tử. Nàng được mặc vải lụa thượng hạng và những tấm áo nàng mặc tỏa sáng chiếu ánh của Hoàng tử. Nàng không hề biết những chiếc áo đẹp đến như thế trước đây. Nàng đưa tay sờ mỗi chiếc áo, không thể hiểu được tất cả đều là của nàng. Mỗi chiếc áo là một lời tuyên bố về tình yêu và vị thế hoàng gia của nàng. Trong niềm hân hoan, nàng mặc nó để cùng Hoàng tử dự bữa tiệc tối với nhau. Nàng tỏa sáng vô cùng. Nhưng còn nữa:

Hoàng tử gọi nàng thật đáng yêu.

Ta trang sức cho người bằng nữ trang, đeo vòng nơi tay, đeo dây chuyền trên cổ; đeo khoen trên mũi, đeo hoa tai nơi tai và đội mũ đẹp trên đầu. (Ê xê 16:11-12)

Mỗi ngày đều mang lại một sự ngạc nhiên mới. Chàng trang sức cho nàng bằng những nữ trang. Cổ nàng được đeo đầy dây chuyền vàng. Chàng tô điểm cho nàng những bông tai và vòng vàng và trao vương niệm trên đầu nàng. Hoàng tử gọi nàng thật đáng yêu. Không ai đoán được gốc gác trước đây của nàng. Nàng là nét tỏa sáng về sự chăm sóc và tình yêu say đắm của chàng.

Người được trang sức bằng vàng và bạc; mặc đồ vải mịn, hàng lụa và hàng thêu. (Ê xê 16:13a)

Nàng được tô điểm bằng bạc và vàng. Những đồ trang sức này làm cho làn da nàng mịn màng. Những chiếc áo lót của nàng toàn là vải lụa và vải mịn. Mỗi cái đều được thiết kế cách độc đáo chỉ dành cho nàng. Vị Hoàng tử đã truyền bảo người ta làm thế. Không ai sánh với vẻ đẹp của nàng.

Người ăn bột ngon, mật ong và dầu ô-liu; người trở nên rất xinh đẹp và xứng đáng với hàng vương giả. (Ê xê 16:13b)

Chàng dùng lúa mì, mật ong và dầu ô-liu thượng hạng nuôi nàng. Nàng được nuôi bởi sự tốt lành của chàng và vẻ đẹp của nàng phản ánh điều đó. Đêm tân hôn được lên kế hoạch, nhiều khách được mời đến, vì đã đến lúc cho tình yêu của họ được thăng hoa. Ai nấy đều thì thầm và thắc mắc gốc tích của nàng dâu của Hoàng tử. Cô ta xuất thân từ đâu . . . cô ta trước đây trông giống ai hả? Nhiều người thắc mắc sự khôn ngoan của Hoàng tử - sao mà không lấy một cô nàng quý tộc và danh giá? Sao lại lấy cô gái quê mùa này? Sau đó họ nhìn thấy nàng và hiểu được. Nàng là sự phản ánh hoàn hảo về tình yêu của chàng. Nàng được ngồi bên phải của chàng với ngọn cờ của chàng phất trên nàng. Khi nàng dự tiệc xong đứng dậy, nàng ngã vào vòng tay của chàng và được chàng mang vào phòng riêng của chàng. Tại đó nàng trở thành một công chúa. Tình yêu của họ thật đẹp đẽ, dễ thương và say đắm. Chàng yêu nàng tại nơi bí mật và

vì không ai có thể được Hoàng tử yêu mà giấu diếm cả.

chẳng mấy chốc nó sẽ được mọi người thấy rõ, vì không ai có thể được Hoàng tử yêu mà giấu diếm cả.

Nhờ sắc đẹp mình, người đã được nổi tiếng khắp các nước; ấy là vẻ đẹp tuyệt mỹ vì ta ban sự huy hoàng ta cho người. CHÚA tuyên bố như vậy. (Ê xê 16:14)

Nỗi khát khao của mọi người phụ nữ . . . là được trở nên hoàn hảo và được yêu cách hoàn hảo. Đây không phải là điều mà nàng có thể có được do bản thân. Vâng, nàng đẹp thật, nhưng Hoàng tử đã tôn cao vẻ đẹp của nàng bằng cách thêm vào điều gì đó, mà chỉ có Hoàng tử mới có thể thêm vào . . . sự vinh hiển. Sự vinh hiển thuộc về thế giới khác; nó phản ánh một chút ánh sáng của thiên đàng đang khi còn ở trên đất. Từ vinh hiển bao hàm cả một sự huy hoàng vượt qua trí hiểu con người. Nó làm cho chúng ta phải lặng người trước vẻ chói lọi, oai nghi và vẻ trang nghiêm của nó. Có phải đây chính là vẻ đẹp đã che phủ bà Ê-va tại vườn Ê-đen không? Có phải ánh hào quang đó đã biến mất nên khiến cho bà thấy trần trụi, xấu hổ và cần sự che đậy không? Có lẽ vậy.

Đây là câu chuyện Công Chúa Lọ Lem mang một ý nghĩa sâu nhiệm hơn. Trong đó bậc cha mẹ không có chết, không có chuyện

bà mẹ kế muốn giết chết công chúa, vì cô không được sưởi ấm bằng lửa. Không có chuyện bà mụ ban cho nàng vẻ đẹp để hấp dẫn chàng Hoàng tử. Nàng được

Đây là câu chuyện Công Chúa Lọ Lem mang một ý nghĩa sâu nhiệm hơn.

phát hiện không tên, không tuổi và trong tình trạng vô vọng của nàng, nàng được yêu vì có một lý do. Không có đêm khuya mà là có một giao ước không bao giờ chấm dứt. Và thay vì có vài ánh sao chớp nhoáng, ở đây lại có sự vinh quang . . . chiếc áo tỏa sáng mà nàng sở hữu.

Dù phần lớn trong chúng ta không bị bỏ cho chết ở ngoài cánh đồng lúc mới sinh, nhưng ở một mức độ nào đó mỗi chúng ta đều thấy mình trong giấc mơ này. Chắc là vậy, vì Chúa đặt giấc mơ của Ngài trong mỗi tấm lòng của mọi phụ nữ. Câu chuyện này còn hơn là sự giải cứu một cô gái bị bỏ rơi, bị ruồng bỏ. Nó còn hơn là sự áp dụng mang tính tiên tri giữa dân Y-sơ-ra-ên và hội thánh. Sứ điệp này nói với chúng ta thời nay, truyền bảo chúng ta hãy sống với vị Hoàng tử mà không cần phải chết trong tội lỗi. Ngài đặt trước mặt chúng ta sự sống và sự chết, phúc lành và nguyên rủa và Ngài la lên, “Hãy chọn sự sống!” Lời mời gọi yêu thương quá tha thiết như vậy, làm sao mà thắc mắc gì nữa? Người con gái bị bỏ rơi hiểu được chiều sâu của lòng thương xót và ân huệ của Ngài. Nàng và vị Hoàng tử sẽ sống hạnh phúc mãi mãi bên nhau. Tôi không thích cái kết của câu chuyện. Vì chuyện này đau lòng hơn lúc cô nàng mới sinh.

Nhưng người cậy sắc đẹp mình; vì danh tiếng mình trở nên dâm dăng; người trở ngón dâm dăng với mọi người qua lại, ban sắc đẹp người cho nó. (Ê xê 16:15)

Có điều gì đó đã sai trật! Làm sao một người được yêu thương chiều chuộng như thế lại ngoảnh mặt làm ngơ với một tình yêu quá vĩ đại, quá trong trắng như vậy? Sao nàng lại tin tưởng vào vẻ đẹp của mình do Hoàng tử vun đắp mà lại không còn tin tưởng Chàng? Sao nàng lại dùng sự tôn trọng và tiếng tăm để thu hút những người đàn ông khác và biến mình từ một nàng công chúa thành một cô gái

điểm? Sao lại phung phí gia tài của nàng cho những người không cho nàng thứ gì, những người đã không thèm ngó ngang nàng lúc nàng nằm trần truồng, xấu xí và chờ chết?

Nếu chúng ta thật lòng, phần lớn trong chúng ta có thể tra xét tấm lòng và hành động của mình thì chúng ta sẽ thấy mình phạm tội bất trung đối với vị Hoàng tử của chúng ta. Có lẽ chúng ta không tin tưởng vào vẻ đẹp hay tiếng tăm của chúng ta mà đó là chúng ta từ từ quay khỏi tình yêu ban đầu và chung thủy của chúng ta để tìm kiếm sự khẳng định từ thế gian bất trung này.

Hoàng tử của chúng ta luôn muốn thanh tẩy và trang điểm cho những người phụ nữ bị bỏ rơi và bị khước từ. Ngài giải cứu chúng ta khỏi tội lỗi và đảo ngược án tử hình của chúng ta. Ngài cắt đứt mọi liên hệ với quá khứ của chúng ta và đối xử cách nhân từ với những vấn đề của chúng ta . . . như là sự dâm dục, sự phá thai, sự bất an, sự đổ máu của chúng ta. Liệu chúng ta có cho phép Ngài yêu chúng ta đủ độ không? Hay là chúng ta tìm một nơi nào khác để được thỏa mãn? Liệu ân huệ của Ngài khiến chúng ta quay mặt khỏi Đấng đã thánh hóa và kiện toàn chúng ta bằng vinh quang của Ngài? Chúng ta đáp ứng như thế nào với lòng tốt và bao dung của Ngài? Liệu chúng ta có bỏ đi chiếc áo chối từ và cho phép tinh thần làm con cai trị chúng ta không? Hay là chúng ta tìm kiếm sự thỏa mãn trong quan hệ tình dục qua nét đẹp hấp dẫn của chúng ta?

Hoàng tử của chúng ta luôn muốn thanh tẩy và trang điểm cho những người phụ nữ bị bỏ rơi và bị khước từ

Liệu chúng ta phải rơi vào nhiều vòng tay âu yếm của thế nhân rồi thì chúng ta mới thốt lên, “Thôi đủ rồi . . . Mình có còn nguyên vẹn không đây?”

Nếu chúng ta tin tưởng vào vẻ đẹp của chúng ta, chúng ta sẽ liên tục tìm kiếm người khác để tái khẳng định giá trị và khát khao của chúng ta. Giá trị bản thân của chúng ta sẽ bị nguy hiểm và bị đe dọa bởi những người phụ nữ khác quanh chúng ta.

Hãy xem trở lại những tiện nghi mà cô gái bị bỏ này hưởng: Những món đồ xa xỉ, quá dư dật và quá thừa mứa. Chúng ta cho

rằng cô ta quá là ngu ngốc khi quay lưng khỏi một tình yêu như thế và gán cho cô gái này là người không xứng đáng . . . nhưng trước khi chúng ta vội phán xét nàng, chúng ta hãy xem một bài học cho mỗi chị em chúng ta trong câu chuyện này.

Đây là một câu chuyện cứu chuộc, và trong đó không ai thấy mình xứng đáng cả. Đó là lòng mong ước của vị Hoàng tử dành cho Nàng dâu mà chàng muốn trao ban dư dật tình yêu và sự chu cấp của chàng. Ai mà biết ơn sự tốt lành của Ngài và đáp ứng với tình yêu sau đắm của chàng . . đó là nàng dâu sẽ ngẩng nhìn vẻ mặt chiếu sáng của Ngài và không còn ước ao khuôn mặt của người đàn ông nào khác.

Đây là câu chuyện của chúng ta. Trước đây chúng ta không có hy vọng, đang chết dần, ngay cả lúc chúng ta mới chào đời. Nhưng vị Hoàng tử nghe tiếng khóc của chúng ta từ cánh đồng đau đớn, khốn khổ và tội lỗi. Ngài thấy bạn khi bạn bất lực và vô vọng trong sự dơ nhớp của việc bị từ chối và trong vũng máu của tội lỗi. Ngài động lòng thương xót bạn và đảo ngược lời nguyền của sự chết, sau đó tẩy sạch bạn khỏi tội lỗi và ô uế của quá khứ. Ngài cung ứng và nuôi nấng mỗi chúng ta và chúng ta được nở rộ trong tình yêu của Ngài, nhưng đôi khi Ngài dường như xa xôi và cách biệt, một giấc mơ đang chờ xảy ra.

Chính lúc đó chúng ta bị cám dỗ để quay sang tìm thứ khác. Chúng ta muốn được sờ soạn chỗ này, chỗ kia thay vì chờ đợi. Chúng ta cởi chiếc áo vinh hiển ra và mặc chiếc áo lòe loẹt để có được vài món trang sức rẻ tiền của các tay ma cô và quên mất lời hứa về những đồ trang sức đá quý của thiên đàng. Rất thường sự lừa dối của về của cải trần gian và lòng ham muốn nhiều thứ khác làm méo mó những lời hứa của vị Hoàng tử. Nên một số người trong chúng ta đã ăn mặc hở hang trước mặt những thằng đàn ông mà chúng ta không hề có giao ước, mong rằng chung đụng thể xác với họ sẽ làm chúng ta đầy đủ, nhưng đôi tay của họ đã làm ô uế chính những chỗ mà vị Hoàng tử đã thanh tẩy cách chu đáo.

Nhưng tôi tin bạn sẽ cải thiện hơn. Cuốn sách này nằm trong tay bạn, vì Danh Ngài được viết trong trái tim bạn.

Lạy Cha trên trời,

Con quá ngất ngậy bởi vẻ đẹp của lòng nhân từ và tình yêu sâu đậm của Ngài. Ngài tìm con khi đời con đang chết trong tội lỗi và mang con về nhà Ngài. Ngài che lấp sự trần truồng của con và tẩy sạch con khỏi mọi vết máu và tội lỗi trong đời con. Cảm ơn Ngài về sự tha thứ, lòng thương xót và sự quan tâm chăm sóc của Ngài. Xin hãy tha cho con vì đã đem vẻ đẹp Ngài phủ ban và đi tìm kiếm sự khẳng định từ những thằng đàn ông của trần thế trong khi con đã có giao ước vinh hiển của Ngài. Con từ bỏ mọi tình nhân khác và đeo đuổi một mình Ngài mà thôi. Cảm ơn Ngài vì đã yêu con trong thân phận mỏng manh của kiếp người, chứ không chỉ yêu vì vẻ đẹp kiều diễm của con. Con là Công Chúa Lọ Lem mà Ngài kéo lên từ đồng tro. Con khắc ghi Ngài trong tim con, vì Ngài là vị Hoàng tử thật của con.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

7 *Làm Gì Khi Ham Muốn Tình Dục Được Đánh Thức*

Chúng ta đã nói về những phẩm hạnh khi để cho những đáp ứng về tình dục nghỉ yên và giữ nó trong tình trạng giấc mơ cho đến khi nó được đánh thức bởi nụ hôn của vị Hoàng tử, nhưng chuyện gì xảy ra nếu ham muốn tình dục không chịu ngủ yên mà không có sự tranh chiến? Nếu đây là trường hợp của bạn, bạn đã ý thức rằng thật khó biết bao khi khiến cho cái ham muốn đó quay trở lại tình trạng ngủ yên sau khi nó bị đánh thức, đặt biệt nếu sự đánh thức nó xảy ra bất thành linh, rất tàn nhẫn hay xảy ra trước tuổi. Chuyện này khiến chúng ta vật lộn với những chất kích thích bên trong cơ thể chúng ta.

Ngoài ra có một sự thật rất khó để cho ham muốn đó ngủ yên khi mà nơi nơi bạn nhìn thấy những hình ảnh kích thích và hồi chuông báo động bảo rằng bạn nên đánh thức ái tình còn không bạn sẽ không có cơ hội. Để phục hồi lại tình trạng như giấc mơ, bầu không khí quanh chúng ta phải duy trì sự bình an và thình lặng. Những ham muốn được đánh thức phải được xử lý cẩn trọng để tạo ra những giấc mơ bình an, vì một khi sợ hãi hay ham muốn bị kích động, nó khó mà im lặng. Và có lý do cho điều này. Ham muốn của chúng ta không hề được định để đánh thức và rồi bỏ mặc kệ. Điều này là thật cho bất kỳ ham muốn nào của loài người.

Ham muốn của chúng ta không hề được định để đánh thức và rồi bỏ mặc kệ.

Tôi nhớ khi các con trai tôi còn nhỏ; tôi nuôi chúng suốt sáu tháng

trước khi bổ sung vài thứ vào thức ăn của chúng . . . lần đầu tiên chúng nếm, mọi thứ thay đổi. Trước khi chúng nếm thử chúng cứ ngồi trên đùi tôi ở nhà hàng và không hề để ý đến thức ăn dọn trên bàn. Chúng mỉm cười với những người bồi bàn. Chúng nhận ra mùi thơm của thức ăn nhưng chúng không thích vì chúng không biết có cái gì đó thiếu. Dĩ nhiên, lúc đó các con tôi đều tự nếm thức ăn được và đến đây câu chuyện lại khác.

Mùi thức ăn khiến chúng khó chịu. Khi việc nếm thức ăn của chúng bị kích thích thì chúng không còn vui vẻ với những người đi qua. Chúng chỉ nhìn vào thức ăn. Nếu tôi bồng chúng khi tôi ăn thì chúng nhìn theo cái thìa hay cái muỗng tôi cầm, hoặc là chúng kéo miếng khăn trải để cố đẩy thức ăn đến tôi. Chúng cố trèo ra khỏi ghế để đẩy thức ăn sang chỗ khác. Chúng chỉ nhắm vào thức ăn mà thôi. Chúng nếm và thấy thức ăn ngon thật. Chúng phát triển cái cảm giác nếm thức ăn và không vui khi chúng thấy thức ăn có mùi lạ.

Vì thế, tôi rất cẩn trọng không cho ăn thức ăn mới và kích thích sự thèm ăn của chúng cho đến khi chúng quen trước, và rồi tôi chuẩn bị cho chúng ăn từ từ. Chuyện này không liên hệ đến việc muốn ăn loại thức ăn nào . . . tôi chắc chắn là trước khi đến sáu tháng tuổi chúng rất thích nếm thức ăn lạ, nhưng hệ tiêu hóa của chúng không tiêu hóa nổi. Dĩ nhiên, thức ăn thật cần thiết và ích lợi cho sự nuôi dưỡng, sự phát triển và sự tăng trưởng của chúng, nhưng nếu cho ăn quá sớm, chúng sẽ bị dị ứng hay không tiêu hóa hết. Nếu thức ăn không ăn đúng thời điểm trong đời sống chúng ta, thì sự thèm ăn có thể kiểm soát chúng ta và khiến chúng ta lạm dụng dù nó thơm ngon. Chúng ta có thể phát triển sự thèm ăn không lành mạnh về một loại thức ăn nào đó mà không có giá trị dinh dưỡng nhiều.

Việc lạm dụng sự thèm ăn này rất cuộc sẽ dẫn tới việc ăn uống vô độ. Lạm dụng tức là dùng cái gì đó sai mục đích. Vì thế thức ăn tự thân nó không xấu, nhưng lạm dụng nó thì xấu. Khi chúng ta lạm dụng hay dùng sai mục đích điều gì tốt đẹp, nó trở thành điều hủy diệt và tác dụng

Khi chúng ta lạm dụng hay dùng sai mục đích điều gì tốt đẹp, nó trở thành điều hủy diệt.

Ham muốn tình dục cũng không khác gì sự thèm ăn . . . nó nằm im đó cho đến khi nó được đánh thức bởi yếu tố kích thích bên ngoài.

xấu trong đời sống chúng ta. Trong trường hợp này, ước muốn về sự thèm ăn không còn là đầy tớ của chúng ta mà nó trở thành ông chủ đòi hỏi phải thỏa mãn.

Ham muốn tình dục cũng không khác gì sự thèm ăn . . . nó nằm im đó cho đến khi nó được đánh thức bởi yếu tố kích thích bên ngoài. Giống như chúng ta không thể sống nếu không có thức ăn, chúng ta không thể nổi dãi hay ban sự sống nếu không có quan hệ tình dục. Điều này khiến cho cả hai sự thèm thường đều cần thiết và quan trọng cho việc duy trì giống nòi. Nhưng cũng như sự thèm ăn thôi thúc chúng ta thì ham muốn tình dục của chúng ta cũng vậy, nếu chúng ta không kiểm soát và kiềm chế nó. Trong chương này, chúng ta sẽ nói đến cả những phương cách thuộc linh lẫn thực tế để kiềm chế những thôi thúc của ham muốn tình dục.

Ta hãy quay lại ví dụ về sự thèm ăn để chúng ta hướng về những vấn đề nhạy cảm hơn trong cuộc sống mỗi ngày. Chúng ta bắt đầu với sự phát triển sự thèm ăn hay sự muốn ăn cái gì đó. Tôi sẽ dùng tôi làm ví dụ ở đây. Tôi thắc mắc không biết tôi thỉnh thoảng có thèm ăn sô cô la đen hay không nếu tôi không hề thử nếm nó. Còn cà phê thì sao? Nếu tôi chưa hề lấy cái thìa múc ít kem cho vào ly cà phê đen, nhắm nháp vài ngụm để tỉnh táo vào mỗi buổi sáng thì tôi sẽ không bao giờ thèm cà phê 12 năm sau đó?

Dĩ nhiên thì tôi không làm vậy! Ngay cả tôi không biết tôi quên chưa nhưng tôi đã nếm thử nó nhiều năm rồi. Bao lâu tôi biết đó là cà phê đen hay cà phê sữa, tôi sẽ không chê đâu. Bao lâu sô cô la mà có sữa trong đó thì tôi muốn ăn ngay.

Thật ra không có sự tranh chiến nào! Tôi không tranh chiến với thôi thúc muốn ăn sô cô la hay với việc uống cà phê vào mỗi sáng . . . tôi rất thích nó! Nhưng nó không phải là chủ của tôi, nó chỉ là thú ăn uống mà tôi kinh nghiệm thôi. Tôi có thể sống cả tuần không ăn sô cô la đen mà không bị hề hấn gì. Tôi sẽ không cộc cằn nhưng rất

thích thú khi tôi thường thức nó. Về cà phê thì nếu tôi muốn thức giấc thành linh thay vì chần chờ thì tôi sẽ uống ngay.

Có lẽ tôi sẽ không công bằng khi dùng những thứ này làm ví dụ. Dù xét về dinh dưỡng thì không cần thiết lắm nhưng đối với tôi những món này rất ngon. Điều gì xảy ra nếu tôi cho phép việc thưởng thức nó lấn át những sự thèm ăn những thức ăn lành mạnh khác? Chuyện gì xảy ra nếu tôi quyết định để sự thèm ăn (ăn sô cô la) và sự thèm uống để tỉnh ngủ (cà phê) quan trọng hơn bất kỳ cảm nhận nào khác trong cuộc sống? Có lẽ món salad rau quả không hấp dẫn vì nó không làm cho tôi như cách sô cô la đã làm. Tóm lại, món salad nhạt nhẽo, trong khi đó sô cô la đen thì rất ngon và dễ chịu. Có lẽ nước suối không hấp dẫn đối với tôi vì nó không giống như cà phê mang lại vị đắng và nóng như tôi mong đợi.

Tôi phát hiện dần dần rằng không phải tất cả món ăn đều có cùng một vị hay tạo ra cùng một sự thèm ăn. Nhưng chuyện gì xảy ra nếu trốn khỏi thực tế và sống suốt hai tuần chỉ ăn sô cô la và uống cà phê mà thôi? ? Tôi sẽ rất sung sướng, giảm cân và tỉnh táo hơn . . . ít ra là một thời gian ngắn. Sau đó mọi thứ đều mất cân bằng và tôi cần kiểm tra lại sự thèm ăn uống của tôi.

Vấn đề tôi muốn nói là, chúng ta chính là người phát triển sự thèm khát hay ham muốn của chúng ta. Chúng ta có thể làm tăng thêm hay kiềm chế lại

Chúng ta chính là người phát triển sự thèm khát hay ham muốn của chúng ta.

những ảnh hưởng của nó qua việc chúng ta cho cái nào là quan trọng. Chúng ta có thể kiểm soát những ảnh hưởng của nó bằng cách giới hạn sự thu nạp của chúng ta. Đây là trường hợp cần để ý.

Khi tôi đang viết cuốn sách đầu tiên của tôi, *Out of Control and Loving it*, tôi vừa mới sanh đứa con thứ tư Arden và cà phê trở thành người bạn thân của tôi. Có hai con nhỏ vẫn chưa đi học, tôi phát hiện thời gian tốt nhất để viết là giữa khoảng 10 tối đến 2 giờ sáng. Tôi thức nhờ một cốc cà phê lớn và rồi tôi thấy người bơ phờ vào buổi chiều thì lúc đó tôi lại cần thứ khác, đó là trà. Điều này giúp tôi đủ năng lượng để tiếp tục làm việc cho đến hai ba giờ sáng. Tôi

lăn ra giường ngủ rồi thức dậy lúc 6:30 sáng và bắt đầu một ngày như vậy. Tôi nhớ phần khó nhất là pha cà phê nhưng khi uống vài ngụm, mọi thứ đều dễ chịu. Việc này kéo dài suốt nhiều tuần, rồi sau đó đến nhiều tháng. Khuôn mặt tôi không bình thường nữa nếu cà phê không có trong bụng tôi.

Rồi thì một đêm mọi thứ đã thay đổi. Tôi thức theo thời gian biểu đã tính và lo cho con tôi là Arden tới 10 giờ tối và dỗ cho nó ngủ xong (Ngoài ra còn có thời gian tôi đánh máy khi nó còn thức nữa) Với lời thở phào và lời cầu nguyện, tôi ngồi xuống đánh máy. Từ ngữ tuôn ra dạt dào rồi thành linh lúc 2 giờ sáng, tôi nhận ra thân thể tôi loạng quạng. Tôi đứng lên và rồi quay lại đánh máy tiếp thì tôi phát hiện thân thể tôi đuối sức. Tôi nghĩ, chuyện gì xảy ra đây? Tôi đứng dậy đi lại trong phòng, dù đầu óc tôi rất choáng váng. Tôi lý luận có lẽ tôi mệt quá mà tôi không biết nên tôi sẽ ngưng và lên giường ngủ. Tôi thấy mình không đi lên nổi cầu thang và tôi phải cố gắng lắm mới đến phòng ngủ của tôi. Tôi ngã lăn lên giường và cảm thấy như thân thể và đầu óc tôi quờ quạng vô cùng. Tôi nghĩ, có điều gì đó không ổn rồi. Rõ ràng là thân thể tôi quá mệt mỏi, nhưng đầu óc tôi thì vẫn còn làm việc. Tôi nằm đó nhiều giờ, không thể ngủ được hay không thể làm đầu óc lắng dịu. Tôi quá mệt, nhưng ngay khi tôi rơi vào giấc ngủ, đầu óc tôi quay quẩn làm tôi thức dậy. Khi ánh bình minh hiện lên qua cửa sổ, tôi đoán chắc chuyện này là do cà phê.

Không ai bảo tôi là phải bỏ, nhưng tôi quyết định bỏ cà phê. Tôi thấy bơ phờ suốt ngày và hơi bức mình. Các con tôi nài nỉ tôi uống một ly nhưng tôi từ chối. Đôi khi lúc chiều tối, tôi bị đau đầu. Tôi không bị đau đầu kinh niên nhưng dường như tôi không thấy bình thường nữa. Và sau biến cố này tôi không muốn mình rơi vào tình trạng choáng váng và quờ quạng như chất kích thích của cà phê nên tôi tránh cà phê suốt ba năm. Rồi thì vào một sáng nọ ở bang Colorado, tôi nhấm nháp vài ngụm cà phê và bắt đầu uống nó trở lại, chỉ có điều không phải uống mỗi ngày để thức khuya nữa.

Bây giờ tôi sẽ gộp hết các khái niệm về cà phê, xô cô la và tình dục lại với nhau nhằm mục đích minh họa. Giống cà phê, tình dục khiến chúng ta cảm thấy tràn trề sức sống và tỉnh táo hơn bất kỳ thứ nào

khác trong đời. Và tình dục rất ngon như kẹo sô cô la. Tình dục tạo cảm giác hưng phấn mà không có gì thay thế. Nó tiết ra chất kích thích endorphin bên trong cơ thể. Nó tạo cảm giác lâng lâng như thấy thiên đàng vậy. Điều này làm cho chúng ta thấy khó khi không có nó một khi chúng ta đã nếm rồi.

Khi nó được đánh thức sai thời điểm, ước muốn trở thành dục vọng và dục vọng thì không bao giờ yên nghỉ.

Xét theo ánh sáng đó, chúng ta hiểu được rằng lúc đầu chúng ta muốn làm thỏa mãn sự thèm muốn của chúng ta hơn là để nó nghỉ yên, đặt biệt là nó đem chúng ta đến khoái lạc và khiến chúng ta cảm thấy tràn trề sức sống, rất thèm muốn và cảm thấy nhẹ người tạm thời. Nhưng có một yếu tố khác chúng ta cần xem xét : khi chưa đúng thời điểm cho tình yêu và ham muốn tình dục thì lúc nào cũng không đúng, dù nó mang lại cảm giác khoái lạc thể nào. Khi nó được đánh thức sai thời điểm, ước muốn trở thành dục vọng và dục vọng thì không bao giờ yên nghỉ và che giấu trong xấu hổ.

Tình yêu cần nghỉ yên để nó có thể được đánh thức sau này, không phải trong hình thức dục vọng mà là trong tình trạng chân thật và đẹp đẽ. Sự yên nghỉ này cho phép nó được đánh thức vào thời điểm thích hợp, lúc đó nó trở thành sức mạnh và niềm say mê hơn. Lúc đó chúng ta sẽ không thất vọng, không bị ruồng bỏ hay chịu khổ. Chúng ta muốn để cho ham muốn ngủ mê và khi đúng lúc đúng chỗ, chúng ta làm sống lại tình yêu mà không cảm thấy tội lỗi hay xấu hổ. Làm sao làm được chuyện này?

Quá trình này không giống chuyện dỗ cho một đứa nhỏ khó chịu hay khó ngủ phải đi ngủ. Khi các con tôi sợ, hay đau, hoặc bệnh hoặc quá phấn khích, tôi bắt nó phải im lặng. Để làm được việc này, tôi bắt nó nằm cạnh tôi trên giường hay nếu quá khuya thì tôi đem nó vào giường tôi. Dù dùng cách thức nào đi nữa, tôi muốn các con tôi biết tôi luôn ở gần chúng. Một khi chúng cảm thấy thoải mái trong vòng tay tôi, tôi lắng nghe nỗi sợ của chúng. Tôi kể cho chúng nghe câu chuyện về sự kinh khiếp của cơn ác mộng đang khi tôi vuốt ve đầu của chúng. Khi chúng bớt lo sợ hay tôi cảm nhận chúng ổn rồi

thì tôi bắt đầu thì thầm để làm chúng im lặng.

Trong những lời thì thầm này, tôi tái khẳng định tình yêu của Chúa và của tôi, nhắc chúng về sự bảo vệ thành tín của Chúa. Rồi tôi nói những lẽ thật về quyền năng vĩ đại và về những hình ảnh đẹp để thay vì nói về những bóng ma sợ hãi và đối trá. Tôi hát cho chúng nghe cho đến khi tôi nghe tiếng chúng ngáy ngủ.

Khi chúng ta bị tổn thương, khi chúng ta thất bại, khi chúng ta sợ hãi, Chúa muốn chúng ta đến gần Ngài, chứ đừng bao giờ tránh xa Ngài.

Những khía cạnh về sự đáp ứng của bà mẹ đối với các đứa con sợ hãi là đến từ tấm lòng của Chúa. Nó là sự phản ánh

nhỏ về ước ao của Ngài để an ủi chúng ta trong cơn giông bão và xua tan những nỗi sợ của chúng ta. Khi chúng ta bị tổn thương, khi chúng ta thất bại, khi chúng ta sợ hãi, Chúa muốn chúng ta đến gần Ngài, chứ đừng bao giờ tránh xa Ngài. Là con cái Chúa, chúng ta được mời để đến gần vòng tay an toàn và yêu thương của Ngài. Tại đó Ngài ban cho chúng ta tầm nhìn về vẻ đẹp mà Ngài khiến cho chúng ta yên nghỉ và dễ chịu.

Tôi thích sự an toàn của hình ảnh của một người Cha nhẹ nhàng dỗ con gái mình ngủ để cô ta có thể được nghỉ ngơi và chữa lành. Tôi biết bạn có thể đâm ra sợ hãi nếu bạn cho phép ước muốn được ngủ yên thì có lẽ nó không bao giờ được đánh thức hay thỏa mãn trở lại. Đây là những câu hỏi hóc búa: Nếu tôi cho qua lĩnh vực này của đời sống tôi, liệu tôi nhìn thấy nó quay lại không? Liệu Chúa thật sự đáp ứng những nhu cầu này trong đời sống tôi không? Nếu tôi dâng cho Chúa bây giờ, liệu Ngài thành tín làm thỏa mãn tôi qua lời hứa về hy vọng tương lai của Ngài không?

Tôi tin với cả tấm lòng rằng Cha Thiên Thượng muốn làm những điều sau đây cho bạn qua Thánh Linh và qua cuốn sách này:

- Đến gần bạn
- Tẩy sạch mọi vết tích tội lỗi và xấu hổ khỏi bạn
- Loại bỏ những nỗi sợ bằng cách xử lý nó theo ánh sáng lẽ thật.

- *Ban cho bạn một hy vọng và tương lai*
- *Vỗ về bạn cho đến khi giông tố qua đi.*
- *Khiến bạn yên nghỉ.*
- *Phục hồi giấc mơ trong lòng bạn*

Sau khi tôi nói về một số vấn đề này, một cô gái trẻ đẹp lên nhờ tôi cầu nguyện. Cô ta xưng ra rằng cô có những lĩnh vực thỏa hiệp với đời sống thánh khiết để có được tình cảm và sự để ý của các cậu con trai và cô không biết cách để kiềm chế bản thân và mơ ước trở lại. Tôi nắm tay cô và cầu nguyện với cô, và đang khi tôi cầu nguyện, tôi nghe Chúa thì thầm lời hứa cho cô ta. Ngài hứa rằng khi cô ta đến với Ngài bằng những bài ca thờ phượng và ngợi khen, Ngài quay sang hát ru cô ta yên nghỉ những gì đã bị đánh thức sâu trong cô ta.

Ngài hứa rằng khi cô ta đến với Ngài bằng những bài ca thờ phượng và ngợi khen, Ngài quay sang hát ru cô ta yên nghỉ những gì đã bị đánh thức sâu trong cô ta.

Tôi rất ngạc nhiên bởi giọng điệu yêu thương triu mến của Ngài. Không có sự xấu hổ hay sự kết án trong những lời nói của Ngài, chỉ duy một lời hứa cũng đủ xua tan những nỗi sợ, những mặc cảm hay xấu hổ của cô ta. Khi cô ta đến gần Chúa, Ngài hứa kéo cô ta đến gần chính Ngài và che giấu cô ta cách an toàn dưới bóng cánh Ngài. Câu Kinh Thánh này cung cấp cho chúng ta hình ảnh đẹp đẽ về sự quan tâm chăm sóc của Ngài:

Vì CHÚA, Đức Chúa Trời của người, ngự giữa người; Ngài là Đấng quyền năng, Ngài sẽ giải cứu. Ngài sẽ vui vẻ vì người; Ngài sẽ làm tâm hồn người yên tĩnh vì tình yêu của Ngài. Ngài sẽ vui vẻ cất tiếng hát vì người.
(Sô phô ni 3:17)

Hình ảnh này nói lên nhiều điều. Ngài không xa cách và khó gần gũi, nhưng Ngài rất nhanh đến tiếp cứu chúng ta và dùng cánh tay quyền năng của Ngài cứu rỗi chúng ta. Ngài không khước từ hay

lên án chúng ta khi chúng ta kêu khóc trong sợ hãi hay tuyệt vọng. Ngài rất thích vỗ về con cái Ngài như một người mẹ thấy vui khi an ủi chính con mình. Nhưng sự an ủi của người mẹ thì có giới hạn . . . sự an ủi của tôi cũng tới mức nào đó, nhưng sự ủi an của Ngài thì vô hạn, giống như tình yêu của Ngài. Chiều sâu của tình yêu Ngài làm chúng ta yên tĩnh và rồi Ngài hát cho chúng ta nghe. Thật là một hình ảnh xúc động vì nó mời gọi chúng ta đến gần và để Ngài làm lắng dịu những giông bão mà chúng ta không thể đối diện. Ở chỗ này chúng ta được phép yên nghỉ, và chẳng mấy chốc chúng ta thấy mình cùng hòa với Ngài hát ca.

*Hể con còn sống bao lâu, con sẽ ca ngợi Ngài bấy lâu;
Con sẽ đưa tay lên và cầu khẩn danh Ngài. Linh hồn
con sẽ vui thỏa như được hưởng các thức ăn béo bổ,
môi miệng con sẽ vui vẻ dâng lời ca ngợi Ngài. Khi nằm
trên giường con nhớ đến Ngài, con nghĩ về Ngài trọn
các canh đêm, vì Ngài là nguồn cứu giúp của con, nên
dưới cánh Ngài con hát mừng vui vẻ. Linh hồn con bám
chặt vào Ngài; Tay phải Ngài giữ con được vững vàng.
(Thi 63:4-8)*

Tôi không thể quá nhấn mạnh tầm quan trọng của việc ngợi khen Chúa. Có một sức mạnh lạ lùng trong âm nhạc và chưa hề có một thời kỳ nào như bây giờ mà có sẵn rất nhiều bài thánh ca và bài hát thờ phượng. Như chúng ta đã bàn trước đó, âm nhạc là ngôn ngữ của tấm lòng, vì nó có sức mạnh để xuyên qua lý trí. Khi chúng ta ngợi khen Ngài, chúng ta nuôi mình bằng sự thành tín Ngài. Ngài chuẩn bị bàn tiệc đầy thức ăn cao lương mỹ vị để ban sức cho chúng ta. Nếu ngay trên giường ngủ chúng ta nhớ đến Ngài, Ngài sẽ vẫn ở với chúng ta trọn những canh của đêm.

Rất thường khi tôi nằm xuống với một trong các con tôi, cháu cứ cựa qua cựa lại cho đến khi cháu biết chắc là tôi còn ở đó. Bây giờ tôi phải thừa nhận, tôi phải chờ cho đến khi nó ngủ sâu thì lúc đó tôi mới nhẹ nhàng đi sang phòng ngủ của tôi. Nhưng Chúa thì

không phải vậy; Ngài vẫn ở đó. Ngài giấu chúng ta dưới bóng cánh Ngài đang khi chúng ta ca hát. Ngợi khen Chúa khiến linh hồn chúng ta gắn chặt với Ngài và rồi tay phải Ngài nắm giữ chúng ta. Niềm vui của Chúa trở thành sức mạnh của chúng ta, và sức mạnh của Ngài là điều gì đó bạn cần khi bạn đang tranh chiến với sự ham muốn.

Giống Ê-xê-tê, chúng ta cần để một thời gian để kiêng cử khỏi những ham muốn của chúng ta khi chúng ta chuẩn bị tiệc để làm thỏa thuê Ngài. Chúng ta trình dâng trước mặt Ngài bữa tiệc của ý chí và hoán đổi sự thỏa thích và ước ao của chúng ta thành của Ngài. Sự ngợi khen và thờ phượng của chúng ta là một bàn tiệc tôn trọng Ngài, và tại đó Ngài chuẩn bị một bàn tiệc cho chúng ta trước mặt kẻ thù nghịch. Giống Ê-xê-tê, tôi kêu gọi những người con gái

Chỉ duy có một cách chắc chắn để loại bỏ một ước muốn, một sự ham muốn hay sự thèm thường . . . bạn phải bỏ đói nó cho chết.

thuộc thế hệ này để họ thoát khỏi sự hủy diệt của kẻ thù của linh hồn họ, là kẻ tìm cách bán đứng họ đến chỗ chết. Bạn có thể làm tương tự. Đây là lúc để các phụ nữ phó sự sống mình để bảo vệ nhiều cuộc đời của các cô gái mà chúng

ta chưa quen biết.

Chỉ duy có một cách chắc chắn để loại bỏ một ước muốn, một sự ham muốn hay sự thèm thường . . . bạn phải bỏ đói nó cho chết. Bạn phải triệt tiêu nó và vô hiệu hóa nó bằng cách cắt đứt nguồn tiếp tế. Bạn có biết câu nói: “Có thực mới vực được đạo?” Bạn phải cắt đứt nguồn tiếp tế cho trại quân kẻ thù. Bạn sẽ phải đối diện với linh hồn bạn và nói cho nó biết ai là chủ.

Trong Thi Thiên 35:13, vua Đa-vít chia sẻ thể nào ông hạ mình bằng sự kiêng ăn. Khi thể xác và linh hồn chúng ta mất kiểm soát, chúng ta cần kiểm tra bằng cách nhắc nhở rằng Chúa đang kiểm soát. Nó chỉ là xác thịt, và chúng ta sẽ không để sự thèm thường kiểm soát.

Mỗi khi tôi cần một sự bức phá nào đó, đặt biệt trong cuộc vật lộn với xác thịt của tôi, tôi luôn quay sang việc kiêng ăn. Thật ra, tôi nghĩ không thể tham gia cuộc chiến thuộc linh mà không kiêng ăn

ít nhiều vì nó là vũ khí đầy quyền năng và hiệu quả. Ngay cả Chúa Giê-su, Con Đức Chúa Trời, đã kiêng ăn. Tôi e rằng ngày nay phần lớn cơ đốc nhân muốn ăn kiêng hơn là kiêng ăn. Họ mong ước thay đổi dáng vẻ bên ngoài cùng lúc lại muốn duy trì thói quen xấu bên trong, nhưng chuyện này lại là một câu chuyện hoàn toàn khác. Ở đây tôi muốn chia sẻ với bạn những chân lý có sức mạnh phóng thích bạn:

Đây không phải là cách kiêng ăn Ta chấp nhận sao: Tháo bỏ các xiềng xích của bất công áp bức, gỡ bỏ những dây trói buộc người ta vào ách nặng nề, trả tự do cho những người bị oan khiến ức hiếp, và đập tan mọi xiềng xích gông cùm? (Ê-sai 58:6)

Sự kiêng ăn Chúa chọn sẽ mang lại những điều sau: nó bẻ gãy xiềng bất chính, tháo gỡ cái ách, giải phóng kẻ áp chế và rồi bẻ gãy mọi xiềng – không chỉ những xiềng dễ dàng mà bẻ gãy mọi xiềng. Không một ách nào tồn tại dưới sức mạnh của kiêng ăn. Có phải tội tình dục là một cái ách không? Chắc chắn rồi! Những cái ách điều khiển và giới hạn sự di chuyển và hành động của người mang nó. Nó khiến cho họ nô lệ ở những chỗ mà họ không muốn đến. Nó làm chúng ta cạn kiệt sức lực dưới gánh nặng của nó. Nhưng khi chúng ta mặc chiếc áo ngời khen thay cho tinh thần nặng nề, chúng ta sẽ bắt đầu cảm thấy nhẹ nhõm vì Chúa ban sức mạnh cho chúng ta để chúng ta có thể xử lý nó và được tự do!

Trong ví dụ về việc lạm dụng cà phê của tôi, tôi đoán là bạn nhớ tôi đã quyết định dứt khoát không uống cà phê. Nếu bạn rơi vào sự ham muốn tình dục, tôi đề nghị bạn cũng phải quyết định dứt khoát từ bỏ nó.

Nếu con đói quá, hãy để con dao nơi cổ họng con. (Châm 23:2)

Lời này nghe thật nghiêm khắc đối với tôi. Đây là một vài câu Kinh Thánh khác nữa:

Hãy tránh sự gian dâm. Mọi tội người ta phạm đều ở ngoài thân thể, nhưng kẻ gian dâm thì phạm đến chính thân thể mình. (1 Cô 6:18)

Con cũng hãy chạy trốn những dục vọng của tuổi trẻ, nhưng hãy đeo đuổi công chính, đức tin, tình yêu, hòa bình, cùng với những người kêu cầu Chúa với tấm lòng trong sạch. (2 Ti 2:22)

Từ chạy trốn rất mạnh và cấp bách. Lần đầu chúng ta tìm thấy nó được dùng khi thiên sứ bảo Lót hãy ra khỏi thành (Sáng 19:10). Nó có nghĩa là chạy trốn khỏi điều gì đó một cách kinh khiếp. Nó không phải là lời khuyên qua loa. Để chạy trốn, bạn phải thật nhanh chóng!

Bạn không muốn kết thúc như Lót, trốn khỏi một thành vô luân đạo đức đang chịu sự phán xét của Chúa, chỉ để rồi bị phát hiện say sưa trong cái hang và quan hệ với các con gái của ông. Khi bạn chạy trốn, bạn phải chạy mà không nhìn lại. Hãy chạy đến nơi ẩn náu của Chúa, không phải nơi ẩn náu say sưa hay một số hình thức nô lệ nào khác. Khi bạn chạy trốn, hãy bỏ lại tất cả tư trang.

Chúng ta hãy vất bỏ mọi gánh nặng và tội lỗi để vương mắc, và hãy kiên trì chạy xong cuộc đua đã đặt ra cho chúng ta. (Hê 12:1)

Sự kiêng ăn có mục đích cuối cùng là giảm đi gánh nặng của cuộc sống. Nó làm cho cơ thể nhẹ đi và làm cho linh hồn không còn vướng vẩn những điều đang cầm buộc chúng ta và đè nặng chúng ta xuống dưới đất này. Khi chúng ta kiêng ăn, gánh nặng của chúng ta vơi đi, và tâm linh chúng ta được bay bổng. Sự kiêng ăn là tấm gương và là sự hiểu lộ của việc đầu phục Chúa, và khi chúng ta đầu phục Chúa, chúng ta không còn chạy trong kinh khiếp; chúng ta chạy có mục đích và kẻ thù sẽ chạy trốn!

Hãy thuận phục Đức Chúa Trời và chống trả ma quỷ thì

nó sẽ chạy trốn anh chị em. (Gia 4:7)

Khi chúng ta hạ mình và núp dưới bóng cánh của Ngài, kẻ thù tìm chúng ta và chỉ thấy Chúa mà thôi, vì chúng ta được giấu kín. Trong nơi ẩn náu của cánh Ngài, không có thiếu thốn quyền hay quyền năng. Khi chúng ta bỏ đói các lĩnh vực khác trong đời sống chúng ta, chúng ta đâm ra đói khát Ngài nhiều hơn. Ngài biến đổi sự thèm thuồng của chúng ta và nuôi chúng ta bằng sự tốt lành và nhân từ của Ngài, điều này tốt cho chúng ta hơn là những khoái lạc trần gian (Kể cả cà phê và sô cô la)

Đây là những đề gợi ý của tôi để bạn kiêng ăn. Trước hết, hãy nhớ đây không phải là thời điểm để chối bỏ bản thân mà chỉ là chối bỏ xác thịt. Hãy nhớ tâm linh bạn thì muốn . . . chính xác thịt mà chúng ta mới làm cho nó khó chịu. Vì thế, về

mặt thuộc linh, đây là lúc ăn mừng, lúc tiệc tùng và vui vẻ! Hãy nhớ đang khi Ê-xê-tê kiêng ăn, bà dọn tiệc linh đình

*Bạn sẽ tham gia cùng với
Vua Cao Cả, không phải
với xác thịt.*

cho vua. Bạn sẽ tham gia cùng với Vua Cao Cả, không phải với xác thịt. Khi bạn tôn trọng Vua, Ngài sẽ tôn trọng bạn bằng sự hiện diện của Ngài. Hãy xem kiêng ăn là một đặc quyền, không phải là một hình phạt.

Kể đến, hãy nhận biết đây là vấn đề sinh tử, vì nó quả thật vậy. Bạn làm cho chết xác thịt mà.

*Vì nếu anh chị em cứ sống theo xác thịt, anh chị em
chắc chắn sẽ chết, nhưng nếu anh chị em nhờ Đức Thánh
Linh làm chết những hành vi của bản ngã xác thịt, anh
chị em sẽ sống. (Rô 8:13)*

Nếu điều gì đó phải chết trong quá trình này thì đó là bản chất tội lỗi và công việc của xác thịt. Lần nữa, giống Ê-xê-tê, hãy thực hiện cách nghiêm túc. Nếu có thể được, hãy bắt đầu kiêng ăn ba ngày. Nếu bạn thấy hợp, bạn có thể bắt đầu vào tối thứ Năm và kết thúc vào sáng Chủ nhật. Tôi đề nghị uống nước suối hay nước trái cây

những ngày này. Bạn có tìm thấy các sách vở khác viết về đề tài này tại các cửa hàng dinh dưỡng. *Cuốn sách này không có ý định cung cấp lời khuyên về y học hay thay thế lời khuyên của bác sỹ hay sự điều trị của bác sỹ, tôi khuyên bạn hãy hỏi bác sỹ của bạn hay bất cứ chuyên gia sức khỏe nào về việc kiêng ăn nếu bạn có bất cứ bận tâm nào. Nếu bạn dưới mười tám tuổi, đừng kiêng ăn nếu không hỏi cha mẹ bạn trước.* Cá nhân tôi uống nước trái cây và nước lọc trong suốt kỳ kiêng ăn.

Thật không có nghĩa gì khi ép mình không ăn nếu bạn không liên hệ đến Chúa. Hãy thu thập mọi thông tin bạn cần trước để bạn có thể yên nghỉ trong lúc kiêng ăn. Hãy tắt điện thoại, tắt ti vi và tránh xa các tạp chí. Hãy nghe nhạc ngợi khen và thờ phượng Chúa. Hãy tránh xa những bản nhạc đời và chỉ để thời gian một mình, thân mật với Chúa. Đây là thời gian sa-bát, nên đừng làm việc nào khác. Hãy nghỉ ngơi, ngủ nghỉ và đến gần Chúa. Hãy đọc Lời Chúa, kể cả sách Ê-xê-tê và những lời hứa về sự kiêng ăn hay các sách bồi linh khác thách thức bạn.

Suốt kỳ kiêng ăn, bạn không chỉ bỏ đói xác thịt; bạn đang thêm sức cho tâm linh. Hãy ghi nhật ký các nhu cầu cầu nguyện trong lúc này. Hãy trình dâng những nhu cầu khi bạn trải qua kỳ kiêng ăn. Hãy trải lòng ra như nước trước mặt Ngài. Hãy nói với Ngài mọi nỗi sợ và hy vọng, hãy cởi mở và chân thật với Ngài. Hãy ghi lại những gì Ngài tỏ cho bạn qua Kinh Thánh và qua sự cầu nguyện.

Hãy dọn dĩ đến với Ngài. Giống Ê-xê-tê, hãy mặc áo hoàng gia (áo công chính trong Chúa Giê-su) và đứng trong hành lang cung điện, ngay trước hoàng cung của vua (Exê 5:1). Biết rằng Ngài sẽ hài lòng nhìn thấy bạn và Ngài sẽ đưa cây phủ việt ban ơn của Ngài về hướng bạn. Khi Ngài hỏi bạn muốn gì, hãy nói với Ngài bạn đến để mời Ngài dự tiệc thờ phượng và tôn thờ và khi bạn cùng với Ngài tiệc tùng, hãy bày tỏ nhu cầu của bạn.

Suốt thời gian này, hãy lực lợi khắp nhà và loại bỏ mọi thứ nào ô uế hay không đẹp lòng Chúa. Đức Thánh Linh sẽ chỉ cho bạn những thứ này, nên hãy nhạy bén và vâng theo sự dẫn dắt của Ngài. Điều

này có nghĩa là những băng video, sách vở, thư từ, âm nhạc hay bức hình nào của bạn trai cũ mà không đứng đắn. Nói chung là bất cứ thứ gì khuyến khích sự bất khiết thì nên loại bỏ hết. Khi bạn dâng đời sống tình dục như của lễ thờ phượng đầy thức hương thơm lên trước mặt Chúa, hãy hỏi Ngài có lĩnh vực nào khác mà Ngài muốn thì hãy dâng nó cho Ngài luôn. Hãy biến thời gian này là thời gian yêu mến Ngài với cả con người bạn và Ngài sẽ ban cho bạn nước sống và sự dinh dưỡng mà bạn không hề tưởng tượng ra trước đây.

Tôi muốn cầu nguyện với bạn khi bạn quyết tâm làm việc này.

Lạy Cha trên trời,

Con hướng lòng con hiệp ý với người chị em con khi họ đến trước mặt Ngài. Hãy kéo cô ta đến gần và tẩy sạch mọi vết nhơ tội lỗi và xấu hổ như Ngài xưa tan mọi nỗi sợ, khiến nó chạy trốn trong ánh sáng của lễ thật Ngài. Hãy làm mới hy vọng của người chị em con và ban cho họ một tương lai. Hãy nắm chặt họ trong tay Ngài và vỗ về cho đến khi mọi giông tố dịu xuống. Hãy ban cho họ sự yên nghỉ và phục hồi giấc mơ của Ngài cho đời sống họ. Hãy hát cho họ nghe và làm họ nín lặng trong tình yêu của Ngài. Hãy thay thế chiếc áo xấu hổ bằng chiếc áo đẹp công chính. Hãy trông cho họ một khu vườn khoái lạc và hãy để điều này là một khởi đầu của thời gian thân mật của sự thông công. Khi họ yên nghỉ trong Ngài, hãy chiến trận thay cho họ. Cha ơi, chúng con yêu Ngài và cảm ơn Ngài đã buồn tha chúng con! Hãy hủy diệt mọi ách và phóng thích mọi xiềng xích nào khác. Hãy đẩy lên và tỏa sáng cho thế hệ này.

*Yêu thương
Con gái của Chúa*

Hãy thoải mái thêm vào những lời cầu nguyện của bạn, nhưng hãy biết rằng lời cầu nguyện này đã cầu nguyện cùng với bạn . . . tấm lòng của chúng ta đã hòa quyện nhau trong bài ca này.

8 Tôn Trọng Cha Mình

Mới đây tôi nhận một cú điện thoại từ một bà mẹ rất thống thiết. Con gái bà thừa nhận đã quan hệ với một thằng con trai nguy hiểm. Người mẹ rất khiếp sợ và rất muốn bảo vệ đứa con gái. Vì trước đây họ vô tình đặt đứa con gái vào một tình huống nguy hiểm nên cô ta mất trinh. Bây giờ chuyện này lại xảy ra. Người mẹ hy vọng tôi gặp họ và cầu nguyện cho đứa con gái để đảo ngược tình thế nguy cấp này.

Nhưng tôi hơi nghi ngờ. Tôi học được rằng khi người ta biết phải trái mà cố tình phạm thì dù bạn có nói chuyện hay cầu nguyện với họ cho đến khi đỏ mặt đỏ mày thì không có gì thay đổi trừ khi tấm lòng họ thay đổi. Nên tôi hỏi thêm.

Khi người ta biết phải trái mà cố tình phạm thì dù bạn có nói chuyện hay cầu nguyện với họ cho đến khi đỏ mặt đỏ mày thì không có gì thay đổi trừ khi tấm lòng họ thay đổi.

“Đứa con trai đó không phải là cơ đốc nhân và con gái bà biết đang dúi như thế là sai. Nó cần tránh xa người như thế. Tôi chắc là bà đã nói với cháu chuyện này. Vậy sao nhờ tôi nói làm gì nữa? Nếu cháu thật sự muốn tôi gặp thì tôi sẽ đến nhưng nếu không thì chuyện này sẽ phí thì giờ của cả hai chúng ta?”

Người mẹ nói với vẻ tuyệt vọng và tan nát cõi lòng. Bà đảm bảo với tôi là con gái bà thành thật và giải thích rằng nó ở nhà không đi học với hy vọng là gặp tôi. Tôi đồng ý gặp ngay hôm đó.

Tôi phải đi gặp người ta mà tôi không dự tính gặp hôm đó. Tôi tắm rửa và ra khỏi nhà càng nhanh càng tốt. Trên đường đến buổi hẹn, tôi cầu nguyện xin Chúa ban khôn ngoan, sự hướng dẫn và sự xức dầu. Người mẹ và cô con gái đều chờ tôi ở nhà hàng. Tôi ngồi xuống và cô gái chia sẻ thể nào cô gặp cậu con trai trước đó hai tuần trước đây tại trạm xăng và biết cậu này sẽ gây ra rắc rối. Cô gái nghe một tiếng nói cho biết, Hãy tránh xa cậu này, nhưng cô không nghe. Cậu ta khéo léo dụ dỗ cô gái và tiếp cận tài khoản ngân hàng. Cậu này đã bị đuổi ra khỏi trường và cha của cậu ấy cũng cảnh cáo cô gái này hãy tránh xa cậu này. Nhưng cô không nghe. Cô muốn làm ơn và giúp cậu này ít nhiều. Vì cô sợ là cậu này có thể phạm pháp và cô ta có thể liên lụy. Sự căng thẳng gia tăng và cô kể cho mẹ cô biết hết sự tình. Cô gái sợ là cô không thể xa cậu này vì cậu cứ gọi điện thoại cho cô gái.

Tôi cắt ngang, “Cháu biết, cậu này là một tên ma cô. Cháu có biết phần lớn các cô gái điếm tìm cách cứu các ma cô của họ rồi rồi cuộc ra sao không? Cháu mới 17 tuổi và cậu ta đã 20 rồi. Không phải nói cậu ta không muốn sự giúp đỡ của cháu như cách mà cháu muốn đâu. Cháu cần để Chúa chữa lành cháu trước hết và tìm hiểu tại sao cháu lại thích đàn ông như thế.”

Người mẹ và cô con gái đồng ý, tôi nói tiếp.

“Cháu cần khóa tài khoản ngân hàng lại. Hãy đổi số điện thoại và cho cậu ta biết cháu không muốn gặp cậu ta nữa.”

Cô gái trông vẻ hồ nghi, “Cháu không biết . . . khi mà cháu gần anh thì cháu thấy khó mà nói không.”

“Cháu không gần cậu ta nữa. Cháu phải chạy trốn tội gian dâm. Nếu cháu không gọi điện để nói thể thì nhờ bố cháu giúp cháu thoát khỏi chuyện này. Cô đoán chắc bố cháu không có vấn đề gì để bảo cậu thanh niên này đừng gặp cháu nữa. Có lẽ bố cháu sẽ gặp cậu ta ngay cửa với khẩu súng trong tay khi thông báo chuyện này. Hãy để bố cháu bảo vệ cháu. Đó là điều các ông bố sẽ chịu trách nhiệm.”

Hai mẹ con trao đổi nhau và chính lúc đó tôi nhận ra là người cha hoàn toàn không biết chuyện xảy ra.

Tôi hỏi người mẹ, “Chồng chị chưa biết sao?”

Bà giải thích chính bà cũng mới biết chuyện này và dù cha có biết về cậu thanh niên quen trước đây nhưng ông không biết về cậu sau này. Người cha không thích cậu thanh niên này ngay từ đầu và hai mẹ con biết người cha sẽ thất vọng và đau lòng nếu ông biết chuyện xảy ra.

Tôi hỏi cô gái hãy hứa làm ba điều cho tôi. Trước hết, hãy nói cho bố cô biết toàn bộ sự thật, kể đến xin ông ra tay bảo vệ cô khỏi tên xấu này và sau đó hãy mua sách vở và Kinh Thánh để đọc mỗi ngày đang khi Chúa giúp cô vượt qua giai đoạn này. Tôi tặng cô viên đá quý. Tôi kể cho cô gái nghe thể nào kinh nghiệm xấu xí, sợ hãi này có thể trở thành viên ngọc quý trong cuộc đời cô nếu cô rút ra bài học. Sau đó chúng tôi ra xe và cầu nguyện.

Nhưng tôi không cảm thấy an tâm. Như thể là tôi cảm nhận có điều gì đó sâu xa trong lòng mà cô gái này còn giữ lại và còn sợ rằng một ngày nào đó cô không thể xử lý được. Tôi đi mà hơi thất vọng, dù cô gái đảm bảo với tôi là cô sẽ làm mọi điều mà chúng tôi đã nói.

Tôi không hề nghe tin tức gì họ nhưng họ có gặp một người bạn của tôi tuần sau đó. Dường như là người mẹ cũng thất vọng nữa; cô con gái đã đi theo cậu thanh niên đó hôm thứ Bảy sau khi chúng tôi gặp nhau và không trở về nhà luôn.

Bạn có bối rối như tôi không? Tôi chỉ có con trai thôi. Nếu mấy đứa con tôi về nhà mà kể câu chuyện đại loại như thế với mấy cô gái, bạn nghĩ tôi cho phép nó đi chơi với bạn gái ngày thứ Bảy? Tôi tin bao lâu chúng còn sống trong nhà bạn, bạn bắt buộc phải bảo vệ chúng, đặt biệt nếu chúng còn dưới tuổi vị thành niên. Tôi không chắc cô gái này rơi vào hoàn cảnh nào. Tôi không biết cô gái không chịu nghe lời khuyên của cha cô hay là cha cô không nói. Hay dù

Hỡi bậc cha mẹ, hãy bảo vệ con bạn. Hỡi các phụ nữ, hãy lấy lại uy quyền và bước đi tin kính.

tội lỗi có kiểm soát tình huống này và họ cảm thấy bất lực vì họ không dạy con trước đây, nên họ không còn bảo vệ con gái họ nữa.

Nhưng điều này không trể. Chúng ta phải lên tiếng. Hỡi bậc cha mẹ, hãy bảo vệ con bạn. Hỡi các phụ nữ, hãy lấy lại uy quyền và bước đi tin kính. Điều này bắt đầu bằng cách áp dụng khôn ngoan và lời khuyên dạy của Chúa. Chúng ta phải hạ mình xuống và nhìn nhận đường lối của Ngài cao hơn đường lối của chúng ta. Tóm lại, ý tưởng và khôn ngoan của chúng ta thật rồ dại trong ánh sáng của mưu luận Ngài.

Cả một thế hệ của những người cha cần phải tan vỡ tấm lòng và phần nộ vì sự lạm dụng, sự bóc lột và sự hăm hiếp con gái họ. Họ cần ăn năn vì bạc nhược, sau đó hãy đứng lên, bảo vệ con cái và đem sự chữa lành đến những nơi nào dễ bị tổn thương. Những phụ nữ nên được bảo vệ thay vì bị đàn ông xâm phạm đời sống họ.

Cả một thế hệ của những người cha cần phải tan vỡ tấm lòng và phần nộ vì sự lạm dụng, sự bóc lột và sự hăm hiếp con gái họ.

Những người cha phải là những người bảo vệ nhân phẩm cho con gái họ. Những cô gái mà hưởng mối quan hệ lành mạnh, sống động với cha họ sẽ không bị tổn thương do những đàn ông lợi dụng. Vì các cô gái này hưởng được những tấm gương lành mạnh trong gia đình họ nên họ nhận ra mối quan hệ không lành mạnh khi chúng nhìn thấy nó.

Các cô gái được đối xử như con gái của Vua ít có khuynh hướng cho phép ai khác đối xử thấp hèn với chúng. Những người cha nào hỗ trợ và khẳng định con gái mình sẽ bảo vệ con gái họ không tìm kiếm người đàn ông khác để làm việc này cho họ. Những người cha nhớ những gì họ hay bạn họ trước đây như thế nào lúc họ còn thiếu niên sẽ có khuynh hướng không cho phép con gái họ rơi vào tình huống thỏa hiệp. Những người cha mà dạy dỗ và chỉ bảo cởi mở con gái họ về các vấn đề thuộc mối quan hệ giữa nam và nữ sẽ trang bị cho con gái mình kiến thức chúng cần khi đưa ra những quyết định khôn ngoan trong những tình huống cám dỗ. Trái lại, các cô gái có những người cha hay giận dữ, là người không bao giờ hài lòng với con gái họ, sẽ tìm kiếm sự khẳng định từ một người nam khác bên ngoài gia đình.

Tôi nhớ khi tôi đi học xa, mọi chuyện thay đổi. Tôi sống xa nhà từ bang Indiana lạnh giá tới vùng Arizona nắng nóng. Tôi vô cùng phấn khởi vì được hoàn toàn tự do khỏi sự kiểm soát của gia đình và những mong đợi của bạn bè. Tôi bỏ lại sau sự ngưỡng nùng và có một khởi đầu mới. Tôi trải qua nhiều thứ và cam kết có căn nhà trước khi học xong học kỳ một. Điều này khiến tôi gia nhập nhóm bạn ngay từ năm đầu. Tôi thích các cậu con trai để ý và điều này hoàn toàn trái ngược với sự nhút nhát khi tôi còn học trung học. Khi tôi vào lớp hay ngoài ký túc xá, tôi lảng lơ, huyết gió hay mờ mịt. Tôi muốn lôi kéo mọi chú ý về mình vì tôi nổi tiếng giữa các bạn bè trong bốn năm đầu.

Tôi giả vờ mọi thứ đều ổn, nhưng bên trong tôi trống rỗng và không an tâm về mình. Tôi bắt đầu tìm thấy sức mạnh khi lôi kéo sự chú ý của các chàng trai, dù đôi khi nó làm tôi hoảng sợ. Tôi sợ là nếu họ quá gần gũi thì họ sẽ phát hiện tôi không là thứ gì cả. Do vậy, tôi đùa giỡn với tất cả chàng trai nào tôi hẹn. Nếu họ bắt đầu thích tôi, tôi tấn công ngay. Tôi hay đùa là tôi tin tôi đổi bạn trai như đổi áo lót . . . mỗi bộ mỗi ngày. Vào một học kỳ nọ, tôi hẹn 45 chàng trai! Điều này cho thấy tôi khủng khiếp thế nào khi nói đến chuyện trai gái.

Nhưng vào cuối năm, tôi gặp người mình yêu. Lúc đó tôi 18 và anh ta 27. Anh cao, đẹp trai và rất sành đời và tôi phát hiện sau này anh ta là tay gạ tình. Anh ta hay dụ mấy cô gái mới nhập học và anh ta để mắt đến tôi. Anh ta không phải là sinh viên, chỉ là một gã cứ quanh quẩn ở ký túc xá vào buổi tối để quan sát. Không biết sao anh ta chắc hẳn biết tôi rất dễ bị dụ. Không may thay, tôi không tìm hiểu sự thật về anh ta cho đến khi quá trễ. Tôi được vài chị em cùng trường cảnh báo khi họ để ý thấy anh ta thích tôi. Nhưng tôi không nghe vì tôi hay bị dụ dỗ khi ai đó để ý và ngon ngọt với mình. Anh ta đi chu du khắp Âu châu và là tay vận động viên giỏi. Nơi nào anh ta

Nếu tôi đủ can đảm hỏi cha tôi, tôi biết ông sẽ trả lời không.

đi mọi cô gái đều để ý.

Anh ta rủ tôi đi chơi vài lần, nhưng tôi từ chối, điều này khiến anh ta càng bám theo hơn. Tôi thích giữ anh ta để ý tôi từ xa. Một đêm nọ tôi gọi cho mẹ tôi và chia sẻ sự phấn khởi của tôi về có người để ý. Nói

cho cùng, anh ta thông minh hơn, lớn tuổi hơn và hấp dẫn hơn tôi cảm nhận. Tôi kể cho mẹ tôi rằng anh ta đã rủ tôi đi chơi nhưng tôi không chắc có nên đi hay không. Trong thâm tâm tôi mong mẹ tôi nói không. Tôi chưa hề hỏi bà cho phép để đi chơi với những thằng bạn trai khác mà tôi hẹn trước đây. Mẹ tôi chần chừ một lúc rồi trấn an tôi rằng bà nghĩ tự tôi quyết định quen anh ta hay không. Tôi ngạc nhiên với sự trả lời của bà. Tôi tắt máy, nghĩ rằng mẹ mình nói được . . . thì ổn thôi. Tôi chấp nhận lời mời của anh ta và sau này tôi phải sống hối tiếc. Nếu tôi đủ can đảm hỏi cha tôi, tôi biết ông sẽ trả lời không. Ông chắc đã không bao giờ đồng ý vì ông biết ngay có điều gì đó không ổn. Nếu tôi khôn ngoan đủ lúc đó để quan sát những gì tôi biết tôi sẽ nghe lời khuyên của cha tôi, tôi chắc có lẽ đã được an toàn rồi. Nhưng tôi đã không nghe.

Người đàn ông này dụ tôi rất tinh vi suốt mấy tháng và ngay sau khi ngày sinh nhật 19 của tôi, tôi đã mất trinh. Tôi dự định ở lại Arizona vào mùa hè nhưng cuối cùng tôi chạy trốn về nhà cha mẹ tôi để thoát khỏi sự đeo bám của anh chàng này. Tôi không kể cho cha mẹ tôi chuyện gì xảy ra. Cha tôi không đồng ý chuyện này, khi ông phát hiện tôi hẹn với người lớn hơn tôi chín tuổi nhưng lúc đó đã quá trễ. Lúc đó sự đeo bám của anh chàng này rất mạnh. Tôi cảm tạ Chúa tôi còn có mái ấm gia đình để chạy về, chứ còn nhiều cô gái rơi vào tình huống như tôi không biết lối thoát.

Lúc đó tôi chưa tin Chúa, cha tôi cũng chưa tin, nhưng ở một mức độ nào đó, ông biết việc quen biết vậy là nguy hiểm. Tôi tin những người cha được trang bị để hành động như người bảo vệ hay canh giữ phẩm giá của con gái họ và chuyện này cũng có thể ngay cả những người cha chưa tin Chúa.

Nhưng chuyện gì xảy ra nếu bạn rơi vào tình cảnh khó khăn? Cha bạn không phải là người bảo vệ. Có lẽ ông hay vắng nhà hay rất lậm dụng. Có lẽ ông gạ gẫm bạn và chính là người cuối cùng mà bạn cảm thấy an toàn. Nếu đây là câu chuyện của bạn, thì này là lúc hãy suy nghĩ lại. Nếu bạn không có người cha thuộc thể trong gia đình thì bạn vẫn có một người Cha trên trời.

Cha thiên thượng của bạn không bao giờ muốn thấy bạn bị xâm phạm; Ngài muốn thấy bạn được bảo vệ và nuôi nấng. Điều này có nghĩa là trong bất kỳ

Cha thiên thượng của bạn không bao giờ muốn thấy bạn bị xâm phạm.

tình huống nào bạn có thể hỏi câu hỏi, Cha thiên thượng muốn mình được đối xử như thế nào? Liệu Ngài cho phép điều này xảy ra nếu Ngài biết? Hãy chắc chắn rằng Ngài không muốn bạn bị đối xử như một cô gái điếm. Do đó, hãy chắc chắn rằng Ngài sẽ có mặt ở đó để giúp bạn khi bạn kiên định. Đừng tưởng tượng Ngài sẽ nói đại loại như vậy, “Con cầu xin để được ở đây” . . . Ngài không bao giờ nói như thế! Ngài sẽ nói, “Hãy ra khỏi đây, hãy về nhà và an toàn!”

Nếu bạn đan dúi với ai đó đang kiểm soát và bạn thấy bạn không thể đối mặt với hắn ta thì hãy từ chối gặp mặt hắn. Khi tôi còn là sinh viên đại học, tôi có thân một anh chàng lớn tuổi khác. Anh ta tốt nghiệp và hay ôm ấp tôi. Đây là mối quan hệ không lành mạnh, nhưng cá nhân tôi nghĩ anh ta cũng tốt bụng. Cha mẹ tôi rất quan tâm, nhưng tôi ở Arizona và cha mẹ tôi thì ở Indiana. Do họ không thích anh ta nên tôi càng kiên định về mối quan hệ này.

Mẹ tôi bắt đầu cầu nguyện tha thiết để mắt tôi mở ra và bằng cách nào đó tôi thoát ra khỏi mối quan hệ này. Sau vài tuần cầu xin tha thiết, nhiều điều xảy ra. Thay vì chia tay, chúng tôi càng dính chặt hơn. Ngay cả tôi thấy không ổn nhưng tôi nghĩ vẫn không sao.

Chúng tôi cùng nhau đi nhảy vài đêm sau đó và tôi thấy không vui chút nào. Nơi nào chúng tôi đi, ai nấy đều chúc mừng về việc chúng tôi dính chặt nhau và tôi cười ngượng. Tôi nhớ lúc đó tôi uống rất say nhưng tôi biết hết. Nhưng bạn trai tôi thì không hề say gì cả, dù anh ta uống rất nhiều. Anh ta rất kiểm soát nên anh không bao giờ đánh mất cơ hội để mà bị say (Dĩ nhiên anh ta không màn tới chuyện tôi say hay không) Đêm đó, một cô gái ca ve đến hôn chúc

Thế là anh ta nằm bẹp trên sàn với một người đàn bà to cao đè lên anh ta và tôi có một kinh nghiệm “aha!”

mừng anh ta và cô ta đánh ngực anh và thế là anh ta nằm bẹp trên sàn với một người đàn bà to cao đè lên anh ta và tôi có một kinh nghiệm “aha!”

Tôi nghĩ , *Mình làm gì với tên này!*

Tôi tiếp tục quan sát họ nằm với nhau trên sàn, cố đứng dậy và tôi nghĩ, Mình có bao giờ thấy tên này như thế này chưa?

Tôi muốn bỏ hắn ta đi ngay. Tôi muốn lánh xa hắn ta càng sớm càng tốt. Không may thay, mọi người trong bữa tiệc đều say bí tỉ ngoại trừ tôi, nên tôi đưa mọi người về nhà. Khi chúng tôi đến nơi ở của hắn ta, tôi nhìn hắn ta và nói, “Hãy ra khỏi ngay.”

Hắn ta khựng người và đáp lại, “Em có quay lại ngủ đêm với anh không?”

Tôi nói với hắn là không và rồi bỏ đi.

Trong nửa giờ, hắn gõ cửa phòng nữ của tôi, xin gặp tôi. Vì hắn ta là một kẻ hấp dẫn, hắn thuyết phục một bạn học của tôi lên lầu để đem tôi xuống để nói chuyện. Hắn nói với cô ấy rằng hắn yêu tôi rất nhiều và hắn không muốn tôi có quyết định nào vội vã để rồi sau này hối tiếc. Cô bạn đi lên và cố gắng thuyết phục tôi để xuống gặp hắn nhưng tôi không thích và nói cô bạn hãy bảo hắn về nhà đi. Một người bạn học khác cũng ở ký túc xá đến phòng tôi sau khi người bạn kia bỏ đi.

Cô ta nói, “Lisa, tên này thua rồi. Tao thấy mày không vui vẻ chút nào từ khi mày đang dúi với hắn ta . . .hãy chia tay hắn đi!”

Tôi nhìn cô bạn và bị sốc vì cô ta đọc được suy nghĩ của tôi.

Tôi đồng ý với cô ta. “Cậu biết đấy, tớ không vui vẻ chút nào! Tớ nên làm gì với tên này? Tớ sẽ chia tay hắn! Cậu đi cùng tớ không?”

Cô bạn ôm tôi và đồng ý.

Chúng tôi chờ cho đến khi chúng tôi biết chắc là hắn đi rồi và rồi chúng tôi đi ngang qua chỗ hắn. Tôi ném tờ giấy ghi, “Hết rồi nhé!” vào chỗ hắn ở. Rồi chúng tôi về lại phòng ký túc xá của chúng tôi.

Sáng hôm sau khi tôi thức dậy, tôi thành một con người khác hẳn . . . tôi cảm thấy được tự do! Lúc đầu, tôi thắc mắc sao tôi lại cảm thấy như thế và rồi tôi nhớ những gì tôi đã làm trước đó. Không có

hối tiếc gì. Tôi chạy trốn và tìm người bạn thân tín của tôi và ôm cô ta, nói, “Tôi tự do rồi!”

Tôi đi xuống ăn sáng. Đang khi tôi ăn, có điện thoại gọi tôi. Tôi biết chính hẳn ta nên tôi nói, “Đọc tờ giấy nhắn tin đi.” Tôi cảm thấy vô cùng mạnh mẽ lúc đó. Tôi đi tắm và sẵn sàng cho cuộc phỏng vấn với một nhà tư vấn rồi sau đó tôi về phòng, thì một cô bạn học chặn tôi lại.

“Tôi thấy hẳn tại thư viện trường, Lisa. Hẳn rất buồn . . hẳn nhờ tớ đưa cho cậu tờ giấy này.”

Trong tờ giấy, hẳn nói với tôi là hẳn biết tôi không biết tôi làm gì đêm trước đó và theo hẳn biết, hẳn chưa sẵn sàng chia tay. Hẳn muốn tôi hẹn với hẳn để nói chuyện tối đó. Hẳn dự tính gọi cho tôi sau đó để hẹn. Nhưng tôi không có cách nào để đi hẹn với hẳn. Hẳn thường xoay chuyển tình thế rất hay cho đến khi tôi bối rối là tôi nhượng bộ cho hẳn muốn làm gì thì làm. Đây là lần đầu tiên sau chín tháng tôi mới có thể kiểm chế bản thân mình và tôi cũng chưa chịu từ bỏ hẳn. Khi hẳn gọi, tôi không muốn nghe nữa.

Sau đó hẳn bắt đầu canh tôi ở ký túc xá. Hẳn đi từ chỗ này nọ, quát tháo đến chỗ dọa nạt rồi đến xin lỗi và nài nỉ, trong khi đó tôi cứ đi dọc đường mà không trả lời gì với hẳn. Tôi vào phòng học và hẳn chờ cho đến khi lớp tan và hẳn bắt đầu gây rối nữa. Nhưng trong lớp tôi, có một tay chơi thể thao thông minh và to cao. Tay này quan sát tình cảnh của tôi và cuối cùng quyết định ra tay. Suốt thời gian còn lại của năm học, tay này đi bảo vệ tôi khi đến lớp cũng như khi về phòng. Tên bạn trai trước đây của tôi cứ nhìn tay cừ khôi này và đủ khôn ngoan để nhận biết hẳn quá nhỏ con để địch lại tay này! Thế là hẳn để tôi yên cho đến khi tôi về nhà tôi vào mùa hè và ra khỏi tầm với của hẳn.

Những gã con trai hay lạm dụng, thích kiểm soát chỉ tôn trọng ai đó hay điều gì đó to lớn hơn chúng. Và hãy tin tôi đi, giống như mọi kẻ lợi dụng khác, bọn chúng rất nhát sợ. Bạn không thể giải thích được chuyện này. Nếu bạn quyết định cho qua chuyện thì nó sẽ qua thôi.

Khi tôi về nhà mùa hè đó, mẹ tôi chia sẻ với tôi thể nào bà đã cầu nguyện cho tôi được tự do. Hai tháng sau đó, tôi tin Chúa và gặp chồng tôi là John, nhưng tôi rất sợ chuyện quay trở lại trường vì

Bạn không thể giải thích được chuyện này. Nếu bạn quyết định chệch qua chuyện thì nó sẽ qua thôi.

thằng bạn bảo vệ tôi đã tốt nghiệp và ra trường để tìm việc làm rồi. Ai sẽ bảo vệ tôi bây giờ? Tôi cầu nguyện tha thiết. Vì tôi sợ, tôi sẽ chạm trán thằng bạn trai trước đây ngay tuần đầu tiên tôi trở lại trường. Nhưng tôi không còn ở dưới ảnh hưởng của hắn. Tôi cho hắn biết tôi đã tin Chúa mùa hè đó. Hắn nhìn chằm và nói với tôi hắn đã nằm mơ chuyện gì đã xảy ra. Hắn hỏi tôi tôi muốn học Kinh Thánh với hắn hay không. Tôi cảm ơn hắn nhưng không nhận lời.

Tôi nói với hắn tôi nghĩ tốt nhất cho chúng tôi là chia tay hoàn toàn. Hắn không đồng ý, nhưng hắn đeo đuổi thêm vài tuần rồi hắn buông luôn. Chúa trở thành người bảo vệ tôi và Ngài đã cho tên này thấy chiêm bao. Tôi biết chuyện này đến từ Chúa, vì tôi không biết gì về Chúa trước khi tôi được cứu!

Cha thiên thượng muốn chiến đấu những cuộc chiến này cho bạn. Ngài sẽ che phủ và bảo vệ bạn khỏi mọi nguy hiểm . . . nên hãy để Ngài làm.

Lạy Cha trên trời,

Con cảm ơn Ngài vì Ngài là Cha của con và Đáng bảo vệ con và canh giữ phẩm giá của con. Con tin Ngài luôn quan tâm đến lợi ích tốt nhất của con. Con tin con không bao giờ đơn độc trong bất kỳ tình huống nào. Con có thiên sứ bảo vệ con và Lời Ngài gìn giữ con. Ngài tìm hiểu con và biết rõ con. Hãy để cho con biết Ngài như là Vua Đáng canh giữ và quan sát con. Con sẽ đón nhận lời khuyên bảo an toàn của Ngài, chứ không phải của con. Hãy che phủ con dưới bóng cánh Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

9 Cửa Lễ Sống

Tôi nhớ khi lần đầu tiên tôi nhận được sự soi sáng rằng đời sống tình dục của tôi là điều mà Chúa cũng quan tâm rất nhiều. Vì lý do nào đó, trước thời điểm đó thì lĩnh vực này trong đời sống tôi rất tội lỗi như là những cô gái xấu. Suốt nhiều năm trong đời sống tôi, tôi quả là một cô gái rất xấu xí và nên tôi nghĩ đời sống tình dục của tôi nên bỏ lại quá khứ, cứ xem nó là một phần nào đó lúc tôi chưa tin Chúa. Tôi không bao giờ muốn đề cập tới nó, nếu không nói là bỏ mặc luôn và không hề kể cho ai nghe . . . huống chi là nói cho Chúa biết! Nói cho cùng, tôi lý luận, Các cô gái cơ đốc tốt đẹp không bao giờ dính dáng đến chuyện yêu đương. Tôi không biết những mối nguy hiểm và những lý luận ngu dốt của tôi. Những lĩnh

Những lĩnh vực mà bạn không xử lý sẽ không bao giờ nằm im ở đó đâu.

vực mà bạn không xử lý sẽ không bao giờ nằm im ở đó đâu. Nó phải được mổ xẻ dưới chân thập tự giá.

Lúc đó khi tôi nghĩ về các cô gái cơ đốc, đầu óc tôi nghĩ ngay đến hình ảnh của các thánh nữ trên đầu có vòng hào quang. Tôi khao khát muốn thoát khỏi thế giới phàm tục này nhưng tôi vẫn còn tranh chiến với những ý tưởng rất tục phàm. Tôi bước vào ký túc xá đại học nơi mà tôi gặp lại những con người, những cảnh vật, những không gian mà tôi đã từng phạm tội với họ ít nhiều. Dĩ nhiên, những con người này nghĩ những lần gặp gỡ trước đây không chỉ là không tội lỗi gì mà còn có thể lặp lại cũng được. Chính sự có mặt của những con người đã làm cho tôi khó chịu vô cùng : “Chào, nhớ tớ không? Tớ nghe cậu là cơ đốc nhân rồi hả .

. Tớ biết rất rõ! Tớ biết cậu sẽ ra thế nào. Cậu không lừa tớ đâu. Hãy tự nhiên đi! Tớ muốn cậu hành xử tốt hơn. Cậu sẽ không còn vui vẻ gì nữa.”

Dĩ nhiên, điều này là ý nghĩ thoáng qua của tôi, nhưng tôi có lý do chính đáng để cảm nhận sự giải thích của tôi là chính xác. Tuần đầu quay trở lại trường, trong một buổi thuyết trình có hàng trăm sinh viên có mặt, người chủ tịch hội sinh viên đứng trước mặt một vị giáo sư, bước vào và gọi tôi lên hàng ghế trên ngay chỗ anh ngồi, “Này, Lisa có phải tôi nghe đúng hay không? Cô đã tin Chúa Giê-su rồi hả? Chúng tôi không ủng hộ chuyện này đâu nhé! Chúng tôi sẽ bắt cóc cô khỏi ký túc xá và bắt cô tham gia với chúng tôi để làm tình, hút hít và nhậu nhẹt!”

Mọi mắt trong phòng đều nhìn tôi và tìm đến chỗ tôi. Một số người cười cợt và gật đầu vì họ biết trước đây tôi là hạng người như thế nào. Mặt tôi đỏ lên. Tôi cố gắng kiềm chế để không run rẩy vì tôi quá sợ trong lòng. Nhưng những lời phán của Chúa Giê-su vang vọng trong lòng tôi:

Vì thế, ai tuyên xưng Ta trước mặt người đời, chính Ta sẽ tuyên xưng người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời. Còn ai chối Ta trước mặt người đời, chính Ta sẽ chối người ấy trước mặt Cha Ta ở trên trời. (Mat 10:32-33)

Tôi đứng dậy khỏi ghế ngay giữa hội trường và giới thiệu tôi cho mọi người đang dòm ngó. Tôi trả lời cho anh chàng chủ tịch hội sinh viên, nhìn ngay vào mắt anh ta,

“Đúng” Và rồi nhảy lên để chứng minh điều đó!

Anh chàng chủ tịch này bật cười, phần lớn các sinh viên trong lớp cũng cười. Rồi tôi ngồi xuống. Vị giáo sư đến và kỳ thử thách của tôi đã qua. Tôi để thời gian còn lại trong lớp nhìn chằm mọi người, xem thử cách nào để thoát ra khỏi đám này. Tôi biết tôi sẽ ra khỏi lớp không ổn rồi, nhưng tôi cũng biết cách an toàn nhất là thoát ra khỏi đó.

Tôi nhận ra là tôi đã bị mọi người quan sát. Tôi cảm nhận sự quan sát này xảy ra khi tôi bước vào lớp hay ra khỏi lớp. Trước đây, khuôn viên trường là một ốc đảo đầy bạn học, bạn trai và vui vẻ. Giờ thì tôi lủi thủi một mình. Tôi vừa mới tin Chúa hai tuần trước khi trở lại trường, và tôi thành thật không biết hành xử như thế nào.

Ngoài những chuyện này ra, tôi còn bối rối bởi cách mà các cơ đốc nhân khác tiếp nhận tôi ở nhà sinh viên. Họ dường như liên tục gọi đến tôi cùng một thông điệp hết cách này đến cách khác : Bình tĩnh lại, chấm dứt nói nhiều về Chúa Giê-su và trở thành cơ đốc nhân bình thường thôi vì mày làm cho mọi người khó chịu. Những người mà tôi nghĩ sẽ khích lệ tôi để đeo đuổi Chúa lại bảo tôi hãy im lặng và không giúp gì tôi cả. Dĩ nhiên, những người bạn ngoài đời thì khuyến khích tôi thỏa hiệp niềm tin của tôi.

Tôi cũng cố gắng giữ im lặng đức tin của tôi một thời gian. Từng hồi từng lúc, tôi bắt đầu thỏa hiệp đức tin của tôi, nhưng tôi cảm thấy như thể tôi chết đi một chút mỗi lần như vậy. Tôi bắt đầu nghĩ sự thỏa hiệp là cách ứng phó cho giới trẻ. Phần lớn các cơ đốc nhân tôi gặp cũng nghe cùng một loại nhạc như tôi đã nghe lúc chưa tin Chúa và cũng dự tiệc tùng như tôi đã từng dự. Ngược lại, do quá sốt sắng tôi đã ném vào sọt rác phần lớn những loại nhạc nào mà kích thích ham muốn của tôi. Rồi tôi cũng cố gắng dự những buổi tiệc mà tôi từng dự trước đây để mọi người biết rằng cơ đốc nhân không phải là những người nhàm chán, nhưng tôi thấy khó chịu hơn là thoải

Tôi bắt đầu nghĩ sự thỏa hiệp là cách ứng phó cho giới trẻ.

mái. Không có tác động của rượu bia thì những buổi tiệc này thật ngu xuẩn. Tiệc vui không còn hứng thú đối với tôi.

Vì thế tôi bắt đầu đeo đuổi mối tương giao cơ đốc bên ngoài ký túc xá nữ và tham gia với Campus Crusade. Qua tổ chức này, một chị em sinh viên đã quen tôi vài năm trước, mời tôi học Kinh Thánh chung và hẹn ăn trưa chung. Phần lớn thời gian chúng tôi gặp nhau là để huấn luyện tôi cách làm chứng. Chúng tôi cùng nhau cầu nguyện và gặp từng cá nhân hay một nhóm người ngay trong khuôn viên trường. Thật là một thời gian học hỏi tuyệt vời.

Nhưng tôi nhớ có một điều gì đó lại xảy ra vào một buổi chiều khi chúng tôi gặp một cô gái đang đọc sách ngoài trời. Khi chúng tôi đến gần, chúng tôi nhận ra cô đang đọc Kinh Thánh và đã là một cơ đốc nhân rồi, nhưng chúng tôi dừng lại và nói chuyện với cô một hồi. Khi chúng tôi chuẩn bị đi, cô chia sẻ cho chúng tôi một câu Kinh Thánh. Đây là câu Kinh Thánh đó:

*Em yêu dấu của anh, người đẹp của anh, hãy chỗi dậy
và đến! Xem kìa, mùa đông đã qua, mưa đã dứt hạt, đi
khỏi rồi. (Nhã 2:10-11)*

Tôi nhớ cảm ơn cô khi chúng tôi đi khỏi. Lòng tôi cháy bỏng bên trong. Những lời này có nghĩa gì? Tôi quyết định để thì giờ riêng học Kinh Thánh vào cuối tuần và tìm hiểu xem. Sáng Chủ nhật hôm đó là một ngày nắng ấm, tôi thức dậy sớm lạ thường đối với một sinh viên đại học. Tôi chui xuống nhà bếp để chuẩn bị bữa ăn sáng. Vào Chủ nhật thì chúng tôi tự nấu ăn. Tôi lấy bánh mì ăn nhưng tôi nghe Đức Thánh Linh thì thầm, Khoan đã! Tôi quay sang để xem ai lén vào nhà bếp sau lưng tôi không . . . nhưng chỉ có mình tôi. Tôi gói bánh mì lại, nghĩ rằng tôi sẽ để dành cho đến khi nào tôi đói và rồi đem về phòng tôi.

Nhưng khi tôi leo lên cầu thang, tôi cảm nhận Đức Thánh Linh chỉ bảo tôi điều khác nữa. Tôi phải để dành cái bình mì này, đi đến cửa hàng tiện lợi và mua một ít nước trái nho. Chúa mời tôi dự tiệc thánh với Ngài! Niềm phấn khởi của tôi từ từ gia tăng. Ý nghĩa của câu Kinh Thánh đó được giải bày. Ngài gọi tôi và mời tôi ở riêng với Ngài. Tôi chộp lấy cuốn Kinh Thánh và sổ ghi chú và rồi bỏ vào túi xách của tôi. Tôi chạy đến cửa hàng và mua một chai nước nho và vào một căn phòng ở ký túc xá. Tôi lấy đồ đạc của tôi ra và mở cuốn Kinh Thánh của tôi ra. Tôi được nuôi dưỡng trong một hội thánh mà chúng tôi dự tiệc thánh hàng tuần, nhưng tôi không dự kể từ khi tôi tin Chúa. Tôi không chắc nếu tôi dự tiệc thánh một mình mà không có hội thánh dự cùng được không, nên đọc qua cuốn Kinh Thánh của để tìm sự dạy dỗ về điều này.

Sau khi tạ ơn, bẻ ra và phán: Đây là thân thể Ta hy sinh vì các con. Hãy làm điều này để kỷ niệm Ta. Cũng vậy, sau khi ăn Ngài lấy chén và phán: Chén nước này là giao ước mới trong huyết Ta. Mỗi khi các con uống, hãy làm điều này để kỷ niệm Ta. (1 Cô 11:24-25)

Một cảm giác kinh sợ thánh đến trên tôi khi tôi hiểu được ý nghĩa của những lời Chúa Giê-su phán lần đầu tiên. Lời mời gọi này đã đưa ra trải qua mọi thời đại, và bây giờ Ngài phán trực tiếp với tôi như vậy: *“Đây là Thân Thể Ta, đã phó vì con.”* Tôi không dự tiệc thánh như một nghi thức tôn giáo mà là mối thông công thân mật với Chúa phục sinh và là Đấng cứu chuộc của linh hồn tôi. Cá nhân Ngài mời tôi tham gia vào của lễ của Thân thể Ngài đã bẻ ra trên thập tự giá khi bẻ bánh như là một giao ước để nhớ lại. Ngài sẵn lòng hy sinh để tôi được sống. Chuyện này cũng là chuyện nhỏ! Ngài còn trao cho tôi cái chén giao ước mới được mua bằng huyết Ngài, làm đầy chén nước nho. Bánh và rượu nho đặt trước mặt tôi là biểu tượng của cái đêm trước đó và tiệc thánh mà tôi đến gần bởi đức tin. Tôi run sợ trước ý nghĩa sâu sa khi tôi đọc tiếp.

Tôi không dự tiệc thánh như một nghi thức tôn giáo mà là mối thông công thân mật với Chúa phục sinh và là Đấng cứu chuộc của linh hồn tôi.

Vì thế, ai ăn bánh và uống chén của Chúa một cách không xứng đáng sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa. Mỗi người nên xét chính mình, khi ăn bánh và uống chén này. Vì người nào ăn hoặc uống mà không phân biệt thân Chúa tức là ăn và uống sự phán xét cho mình. (1 Cô 11:27-29)

Điều này khiến tôi bật khóc khi tôi nhớ lại nhiều lần trước đây tôi đã làm chuyện này. Tôi đã trải qua nhiều cung bậc mà không thật sự phân biệt thân thể của Chúa hay tra xét chính tấm lòng của tôi. Ngài đã phó sự sống của Ngài cho tôi và tôi chưa hề dừng lại để tra xét bản thân. Trong lúc dự tiệc thánh tại hội thánh, tôi nhìn quanh quần

mọi người, quan sát người này, người kia, nhưng tôi không nhìn vào bản thân tôi. Tôi nhớ nhìn chăm vào bức tượng để xem thử nó có chảy máu ra không, nhưng trong khi đó tôi không để ý huyết mà Ngài đã đổ ra cho tôi.

Nếu chúng ta tự xét mình, chúng ta sẽ không bị đoán xét. (1 Cô 11:31)

Tôi nhắm mắt lại và cầu nguyện cho con mắt hiểu biết của tôi được soi sáng và Chúa phơi bày mọi lĩnh vực trong đời sống tôi. Sau đó tôi mời Đức Thánh Linh bắt đầu tra xét, cho phép Lời Chúa hành động như vị thẩm phán hành động và động cơ của tôi. Tôi có thể ở đó suốt nhiều giờ hay nhiều phút. Nhưng trong lúc dự tiệc thánh thì sự thánh sạch trở thành một vấn đề. Khi tôi cầu nguyện cho nhiều vấn đề trước mặt tôi, tôi xưng ra tội lỗi của tôi và cảm nhận sự tẩy sạch và sự phóng thích trong lòng tôi. Chúa Giê-su bảo tôi hãy dâng cho Ngài toàn bộ đời sống của tôi và kể cả thân thể của tôi.

Chúa Giê-su bảo tôi hãy dâng cho Ngài toàn bộ đời sống của tôi và kể cả thân thể của tôi.

Thưa anh chị em, vì thế tôi nài xin anh chị em, do lòng thương xót của Đức Chúa Trời, hãy dâng hiến chính mình như những sinh tể sống, thánh khiết, đẹp lòng Đức Chúa Trời, đó là sự thờ phượng hợp lẽ của anh chị em. (Rô 12:1)

Chúng ta được khuyên dạy phải thánh sạch theo quan điểm của lòng thương xót của Chúa. Chúng ta không được khuyên bảo trong sợ hãi mà chúng ta được mời để phản ứng theo ánh sáng của lòng thương xót mà chúng ta đã được xót thương. Chúng ta chỉ được khuyên giục khi mà có lý do chính đáng. Tôi muốn hiểu rõ ý nghĩa của câu Kinh Thánh này, nên tôi đào sâu và suy gẫm ý này liên tục. Thân thể tôi được trình dâng cho Chúa như là một của lễ sống. Là cơ đốc nhân, đời sống tôi không còn là của tôi vì tôi đã được mua bằng một giá cao.

Câu Kinh Thánh này cũng hứa Chúa sẽ chấp nhận của lễ này của đời sống chúng ta như là của lễ thánh và đẹp lòng, cho dù chúng ta đã bị hoen ố và vết tích bởi tội lỗi. Giờ thì đây là khai thị quan trọng cho tôi. Tôi không hề nghĩ thân thể vật lý của tôi có khả năng như là một tác nhân của sự thờ phượng trước mặt một Đức Chúa Trời thánh khiết và nó được kể như thánh thiện và đẹp lòng Ngài.

Tôi muốn giấu cái thân xác của tôi và trốn thoát khỏi những nanh vuốt và gọng kiềm của nó trên tôi, và Chúa cho tôi biết cách để làm việc này. Nếu tôi dâng thân thể tôi cho Ngài để Ngài gìn giữ và ôm ấp thập tự giá như là một của lễ sống, Ngài sẽ kể của lễ của tôi là công chính vì có Con Ngài.

Tôi nhận biết sự thánh sạch không chỉ là một mạng lệnh ban ra vì có sự tốt lành và rồi bỏ mặc một người cố gắng sống từ tuổi niên thiếu đến tuổi trưởng thành. Trái lại, nó là một hành động thờ phượng thiêng liêng. Sự thánh sạch là thành phần cốt lõi của việc từ bỏ mình, phó sự sống tôi mỗi ngày để theo sự chỉ đạo của Ngài và vác thập tự giá của tôi. Tôi ước ao trở thành xương của xương Ngài và thịt của thịt Ngài để Lời Ngài có thể trở thành máu thịt trong đời sống tôi.

Lời chú giải của Matthew Henry về Rô-ma 12 cho biết việc mô tả phải dâng thân thể chúng ta như của lễ sống là một định nghĩa thực tế về sự tin kính : “Bản thân chúng ta và những việc thực hiện của chúng ta dâng lên Chúa qua Chúa Giê-su là thầy tế lễ của chúng ta là những của lễ nhìn nhận sự tôn trọng Chúa.”

Của lễ đem chúng ta đến sự hiện diện của Chúa qua ý chí của chúng ta. Cũng chính theo cách này mà chúng ta đến gần trong đức tin như cách chúng ta được đến với sự cứu rỗi. Đáp ứng của chúng ta với sự thương xót của Ngài là tôn trọng Đức Chúa Trời đầy lòng xót thương trong đời sống chúng ta. Do đó chúng ta thừa nhận với những người xung quanh rằng chúng ta không thuộc về mình nữa mà đã được Chúa mua chuộc rồi. Lời chú giải nói tiếp, “Chúa cần thân thể của chúng ta; chứ không phải bộ ngực nở nang của chúng ta.”

Tôi thích lời dạy này : Chúa cần thân thể của bạn, chứ không phải bộ ngực của bạn. Ngài không muốn cái xác thú vật đầy máu me và chết thối. Ngài muốn những tấm lòng thổn thức tình yêu và lòng biết ơn và những thân thể biệt riêng cho mục đích và ý muốn của Ngài. Đa-vít biết điều này và dù ông đã đem đến những con sinh tế trước mặt Chúa, nhưng ông luôn biết những gì Chúa thật sự muốn hơn cả:

Vì Ngài không vui lòng về tế lễ hy sinh, bằng không tôi đã dâng. Tế lễ thiêu Ngài cũng không thích. Tế lễ hy sinh đẹp lòng Đức Chúa Trời là tâm thần tan vỡ. Đức Chúa Trời ôi, tấm lòng ăn năn tan vỡ Ngài không khinh bỉ đâu.
(Thi 51:16-17)

Chúa luôn mong mỗi những người có thể nhìn xuyên qua bức màn tôn giáo và công việc của xác thịt, những người đến gần Ngài bởi đức tin và qua sự thờ phượng Ngài trong Thánh Linh và lẽ thật. Ngài mong ước những ai muốn không chỉ sống tốt; Ngài ước ao những ai muốn thuộc về Ngài.

Chúa luôn mong mỗi những người có thể nhìn xuyên qua bức màn tôn giáo và công việc của xác thịt.

Một số người lý luận chúng ta không cần làm gì khác nữa. Chúa Giê-su là của lễ cuối cùng, nên đó là công việc đã hoàn tất rồi. Nhưng chúng ta không nói về việc dâng của lễ tội lỗi. Không của lễ nào chúng ta dâng lên có thể làm thỏa mãn những mạng lệnh chống lại chúng ta. Chúa Giê-su là Chiên Con, chịu giết để cất tội lỗi của chúng ta, nhưng Ngài cũng là Thầy Thượng Tế và là tấm gương của chúng ta trong mọi sự. Ta hãy cùng xem mối quan hệ này:

Nhưng nếu chúng ta cùng chết với Chúa Cứu Thế thì chúng ta tin rằng chúng ta cũng sẽ sống với Ngài. Chúng ta biết rằng Chúa Cứu Thế đã từ chết sống lại, Ngài không còn chết nữa, sự chết không còn cai trị trên Ngài. Bởi vì Ngài chết là chết cho tội lỗi một lần đủ cả, nhưng Ngài sống là sống cho Đức Chúa Trời. (Rô 6:8-10)

Bằng cách đồng hóa với sự chết của Chúa Giê-su, chúng ta có thể sống nhờ sự sống lại của Ngài. Chúa Giê-su bẻ gãy quyền lực của tội lỗi và sự chết. Ngay cả hiện nay sự sống Ngài sống là sống cho Đức Chúa Trời, không phải cho chính Ngài. Nếu ai nói Ngài đã hoàn tất cuộc đua và chạy xong cuộc đua, Chúa Giê-su có thể làm. Nhưng Ngài không nói, “Tốt lắm, Ta rất vui là sự việc đã xong. Bây giờ Ta có thể sống theo cách Ta muốn, vì công việc đã xong.” Chính sự sống của Ngài được giấu trong Đức Chúa Trời cũng như sự sống của chúng ta được giấu trong Ngài.

Vậy [tương tự] anh chị em cũng hãy coi mình thật sự chết đối với tội lỗi, và sống là sống cho Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-su. Vì thế đừng để cho tội lỗi thống trị trên thân thể hay chết của anh chị em khiến anh chị em phải tuân theo dục vọng của nó. Đừng hiến chi thể anh chị em làm đồ dùng bất chính cho tội lỗi nữa, nhưng hãy hiến chính mình anh chị em cho Đức Chúa Trời như một người từ chết sống lại, và dâng chi thể anh chị em làm đồ dùng công chính cho Đức Chúa Trời. Vì tội lỗi sẽ không còn thống trị anh chị em, bởi anh chị em không ở dưới kinh luật nhưng ở dưới ân sủng.
(Rô 6:11-14)

Nhóm từ “tương tự” nghĩa là theo cùng một cách. Chúng ta không phải đổ máu vì Ngài đã đổ huyết Ngài rồi. Nhưng thân thể chúng ta phải trở thành của lễ sống. Chúng ta phải sống như Ngài đã sống, chết đối với tội lỗi nhưng sống cho Đức Chúa Trời! Tội lỗi không phải cai trị thân thể chúng ta . . . Đức Chúa Trời phải cai trị. Chúng ta không còn vâng phục thân thể chúng ta, mà vâng phục Đức Chúa Trời. Sự vâng lời là ý tưởng quan trọng ở đây. Phao lô khuyên chúng ta không dâng các phần thân thể cho tội lỗi như công cụ gian ác, mà cho Đức Chúa Trời như là công cụ công chính. Để ý chúng ta dâng của lễ cho điều gì chúng ta vâng phục, và những gì chúng ta vâng phục trở thành chủ của chúng ta. Sự vâng lời là của lễ công chính và sự không vâng lời là của lễ gian ác. Phao lô kết thúc

Để ý chúng ta dâng của lễ cho điều gì chúng ta vâng phục, và những gì chúng ta vâng phục trở thành chủ của chúng ta.

với lời tuyên bố, “Tội lỗi không còn cai trị anh em.” Tội lỗi không còn nhận của lễ hay sự thờ phượng của chúng ta, vì chúng ta thoát khỏi luật pháp và hiện ở dưới ân sủng.

Hãy nhớ phần đầu của Rô-ma 12, chúng ta được khuyên theo ánh sáng của lòng thương xót của Chúa, hãy dâng thân thể chúng ta làm của lễ sống. Sự thương xót đặt chúng ta dưới ân sủng, không phải dưới luật pháp và để đáp lại hồng ân này, chúng ta theo gương của Chúa Giê-su trên thập tự giá. Mỗi ngày chúng ta đầu phục Chúa và sự công chính thay vì phục dưới xác thịt và tội lỗi. Sau đó bởi đức tin chúng ta đến gần để đeo đuổi tấm lòng của Chúa. Đây là một phần của việc ôm ấp thập tự.

Ngài lại bảo tất cả các môn đệ: Ai muốn theo Ta, phải từ bỏ chính mình, hằng ngày vác thập tự giá mình và theo Ta. Vì ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất; nhưng ai hy sinh tính mạng vì Ta, thì sẽ cứu được. Nếu một người được cả thế gian mà chính mình phải bị hư mất hay tổn hại, thì lợi ích gì đâu? (Lu 9:23-25)

Để ý thập tự giá là điều gì đó chúng ta phải mang mỗi ngày. Nó không phải là thứ gì đó mà chúng ta làm một lần và rồi quên mất. Nó không phải là đồ trang sức đeo vào cổ hay vào tay. Nó phải được khắc ghi mỗi ngày trong tấm lòng chúng ta. Các thầy tế lễ phải dâng của lễ trước mặt Chúa mỗi ngày trong đền thờ.

Bấy giờ, trên bàn thờ CHÚA vua đã xây trước hiên cửa, vua dâng tế lễ thiêu cho CHÚA; vua dâng tế lễ theo như Môi-se đã qui định mỗi ngày. (2 Sử 8:12-13)

Thập tự là của lễ mỗi ngày. Nó không phải là mạng lệnh được ban bố bởi luật pháp Môi-se mà là từ Chúa của sự sống. Tôi e rằng chúng ta quá xem thường Lời Ngài, nhưng nếu chúng ta tin và ôm ấp nó,

những lời này thật sống động và đầy quyền năng để giải cứu và cứu rỗi chúng ta.

Ta hãy trở lại lời mời dự tiệc thánh. Được mời để thông công tại bàn tiệc thánh của Ngài nghĩa là gì? Để trả lời, chúng ta phải biết ý nghĩa của từ tiệc thánh. Nó được định nghĩa là liên hiệp, mối liên hệ thuộc linh, sự đồng cảm, sự gần gũi và cuối cùng là mối quan hệ. Sự kết hợp những từ này đưa ra một sự mô tả về ước ao sâu thẳm của mọi người phụ nữ, được biết đến và được yêu trọn vẹn.

Thập tự là của lễ mỗi ngày.

Vì hiện nay chúng ta chỉ thấy mặt mờ qua gương, đến bấy giờ chúng ta sẽ thấy tận mặt. Bây giờ chúng ta chỉ hiểu biết một phần, đến bấy giờ chúng ta sẽ biết hoàn toàn như Chúa biết chúng ta vậy. (1 Cô 13:12)

Để được biết đến hoàn toàn nghĩa là có một mối quan hệ đầy đủ và thân mật về mọi lỗi lầm và thất bại, mọi giấc mơ và điều mong mỏi, mọi nỗi sợ và hy vọng. Nó nhìn xuyên qua những hành động này và hiểu được mọi động cơ của tấm lòng. Nó nhìn thấy những thứ mà chính chúng ta bị che mắt. Tuy nhiên tình yêu vẫn chân thật ngay cả khi phát hiện ra những khiếm khuyết. Tình yêu nhìn thấy tất cả vì tình yêu là sức mạnh đằng sau mọi sự phân biệt đích thực.

Lời mời để dự tiệc thánh là lời mời để trở thành một phần sự sống lớn hơn chính chúng ta. Nó là một cơ hội để ăn, uống và hút sự sống từ chính Chúa. Chúng ta được mời để uống nước sự sống sẽ làm thỏa cơn khát của chúng ta. Thậm chí còn hơn thế nữa, chúng ta được mời không chỉ ăn uống mà còn để cư ngụ, cư trú và cứ ở trong Ngài.

Chính Ta là cây nho, còn các con là nhánh; người nào cứ ở trong Ta và Ta trong người ấy thì chắc sẽ sinh nhiều quả, vì ngoài Ta các con không làm gì được. . . Như Cha đã yêu Ta thế nào thì chính Ta cũng yêu các con thế ấy. Hãy cứ ở trong tình yêu của Ta. Nếu các con vâng giữ điều răn của Ta thì các con sẽ còn ở trong tình yêu của

Ta cũng như Ta đã giữ các điều răn của Cha Ta và còn ở mãi trong tình yêu Ngài. (Gi 15:5,9-10)

Đây là một minh họa rõ ràng về mối liên hệ giữa Chúa Giê-su và hội thánh Ngài. Ngài là cây nho mà từ đó chúng ta nhận sự sống, sự dinh dưỡng và sức mạnh. Nếu chúng ta cứ ở trong Ngài, chúng ta được cho biết chúng ta sẽ kết nhiều quả. Quả này là gì?

Nhưng trái của Thánh Linh là: Yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, lương thiện, trung tín, nhu mì, tiết độ. (Ga 5:22-23)

Làm sao chúng ta cứ ở trong Ngài, kết nối với cây nho? Giảng 15:9 cho biết nếu chúng ta vâng lời chúng ta sẽ cứ ở trong Ngài. Vâng theo mạng lệnh của Chúa sẽ giữ chúng ta an toàn như Ngài vâng theo mạng lệnh của Cha Ngài. Vì thế, sự vâng lời tạo ra bầu không khí cho sự thông công yêu thương.

Đây là cách yêu thương Đức Chúa Trời: Vâng theo điều răn của Ngài và những điều răn ấy không nặng nề. (1Gi 5:3)

Tôi biết tôi đã nhấn mạnh sự vâng lời rất nhiều trong chương này, nhưng tôi tin đây là một mỹ đức mà chúng ta nói không hết được. Nó là một mỹ đức mà Chúa Giê-su nói lặp đi lặp lại. Sự vâng lời được nói đến 67 lần trong Tân ước. Tất cả chúng ta trước đây đã từng không vâng lời lúc này hay lúc khác, và chúng ta biết làm thế đã đem chúng ta xa khỏi ý thức công chính và rơi vào ý thức tội lỗi, là điều phân rẽ chúng ta khỏi Ngài.

Tôi muốn mời bạn hãy bước xuyên qua bức màn của xác thịt và chiếu cái bóng của mình xuyên qua giữa bạn và Hoàng tử của bạn. Chúng ta được mời để . . .

Vứt bỏ mọi gánh nặng và tội lỗi để vắn vương, kiên trì chạy trong cuộc đua đã dành sẵn cho mình. Hãy chú

tâm, hướng về Đức Giê-su là Đấng Tác Giả và hoàn thành của đức tin. (Ê 12:1-2)

Chúa đã viết câu chuyện tình của bạn và hứa sẽ đồng đi với bạn suốt chặng đường, nuôi nấng bạn và duy trì bạn suốt cuộc hành trình. Tôi muốn bạn hãy cùng Ngài thông công ngay bây giờ. Khi bạn bắt đầu hành trình nhận nuôi mình bằng Lời Ngài và sự thành tín của Ngài, hãy để cho Ngài trở thành nguồn sự sống của bạn và sức mạnh của bạn.

Lạy Cha trên trời,

Con đến với Ngài trong Danh Chúa Giê-su. Con chấp nhận lời mời gọi của Ngài để ăn tại bàn của Ngài, nuôi mình bằng tình yêu và sự thành tín của Ngài. Cũng như Chúa Giê-su dâng chính Ngài làm của lễ cho tội lỗi tại Tiệc Thánh, bây giờ con chấp nhận sự thương xót của Đức Chúa Trời và noi theo gương của Ngài. Con dâng thân thể con làm của lễ sống, thánh và đẹp lòng Ngài, vì con đã được tẩy sạch trong Huyết của Con Ngài. Con không còn phục thân thể cho sự bất tuân và chi thể con cho tội lỗi. Con dâng nó cho Ngài. Con cảm tạ Ngài về sự sống của Chúa Giê-su chạy qua tĩnh mạch con. Chúa Giê-su ơi, Ngài là cây nho sống và con là nhánh. Con cảm tạ Ngài về khả năng mang trái trong Ngài. Ngài là sự sống và sức mạnh của con, và bây giờ con múc từ cái giếng không hề cạn khô. Con bỏ đi mọi gánh nặng và tội lỗi đang kiềm hãm con. Hãy để con nhận biết tình yêu của Ngài như chưa hề biết trước đây. Hãy giúp con yêu Ngài với tất cả con người con. Con ôm ấp sự sống trong Thánh Linh, đó là từ bỏ mình mỗi ngày, vác thập tự giá và theo Ngài.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

10 *Phá Vỡ Lòrì Nguyễn*

Tôi bị đánh thức dậy. Lòng tôi đau nhói và tôi thấy mình khó thở vô cùng. Tôi lấy hết sức để vùng dậy khỏi cơn ác mộng tối qua. Tôi mở mắt từ từ và nhìn lên trần nhà, tôi thấy tia nắng sáng chiếu vào trần nhà tôi và tôi nhận ra chồng tôi là John đã không còn nằm trên giường với tôi nữa. Tôi cố nghe ngóng sự di chuyển của anh trong căn nhà của chúng tôi nhưng tôi không nghe thấy động tĩnh gì cả ngoại trừ nghe tiếng nhà hàng xóm mà thôi. Tôi gọi chồng tôi lần nữa.

Giọng nói tôi nghe rất hoảng sợ và rất trẻ con, chính tai tôi cũng không nghe nổi. Điều này gợi tôi nhớ lại khi tôi thấy một cơn ác mộng nào đó thì tôi kêu mẹ tôi . . . lúc đầu tôi kêu nhỏ rồi sau đó tôi kêu rất to cho đến khi tôi hét lớn tiếng và mẹ tôi thường hay chạy lại. Nhưng lần này thì không ai trả lời.

Tôi gọi tên chồng tôi lần nữa khi tôi ngồi dậy nhìn đồng hồ, tôi phát hiện mình ước đắm mồ hôi. Lần này tiếng tôi vang vọng lại trong nhà nhưng tôi biết chắc bây giờ là lúc là chồng tôi đã đi khỏi rồi. Làm sao tôi ngủ yên giấc mà không quấy rối anh khi tôi thấy một giấc mơ gây hoảng sợ?

Tôi cố giữ mình bình tĩnh lại vì nỗi sợ cứ muốn bám lấy tôi suốt ngày hôm đó. Suốt vài tháng qua tôi đã trải qua những cơn ác mộng. Giấc mơ này giống như lúc tôi còn nhỏ. Nó cứ diễn ra cho tôi một lần mỗi năm và rồi sau đó nó biến mất. Nhưng bây giờ nó cứ đến dai dẳng và gia tăng sự tấn công không chỉ hàng tháng mà còn hàng tuần

nữa, cuối cùng nó kiểm soát luôn cả sự ngủ nghỉ của tôi hàng đêm.

Suốt vài tuần qua, tôi rất sợ đi ngủ, sợ nhắm mắt vì bóng đêm buông xuống thì tôi phải tranh chiến với giấc chiêm bao của tôi. Chồng tôi và tôi lúc đó mới cưới nhau và hàng đêm tôi nhờ anh cầu nguyện cho tôi để giấc chiêm bao không đến khi tôi ngủ. Hàng đêm tôi chỉ ngủ được khi chồng tôi ôm chặt tôi trong cánh tay anh, nhưng khi anh buồn ngủ và buông tôi ra thì tôi cảm thấy tiếng thì thầm của nỗi sợ hãi đến gần. Tôi trích Thi thiên 91 nhiều lần cho đến khi tôi ngủ say.

Giấc ngủ lần này bắt đầu bằng một giấc mơ đẹp sau đó rơi vào giấc mơ khác, như thể đổi kênh truyền hình. Sau đó, kênh trở màu và giấc mơ lại hăm áp tôi nên tôi không thể trốn thoát được. Nó thay đổi mỗi lần dù đề tài thì giống nhau và tôi luôn nhận ra câu chuyện của nó ngay khi tôi thấy giấc mơ đó. Mỗi lần tôi ngủ tôi thường phản đối . . . Không thấy giấc mơ này nữa! Mình ghét thấy giấc mơ này.

Trong giấc mơ, tôi thấy mình ở nhà cha mẹ tôi. Tôi bỏ nhà đi từ rất sớm, rất thích ngủ nhờ nhà bạn bè, ngủ ở trường hay ở cửa hàng nơi tôi đi làm. Sau đó bất chợt mọi chuyện thay đổi. Tôi quay nhìn ở góc đường thì bầu trời trở nên đen tối trước mắt tôi. Khi tôi bước vào lúc chạng vạng tôi thấy một đám mây đen từ xa. Phía sau tôi vài bước mặt trời lại chiếu sáng. Trong giây phút tôi ở giữa ngày và đêm và nhận ra rằng bóng tối không phải là bầu trời tối mà là sự hiện diện của một thể lực gian ác hay một chiều kích đen tối nào đó. Tôi quay sang chạy về hướng mặt trời và chạy về nhà. Nhưng dường như tôi bị mắc kẹt trong khoảng trời chạng vạng. Tôi dồn hết nỗ lực để chạy trốn nhưng không chạy tới đâu, vì ánh mặt trời xa khỏi tầm với của tôi. Thân thể tôi nhúc nhích như thể phải chen qua một đám mây dày đặc. Đang khi tôi vẫn còn chạy, tôi ngó phía sau lưng tôi một cái bóng tối đen mịt.

Trong giây phút tôi ở giữa ngày và đêm và nhận ra rằng bóng tối không phải là bầu trời tối mà là sự hiện diện của một thể lực gian ác.

Đó là chỗ tôi thấy nó đi . . . di chuyển. Có ba bóng người tiến về phía tôi. Từng bước một chúng càng tiến về phía tôi nên tôi không

thể chạy xa hơn. Tôi kinh hãi xoay mặt không nhìn chúng và cố thoát khỏi làn sương mờ mịt, nhưng tôi cũng không tài nào thoát khỏi bóng ma của chúng. Tôi có thể nhìn thấy nhà tôi từ xa nhưng không biết khi nào thì tôi mới tới nhà được. Tôi thấy nó thật quá xa xôi.

Tôi quay lại và nhìn thấy những bóng người này nhìn chăm tôi và chúng càng tiến gần tới tôi. Hình dáng là ba người đàn ông, đi theo tôi, mỗi người là một cái xác chết đang đi, mỗi bóng người ở trong giai đoạn thối rửa khác nhau. Một bóng người mới vừa chết; hân di chuyển như xác không hồn. Bóng thứ hai hư thối một nửa và bóng cuối cùng là cái xương người có tóc. Áo quần chúng mặc phản ánh sự thối mục của chúng. Bóng thì mặc đầy đủ, bóng thì mặc rách rưới và bóng xương người thì trông giống chuột cống. Chúng đi kề nhau và đều nhau. Chúng không nhìn nhau, chúng chỉ nhắm vào một mục đích : Chúng đuổi theo tôi.

Trong giấc mơ tất cả những bóng ma này đang nhìn chăm tôi khi tôi chống chọi lại bóng ma này. Khi chúng đến gần, tôi không cử động nổi vì tôi quá sợ hãi và kinh khiếp. Tôi vấp ngã dọc đường đang khi tìm cách chạy vì tôi nhận biết tôi sẽ la lên khi tôi chạy trốn còn không tôi sẽ không thoát khỏi sự rượt đuổi của chúng.

“Các người là ai? Hãy ra khỏi đây! Các người đã chết rồi. Hãy để cho ta yên!”

Chúng không hề trả lời, cũng không hề chùn bước gì cả. Như thể chúng giả điếc không nghe tiếng tôi la. Chúng được thúc đẩy bởi một giọng nói của tên chủ vô hình nào đó. Tôi cứ chạy và chúng cứ đi tới, càng gần tôi hơn, rồi thỉnh thoảng chúng tiến gần tôi hơn, quá kinh khiếp để nhìn chúng nên tôi bắt đầu lấy đá ném vào chúng, nhưng chúng không chịu dừng lại. Sau cùng, tại sao chúng thấy đau đớn gì khi mà chúng chỉ là những xác chết? Nỗ lực của tôi chỉ làm cho tôi chậm lại mà thôi.

Sau đó chuyện lại xảy ra. Chúng xông tới tôi, muốn bóp cổ tôi. Cảnh tượng quá kinh khiếp đến độ tôi muốn tắt thở luôn nên tôi thức giấc dậy.

Tôi phóng ra khỏi giường và chạy vào nhà bếp. Nhiều câu hỏi dấy

lên trong đầu tôi đến độ tôi không thể trả lời hết.

Tại sao chuyện này lại xảy ra khi mình đã công bố Lời Chúa và cầu nguyện rồi? Chúa há không quyền năng hơn giấc mơ này sao? Sao Ngài không ngăn chặn nó? Là cơ đốc nhân, làm sao mình có được quyền năng và sự bảo vệ đây?

Chuông điện thoại reo và tôi vô cùng nhẹ người. Tôi bắt máy ngay.

Tôi trả lời, “Hello?”

“Chào em, anh không muốn đánh thức em lúc anh đi. Thấy em đang ngủ và anh biết em trải qua đêm nay rất trần trọc, anh muốn biết em có ngủ được không? Chồng tôi nói.

“Em ước gì anh đánh thức em dậy ngay. Em lại thấy giấc mơ trở lại.”

“Anh xin lỗi anh sẽ đánh thức nếu anh biết vậy.”

“John, sao nó không chấm dứt? Chúng ta đã cầu nguyện tối qua mà? Tôi thất vọng.

“Anh cũng không biết sao,” John trả lời rất chân thành.

Tôi cảm nhận chồng tôi cũng bối rối như tôi.

Chúng tôi nói chuyện thêm một tí nữa, rồi tắt máy và tôi vào phòng khác đọc Kinh Thánh. Nhưng tôi cảm thấy như thể đầu óc tôi lâng lâng khi tôi tranh chiến để tỉnh thức và cố gắng tập trung vào ý nghĩa của những lời tôi đọc. Tôi cảm thấy như thể tôi tìm cách trốn thoát khỏi giấc mộng đó. Cơ buồn ngủ đè nặng lên người tôi và tôi cứ cử động rất khó chịu để làm cho người tôi thức giấc, nhưng đầu óc tôi không tỉnh nổi.

Tôi cầu nguyện, “Chúa ơi, xin chỉ cho con điều gì hay ai đó có thể giúp con!”

Hầu như nhận đáp lời tức thì, tôi nghĩ đến một người đã nhận tôi làm con gái nuôi khi tôi đến ở Dallas. Tôi ngồi dậy khỏi ghế và gọi cho ông từ nhà bếp. Bất ngờ là lúc đó ông lại rảnh và tôi kể câu

chuyện cho ông nghe và kết thúc bằng những lời than phiền của tôi, “Cháu không thể tin cơ đốc nhân có thể sống và sống sung mãn được.”

Ông cho tôi biết ông đồng ý với tôi và giải thích rằng ông sẽ gửi cho tôi ba cuốn băng bài giảng mà ông muốn tôi nghe lúc ở một mình và sau khi nghe xong, tôi phải gọi cho ông để chúng tôi nói chuyện. Tôi bắt ông hứa là phải gửi nó cho tôi ngay và chúng tôi tắt máy. Lần đầu tiên tôi cảm thấy tia hy vọng. Tôi mở bức màn để cho tia nắng chiếu vào và hy vọng có câu trả lời.

Sự kinh khiếp ban đêm vẫn tiếp tục, nhưng sau vài ngày, các băng bài giảng đến. Tôi vô cùng phấn khởi như thể là món quà sinh nhật cho tôi. Tôi vào phòng ăn và chuẩn bị học Kinh Thánh, nghe bài giảng và ghi chép lại. Tôi cầu nguyện,

“Cha ơi, xin cho con biết lẽ thật và lẽ thật sẽ giải phóng con! Xin mở mắt con để nhìn thấy, tai con để nghe và lòng con để tin. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Giê-su. Amen!”

Tôi nghe băng bài giảng thứ nhất. Do máy thu âm không tốt nên tôi nghe những lời giảng không rõ lắm. Đây là một người lớn tuổi đang dạy về những điều mà tôi chưa hề nghe trước đây, nhưng cùng lúc dường như ông biết những gì tôi đang tranh chiến. Ông bắt đầu giải thích rằng phần lớn cơ đốc nhân sợ bàn đến trận chiến thuộc linh vì chúng ta tin làm vậy sẽ làm cho ma quỷ mạnh hơn. Hậu quả là chúng ta không đứng vững để chống cự tội lỗi, trái lại chúng ta thối lui trong sợ hãi. Ông giải thích rằng satan đang hoạt động hết công sức của nó và khi phơi bày những việc làm tối tăm của nó, chúng ta sẽ làm giảm thiểu quyền lực của nó, chứ không phải làm gia tăng. Ông giải thích satan là kẻ hợp pháp hoạt động như kẻ kiện cáo anh em. Nó phải được chống cự kiên định trong đức tin và bằng gươm

phần lớn cơ đốc nhân sợ bàn đến trận chiến thuộc linh vì chúng ta tin làm vậy sẽ làm cho ma quỷ mạnh hơn.

của Lời Chúa. Sau đó diễn giả bàn sâu về tội thế hệ và những lời nguyện rửa thế hệ. Hai cuốn băng đầu bao gồm những sự dạy dỗ và cuốn thứ ba cung cấp thì giờ cầu nguyện. Tôi đọc cùng với Kinh

Thánh của tôi và thấy được những lẽ thật mà trước đây không thấy rõ và tôi hay bỏ qua nó.

Đối với bạn bây giờ thì những sự dạy dỗ này không mới nhưng trở lại thời 1982 thì đây là những khái niệm mang tính đột phá. Một trong những lẽ thật đầy quyền năng nhất tôi học được hôm đó mà tôi muốn chia sẻ cho bạn đó là nguyên tắc chiếm hữu những lời hứa của Chúa trong đời sống chúng ta.

Vì bất kể bao nhiêu lời hứa Đức Chúa Trời đã hứa, trong Ngài chúng đều được trả lời là “Phải” cả. Vì thế nhờ Ngài chúng ta có thể nói “A-men,” và dâng vinh hiển về Đức Chúa Trời. (2 Cô 1:20)

Đây là một lời hứa tuyệt vời. Bất kể có bao nhiêu lời hứa hay lời hứa có cao siêu bao nhiêu đi nữa, câu trả lời của Ngài luôn luôn là phải trong Chúa Giê-su. Để tôi minh họa ý này bằng một ví dụ Cụu ước. Đức Chúa Trời đặt trước mặt

Bất kể có bao nhiêu lời hứa hay lời hứa có cao siêu bao nhiêu đi nữa, câu trả lời của Ngài luôn luôn là phải trong Chúa Giê-su.

Môi-se và dân Y-sơ-ra-ên phúc lành và rửa sả. Hội chúng, khi nói lời “amen” xác nhận danh sách các phúc lành sau mỗi lần đọc. Từ amen nghĩa là “phải như vậy.” Một ví dụ về ý này được tìm thấy trong Phục Truyền:

Này ngày nay tôi đặt trước mặt anh chị em phước hạnh và nguyên rửa. Phước hạnh, nếu anh chị em vâng giữ các điều răn của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em, mà tôi truyền cho anh chị em ngày nay. Nguyên rửa, nếu anh chị em bất tuân các điều răn của CHÚA, Đức Chúa Trời của anh chị em. (Phục 11:26-28)

Dưới thời luật pháp, mọi phúc lành đều có lời rửa sả gắn theo nó nếu vi phạm mạng lệnh của Chúa. Nhưng Chúa Giê-su đã phá vỡ quyền lực của luật pháp.

Đấng Christ đã cứu chuộc chúng ta ra khỏi sự nguyên rủa của Luật Pháp bằng cách trở thành người gánh chịu sự nguyên rủa đó thay cho chúng ta, như có chép rằng, “Đáng nguyên rủa thay cho kẻ bị treo trên cây gỗ.” Nhờ thế các phước hạnh dành cho Áp-ra-ham có thể đến với muôn dân trong Đức Chúa Jesus Christ, để bởi đức tin chúng ta có thể nhận được Đức Thánh Linh như đã hứa. (Ga 3:13-14)

Trong Chúa Giê-su, chúng ta thừa hưởng các phúc lành của Áp-ra-ham. Để nhận phúc lành của Môi-se, chúng ta phải là con cháu của Y-sơ-ra-ên, nhưng phúc lành của Áp-ra-ham hướng đến dân ngoại. Trong Chúa Giê-su, những người bên ngoài luật pháp được đem vào một giao ước sống và mới qua đức tin. Nên trong Chúa Giê-su, chúng ta nghe tiếng “phải,” chứ không phải nghe “nếu người giữ luật pháp, rồi mới phải, mà trong Chúa Giê-su là “phải.” Để ý phần của chúng ta trong 2 Cô-rinh-tô 1:20:

Vì bất kể bao nhiêu lời hứa Đức Chúa Trời đã hứa, trong Ngài chúng đều được trả lời là “Phải” cả. Vì thế nhờ Ngài chúng ta có thể nói “A-men,” và dâng vinh hiển về Đức Chúa Trời.

Chúng ta nói amen hay “phải như vậy”. Chúng ta xem xét trong Lời Chúa và rồi bởi đức tin đến gần, nên Lời Chúa trở thành xác thịt trong đời sống chúng ta. Chúng ta chiếm hữu Lời Chúa trong đời sống chúng ta bởi đức tin. Chúng ta đầu phục ý chí và đời sống chúng ta cho lẽ thật của Ngài khi nói, “Con nhận Lời đã trồng vào lòng con. Xin hãy để nó xảy ra trong đời sống con.”

Khi Lời Chúa cáo trách chúng ta, chúng ta ăn năn và đầu phục lời khuyên bảo của Chúa. Khi Lời Chúa thách thức chúng ta, chúng ta nói, “Con tin . . . Chúa ơi, xin giúp sự vô tín của con!” Chúng ta công bố, “Nguyện Lời Chúa còn đến đời đời và được tôn vinh trong đời sống con!”

Hôm đó, khi tôi lắng nghe những băng bài giảng này, tôi thấy rất rõ qua cái gương của Lời Chúa, nhiều lĩnh vực trong đời sống tôi mà tôi cần từ bỏ sự liên lụy của tôi với tội xấu và xưng tội lỗi

Phúc lành của Chúa che phủ trên tôi và thế hệ tương lai của tôi, chỉ đang chờ ai đó đứng vào chỗ trống và công bố, "Phải!"

của tổ phụ tôi. Tôi thấy được bóng tối rửa sạch trong đời sống tôi, đời sống cha mẹ tôi và ông bà tôi. Cùng lúc, tôi thấy được phúc lành của Chúa che phủ trên tôi và thế hệ tương lai của tôi, chỉ đang chờ ai đó đứng vào chỗ trống và công

bố, "Phải"! Tôi cảm thấy một trách nhiệm to lớn khi tôi quỳ trước mặt Chúa, xưng tội và từ bỏ tội lỗi của tôi và tội thế hệ của gia đình tôi. Tôi cảm thấy như thể tôi vang vọng những lời của vua Ê-xê-chia:

Bây giờ tôi quyết tâm lập một giao ước với CHÚA, Đức Chúa Trời của I-sa-ra-ên, để cơn giận của Ngài có thể quay khỏi chúng ta. (2 Sử 29:10)

Vua Ê-xê-chia xưng ra lỗi lầm của tổ phụ và tuyên bố sự cam kết của ông với Chúa. Tôi chắc chắn là có liên lụy đến nhiều thế hệ của những người không tin kèm theo một danh sách rất dài về những tội lỗi. Dĩ nhiên, tôi không thể xưng ra hết những tội lỗi mà ông bà cha mẹ tôi đã phạm cách cá nhân khi tôi xưng nhận tội lỗi của tôi lúc tôi tin nhận Chúa, nhưng có một số điều cụ thể nào đó mà tôi biết tôi đã phạm tội.

- *Liên hệ đến tà thuật chiêm tinh học cũng như đọc các sách vở, dùng các dụng cụ và xem các phim ảnh liên hệ đến tà thuật*
- *Hút sách và lạm dụng rượu chè*
- *Phạm tội dâm dục*

Tôi đã không nhận ra rằng chỉ liên hệ chút ít thôi với những thứ này cũng có khả năng gây ra tai hại. Tôi nhớ có đọc một cuốn sách của cha mẹ tôi nói về chiêm tinh học. Tôi cũng thường đọc cung hoàng đạo – dù để vui mà thôi, tôi rất thích đọc nó. Tôi cũng đã để

cho người ta xem tướng, xem bói hàng năm cho đến khi tôi cảm thấy hơi sợ. Trước khi tôi tin Chúa, tôi thích đọc những câu chuyện kinh dị và rất thích điều gì đó siêu phàm. Dĩ nhiên, bây giờ tôi tin chính ước ao này tiềm ẩn một nỗi khát khao về những việc của Đức Chúa Trời mà tôi trước đây tìm cách để làm thỏa mãn nhưng không đúng cách, tuy nhiên, làm thế khiến tôi chuốt lấy rửa sả thay vì phúc lành.

Ông bà tôi là những người nghiện ngập và chính tôi đã bắt đầu uống rượu lúc 15 tuổi và uống đều cho đến khi tôi 21 tuổi. Tôi cũng đã thử hút á phiện vài lần và cũng thử thuốc phiện lúc học đại học. Tất cả những việc làm này là những hành động nổi loạn và mở cửa cho những lời rửa sả thay vì phúc lành trong đời sống tôi.

Còn có những điều khác tôi để ý khi tôi xem xét kỹ thể hệ trước đây. Bà tôi đã bị ung thư, mẹ tôi cũng bị ung thư và tôi cũng mắc ung thư. Ba thế hệ. Bà tôi đã lập gia đình hai lần. Bà tôi li dị và rồi tái hôn với người chồng trước và rồi li dị ông lần nữa và rồi lấy người chồng thứ hai và cũng li dị sau đó và lấy người chồng thứ ba, là người đã qua đời vì bệnh tim khi cãi nhau nảy lửa. Bà nội tôi cũng lập gia đình tới hai lần. Ba mẹ tôi đã li dị, tái hôn và rồi li dị và cuối cùng cha tôi đã bỏ đi theo một người phụ nữ khác mà ông cũng không cưới hỏi gì. Bà tôi sẩy thai một đứa con và sinh đứa khác suýt nữa là chết luôn. Mẹ tôi sẩy thai ba lần sau khi sinh tôi và sinh đứa em tôi. Tại sao những chuyện này xảy ra và cứ lặp lại như vậy?

“CHÚA, CHÚA đi qua trước mặt ông và hô: “CHÚA! CHÚA! Đức Chúa Trời thương xót và đầy ơn, chậm giận, chan chứa tình thương, và chân thật, thương ai thương đến ngàn đời, tha thứ tội ác, vi phạm, và tội lỗi, nhưng không kể kể có tội là vô tội; do tội của ông bà cha mẹ mà con cháu bị vạ lây đến ba bốn đời.” (Xuất Hành 34:6-7)

Tôi cảm thấy như thể những điều này cứ lặp lại tiến trình trong đời sống tôi, trong hôn nhân tôi và nếu cho phép, nó sẽ ảnh hưởng đến con cái tôi, dù chưa sinh ra, trừ khi ngăn chặn nó. Chúa tỏ cho

tôi cách để chấm dứt sự hoành hành những sự rửa sả này. Khi tôi nhìn câu Kinh Thánh này, tôi thấy cả lý do và lời hứa. Tôi là thế hệ thứ ba, thứ tư trong cái vòng tội lỗi. Đó là lý do rõ ràng, nhưng có một lý do khác về điểm này mà tôi tìm thấy lời hứa:

Vì Ta, CHÚA, Đức Chúa Trời của ngươi, là một Thần ghen tương. Do tội ghét bỏ Ta của ông bà cha mẹ mà con cháu sẽ bị vạ lây đến ba bốn đời, nhưng Ta sẽ bày tỏ ơn thương xót đến ngàn đời cho những kẻ yêu kính Ta và vâng giữ các điều răn Ta. (Xuất 20:5-6)

Tôi muốn làm người đầu tiên trong số hàng ngàn thế hệ của người yêu mến Chúa và giữ các mạng lệnh của Ngài. Đây là một cơ hội để ăn năn về tội lỗi của các thế hệ trước và lập giao ước với một Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót. Ngài chờ đợi tôi kêu cầu Danh Ngài để Ngài có thể ban cho tình yêu của Ngài cho hàng ngàn thế hệ. Tôi vừa run vừa phấn khởi khi tôi nhận ra ảnh hưởng của việc chọn giao ước và sự vâng lời có tác động lên đời sống tôi và những cuộc đời Chúa ban cho tôi.

Tôi vừa run vừa phấn khởi khi tôi nhận ra ảnh hưởng của việc chọn giao ước và sự vâng lời có tác động lên đời sống tôi và những cuộc đời Chúa ban cho tôi.

Qua những băng bài giảng, mắt tôi được mở ra với một hình thức trói buộc khác mà trước đây tôi không nhận ra. Đây là nguyên tắc ràng buộc về hồn và tôi có một số ràng buộc không lành mạnh cần phải xử lý. Tôi tin chúng ta có thể phơi bày các lĩnh vực trói buộc này. Chúa Giê-su đuổi quỷ và giải cứu người ta mà không tổ chức một khóa hội thảo về tà linh học. Khi Ngài nhìn thấy những xiềng xích, Ngài bẻ gãy nó; khi Ngài thấy tà linh; Ngài đuổi nó; khi Ngài nhìn thấy bệnh tật và đau yếu, Ngài chữa lành họ. Khi Ngài thấy những người bị tội lỗi trói buộc, Ngài tha tội và rồi ban quyền năng cho họ để đi ra và không phạm tội nữa.

Tôi yêu Chúa Giê-su vì Ngài quá thực hữu, quá thiết thực và quá thực tế. Ngài biết tôi đã bị trói buộc và Ngài đặt trong tay tôi những lẽ thật đầy quyền năng để giải thoát tôi. Đến lượt tôi cũng đặt những

lễ thật này vào tay bạn. Quyền năng của Chúa không hề giảm sút, vì lễ thật không thiên vị ai, nhưng một người đã được tự do rồi thì sẽ chú ý đến nó và tôn trọng nó.

Vậy sự ràng buộc về hồn là gì? Theo từ ngữ đơn giản nhất thì con người giống như con trẻ khi liên hệ đến những chuyện này, nó xảy ra khi hồn chúng ta khăng khít với nhau. Rõ ràng là chuyện này cũng có mặt tốt và mặt xấu. Linh hồn của người mẹ khăng khít với linh hồn của người con. Nhưng khi đứa con lớn lên và trở thành người lớn, mối liên hệ với người mẹ phải thay đổi để người này dâng con tim của mình cho người vợ. Hồn của người chồng nên khăng khít với hồn của vợ mình để cả hai trở nên một thịt. Người đó phải lìa cha mẹ mình và gắn bó với vợ mình. Những ràng buộc tốt và lành mạnh này kết nối và gắn chặt các tấm lòng lại với nhau trong tình yêu thương. Những ràng buộc lành mạnh như thế có thể được tăng cường trong tình bạn. Đa-vít và Giô-na-than có một mối quan hệ như thế. Chúng ta thấy ý này được mô tả trong các câu Kinh Thánh sau:

Sau khi Đa-vít trả lời Sau-lơ, tâm hồn Giô-na-than gắn bó với tâm hồn Đa-vít. Giô-na-than yêu thương Đa-vít như chính mình. . . Bấy giờ Giô-na-than lập một giao ước với Đa-vít, vì ông yêu thương chàng như chính mình. (1 Sa 18:1,3)

Giô-na-than nói với Đa-vít, “Em hãy đi bình an. Chúng ta đã nhân danh CHÚA mà thề với nhau rồi. Nguyên CHÚA sẽ ở giữa em và anh, giữa dòng dõi em và dòng dõi anh mãi mãi.” (1 Sa 20:42)

Sự liên minh và sự khăng khít này trong tình bạn đã bảo vệ mạng sống của Đa-vít và sau này là mạng sống của con cháu của Giô-na-than. Hai người này ràng buộc nhau trong giao ước dù phải trả giá là phải từ bỏ sự tiện nghi hay địa vị. Giô-na-than bỏ đi ngai vàng vì tình yêu mến của ông dành cho Đa-vít và nhận biết cánh tay của Chúa

trên cuộc đời của Đa-vít. Tôi chắc là bạn cũng có tình bạn như thế trong cuộc đời bạn. Chuyện này cũng có thể liên hệ với một người chị em nào đó hay với một người bạn thân nào đó. Có một cảm nhận vô hình nào đó giữa hai người. Tôi chắc chắn là có liên hệ mật thiết với các con trai tôi – có những lúc tôi không biết chúng nghĩ gì nhưng tôi có cùng cảm nhận như vậy.

Đến giờ chúng ta đã bàn đến những ràng buộc lành mạnh giữa bạn bè và cha mẹ. Nhưng chúng ta hãy xem kỹ hơn những ràng buộc được thắt chặt giữa chồng và vợ. Sự ràng buộc này bắt đầu với A-đam và Ê-va. Nó là một mẫu nhiệm của hai người trở thành một . . . một người nam, một người nữ, một thịt. Chúa Giê-su mô tả ý trên theo cách này:

Chứ ngay từ đầu cuộc sáng tạo, Đức Chúa Trời đã dựng nên họ, một nam và một nữ. Vì thế người nam phải lìa cha mẹ và kết hiệp với vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt. Vì thế họ không còn là hai nữa nhưng là một thịt. Vậy những ai mà Đức Chúa Trời đã kết hiệp, loài người không được chia rẽ. (Mác 10:6-9)

Điều này liên hệ đến kế hoạch nguyên thủy trong sách Sáng Thế, xác định rõ mục đích ngay từ đầu. Chồng vợ không còn là hai nữa mà là một. Lễ thật này rất quyền năng và mang lại sự sống. Trước hết, hôn khăng khít chặt chẽ nhau trong tình yêu. Sau đó tình yêu của họ tiến tới một giao ước cam kết và hứa nguyện trước mặt Chúa. Điều này dẫn tới cực điểm là quan hệ tình dục, khi hai thân xác dính chặt nhau. Cuối cùng, hạt giống của người nam được cấy vào tử cung của người nữ và sự sống ra đời.

Hai người liên kết nhau về tâm trí, về thể xác, và tâm linh qua quan hệ tình dục. Đây là mức độ hiệp ý cao nhất vì nó xảy ra trong cả ba mức độ thân mật. Trước khi hai người lấy nhau, mỗi cá nhân tự mình là đủ rồi nhưng khi lấy nhau, hai người không còn phân rẽ nữa mà là một. Bây giờ họ bền chặt hơn là phân tách ra từng người. Chuyện này không phải là giảm sút mà là sự bổ sung hoàn hảo. Điều

này cũng giải thích lý do thật là tan nát cõi lòng khi hai người trải qua sự phản bội khi ngoại tình hay li dị. Chuyện này làm cho linh hồn họ tan nát hay bị xé rách ra. Chỉ có những người chồng và người vợ mới liên kết nhau ở ba mức độ theo cách này.

Sự khăng khít về linh hồn này có thể xảy ra khi quan hệ tình dục ngoài hôn nhân cũng như trong mối quan hệ hôn nhân. Khi một người nam và người nữ quan hệ nhau về tình dục thì có một sự ràng buộc về linh hồn trong quan hệ tình dục được phát sinh giữa hai người. Nói cách khác, quả thật không có chuyện quan hệ tình dục “qua đường” đâu. Việc ăn nằm sẽ khiến cho cả hai bên đều thay đổi – không chỉ trong linh hồn họ mà còn trong thể xác họ nữa. Mới đây tôi nghe một sự thật rất hay trên kênh truyền hình nói về HIV : Khi bạn quan hệ tình dục với ai đó, bạn cũng quan hệ về sinh học với người đó và với mọi người mà họ đã từng ăn nằm kéo dài tới bảy năm. Những tác động của những lần ăn nằm này vẫn còn ảnh hưởng tới bảy năm liền!

Trong sách Sáng Thế, chúng ta thấy sự ăn nằm giữa Đì-na (con gái của Lê-a và Gia-cốp) và một chàng hoàng tử.

Quả thật không có chuyện quan hệ tình dục “qua đường” đâu.

Si-chem con trai Ha-mô người Hi-vi, hoàng tử trong vùng, trông thấy nàng. Hắn bắt nàng và dùng vũ lực hiếp dâm nàng. Linh hồn hắn say mê đắm đuối Đì-na con gái Gia-cốp. Hắn yêu người thiếu nữ đó và dùng những lời ngọt ngào nói với nàng. Si-chem nói với Ha-mô cha hắn, “Xin cha cưới cô gái đó cho con.” Lúc ấy Gia-cốp đã được báo rằng Si-chem đã xâm phạm tiết hạnh của Đì-na con gái ông, nhưng vì các con trai ông đang còn chăn bầy ở ngoài đồng, nên ông cố nín lặng cho đến khi họ về. (Sáng thế 34:2-5)

Sau chuyện này, hồn của Si-chem khăng khít với Đì-na và hắn muốn nàng làm vợ. Để ý Kinh Thánh nói hắn “xâm phạm nàng”. Ước ao của hắn muốn lấy nàng sau đó cũng không hủy được sự

*Ước ao của hân muốn lấy
nàng sau đó cũng không hủy
được sự xâm phạm trước đó.
Tình dục ngoài hôn nhân
luôn luôn là một sự xâm phạm,
dù bạn đã đính hôn rồi.*

xâm phạm trước đó. Tình dục ngoài hôn nhân luôn luôn là một sự xâm phạm, dù bạn đã đính hôn rồi. Nếu anh ta lấy nàng làm vợ trước và rồi ăn nằm với nàng thì không có sự xâm phạm như thế. Nếu đảo ngược toàn bộ quá trình này thì mọi chuyện sẽ đổi khác. Nhưng ta hãy xem

xét trật tự mà chuyện này xảy ra: Hân ta thấy nàng, thân xác hấp dẫn, bắt lấy nàng, ăn nằm với nàng, xâm phạm nàng và rồi linh hồn hân ta dính chặt với nàng. Hân yêu nàng, nói lời tử tế với nàng, rồi hân nhờ cha mình hỏi nàng làm vợ. Hân đã làm đảo ngược hết.

Nếu Si-chem nói với cha mình trước và hỏi nàng làm vợ trước thì mọi chuyện khác rồi. Tôi thắc mắc khi hân nói ngọt ngào với Đì-na, hân sẽ nói, “Đừng lo, mọi chuyện sẽ ổn thôi. Anh sẽ cưới em và sửa sai lỗi lầm.” Thật lý thú là chúng ta không thấy ghi lại cảm giác của Đì-na trong chuyện này. Có phải cô bị hăm hiếp hay bị dụ dỗ? Có phải cô muốn là vợ hân ta không? Do chuyện này xảy ra theo cách đó, chúng ta có cảm giác rằng cô ta là nạn nhân và có nhiều quyết định mà cô không can dự vào. Khi những ràng buộc về hồn được hình thành thì có sự kiểm soát và sợ hãi hơn là sự hiệp một và thông công. Và trong những ràng buộc xấu xa đó, phụ nữ có khuynh hướng thành nạn nhân thường xuyên hơn. Dĩ nhiên, câu chuyện này không có kết thúc tốt đẹp; anh chàng hoàng tử bị giết và Đì-na kết cuộc sống cô đơn.

Lý tưởng thì bạn sẽ liên kết về tình dục với duy nhất một người mà thôi, vì tình dục chỉ dành cho mối liên hệ vợ chồng trong giao ước hôn nhân. Nơi đó tình dục không phải là sự xâm phạm mà là ngược lại. Khi chúng ta xâm phạm điều gì đó, chúng ta sẽ xem thường nó, làm nhục nó hay làm ô uế nó.

Tình dục ngoài hôn nhân làm nhục hôn nhân, cả hai bên và Đức Chúa Trời nữa, nhưng tình dục trong giao ước hôn nhân thì tôn trọng Chúa và cả vợ lẫn chồng nữa. Đây là lý do chúng ta được khuyên hãy giữ chốn loan phòng cho thánh sạch.

Mọi người phải tôn trọng hôn nhân. Chớ biến chốn loan phòng ra ô uế, vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt kẻ gian dân và kẻ ngoại tình. (Êsai 13:4)

Chúng ta tôn trọng hôn nhân bằng cách giữ mình thanh sạch và trong trắng cho người phối ngẫu tương lai của mình. Chúng ta tôn trọng chốn loan phòng sau ngày cưới bằng cách không bao giờ cho phép ai khác (ngoại tình) hay bất cứ điều gì khác làm xấu đi vẻ đẹp của việc quan hệ tình dục của vợ chồng (chẳng hạn như phim ảnh khiêu dâm, thủ dâm, đồi trụy hay bất khiết).

Tất cả những thứ này có thể lóe lên trong đầu óc tôi. Tôi có một quá khứ đầy dơ bẩn và bây giờ tôi đã lập gia đình, những khuôn mặt và những ký ức xấu xí của quá khứ có thể xuất hiện trong tôi. Chồng tôi và tôi ở cùng nhau và thỉnh thoảng tôi thấy những hình ảnh xấu xuất hiện mà tôi đã xem trong bộ phim đồi trụy lúc tôi còn năm đầu ở đại học. Hoặc giả tôi thấy mình vô cùng xấu hổ về những ký ức ăn nằm với thằng bạn trai trước đây. Điều này thật khủng khiếp. Dĩ nhiên, những chuyện này không làm tôi khó chịu chút nào lúc tôi chưa tin Chúa, nhưng bây giờ tôi làm một cơ đốc nhân đã lập gia đình, thì chuyện này giống như dội bom vậy.

Khi tôi hiến trọn thân xác tôi cho chồng tôi thì tôi thấy mình bị dính líu gì đó với quá khứ.

Khi tôi hiến trọn thân xác tôi cho chồng tôi thì tôi thấy mình bị dính líu gì đó với quá khứ. Tôi bị trói trong hôn nhân khi mà trước đây tôi bị cấm là gian dân. Thật khủng khiếp biết bao! John xứng đáng tận hưởng trọn vẹn con người tôi và tôi không còn khả năng tự do trong quan hệ tình dục vì những lần bị xâm phạm trước đây. Tôi vật lộn với những ý tưởng bất khiết, với những hình ảnh, những sự so sánh và sự xấu hổ. Tôi tranh chiến với nó nhưng dường như không kết quả gì . . . cho đến khi tôi học về quyền năng của việc bẻ gãy những ràng buộc về hôn và từ bỏ những tội lỗi thể hệ. Ta hãy xem một câu Kinh Thánh Tân ước nói đến vấn đề này:

Anh chị em không biết rằng thân thể anh chị em là chi thể của Đấng Christ sao? Vậy tôi có nên lấy chi thể của Đấng

Christ làm thành chi thể của dĩ điểm chẳng? Không bao giờ! Anh chị em có biết rằng hễ ai kết hợp với dĩ điểm thì trở nên một thân với nó chẳng? Vì có lời chép rằng, “Hai người sẽ trở nên một thịt.” (1 Cô 6:15-16)

Tôi không gọi mấy thằng bạn trai trước đây của tôi là mấy thằng đĩ, nhưng nguyên tắc thì giống nhau ở đây. Tôi đã là một với họ trước đây và bây giờ tôi có một giao ước với người khác. Với lỗi lầm kết hợp và mỗi lần phân rẽ, linh hồn tôi bị giằng xé cho đến khi tôi không còn lành lặn mà hoàn toàn bị tán nát về đời sống tình dục. Khi bạn bị tan nát về tình dục, nó làm cho bạn khó mà hiến dâng trọn vẹn cho chồng mình, vì bạn không còn nguyên vẹn nữa.

Khi bạn bị tan nát về tình dục, nó làm cho bạn khó mà hiến dâng trọn vẹn cho chồng mình, vì bạn không còn nguyên vẹn nữa.

Cùng nguyên tắc này cũng gây ra khó khăn cho các phụ nữ bị tan nát về tình dục hay bị xâm phạm để đứng vững khi đối diện cám dỗ. Họ sẽ gặp khó khăn để

nói không khi họ muốn. Họ bị giằng xé với mặc cảm tội lỗi hay với dục vọng và thường là cả hai, điều này khiến cho họ khó mà kháng cự với những lời dụ dỗ về quan hệ tình dục. Họ trở thành nạn nhân và thu hút sự lạm dụng về tình dục hay sự chung chạ. Những chuyện này đã gây ra cho họ, hoặc là họ thấy mình bị lừa tình nung đốt do những lần quan hệ trước đây với bồ bịch của họ. Nhưng chuyện không thể khi không có Chúa trở thành chuyện có thể khi có Chúa.

Để sống thánh sạch, chúng ta phải lành lặn và chỉ có Chúa mới phục hồi chúng ta lành lặn tại chỗ nào mà đã bị tan nát. Chỉ có Chúa mới phục hồi danh dự cho đời sống tình dục của chúng ta khi trước đây đã có sự xâm phạm và sỉ nhục. Chỉ có Chúa mới lấy những điều bất khiết và làm cho nó thánh khiết và trong sạch trở lại. Chỉ có Chúa mới ban cho chúng ta vẻ đẹp thay cho tro bụi mà chúng ta đem đến cho Ngài.

Hôm đó tôi quyết định dành riêng một ít thời gian và dâng toàn bộ tội lỗi về tình dục và xấu hổ của tôi làm của lễ toàn thiêu. Tối hôm

sau tôi có cơ hội dâng lên cho Chúa. Chồng tôi đã đi xa và tôi tự do có thời gian để ở riêng với Chúa trong sự cầu nguyện. Tôi tin Chúa sẽ gọi lại những vấn đề này cho chúng ta khi chúng ta sẵn sàng phơi bày nó và tôi đã sẵn sàng! Có lẽ bạn cầm cuốn sách này trong tay như là một lời mời của Chúa bảo bạn hãy làm tương tự.

Chúng ta có một Thầy Thượng Tế thành tín và trầm ẩn, Đấng biết chúng ta rất thân mật. Ngài sẵn sàng dùng gươm của Ngài để phá vỡ những gì giữ chúng ta xa cách Ngài. Ngài muốn mọi sự ràng buộc không lành mạnh về hồn bị phá vỡ, chỉ để lại điều gì lành mạnh thôi. Ngài sẽ sai Lời Ngài để chữa lành và phục hồi hồn của bạn. Các thiên sứ của Ngài sẽ đi đến chỗ nào bạn sợ để giày đạp và xoay chuyển mọi khúc mắc trong linh hồn bạn.

Chẳng phải tất cả các thiên sứ là những thần được phái đi để phục vụ những người sẽ thừa hưởng ơn cứu rỗi sao? (Hê 1:14)

Các thiên sứ là những thần canh giữ linh hồn chúng ta. Họ không phải để chúng ta thờ mà họ can dự tích cực với những ai thừa hưởng ơn cứu rỗi. Không có lý do gì để sợ sự can dự của thiên sứ vì việc này do Chúa sai phái.

Tôi muốn mời bạn để một ít thời gian cầu nguyện để cho Chúa hoàn tất sự thanh tẩy của Ngài trong đời sống bạn. Đấng đã hứa là thành tín. Ngài sẽ kéo bạn ra khỏi vũng bùn và đặt chân bạn trên vàng đá vững chắc. Nhưng bạn phải đặt lòng mình để làm Ngài việc này trong đời sống bạn. Đây không phải là chuyện nên xem thường. Bạn cũng có thể muốn kiêng ăn và để một ít thời gian trong sự thờ phượng trước khi làm việc kế tiếp. Tôi muốn bạn hãy thật sự nhạy bén với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh khi Ngài cảm động bạn nhẹ nhàng qua tiến trình này và giúp bạn đoạn tuyệt mọi đồn lũy tối tăm của kẻ thù. Còn những cơn ác mộng của tôi thì sao? Tôi không hề bị lại nữa khi tôi đoạn tuyệt những điều đó trong sự cầu nguyện.

Ngài sẽ kéo bạn ra khỏi vũng bùn và đặt chân bạn trên vàng đá vững chắc.

Xin hãy để vài phút dừng lại và biệt riêng một thời gian trước đi đọc tiếp. Có thể bạn làm ngay bây giờ; nếu vậy thì bạn đảm bảo là chỉ có bạn hay vài người bạn thân cùng cầu nguyện với bạn, vì bạn cần nói ra những lời cầu xin, những sự đoạn tuyệt và sự đáp ứng của bạn là “phải và amen.”

Tôi cố gắng hết sức để phát thảo ra đây lời cầu nguyện này, kết hợp với các câu Kinh Thánh vì Lời Chúa là gương hai lưỡi, đầy quyền năng của Thánh Linh. Tôi cũng ghi ra những phần Kinh Thánh tham chiếu ở cuối chương để bạn học thêm.

Lạy Cha trên trời,

Con đến trước mặt Ngài trong Danh Con yêu dấu của Ngài là Chúa Giê-su; con bước vào công Ngài bằng lời tạ ơn và bước vào hành lang Ngài bằng lời ngợi khen. Con rất ngạc nhiên về lòng thương xót và tình yêu của Ngài dành cho con và con cảm tạ Ngài trước về công tác cứu chuộc quyền năng mà Ngài đã thực hiện trong đời sống con.

Bây giờ con muốn kết ước với Chúa, Đức Chúa Trời của Y-sa-ra-ên. Ngài là Chúa, Đức Chúa Trời của trời đất, Đức Chúa Trời lớn lao và oai nghi, Đấng giữ giao ước yêu thương cho những ai yêu mến Ngài và vâng theo mạng lệnh Ngài. Xin hãy để tai Ngài lắng nghe và mắt Ngài mở ra để nghe lời cầu nguyện của tôi tớ Ngài. Con xưng nhận tội lỗi con và tội của tổ phụ con, mọi vi phạm mà đã phạm chống lại Ngài. Hãy tha thứ cho chúng con, vì chúng con đã hành động gian ác đối với Ngài. Nhưng Ngài, Chúa ơi, Đức Chúa Trời của chúng con, đầy lòng thương xót và tha thứ, dù chúng con có nổi loạn với Ngài và không vâng theo Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con không tuân giữ luật pháp Ngài ban cho chúng con qua các tôi tớ Ngài là các tiên tri. Chúng con xin Ngài cắt bì tâm lòng con và xóa đi tội lỗi, sự xấu hổ và sự sỉ nhục của Ai-cập xa khỏi chúng con.

Con xưng tội và từ bỏ mọi tội lỗi của tổ phụ con, vì đã có liên hệ đến tà thuật, phù thủy hay bói toán (Xin hãy điền vào đây và nói rõ bất cứ điều gì mà Đức Thánh Linh nhắc bạn từ bỏ trước khi đi tiếp. Điều này có thể bao gồm việc xem chiêm tinh, xem phim kinh dị, chơi bài bạc, hay đọc các sách vở xấu, . . .) Con đoạn tuyệt mọi liên đới với những thứ này và bẻ gãy mọi rủa rả của nó trong đời sống con và đời sống của con cái con, cháu chít con.

Con xưng ra và từ bỏ mọi tội lỗi của con và của tổ phụ con trong lĩnh vực hút sách và rượu chè. Cha ơi, xin hãy đóng mọi cánh cửa đã

lĩnh vực hút sách và rượu chè. Cha ơi, xin hãy đóng mọi cánh cửa đã được mở ra trong thế giới linh liên quan đến tội lỗi, sự trói buộc hay sự áp chế. Con đoạn tuyệt mọi liên hệ với (đặt biệt phải nói cụ thể loại ma túy nào có hút) và con bẻ gãy quyền lực rửa sả của nó trong đời sống con và đời sống của con cái con, cháu chít con.

Cha ơi, con xưng ra và từ bỏ tội lỗi của con và tội của tổ phụ con về bất cứ liên hệ nào với tội quan hệ tình dục và tất cả điều bất khiết, đồi trụy, dâm ô và tà dâm nào (Hãy nhạy bén mà kể ra cụ thể tội nào bạn muốn từ bỏ. Hãy nói lớn tiếng trước mặt Chúa mà không xấu hổ. Không có gì phải che giấu - Chúa biết tất cả rồi và mong ước cắt đi gánh nặng tội lỗi và xấu hổ khỏi bạn. Sau đó khi bạn đã chuẩn bị, hãy cầu nguyện tiếp.)

Cha ơi, hãy cảm gương của Thánh Linh Ngài và bẻ gãy mọi sự ràng buộc về hồn liên quan đến chuyện quan hệ tình dục giữa con với . . . (hãy nghe Đức Thánh Linh và nói từng tên ra khi bạn biết được. Cũng có thể là tên của những người mà bạn không ăn nằm, nhưng bạn có đang dúi về tình cảm hay có sờ mó mà không phải là vợ/chồng bạn)

Sau khi nói ra từng tên, hãy cầu nguyện lời này:

Cha ơi, hãy phóng thích thiên sứ của Ngài xóa đi mọi rác rưởi nào trong linh hồn con khỏi những người đàn ôn hay phụ nữ nào đó. Hãy phục hồi con bởi Thánh Linh Ngài để con có thể được lành lặn, thánh khiết, và biệt riêng cho ý muốn Ngài.

Cha ơi, con từ bỏ mọi hình ảnh đồi trụy và dâm dục. Xin tha thứ cho con vì đã cho phép những hình ảnh xấu này ngay trước mắt con. Con kết ước theo Thi thiên 101:3 và con sẽ canh giữ tâm lòng con bằng cách canh giữ mắt con. Con sẽ không cho phép điều gian tà nào ngay trước mắt con. Con đoạn tuyệt mọi linh ô uế và ra lệnh cho nó và ảnh hưởng của nó lìa khỏi đời sống con.

Cha ơi, hãy rửa sạch con bằng huyết của Chúa Giê-su; vì chỉ có huyết Ngài có quyền năng tẩy sạch và chuộc tội. Con dâng chính con làm đền thờ của Ngài; bởi quyền năng của Đức Thánh Linh, hãy loại bỏ mọi sự ô uế trong tâm linh, hồn và thân thể và xác thịt con. Hãy đẩy dẩy con một cách tràn trề sự hiện diện của Thánh Linh Ngài. Hãy mở mắt con để nhìn thấy, tai con để lắng nghe và lòng con để đón nhận tất cả những gì Ngài đã dành cho con. Con thuộc về Ngài. Hãy tự do hành động trong đời sống con.

Yêu thương,

Con gái của Ngài

Kinh Thánh tham khảo : Thi thiên 100:4; 2Sử 29:10-11; Nê 1:5-7; Đa-ni-ên 9:9-10; Giô-suê 5:9; Ma-thi-ơ 10:34; Hê 4:12; 2 Sử 29:5-6.

11 Được Chọn Bởi Một Đức Chúa Trời Thánh Khiết Và Nhiệt Thành

Bạn có nhận biết Đức Chúa Trời thánh khiết và nhiệt thành đang đeo đuổi bạn không? Ngài đang chờ đợi và quan sát để bạn liếc nhìn đường lối của Ngài. Ngài mong mỗi bạn đọc những lá thư tình tứ mà Ngài đã viết cho bạn. Ngài nguyện cầu bạn sẽ trở lại với những lời tán tỉnh của Ngài. Ngài muốn đem bạn ra khỏi thế giới đen tối mà bước vào thế giới sáng lạng vinh quang của Ngài. Ngài mong ước giắt lấy bạn khỏi những bàn tay của những tình nhân thất tín để đem bạn vào vòng tay thành tín, đời đời của Ngài. Ngài giải cứu bạn khỏi những ông chủ chứa tàn bạo và khỏi những cái ách nô

Ngài mong ước giắt lấy bạn khỏi những bàn tay của những tình nhân thất tín để đem bạn vào vòng tay thành tín, đời đời của Ngài.

lệ khủng khiếp của Ai-cập và thay vào đó chỉ cho bạn sự yêu thương trù mẫn và lòng xót thương của Ngài.

Ngài không giải cứu chúng ta khỏi Ai-cập chỉ để đem chúng ta vào xứ hứa, mà Ngài còn muốn đem chúng ta đến với chính Ngài. Những lời hứa trong Cựu ước chỉ là hình bóng dưới đất của những sự tương lai. Rất thường, chúng ta nghĩ như dân Y-sơ-ra-ên nghĩ. Chúng ta quá thoải mái khi được cứu và thoát khỏi sự phán xét, mà chúng ta quên mất mục đích tối hậu trong sự cứu rỗi đó là phục hồi lại với chính Ngài. Hỡi độc giả yêu dấu, sự cứu chuộc còn hơn là sự bảo hiểm hỏa hoạn hay bảo hiểm nhân thọ.

Tuy nhiên, tôi hiểu tại sao bạn nhìn sự cứu chuộc theo cách này. Bao nhiêu người trong chúng ta đã nghe câu hỏi, “Nếu bạn chết tối nay, làm sao bạn biết chắc bạn sẽ đi về đâu?” Mục đích của câu hỏi

là để giúp thính giả tự hỏi, “Mình có biết chắc rằng mình có lên thiên đàng không?” Nếu họ không chắc, họ có cơ hội để cầu nguyện và đảm bảo vị trí đời đời của họ. Nhưng sự cứu rỗi không chỉ là đích đến sau khi chết mà nó là một đời sống và đời sống sung mãn. Hãy nghe khát khao sâu thẳm và mục đích của Chúa khi giải cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi Ai-cập:

Các ngươi đã thấy những điều Ta làm cho dân Ai-cập, và thế nào Ta đã mang các ngươi trên cánh đại bàng đem các ngươi đến với Ta. (Xuất 19:4)

Tôi thích cái đẹp và sức mạnh của câu Kinh Thánh này. Vua quyền năng của thiên đàng phải sà thấp xuống dưới đất để giải cứu con cái Ngài sau 400 năm nô lệ. Trong quá trình đó, Ngài giáng tai họa cho Ai-cập, một quốc gia hùng mạnh nhất trên thế giới lúc đó và biến nó thành một đồng tro tàn. Những người nô lệ Y-sơ-ra-ên đã tước đoạt hết vàng bạc của người Ai-cập.

Ai trong vòng chúng ta không mong muốn thoát khỏi sự nô lệ tàn bạo của thế gian và được mang đến núi thánh của Chúa, nơi có sự an toàn và thông công mật thiết mà không thể nào sánh được? Tôi e rằng nhiều người không thật sự có ước mong đó trong lòng họ. Dù nhiều người đón nhận sự giải thoát khỏi cảnh nô lệ và hình phạt, nhưng họ thật sự không liên hệ được điểm này : tất cả là để trở nên thuộc về Ngài. Nếu chúng ta không còn thuộc về đời này thì chúng ta thuộc về ai?

Hãy nói với toàn thể hội chúng I-sơ-ra-ên và bảo họ rằng: Các ngươi phải nên thánh vì Ta, CHÚA Đức Chúa Trời của các ngươi, là thánh. (Lêv 19:2)

Sự thánh khiết không phải là bản mô tả công việc cho các mục sư hay cho các tân tín hữu, mà là một mạng lệnh dành cho tất cả những ai nhóm hiệp trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết. Chúng ta phải nên thánh, vì Ngài là thánh. Chúng ta không chỉ được bảo phải ăn

ở thánh khiết hay làm ra vẻ thánh khiết; chúng ta được mời hãy trở nên thánh. Trở nên điều gì đó nghĩa là trở thành một phần trong bản chất hay lối sống của chúng ta. Tâm linh chúng ta điều khiển cách chúng ta sống, nên chúng ta phải được đầy dẫy Thánh Linh và được dẫn dắt bởi Thánh Linh.

Sự thánh khiết không phải là bản mô tả công việc cho các mục sư hay cho các tân tín hữu, mà là một mạng lệnh dành cho tất cả những ai nhóm hiệp trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết.

Điều này bao gồm những cuộc nói chuyện riêng của chúng ta cũng như lối cư xử công khai của chúng ta, nhưng tôi muốn tập trung vào lĩnh vực riêng tư và không ai thấy. Trở thành điều gì đó xác định sự hiện hữu của chúng ta. Chúng ta có thể hành xử thánh nhưng không trở nên thánh; chúng ta có thể trông vẻ thánh nhưng không nên thánh. Đây không chỉ là mạng lệnh của thời Cựu ước cũ xưa. Chúng ta được khuyên bảo trong giao ước ân sủng của Tân ước đó là hãy nên thánh.

Nhưng như Đấng đã gọi anh chị em là thánh, anh chị em cũng phải nên thánh trong mọi cách ăn nết ở của mình, vì có lời chép, “Các ngươi hãy nên thánh, vì Ta là thánh.”
(1 Phi 1:15-16)

Nếu bạn xem kỹ phần Kinh Thánh Tân ước này với lời khuyên trong sách Lê-vê-ký thì thấy nó cụ thể hơn, dạy bảo chúng ta hãy nên thánh trong mọi việc chúng ta làm, vì Đức Chúa Trời là thánh khiết trong mọi sự thuộc về Ngài.

Vậy nên thánh nghĩa là gì? Câu Kinh Thánh kế tiếp đưa ra cho chúng ta vài ánh sáng:

Các ngươi phải nên thánh cho Ta, vì Ta, CHÚA, là thánh. Ta đã tách biệt các ngươi ra khỏi các dân để các ngươi thuộc về Ta. (Lêv 20:26)

Chúa bảo dân Y-sơ-ra-ên hãy nên thánh vì họ đã được biệt riêng khỏi các nước khác để thuộc về Ngài. Thật ra, Chúa phán với họ,

“Hãy biệt riêng cho Ta, vì Ta đã chọn con thuộc về Ta. Hãy chọn Ta, vì Ta đã chọn con rồi.” Dân Y-sơ-ra-ên đã được Chúa chọn từ giữa các nước để trở thành tuyển dân của Ngài. Các dân ngoại sẽ khớp với vị trí nào? Khi nào chúng ta được chọn?

Do lòng yêu thương của Ngài, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ trước khi dựng nên vũ trụ, để chúng ta được thánh hóa và trọn vẹn trước mặt Ngài.
(Êph 1:4)

Trước khi Ngài ngắm nghía đến chúng ta, chúng ta đã được chọn trong Ngài. Trong Đấng Christ chúng ta đã được chọn, không phải từ các nước mà trước buổi sáng thế. Dường như là chúng ta đã nằm trong suy nghĩ của Ngài khi Ngài tạo dựng quả đất. Chúng ta được Đức Chúa Trời chọn trong Đấng Christ, Chiên Con đã chịu giết từ trước buổi sáng thế. Chúng ta được định trở nên thánh và không trách được trong Đấng Christ.

Vậy trở nên thánh trước mặt Ngài nghĩa là gì? Trong Đấng Christ, chúng ta được làm cho thánh hay được biệt riêng cho Ngài, cho ý muốn, cho mục đích và cho vinh hiển của Ngài. Trước đây chúng ta xa lạ với những lời hứa, vì những ai bên ngoài dân Y-sơ-ra-ên không thể nên thánh hay biệt riêng. Dân ngoại phải giữ mọi luật lệ và giới luật để bước vào giao ước.

Nhưng ngày nay, bức màn đã bị xé làm hai. Các mạng lệnh chống lại chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá của Đấng Christ và chúng ta không còn phân cách khỏi Đức Chúa Trời nữa (Cô 2:14). Sự thánh khiết không phải là việc Chúa yêu cầu chúng ta phải “tốt đẹp”; nó là lời mời gọi để thuộc về Ngài. Tôi không cưới John để thoát ế và để bông bế . . . (sinh con), tôi lấy chồng để tôi có thể thuộc về chồng. Qua mối quan hệ giao ước, chúng tôi chia sẻ nhiều điều với nhau. Chúng tôi chia sẻ về những điều thầm kín, về con cái, về tiền bạc, về xe cộ, về nhà cửa, về đồ đạc . . . Nhưng có

Sự thánh khiết không phải là việc Chúa yêu cầu chúng ta phải “tốt đẹp”; nó là lời mời gọi để thuộc về Ngài.

những nơi trong đời sống tôi chồng tôi không thể đụng đến được vì nó chỉ dành riêng cho Đức Chúa Trời, cũng như có những chỗ và những nhu cầu mà tôi không bao giờ đáp ứng trong đời sống chồng tôi vì nó chỉ dành cho một mình Đức Chúa Trời. Mỗi người nữ được định thuộc về Hoàng tử của mình và có những chỗ trong đời sống nàng chỉ dành cho Ngài mà thôi.

Nên thánh nghĩa là biệt riêng ra cho Ngài trong tâm linh, hồn và thể xác. Chúng ta biệt mình ra bằng cách trước hết đáp ứng với tiếng gọi của Ngài, sau đó qua việc đầu phục ý chí của chúng ta cho Lời Ngài khi mời Đức Thánh Linh dẫn dắt chúng ta.

Nhưng anh chị em là dòng giống được tuyển chọn, là dòng tư tế hoàng gia, là dân tộc thánh, là dân thuộc riêng về Đức Chúa Trời, để anh chị em có thể rao truyền những việc tuyệt vời của Ngài, Đấng đã gọi anh chị em ra khỏi nơi tối tăm để vào ánh sáng diệu kỳ của Ngài.
(1Phi 2:9-10)

Chúng ta được chọn như là thầy tế lễ hoàng gia, là dân thánh của Ngài. Chúng ta thuộc về Chúa và vì thế chúng ta công bố sự ngợi khen của Ngài cho thế giới xuất phát từ lòng yêu mến và biết ơn đối với sự chết mà Ngài đã chết để giải cứu chúng ta khỏi thế giới tối tăm và đem chúng ta vào ánh sáng vinh quang của Ngài. Tôi nhớ lúc học đại học, sau khi vừa mới vào ký túc xá nữ, các nữ sinh viên đều phấn khởi vì gia nhập hội sinh viên nữ gồm nhiều cô gái và chúng tôi ca ngợi về ký túc xá của chúng tôi cho cả trường nghe. Nếu chúng ta vui mừng vì được gia nhập hội đời này thì chúng ta nên ngợi khen Chúa càng hơn, Đấng đã mời chúng ta vào Nước Ngài? 1Phi-e-rơ cho chúng ta biết vị trí của chúng ta trong Chúa là : Chúng ta được chọn, thuộc về hoàng gia, là thầy tế lễ thánh.

Trong Cựu ước, các thầy tế lễ được giao trách nhiệm dâng của lễ và các thầy tế lễ hoàng gia thì đem tế lễ trước mặt Vua hoàng tộc của họ. Là thầy tế lễ, của lễ của chúng ta là gì? Đó là một đời sống ca ngợi Ngài qua lời nói, việc làm và cách ăn mặc. Để hiểu thêm ý này,

ta hãy xem A-rôn:

Họ làm một thẻ bằng vàng ròng để làm biểu tượng cho sự thánh khiết, rồi khắc trên đó một hàng chữ như cách khắc con dấu rằng, “THÁNH CHO CHÚA.” Rồi họ dùng một sợi dây làm bằng chỉ xanh dương buộc thẻ đó trên mũ tế, như CHÚA đã truyền cho Môi-se. Như vậy mọi công việc xây dựng Đền Tạm, tức Lều Hội Kiến, đã hoàn tất. (Xuất 39:30-32)

A-rôn được mặc chiếc áo thầy tế lễ rất đẹp. Mỗi mảnh vải trang điểm cho ông đều có ý nghĩa cụ thể, nhưng để ý dòng cuối cùng ghi trên mũ bằng vàng ròng có những chữ THÁNH CHO CHÚA. Ông thật sự được đội sự thánh khiết. Tất cả áo thầy tế lễ và vinh hiển đẹp đẽ của nó đều tuyên bố A-rôn là thuộc về Chúa. Để ý thẻ được chạm như chiếc nhẫn; đây là điểm quan trọng. Những chiếc nhẫn đều khắc chạm bên trong lẫn bên ngoài và có khả năng tạo hình lên cái gì đó. Khi một chiếu chỉ hay sắc lệnh được ban ra, người ta dùng chiếc nhẫn để đóng ấn, hình bóng là ai thật sự phía sau luật lệ đó.

Ta hãy xem một ví dụ đời thường về việc này. Trong các cuộc thi sắc đẹp quốc tế và quốc nội, những ai chiến thắng sẽ được vương miện và cây cờ cho biết nước mà họ đại diện. Chuyện gì xảy ra nếu giữa lúc cuộc thi Hoa Hậu Hoàn Vũ diễn ra, cô hoa hậu người Mỹ quyết định cô muốn đại diện cho nước Nhật thì sao? Người ta có để

Chúng ta phải để lại ấn tượng lên tất cả những ai chúng ta gặp để họ biết chúng ta là ai và chúng ta đại diện cho vương quốc nào.

cho cô ta làm không? Dĩ nhiên là không rồi! Cô ta đã được chọn làm đại sứ cho nước Mỹ, không phải cho nước Nhật; cô ta đại diện cho văn hóa Mỹ và người dân Mỹ. Là thầy tế lễ, chúng ta không khác gì mấy. Chúng ta phải để lại ấn tượng lên tất cả những ai chúng ta gặp để họ biết chúng ta là ai và chúng ta đại diện cho vương quốc nào. Phi-e-rơ tiếp tục lời giải thích của ông về cách chúng ta làm việc này:

Ngày trước anh chị em không phải là một dân, nhưng ngày nay anh chị em là dân của Đức Chúa Trời; Ngày

trước anh chị em không nhận được ơn thương xót, nhưng ngày nay anh chị em đã nhận được ơn thương xót. Thưa anh chị em yêu dấu, tôi khuyên anh chị em là những kẻ dân và những người sống tha hương: hãy kiên cố những dự vọng của xác thịt, là những điều đang chiến đấu chống lại linh hồn. Hãy ăn ở ngay lành giữa các dân ngoại, để nếu họ vu khống anh chị em là những kẻ làm điều xấu, thì khi thấy những việc tốt đẹp của anh chị em, họ có thể tôn vinh Đức Chúa Trời trong ngày Ngài thăm viếng. (1 Phi 2:10-12)

Trước đây chúng ta không thuộc về Chúa, nhưng bây giờ chúng ta thuộc về Ngài. Trước đây chúng ta chịu sự phán xét của Chúa nhưng bây giờ chúng ta kinh nghiệm sự thương xót của Ngài. Nói cách khác, trước đây chúng ta ở thế gian này gánh chịu hình phạt phán xét nhưng bây giờ chúng ta không thuộc về thế gian này, chúng ta thuộc về Nước Chúa. Điều này làm cho chúng ta thành những lữ khách và xa lạ trên đất này nơi mà trước đây chúng ta là công dân. Là thầy tế lễ, chúng ta là những đại diện của Chúa và là sứ giả trên đất này.

Chúng ta đem những của lễ xứng đáng với lòng thương xót của vua; lời ngợi khen và đời sống của chúng ta.

Sự thánh khiết nói về quyền sở hữu; chúng ta không còn là chủ cuộc đời mình nữa mà là Chúa; bạn có thể nói, “Tôi không thích ý niệm ai đó là chủ của tôi!” Dù bạn có ý thức điều này hay không,

Bạn được mua bằng một giá cao, và lời ngợi khen của bạn phải tuyên bố sự vinh hiển của Ngài.

bạn trước đây không bao giờ thật sự được tự do. Bạn sanh ra là đã ở dưới quyền thống trị của nước tối tăm và sống thù nghịch với Đức Chúa Trời và là con cái bị định cho cơn thịnh nộ. Nhưng một Hoàng tử yêu thương đã cứu chuộc bạn. Bạn được mua bằng một giá cao, và lời ngợi khen của bạn phải tuyên bố sự vinh hiển của Ngài, cùng với các thánh đồ trên trời đang ca hát bài ca Chiên Con.

Họ cùng nhau hát một bài thánh ca mới rằng: “Ngài thật

xứng đáng để lấy cuộn sách và mở các ấn nó ra, vì Ngài đã bị giết và đã dùng huyết mình mua chuộc cho Đức Chúa Trời những người từ mọi bộ lạc, mọi ngôn ngữ, mọi dân tộc, và mọi quốc gia. Ngài đã làm cho họ thành một vương quốc và những tư tế phụng sự Đức Chúa Trời chúng ta, và họ sẽ trị vì trên đất.” (Khải 5:9-10)

Đề ý Kinh Thánh nói huyết Ngài mua chuộc chúng ta cho Đức Chúa Trời, không phải cho thiên đàng. Chàng Rể này đã chuộc Nàng Dâu của Ngài bằng chính mạng sống của Ngài. Nhưng để hiểu chiều sâu của chuyện tình lãng mạn này, chúng ta phải quay lại thời kì rất lâu trước đây và di chuyển đến vùng đất nơi mà có những tập tục xa lạ đối với chúng ta. Hãy cùng tôi quay lại Y-sơ-ra-ên cổ đại và quan sát những tập tục và nghi thức cưới hỏi. Lúc đó, không có hẹn hò; chỉ có cô dâu và chú rể. Cặp đôi này không sống thử tạm rồi sau đó

Cặp đôi này không sống thử tạm rồi sau đó chia tay.

chia tay. Phải có sự cam kết và hứa hẹn rất nhiều trước khi phần cuối của việc cưới hỏi mới bắt đầu.

Khi người con trai đến tuổi lấy vợ, anh ta hỏi cha mình sắp đặt một cô dâu cho cậu. Người con có thể nghĩ đến ai đó trong đầu nhưng thường thì chính người cha mới là người tìm trước khi người con trai nghĩ đến chuyện hôn nhân. Cả hai bàn thảo nhau về những điểm tốt của người con gái nhưng chính người cha mới là người chọn gia đình và người con gái mà họ tính gặp để chọn làm cô dâu cho con trai mình.

Nếu lời cầu hôn ban đầu của họ ổn thỏa, người thanh niên đó đi tới nhà cô ta và gặp cha cô ta và những người anh của cô ta để bàn thảo chi tiết và những thủ tục khác. Chính người con gái không liên hệ gì đến quá trình thương lượng này. Tôi đoán chắc cô ta chờ bên cửa sổ, cố để nhìn xem và nghe ngóng chuyện gì xảy ở căn phòng bên kia. Có lẽ có những tiếng thì thầm phấn khích khi cuộc nói chuyện diễn ra. “Anh ta sẵn sàng cho mình cái này!”

Nhưng cha cô ta đã định cái giá trong đầu rồi. Các cô gái hầu như được đổi chác để lấy tiền vì họ được xem là của hồi môn cho gia

đình, họ không làm việc ngoài đồng như con trai và vì thế không sinh lợi cho gia đình. Nếu cái giá đính hôn của người cha không được đáp ứng thì lời cầu hôn đó không được tiến hành và cuộc thương lượng đó sẽ chấm dứt. Dù chuyện này nghe có vẻ đổi chác đối với chúng ta ngày nay, nhưng thật ra nó là một hình thức bảo vệ người con gái. Người cha muốn có một sự đảm bảo cái giá của ông phải được đáp ứng, nhưng cũng muốn biết rằng con gái của ông phải được chăm sóc. Vào thời đó các cô gái không được cha họ cho không mà họ phải được chuộc trước hết rồi mới bắt họ đi. Những cuộc thương lượng cứ tiếp diễn nhiều giờ như đưa ra các thách thức, phải có lời cam kết thật sự, phải hứa rõ ràng và có những tranh cãi nữa.

Khi mọi thứ đã được thỏa thuận giữa cha cô dâu và chàng rể thì họ ghi lại trong một cuộn giấy hay hợp đồng hôn nhân, trong đó ghi giá trả cô dâu, những cam kết và lời hứa của chú rể và quyền lợi của cô dâu. Đây là giấy tờ hứa hôn và khi đã ghi chép xong, người ta đổ một ly rượu và người con gái, cô dâu tương lai, sẽ được dẫn ra.

Tất cả những giờ thương lượng và mọi chi tiết dài dòng nếu cô dâu không đồng ý thì cũng như không. Cô sẽ được báo cho biết của lễ sẽ đặt trên bàn. Trước mặt cô ta, một cốc rượu sẽ chờ đó, đại diện cho giao ước hôn nhân. Cô ta có hai chọn lựa. Cô có thể từ chối rượu đổ ra trước mặt cô ta, và bỏ đi khỏi phòng. Nếu cô ta làm vậy, cuộc hôn nhân sẽ không xảy ra dù các điều kiện của cha cô ta đã được đồng ý. Hoặc giả cô ta có thể nói, “Con đồng ý.” Nếu vậy thì cái cốc sẽ được trao cho chàng rể sẽ uống nó, rồi trao cho cô dâu. Khi cô dâu uống cái cốc giao ước, hôn ước được đóng ấn.

Chàng rể trao cho cô dâu một món đồ giá trị tiêu biểu cho sự chân thành của chàng đối với cô dâu và với giao ước của họ. Anh ta cứ ở lại đó với cô dâu một thời gian ngắn để hai người hiểu nhau hơn, nhưng luôn luôn dưới sự giám sát của gia đình cô dâu. Trong văn hóa của chúng ta ngày nay, món quà này được hình bóng bằng chiếc nhẫn đính hôn. Cả hai đã được hứa gả theo pháp luật hay đã bị ràng buộc trong hôn nhân, dù họ chưa ăn ở với nhau.

Sau đó cô dâu phải chịu phép rửa bằng nước. Đây là nghi thức nhận chìm và thanh tẩy. Nó ám chỉ một sự phân rẽ hay sự lìa khỏi lối

sống cũ của cô ta và tẩy sạch để chuẩn bị cô cho đời sống mới với chồng. Nó được xem như là hình bóng về sự tái sinh thuộc linh dành cho cô ta. Cô ta không còn một mình nữa mà cô thuộc về chàng rể.

Sau một thời gian, chàng rể sẽ lên đường trở về nhà cha mình. Tại đó chàng sẽ dọn dẹp nhà mình để chuẩn bị cho đám cưới. Chàng sẽ để lại cho cô dâu lời nhắn nhủ, “Anh sẽ đi chuẩn bị một chỗ cho em; nếu anh đi, anh sẽ trở lại với em.” Đây là những lời của Chúa Giê-su từ Giăng 14. Dù rất khó mà chia tay, nhưng cả hai đều hiểu

Chàng sẽ để lại cho cô dâu lời nhắn nhủ, “Anh sẽ đi chuẩn bị một chỗ cho em; nếu anh đi, anh sẽ trở lại với em.”

họ không bao giờ thật sự có nhau trừ khi trước hết chàng rể phải đi chuẩn bị một chỗ.

Nàng dâu được để lại tờ giao ước, cốc giao ước và giá đã được trả đủ và món quà đảm bảo rằng chàng rể sẽ trở lại với cô. Cô cứ ở tại nhà cha mình và chuẩn bị sẵn sàng. Khi cô ra ngoài, cô phải đeo khăn che để chỉ dấu rằng cô đã được hứa gả cho người khác rồi. Những phụ nữ đeo khăn che được gọi là người được biệt riêng ra, được thánh hóa, được tận hiến hay được mua bằng một giá. (Nghe quen thuộc quá phải không). Cuộc đời cô ta được cột chặt bởi giao ước với nhau. Vẻ đẹp cô ta được gìn giữ cho chàng rể. Cô ta mong mỗi chàng rể trở lại và để thời gian chuẩn bị chu đáo cho cuộc sống bên nhau. Cô ta nghĩ về chàng thường xuyên khi cô gom hết các vật kỷ niệm, đặt biệt thời gian trôi qua và cô ta biết mỗi ngày sẽ kéo chàng rể đến gần hơn. Cô ta không muốn nhớ mất sự trở lại của chàng rể; cô ta muốn phải sẵn sàng.

Ta hãy dừng lại đây trước khi đi tiếp và xem xét cách những nghi thức hôn lễ ngày xưa phản ánh mối quan hệ của chúng ta với Chúa Giê-su, vì hôn nhân được lập lại để minh họa cho ý này.

Đây là sự mầu nhiệm, nhưng tôi nói về Đấng Christ và hội thánh. (Êph 5:32)

Chúa Giê-su bỏ ngai báu thiên đàng để đeo đuổi nàng dâu mà Cha Ngài đã chọn cho Ngài. Ngài thỏa mãn cái giá mua chuộc nàng

dâu và biến nàng thành của Ngài. Trong trường hợp này, Ngài đã trả giá tất cả những gì Ngài có: chính mạng sống của Ngài. Ngài đóng ấn giao ước này khi Ngài uống chén tại tiệc chia ly cuối cùng và sau đó trao cho các môn đồ Ngài. Ngài đồng ý cái giá đã thỏa thuận tại Vườn Ghết-sê-ma-nê và đã trả đủ tại thập tự giá. Sau đó, Ngài dâng chính huyết Ngài như của lễ chuộc tội và tẩy sạch nàng dâu Ngài bằng nước của Lời Chúa. Đây là quá trình đổi mới tâm trí, tâm linh và linh hồn để chuyển dịch chúng ta khỏi nước tối tăm mà vào nước sự sáng.

Như Đấng Christ đã yêu thương hội thánh và phó chính Ngài vì hội thánh, để Ngài có thể thánh hóa hội thánh, sau khi thanh tẩy hội thánh bằng nước, tức lời Ngài, hầu tạo cho chính Ngài một hội thánh đẹp lộng lẫy, không hoen ố, không vết nhăn, và không khuyết điểm, nhưng thánh khiết và vẹn toàn. (Ê ph 5:25-27)

Đề ý Chúa Giê-su là Đấng làm cho chúng ta nên thánh. Ngài chuộc chúng ta để chúng ta thuộc về Ngài. Chúng ta không thể cứu chuộc mình cũng không thể tự mình làm nên thánh. Nhưng chúng ta có thể làm mình sẵn sàng trong lúc Ngài chuẩn bị một chỗ cho chúng ta.

Chúng ta hãy vui mừng, hớn hở, và dâng vinh hiển lên Ngài, vì hôn lễ của Chiên Con đã đến, và cô dâu của Ngài đã chuẩn bị cho nàng sẵn sàng. (Khải 19:7)

Nàng dâu chịu trách nhiệm duy trì bầu không khí và thái độ sẵn sàng. Là nàng dâu của Chúa, chúng ta phải thu gom hết đồ đạc để chờ chàng rể đến: ‘Vải gai mịn đẹp để và trong sạch được trao cho nàng để mặc vào’ (Khải 19:8). Vải gai mịn tượng trưng cho hành động công chính của các thánh đồ.

Này ta hãy quay lại cặp đôi kia. Cô dâu vẫn là cô gái đang chờ, đang khi chàng rể làm việc cật lực để chuẩn bị phòng tân hôn cho cô dâu bằng cách xây thêm một phòng tại nhà cha chàng. Việc này mất nhiều thời gian và sự chuẩn bị, vì lúc đó, không có cửa hàng bán vật

liệu sẵn để có thể mua về ráp. Chàng phải ký hợp đồng hay trao đổi để lấy gỗ, hay phải đi đốn cây rừng và chuẩn bị. Trong lúc đó, chàng làm việc trong sự thỏa thích, biết rằng công việc của mình sẽ đem chàng đến gần cô dâu hơn. Cha chàng sẽ quan sát kỹ quá trình làm việc của người con và khích lệ cũng như dạy bảo anh ta trong suốt quá trình đó. Người cha cũng là người kiểm tra đôn đốc chỗ ở và nói cho người con biết khi nào ông tin là nó sẵn sàng cho cô dâu. Gia đình cô dâu cũng gọi những người đại diện để đảm bảo là chàng rể quả đã giữ lời với cô dâu. Họ sẽ báo cáo lại với cô dâu, “Không còn bao lâu nữa. Hãy sẵn sàng đi!”

Cuối cùng công việc chuyển sang để người cha kiểm tra, và người cha quay sang người con trai và nói, “Hãy đi rước cô dâu!” Chàng rể sẽ đi rước cô dâu. Họ lên kế hoạch việc ra đi của họ sẽ đến nhà cô dâu đúng vào lúc giữa đêm. Khi họ đến gần thành, họ thổi kèn

Cô dâu chạy đến người yêu của mình với cái đèn sáng và các cô hầu chạy theo. Chàng rể kéo cô dâu đi và hai người lập tức quay trở lại nhà cha chàng rể.

để báo thức cô dâu rằng người yêu sắp đến gần. Dĩ nhiên, âm thanh này sẽ đánh thức mọi cô dâu nào đã hứa gả và họ thấy đều bị đánh thức, vừa run vừa phấn khởi. Họ sẽ chuẩn bị đèn dầu bằng cách châm thêm dầu vào đèn và sửa soạn tim đèn. Sau đó họ lắng nghe kỹ lời thông báo về các người bạn của chú rể. Các người bạn này dọn đường cho chàng rể đứng bên ngoài nhà cô dâu và gọi cô dâu, “Này chàng rể đến! Hãy ra gặp chàng rể!” (Mat 25:6)

Cha và các anh nàng sẽ đi ra kiểm tra và đảm bảo đây đúng là chàng trai đang gọi con gái mình. Họ không muốn thả cho cô dâu đi theo một người lạ! Sau khi xác nhận danh tính, họ quay lưng bỏ đi. Cảnh này giống như cảnh bắt cóc hay tống tiền gì đây. Cô dâu chạy đến người yêu của mình với cái đèn sáng và các cô hầu chạy theo. Chàng rể kéo cô dâu đi và hai người lập tức quay trở lại nhà cha chàng rể, nơi mà cả hai bước vào phòng tân hôn. Suốt bảy ngày, họ tận hưởng tình yêu của nhau phía sau cánh cửa đóng.

Các bạn của chàng rể ngồi bên ngoài canh cửa và chờ giây phút vui mừng khi hôn lễ chấm dứt. Khi họ nghe tiếng chàng rể, họ loan

báo niềm vui của họ cho những người khác có mặt ở đó và lễ cưới được tiến hành. Khăn trải giường sẽ được đưa ra qua cửa sổ. Khăn này được đưa cho cha cô dâu để làm bằng chứng về sự trinh tiết của cô dâu để phòng có gì thắc mắc trong tương lai. Giọt máu chảy ra từ tử cung cô dâu đại diện cho dấu ấn cuối cùng của giao ước. Sau bảy ngày ở với nhau, cô dâu lấy khăn che mặt đi, ra ngoài với chàng rể và tiệc cưới bắt đầu. Có dọn rượu và thức ăn để chúc mừng niềm vui của họ. Các phúc lành sẽ được tuyên bố cho họ và quà sẽ được trao cho họ.

Đây là sự phản chiếu vinh diệu và lãng mạn về Chúa Giê-su và Nàng dâu của Ngài. Ngài đã đi để chuẩn bị một chỗ cho chúng ta. Ngài sẽ đến nhanh chóng và phần thưởng sẽ theo Ngài. Chúng ta phải chuẩn bị chính mình cho sự trở lại của Ngài.

Vậy hãy tỉnh thức, vì các ngươi không biết ngày cũng không biết giờ. (Mat 25:13)

Lạy Cha trên trời,

Qua Thánh Linh Ngài xin hãy bày tỏ lĩnh vực nào con chưa biết riêng cho Ngài. Con muốn nên thánh, thuộc về Ngài hoàn toàn. Hãy dạy con cách thức của nàng dâu để lòng con vui mừng trong tình trạng sẵn sàng. Nguyên ngọn đèn của con luôn chuẩn bị và đầy dầu. Hãy mở mắt lòng con để con thấy thời kỳ này rõ ràng. Con muốn sống như một nàng dâu trung tín, không phải như một tôi tớ gian ác nói thầm trong lòng rằng, Chủ mình chưa đến. Con muốn sự biệt riêng và sự tận hiến của con ảnh hưởng lên người khác. Nguyên họ biết con thuộc về Ngài và Ngài thuộc về con. Hãy che đậy con bởi Thánh Linh Ngài cho đến khi con vui mừng nhìn thấy Ngài mặt đối mặt.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

12 Sức Mạnh Của Sự Thánh Sạch

Người trẻ có thể nào vừa mạnh mẽ vừa tự do không? Chắc hẳn Phao lô cũng nghĩ vậy:

Đừng để ai khinh con vì trẻ tuổi, nhưng hãy lấy lời nói, cách cư xử, tình thương, đức tin, và sự trong sạch làm gương cho các tín hữu. (1 Ti 4:12)

Câu này hầu như nói một sự mâu thuẫn. Phao lô đang truyền bảo người trẻ hãy làm gương cho các tín hữu khác? Ngày nay chúng ta hiếm khi nghĩ đến người trẻ và người độc thân là tấm gương tỏa sáng về đức tin và sự thánh sạch. Tuy nhiên Phao lô thách thức Ti-mô-thê hãy ngẩng cao đầu và không cho phép tuổi trẻ của chàng bị khinh khi. Nếu một người trẻ được truyền bảo hãy làm gương về lời nói, lối sống, tình yêu, đức tin và sự thánh sạch thì chúng ta là những người lớn tuổi sống đời sống thánh khiết càng hơn là dường nào?

Bạn có ân điển của Chúa, quyền năng của Ngài để bước đi theo lời khuyên dạy này. Bất kể tuổi tác, bạn có thể sống một cuộc đời vô cùng thánh sạch cho những người đang quan sát bạn.

Bạn có thể sống một cuộc đời vô cùng thánh sạch cho những người đang quan sát bạn.

Thoạt nhìn, sự thánh sạch dường như giống sự thánh khiết, nhưng không phải. Hãy nhớ sự thánh khiết nghĩa là biệt riêng, trong khi đó sự thánh sạch là cách bạn ăn ở vì bạn đã được biệt riêng. Sự thánh

sạch là sản phẩm phụ của sự thánh khiết. Trong chương này, chúng ta sẽ bàn đến vài vấn đề thường được che lấp trong cộng đồng tôn giáo, nhưng lại được chúc mừng công khai ở ngoài đời. Những lời tôi khuyên bạn là bởi sự khôn ngoan và bởi những lời cảnh cáo được tìm thấy trong Lời Chúa cũng như từ kinh nghiệm trong chức vụ. Tôi muốn giúp bạn xây dựng một nền tảng không hề rung động, vậy hãy chuẩn bị : chúng ta sẽ đào sâu trong Kinh Thánh.

Chúa muốn trở thành nguồn sự sống của chúng ta. Nếu bạn thật sự can đảm, hãy mời Thánh Linh tra xét tấm lòng và động cơ của bạn bởi ánh sáng soi rọi và xuyên thấu của Lời Chúa. Lời này không dành cho những ai yếu lòng.

Vì lời Đức Chúa Trời là sống và linh nghiệm, sắc bén hơn mọi gươm hai lưỡi, xuyên thấu vào đến nỗi có thể chia hồn và linh, cốt và tủy, phân biệt những tư tưởng và ý định trong lòng. Không vật thọ tạo nào có thể che giấu được trước mặt Ngài, nhưng tất cả đều trần trụi và bị phơi bày ra trước mắt Ngài là Đấng chúng ta phải khai trình. (Êsai 4:12-13)

Lời Chúa không chỉ là những lời văn tự trên trang giấy . . . nó sống động. Hãy tin và đến gần, vì Lời Chúa mong ước nhảy múa trong lòng bạn và thì thầm với bạn vào ban đêm. Nó vô cùng sắc bén đến nỗi phân tách hồn với linh và trong quá trình đó, nó phơi bày những suy nghĩ và thái độ thầm kín của chúng ta.

Hãy nhớ không điều gì che giấu khỏi Chúa. Ngài nhìn thấy tất cả, nhưng chúng ta thì không phải vậy. Thường chính tấm lòng chúng ta lừa dối chúng ta, nhưng nếu chúng ta tìm kiếm lẽ thật,

Lời Chúa không chỉ là những lời văn tự trên trang giấy . . . nó sống động. Hãy tin và đến gần, vì Lời Chúa mong ước nhảy múa trong lòng bạn và thì thầm với bạn vào ban đêm.

Chúa sẽ chia sẻ sự phân biệt với chúng ta qua Lời Ngài . Tôi không cần lời khuyên của con người . . . tôi muốn sự khôn ngoan và cái nhìn của Chúa. Lời khuyên của con người luôn luôn bị ảnh hưởng

bởi văn hóa và tiêu chuẩn của đời này. Nó thật là rồ dại vì phải điều chỉnh đi điều chỉnh lại nhiều lần sau mỗi thập niên để phản ánh tình trạng đạo đức của xã hội. Nhưng Lời Chúa đứng vững đời đời và nó là tiêu chuẩn mà chúng ta phải khai trình.

Bạn sẽ chạm trán với những lẽ thật trong chương này mà lúc đầu dường như là chuyện không tưởng hay không thực tế . . . nhưng không phải vậy. Thật là một lời dối trá khi tin Ngài không thể giữ những lời hứa của Ngài và Ngài đã hứa giữ chúng ta khỏi sa ngã và trình diện chúng ta không tì vết trước ngai Chúa. Chúng ta sẽ biết lẽ thật và lẽ thật sẽ giải phóng chúng ta. Trước hết, chúng ta sẽ xem một số câu Kinh Thánh rồi chúng ta sẽ trả lời một số câu hỏi theo ánh sáng của lẽ thật. Chúng ta muốn tránh khỏi rơi vào luật pháp và lời kêu gọi sống thánh khiết chính là thuộc về Ngài.

Không chuyện gian dâm, bất cứ chuyện bắn thủ, hoặc chuyện tham lam nào đáng đem ra nói giữa anh chị em, vì những chuyện ấy không thích hiệp cho các thánh đồ.
(Ê ph 5:3)

Câu này nói mạnh quá phải không? Chúng ta thậm chí không đem ra nói về chuyện bắn thủ, chuyện tham lam, chuyện gian dâm! Tại sao? Những chuyện này quá xấu xa nên không nói tới nếu tôi không nhận thức nó nghiêm trọng? Đó là mục đích của lời dạy này. Lối cư xử này không thể chấp nhận đối với những người thuộc về Ngài. Theo từ điển Microsoft Word Dictionary, từ “không thích hợp” được định nghĩa là “thô lỗ, gây sốc, thô tục, không đứng đắn, gây vấp phạm và cuối cùng là “không làm xong việc!”

Lối cư xử này gửi một thông điệp gây bối rối cho những người xung quanh chúng ta. Chẳng hạn, ăn mặc hở hang được gọi là ăn mặc gợi cảm. Nó gợi ý điều gì? Còn nhiều điều nữa hơn là bạn thấy nơi tôi và tôi để cho bạn nhìn gần hơn vì tôi sẵn sàng cho bạn thấy đôi chút rồi đó (Chúng ta sẽ bàn đến chuyện này sau). Là người thuộc về Chúa, chúng ta được đánh dấu cho Ngài và phải tôn trọng Ngài trong mọi việc chúng ta nói và làm. Điều này có nghĩa là cả những

lời chúng ta nói và cách cư xử của chúng ta phải mang ảnh tượng của Ngài. Chúng ta không chỉ được tha tội; chúng ta phải thánh cho Ngài. Chúng ta phải là ánh sáng nơi mà trước đây chúng ta là tối tăm. Nào ta hãy tiếp tục đọc câu Kinh Thánh này trong Ê-phê-sô:

Đừng nói những lời tục tĩu và kể những chuyện tiểu lâm bẩn thỉu hoặc thô tục, nhưng thà dâng những lời cảm tạ thì hơn. (Ê phê 5:4)

Ngoài danh sách những lối cư xử bất xứng thì Kinh Thánh còn nói đừng nói những lời tục tĩu, chuyện tiểu lâm bẩn thỉu hay thô tục. Tôi đoán thời đó cũng có những chuyện cười tục tĩu vì nói cho cùng, không có chuyện gì mới dưới ánh mặt trời (Truyền đạo 1:9). Rất thường chúng ta không nhận biết sức mạnh của những lời chúng ta nói để chúc phước hay làm hoen ố người khác. Ta hãy chia ra từng loại một để khỏi phải thắc mắc về ý nghĩa của nó:

- **Lời nói tục tĩu** là lời nói bất khiết hay dâm dục được diễn tả qua lời nói, tư thế hoặc hình ảnh
- **Lời nói tiểu lâm** là lời nói gian ác, tội lỗi, không quan tâm đến luật pháp của Chúa, đến vinh hiển của Chúa hay đến hạnh phúc đời đời của một người.
- **Lời nói thô tục** là lời nói tục, nói nhảm, nói thô lỗ.

Thay vì để cuộc nói chuyện của chúng ta chất chứa những lời như thế, chúng ta phải chuyên về sự tạ ơn. Chúng ta phải duy trì thái độ tạ ơn về ân huệ và sự thương xót mà Chúa đã ban cho chúng ta. Điều này cũng đủ để giữ chúng ta không nói những lời phạm tục như thế. Chúng ta không phải là những người thô lỗ, cục cằn, than phiền. Chúng ta hành động giống Chúa, chúc phước và khai phóng sự sống qua cuộc nói chuyện của chúng ta, sống trong Thánh Linh với tấm lòng biết ơn. Phao lô nói tiếp:

Đừng để ai lừa gạt anh chị em bằng những lời rỗng tuếch. Những lời rỗng tuếch là những lời không có sự sống.

Hãy biết quả quyết điều này: không một kẻ gian dân, bất khiết, hay tham lam nào –tham lam là thờ thần tượng– sẽ được hưởng cơ nghiệp trong vương quốc của Đấng Christ và Đức Chúa Trời. Đừng để ai lừa gạt anh chị em bằng những lời rỗng tuếch; vì chính những điều đó mà cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời giáng xuống trên những kẻ không vâng lời. Vậy anh chị em đừng dự phần vào việc của những người ấy. (Êph 5:5-7)

Đề phòng chúng ta chưa hiểu lần đầu, Ngài đảm bảo chúng ta hiểu rõ bối cảnh của lời cảnh cáo và mạng lệnh này, Đừng để ai lừa gạt anh chị em bằng những lời rỗng tuếch. Những lời rỗng tuếch là những lời không có sự sống. Nó không có sức mạnh thật sự trong đó để mang lại sự thay đổi trong bạn, nhưng nó có sức mạnh lừa dối bạn. Hãy nhớ, Lời Chúa là thanh gươm sắc bén và sống động và nó đem chúng ta đến sự ăn năn. Còn những lời rỗng tuếch thì cạn cợt và chết chóc và dụ chúng ta ngủ mê trong sự an phận, lừa dối những ai không dùng gươm của Lời Chúa để phân biệt lẽ thật với sai lầm. Cho dù những lời lẽ trống rỗng đó có hay ho thế nào, cuối cùng nó cũng không dẫn bạn đến sự sống. Một số ví dụ về những lời trống rỗng mà bạn đã nghe:

“Ồn thôi . . . tất cả đều trong quá trình phát triển.”

“Chúa biết lòng bạn.”

“Không ai hoàn hảo cả.”

“Ai cũng làm vậy.”

“Bạn đang làm tốt hơn mọi khi.”

Những lời này là những lời thỏa hiệp và cho dù nó có thể đúng, nhưng nó không phải là những lời hằng sống của lẽ thật. Lẽ thật thúc đẩy chúng ta thay đổi, bỏ lại phía sau lối sống cũ và phấn đấu vươn lên cao hơn theo cái nhìn của Chúa. Cách suy nghĩ của Ngài hoàn toàn khác với cách chúng ta nhìn nhận vấn đề. Những lời sáo rỗng chỉ khích lệ chúng ta sống như cũ bằng cách đưa ra những lời bào chữa cho cách hành xử liên quan đến tiêu chuẩn văn hóa của thời đại chúng ta. Nhưng chúng ta không còn ở trong mối liên hệ

với nền văn hóa con người; chúng ta đang ở trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời.

Anh chị em không biết rằng kết bạn với thế gian là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao? (Gia 4:4)

Lời khuyên của chúng ta không phải là sự khéo léo và khôn ngoan của thế gian này mà là Lời Đức Chúa Trời. Cơ đốc nhân được kêu gọi hãy khích lệ lẫn nhau. Điều này có nghĩa là chúng ta mang lại sự khích lệ cho nhau bằng cách nói những lời hứa của Chúa. Để đáp lại những lời sáo rỗng này, chúng ta có lời khuyên dạy của Đức Chúa Trời:

Ổn thôi . . . tất cả đều trong quá trình phát triển. Có phải chúng ta đang trong quá trình không? Phải! Nhưng đích đến của chúng ta không phải là một quá trình; nó là một sự biến đổi và chúng ta được hứa rằng Đấng khởi sự làm việc lành sẽ làm trọn (Phi 1:6)

Chúa biết lòng bạn. Lòng đầy dẫy mà miệng nói ra. Người tốt là do những điều tốt cất trữ trong lòng mà nói ra và kẻ xấu do những điều xấu cất trữ trong lòng mà tuôn ra (Mat 12:34-35). Những gì bạn nói ra bày tỏ tấm lòng bạn.

Không ai hoàn hảo. Vậy hãy nên trọn vẹn như Cha các người là trọn vẹn (Mat 5:48). Chà! Ngay cả người công chính té bảy lần, người đó cũng sẽ đứng dậy (Châm 24:16)

Ai cũng làm thế. Tôi muốn nói với bạn điều này và khuyên nài trong Chúa rằng bạn không nên sống như người ngoại sống, trong lối suy nghĩ hư không của họ (Ê ph 4:17-18)

Bạn đang làm tốt hơn mọi khi. Chúng tôi không dám kể mình ngang hàng hoặc so sánh chúng tôi với những người tự đề cao đó. Nhưng khi họ lấy mình làm tiêu chuẩn để đo nhau, hoặc so sánh mình với nhau, họ không mấy hiểu biết (1 Cô 10:12-13). Ai lại muốn trở nên ngu dại khi mà chúng ta có thể khôn ngoan? Hãy chấm dứt nhìn người khác, và hãy nhìn kỹ luật pháp của sự tự do!

Chúng ta phải xác định việc này: Đức Chúa Trời và Lời Ngài là chân lý và lời khuyên của con người là đối trá. Lời Chúa không nên bị hạ thấp cho đến khi nó trộn lẫn với lời khuyên của con người hay cái nhìn của những chuyên gia Thời Đại Mới. Lời Chúa luôn luôn đứng trỗi vượt hơn hết và Lời Chúa đứng vững qua thử thách của thời gian. Nó truyền lại cho chúng ta một kho báu khôn ngoan và hướng dẫn. Nào ta hãy trở thành nhân chứng trung tín về chân lý và thúc giục nhau hướng về mục tiêu.

Lời Chúa không nên bị hạ thấp cho đến khi nó trộn lẫn với lời khuyên của con người hay cái nhìn của những chuyên gia Thời Đại Mới.

Cách đây một thập kỷ, chồng tôi và tôi thăm Y-sơ-ra-ên, tôi vẫn còn nhớ người hướng dẫn tour người A-rập kể cho chúng tôi về La-mã. Anh tuyên bố họ là người người xâm lược tử tế và cho phép người Do Thái giữ niềm tin của mình; họ chỉ muốn người Do thái hấp thu văn hóa La mã thôi. Họ muốn người Do thái ăn mặc, hành xử và sống như người La mã. Tôi không chắc những chiến thuật xâm lược đó có thay đổi nhiều kể từ đó hay không.

Chúng ta nghe lời khuyên của đời này nói, “Bạn có thể có tôn giáo của bạn, nhưng hãy vui vẻ với đời này chứ! Hãy bình tĩnh. Hãy hòa nhập! Sao lại tranh đấu với quyền lực đời này? Bạn có thể tin điều gì bạn muốn . . . nhưng hãy hành xử như chúng tôi!” Dĩ nhiên, chuyện này không hợp với chúng ta. Chúa không bao giờ kêu gọi chúng ta hòa hợp với thế gian. Chúng ta hãy đọc lại sách Gia-cơ:

Hỡi những người ngoại tình, anh chị em không biết rằng

*kết bạn với thế gian là thù nghịch với Đức Chúa Trời sao?
Cho nên ai muốn kết bạn với thế gian là làm cho mình
trở thành kẻ thù của Đức Chúa Trời. (Gia 4:4)*

Khi chúng ta sống với một chân ở đời và một chân ở đạo, chúng ta gặp phải những tranh chiến, vì tấm lòng chúng ta bị chia cắt. Đa-vít và tiên tri Ê-xê-chi-ên cả hai đều hiểu nhu cầu của một tấm lòng không chia cắt :

*Lạy CHÚA, xin dạy con các đường lối Ngài, để con bước
đi theo chân lý Ngài; xin giúp con không bị phân tâm
đăng trí, nhưng cứ giữ một lòng kính sợ danh Ngài.
(Thi 86:11)*

*Khi chúng trở về đó, chúng sẽ dẹp sạch khỏi đất ấy mọi
thứ gớm ghiếc và mọi điều đáng tởm. Ta sẽ cho chúng
một tấm lòng mới, và đặt trong chúng một tâm linh
mới. Ta sẽ cắt bỏ tấm lòng bằng đá khỏi xác thịt chúng
và cho chúng tấm lòng bằng thịt, để chúng sẽ đi theo
các luật lệ Ta, gìn giữ các mạng lệnh Ta, và làm theo các
luật lệ và mạng lệnh ấy. Chúng sẽ làm dân Ta, và Ta sẽ
làm Đức Chúa Trời của chúng. (Ê-xê 11:18-20)*

Tôi tin bạn cầm trong tay cuốn sách này vì bạn ước ao phục vụ Chúa với tấm lòng trọn vẹn và không chia cắt. Điều này có nghĩa là thân thể bạn sẽ đi theo hướng nào mà lòng bạn đã định. Chưa bao giờ mà lời kêu gọi sống thánh sạch cấp bách, thúc ép hay khó khăn như thời nay.

*Hãy làm như vậy, vì anh chị em biết chúng ta đang sống
trong thời kỳ nào. Giờ chúng ta thức dậy từ trong giấc
ngủ đến rồi, vì bây giờ sự cứu rỗi gần với chúng ta hơn
lúc chúng ta mới tin. Đêm sắp tàn, ngày gần rạng. Chúng
ta hãy cởi bỏ những việc của tối tăm và mang vào các vũ
khí của ánh sáng. (Rô 13:11-12)*

Có tiếng kêu cấp bách trong tâm linh để chúng ta hãy thức tỉnh cho sự công chính. Chúng ta làm việc này như thế nào? Chúng ta dùng gương của Thánh Linh, Lời Đức Chúa Trời, để bẻ gãy mọi sự ràng buộc nào kéo chúng ta về thế gian sa ngã này. Ngài muốn không có sự tranh chiến trong tình cảm của chúng ta. Ngài mời chúng ta đặt lòng chúng ta ở nơi an toàn của sự chăm sóc của Ngài và chiến đấu chống lại kẻ thù của linh hồn chúng ta.

Có tiếng kêu cấp bách trong tâm linh để chúng ta hãy thức tỉnh cho sự công chính.

Vậy hãy làm chết các chi thể của anh chị em dưới đất này như gian dâm, bẩn tục, đam mê nhục dục, ham muốn xấu xa, và tham lam – tham lam là thờ thần tượng – Vì những điều ấy cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời sẽ giáng trên các con cái không vâng lời. (Cô 3:5-6)

Đây nói lại một lần nữa: lời hứa về cơn thịnh nộ của Chúa trên những kẻ gian dâm, bẩn tục và tham lam. Chúa khuyên chúng ta hãy bẻ gãy những ràng buộc của chúng ta với những đối tượng chịu cơn thịnh nộ của Ngài. Nếu chúng ta trung tín dùng gương thánh, chúng ta phải nhận biết và đầu phục quyền năng của Lời Chúa. Lời Chúa có quyền năng tách chúng ta khỏi quyền lực của tội lỗi.

Tôi giả định là bạn cầm cuốn sách này, bạn đang tìm kiếm câu trả lời cho một số thắc mắc. Tôi sẽ cố gắng hết sức để trả lời thẳng thắn cho bạn. Dĩ nhiên, bạn tự do không đồng ý với quan điểm của tôi, vì nó chắc chắn là không lịch sự hay không thỏa hiệp, nhưng tôi tin những lời khuyên của tôi thuần túy Kinh Thánh. Trong chương này, chúng ta sẽ nói đến sự thánh sạch trong lĩnh vực lời nói và việc làm. Ở chương tới, chúng ta sẽ nói về điều này theo ánh sáng về diện mạo và cách ăn mặc của chúng ta.

Còn nhớ một số câu hỏi chúng ta nêu lên trong chương 1? Ta hãy bắt đầu câu, “Mặc hở tới mức nào?” Có lẽ bạn nhớ câu trả lời của tôi. Bạn có thể ăn mặc hở hang trước mặt bạn trai bạn khi nào bạn cảm thấy thoải mái như bạn ăn mặc trước mặt cha mình. Đây là nỗ lực của tôi để đem bạn từ chỗ áp đặt luật lệ đến chỗ mối quan hệ.

Chúng ta hãy đào sâu hơn câu hỏi . . khi nào thì việc kích thích tình dục ngoài hôn nhân thật sự trở nên tội lỗi?

Có phải một nụ hôn say đắm không? Có phải sờ vú trên áo ngực không? Hay có phải chúng ta phạm tội khi để áo hở và không mặc đồ lót không? Có lẽ mặc quần ngay đầu gối thì cho phép, nhưng một khi vượt quá giới hạn đó thì bạn gặp rắc rối. Hay sờ chạm chân cẳng cũng được nhưng kéo quần áo lên là bạn vị phạm vào vùng đất nguy hiểm rồi? Một khi những giới hạn về thể xác bị vị phạm và mọi thứ riêng tư bị phơi bày cho người ta nhìn và sờ chạm thì có phải chúng ta vẫn còn thánh sạch vì chưa có quan hệ tình dục trực tiếp không? Hay dùng miệng kích thích thì có sao không vì nói cho cùng cũng chưa quan hệ mà? Còn hơn thế nữa, xuất tinh bên ngoài thì sao? Điều này sẽ đi từ chỗ kích thích bằng miệng đến chỗ tình dục bằng miệng. Tất cả chuyện này có thể xảy ra mà không mất trinh. Dù một cặp đôi đã dính hôn vào rơi vào những chuyện này có thể về sinh

Tội không bắt đầu trong lĩnh vực thể xác.

học và về kỹ thuật thì vẫn còn trinh . . vậy cả hai có còn thánh sạch trước mặt Chúa không?

Thật ra một khi bạn đã rơi vào con đường này thì mọi hành động dù có lý luận và tranh cãi thế nào đi nữa thì bạn cũng khó lòng mà dứt nó được. Bạn cảm thấy như thể nó cuộn cuộn trong người bạn và bạn không thể nào kiềm chế những ham muốn này một khi bạn đã lún sâu vào những chuyện âu yếm như thế. Chuyện này là một vấn đề nan giải cho mọi lứa tuổi trải qua mọi thời đại.

Ta hãy quay trở lại câu hỏi đầu tiên . . . những hành động âu yếm tới mức nào thì trở thành tội? Có phải hôn hít, sờ chạm, quấy rối hay xuất tinh không? Điều ngạc nhiên là tội không bắt đầu bằng những hành động này. Tội không bắt đầu trong lĩnh vực thể xác. Nó bắt đầu trong hình thức ham muốn. Đây là lý do Chúa Giê-su phán những ai nhìn phụ nữ mà ham muốn thì phạm tội ngoại tình rồi.

Nhưng một người bị cám dỗ khi người ấy để dục vọng mình quấy rối và lôi cuốn mình theo. Khi dục vọng thai

ngهن, nó sinh ra tội lỗi; khi tội lỗi phát triển đầy đủ, nó sinh ra sự chết. (Gia 1:14-15)

Hãy xem điều này: Người đó bị quyến rũ và lôi cuốn!” Ai làm chuyện này? Có phải một cậu con trai lôi kéo một cô gái và dụ dỗ cô ta hay là khi người phụ nữ dụ dỗ một người nam? Không phải! Chính những ham muốn của chúng ta kéo chúng ta ra khỏi ánh sáng chân lý, tách chúng ta khỏi sự khôn ngoan và trong lúc đó nó lại đòi hỏi phải thỏa mãn. Nếu đã rơi vào rồi thì dự vọng trở thành cưu mang tội lỗi. Cưu mang là khi điều gì đó sống và phát triển trong chúng ta, dù chưa ra ánh sáng. Nó có mặt ở đó, lớn lên từng ngày cho đến cuối cùng những gì bên trong không thể kiềm chế nữa thì nó thoát ra khỏi hang mà ra ánh sáng.

Nào ta hãy quay trở lại một câu hỏi thường thấy trong công đồng cơ đốc. Còn thủ dâm thì sao? Có phải là nó không có vấn đề gì vì không thấy cấm trong Kinh Thánh chăng?

Dù thủ dâm không nói đích danh trong Kinh Thánh, nhưng tôi tin Kinh Thánh có nói đến điều này. Đây là điều mà chúng ta có thể phân xét qua bông trái của nó. Thủ dâm xét về tính chất là một dạng nghiện và nó nuôi dưỡng và tăng cường tác động của ham muốn. Nó bắt đầu bằng việc xuất tinh hay đáp ứng nhu cầu, nhưng hiểm khi nó dừng tại đó. Thời gian trôi qua nó xen lẫn sự khoái lạc với hình ảnh đồi trụy. Có thể là những hình ảnh từ phim ảnh, video, hình chụp hay hoạt động tình dục ở quá khứ hay hiện tại. Nó xui khiến người tham gia tìm cách tự thỏa mãn và làm trái ngược với sự thân mật nam nữ, vì sự tập trung của nó là cái tôi của người đó. Chúng ta đã được truyền bảo hãy làm chết những gì thuộc về bản chất xác thịt và bước theo bản chất của thập tự, tức là phải tự bỏ bản thân mỗi ngày.

Họ không còn biết xấu hổ là gì nên đã sống buông thả, phó mình cho dục tính, làm theo mọi điều ô uế và tham lam. (Ê ph 4:19)

Những lời “buông thả” nói đến sự đầu phục, sự nhượng bộ ý chí chúng ta cho ước muốn của người khác. Mỗi khi chúng ta nhượng bộ cho xác thịt là chúng ta chịu theo ham muốn của xác thịt và khiến chúng ta mất quyền kiểm soát. Lúc đầu, chúng ta làm cho các giác quan hết nhạy và rồi cuối cùng mất đi tất cả sự nhạy bén đối với sự dẫn dắt của Thánh Linh. Chúng ta bị lôi kéo bởi thôi thúc của xác thịt hay của cảm quan thay vì được dẫn dắt bởi Thánh Linh. Mỗi hành động buông thả làm tăng cường dục vọng và làm tăng thêm đồn lũy hay thành lũy của thói quen; làm thế nó sẽ càng bảo vệ và kéo dài

Mỗi khi chúng ta nhượng bộ cho xác thịt là chúng ta chịu theo ham muốn của xác thịt và khiến chúng ta mất quyền kiểm soát.

gọng kiềm của xác thịt. Trong 19 năm hầu việc Chúa, tôi chưa hề nói chuyện với một người nghiện tình dục hay một cặp tranh chiến với việc rối loạn tình dục mà việc thủ dâm không phải là vấn đề chính, ngay cả sau khi họ đã lập gia đình.

Tôi nghe nói việc thủ dâm được tán thành với lập luận rằng miễn là có tấm lòng thánh sạch thì mọi thứ đều thánh sạch. Nhưng chúng ta không thể gọi là “thánh sạch” điều mà dẫn tới ô uế, cho dù lòng chúng ta thánh sạch cỡ nào. Chúng ta cũng không thể cho điều gì là hợp pháp khi mà mâu thuẫn với lời dạy của Chúa. Tôi tin thủ dâm là vi phạm bông trái của Thánh Linh đó là tiết độ (Ga 5:23; 2Phi 1:6) và sự thánh sạch trong ý tưởng (Phi 4:8).

Mỗi người trong anh chị em phải biết cách giữ thân thể mình sao cho thánh khiết và tôn trọng. (1Tê 4:4)

Ngược lại, trái của việc kiềm chế sự thỏa mãn sẽ sản sinh ra sự kiên nhẫn, sự chịu đựng và sự tiết độ. Những điều này phát triển lòng mong đợi thuộc về thể lý, tình cảm và thuộc linh. Nếu lòng mong đợi này được cho phép phát triển trong chúng ta, nó sẽ tạo ra một niềm say mê để chia sẻ những mong đợi này cho người khác. Khi chúng ta không chịu chấn chỉnh bản thân thì chúng ta bóp nghẹt tính chất của lòng mong đợi và sự thân mật, vì sự thân mật là điều gì đó được chia sẻ ra, chứ không phải để dùng cho bản thân.

Việc tự thỏa mãn và thủ dâm, nếu buông mình vào đó, cuối cùng sẽ nuôi dưỡng cái tôi. Đết lượt cái này sẽ vĩ béo cho dục vọng và bạn bắt đầu có ý tưởng muốn làm thỏa mãn các ham muốn của bạn.

Trái của việc kiểm chế sự thỏa mãn sẽ sản sinh ra sự kiên nhẫn, sự chịu đựng và sự tiết độ. Những điều này phát triển lòng mong đợi thuộc về thể lý, tình cảm và thuộc linh.

Từ khá lâu người ta nghĩ rằng các cậu con trai mới thủ dâm. Nhiều người nghĩ chuyện thủ dâm xảy ra khi xem phim ảnh khiêu dâm. Nhưng bây giờ các cô gái cũng rơi vào chuyện này và các cô gái cũng hành xử tương tự. Phụ nữ bắt đầu suy nghĩ có điều gì không ổn bên

trong họ nếu họ không tham gia chuyện kích thích tình dục. Nhiều tạp chí phụ nữ không chỉ khuyến khích thủ dâm mà còn thường dạy bảo độc giả làm theo. Vậy chúng ta sẽ đi về đâu đây? Chúng ta đánh mất rất nhiều vẻ đẹp. Dĩ nhiên, nếu chúng ta tiếp tục đi con đường đó, một số phụ nữ sẽ kết luận họ chỉ cần đàn ông nếu họ muốn mang bầu.

Để viết lời kết thúc, tôi không tin thủ dâm thúc đẩy sự thánh sạch và vì thế nó không ích lợi cho ước ao lành mạnh của chúng ta để sống thánh sạch trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết. Nó cố gắng đáp ứng nhu cầu của con người theo cách hời hợt, dẫn tới ích kỷ. Còn vắc thập tự

Còn vắc thập tự giá là chối bỏ xác thịt, không buông mình vào đó.

giá là chối bỏ xác thịt, không buông mình vào đó. Nếu bạn còn độc thân, hãy đổ niềm say mê của bạn vào mối quan hệ của bạn với Chúa hay vào việc giúp đỡ người khác. Nếu bạn đã lập gia đình, người vợ được bảo phải ăn ở trinh tiết trong hôn nhân. Sự thánh sạch vẫn là vấn đề chính trong hôn nhân. Chúng ta phải canh chừng và giữ cho chốn loan phòng thánh sạch.

Mọi người phải tôn trọng hôn nhân. Chớ biến chốn loan phòng ra ô uế, vì Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt kẻ gian dâm và kẻ ngoại tình. (Ê 13:4)

Đây không phải là câu Kinh Thánh bỏ trống để nói gì thì nói về

chốn loan phòng. Kinh Thánh nói nó phải được tôn trọng, giữ khỏi tội ngoại tình và gian dâm. Việc này có cả phim ảnh khiêu dâm và những hình ảnh khiêu gợi khác. Một phụ nữ quý mến đã thú tội với tôi cô ta không hứng thú quan hệ với chồng cô trừ khi cô thấy hình ảnh phấn khích nào đó xảy ra trước khi họ lấy nhau. Họ đã ăn ở nhau trước hôn nhân và gần 20 năm sau cô ta quay lại những hình ảnh tội lỗi để tìm hứng thú. Chúng tôi cầu nguyện, và cô ta từ bỏ mọi liên hệ với tội lỗi và xin Chúa làm cho chốn loan phòng của họ thánh sạch và đầy yêu thương.

Một câu hỏi quan trọng khác phát sinh là vấn đề tình dục bằng miệng. Dĩ nhiên, nó là tội nếu xảy ra ngoài hôn nhân, nhưng còn trong hôn nhân thì sao? Tình dục bằng miệng có ổn không? Tôi biết những người khác không đồng ý với tôi, nhưng cá nhân tôi không tin cuốn họng của người phụ nữ được định làm “chuyện đó” cho người đàn ông. Giao hợp tình dục là khi hai người trở nên một, có khả năng sinh sản từ sự giao hợp đó. Nó là độc đáo đối với mối quan hệ giữa người nam và người nữ. Tình dục bằng miệng không có vậy. Nó xảy ra trong sự liên hệ về việc kích thích, nhưng dĩ nhiên, việc quan hệ tình dục đích thực thì không thể. A-đam biết vợ mình. Ông giao hợp với vợ và gieo hạt giống vào đó.

Về vấn đề đồng tính, tôi tin Chúa tạo dựng người nam là người nam và người nữ là người nữ, nói cách khác, con người có nam, có nữ rõ ràng. Ngài không quyết định làm chủng tộc thứ hai và gọi họ là những người đồng tính. Không có chuyện như thế. Chỉ có những người nam, người nữ vật lộn với ham muốn đồng tính mà thôi, nhưng họ không phải là dòng giống mới lạ gì của con người. Thật là một lời dối trá khi cho phép họ nghĩ là họ không có chọn lựa nào. Kinh Thánh nói rất mạnh trong vị thế của Ngài về lối sống đồng tính:

Nếu một người nam ăn nằm với một người nam khác như thể ăn nằm với một người nữ, cả hai đã làm một việc gớm tởm; chúng phải bị xử tử; máu của chúng sẽ đổ lại trên đầu chúng. (Lê 20:13)

Câu Kinh Thánh này dường như nói hơi mạnh, nhưng đừng quên rằng dưới thời luật pháp Chúa quy định án tử hình cho những kẻ

Đồng tính và ngoại tính là vi phạm kế hoạch Sáng Thế về một người nam và một người nữ trở nên một trước mặt Chúa.

ngoại tính cũng như kẻ đồng tính. Nó là vấn đề thánh sạch. Đồng tính và ngoại tính là vi phạm kế hoạch Sáng Thế về một người nam và một người nữ trở nên một trước mặt Chúa. Có một số câu chuyện về đồng tính trong Cựu ước,

nhưng không bao giờ được chấp nhận như là lối sống thay thế cả. Ngay cả cho tới khi Phao lô nói về những ngày sau cùng chúng ta thấy thay đổi cách suy nghĩ của con người.

Chính vì thế Đức Chúa Trời đã phó mặc họ cho những dục vọng đồi bại của họ. Ngay cả phụ nữ của họ cũng đã đổi cách chung đụng xác thịt tự nhiên để theo cách phản tự nhiên. Tương tự, đàn ông cũng đã bỏ cách chung đụng xác thịt tự nhiên với đàn bà mà un đốt sự thèm khát nhục dục với nhau; đàn ông làm những chuyện đồi bại với đàn ông, do đó họ phải chuốc lấy hình phạt tương xứng với hành động sai lầm của họ. (Rô 1:26-27)

Những ham muốn hèn phi tự nhiên và những hành động bỉ ổi là kết quả của một nền văn hóa tráo đổi lẽ thật của Đức Chúa Trời lấy điều dối trá. Nếu Chúa gọi điều gì đó là phi tự nhiên, xấu hổ và bỉ ổi thì nó không hề có trong kế hoạch nguyên thủy của Ngài. Chúa không lẫn lộn vấn đề này; chúng ta mới lẫn lộn. Ngài mong ước giải phóng những ai bị nô lệ cho dục vọng, dù đó là khỏi việc gian dâm, khỏi hình ảnh khiêu dâm, khỏi ngoại tính hay đồng tính hay tình cảm bất chính. Tôi không nói việc thoát khỏi sự trói buộc của ham muốn đồng tính là dễ, nhưng chuyện này có thể được.

Dĩ nhiên, những hình ảnh khiêu dâm là vi phạm sự thánh khiết. Khi bạn xem những hình ảnh khiêu dâm, bất kể qua phương tiện nào, bạn đang chia sẻ sự xấu hổ với người khác. Bạn nhập bọn với họ và nó sẽ kiểm soát bạn không giống như những hình ảnh nào

khác mà bạn gặp. Bạn sẽ không còn nhớ những hình ảnh khác bạn xem trong phim nhưng bạn rất dễ nhớ những hình ảnh khiêu dâm. Nó len lỏi vào đầu óc bạn, mong là bạn sẽ kéo nó ra xem. Nó rất tinh vi vì nó là tội lỗi được chia sẻ. Hãy nhớ khi hai con trai Nô-ê không chịu nhìn sự trần truồng của cha họ và quay lưng lại để đi vào nhà tìm áo che cho ông? Đây là một chuyện lớn. Bạn không bao giờ muốn nhìn sự xấu hổ của người khác.

Bạn không bao giờ muốn nhìn sự xấu hổ của người khác.

*Con quyết sẽ không để điều xấu xa nào ở trước mắt con.
(Thi 101:3)*

*Các người tinh sẽ làm ô uế chính mình giống như cách tổ tiên các người đã làm khi làm điểm với các thứ gớm ghê
ấy sao? (Êxê 20 :30)*

Phim ảnh khiêu dâm sẽ làm cho lương tâm bạn khốn khổ và tranh chiến với chuyện chần gối của bạn. Nếu bạn can dự vào đó, hãy ăn năn và xin Chúa giúp bạn xóa bỏ những hình ảnh này qua sự cầu nguyện, qua thời gian ở riêng với Chúa, qua Lời Ngài và việc ngợi khen Ngài.

Chúng ta không được kêu gọi đến sự xấu hổ mà đến sự thánh sạch. Vì chúng ta muốn tránh những cảm giác xấu hổ bằng mọi giá, nhưng chúng ta phải đón nhận những người thấy xấu hổ. Chúng ta đã thỏa

Chúng ta phải chọn lắng nghe những lời nào: những lời của Chúa chúng ta hay những lời của kẻ cám dỗ đang tìm kiếm sự sống của chúng ta.

hiệp thay vì tấn tới. Tôi rất muốn thấy sức mạnh của sự thánh sạch trong đời sống của mọi phụ nữ, dù người đó còn độc thân hay đã lập gia đình, trẻ hay già. Hãy nghe lòng nhiệt quyết và sứ mạng của Phao lô và biến nó thành của bạn:

Vì tôi đang ghen cho anh chị em, một nỗi ghen thiên thượng, bởi tôi đã hứa gả anh chị em cho một người chồng, để trình diện anh chị em như một trinh nữ trong

trắng lên Đấng Christ. Nhưng bây giờ tôi lo ngại rằng giống như Ê-va đã bị con rắn dùng những mưu chước quỷ quyệt lừa gạt, những suy nghĩ của anh chị em đã bị nhiễm độc, mất đi tính chất đơn thành và tinh khiết dành cho Đấng Christ. (2 Cô 11:2-3)

Tội lỗi lúc nào cũng dường như là trở lại nỗ lực của con rắn để dẫn chúng ta xa khỏi sự tận hiến thánh khiết cho Chúa. Chúng ta phải chọn lắng nghe những lời nào: những lời của Chúa chúng ta hay những lời của kẻ cám dỗ đang tìm kiếm sự sống của chúng ta. Chính Lời Chúa, không phải lời của mục sư, nhà tư vấn hay giáo sư, mới có uy quyền tuyệt đối. Nếu bạn xin Chúa, Ngài sẽ lấy gươm Thánh Linh và cắt đi mọi sự giả dối khỏi đời sống bạn.

Ngay cả liên quan đến những vấn đề cải thiện dáng vẻ bên ngoài, chúng ta phải trở lại vấn đề cốt lõi; ý tưởng thánh sạch sản sinh hành động thánh sạch, dáng vẻ thánh sạch và lời nói thánh sạch. Dù chúng ta có tranh chiến nhiều thế nào, nếu áp lực cứ lấn áp chúng ta mọi hướng, rốt cuộc chúng ta sẽ chùn bước trong cuộc chiến, nếu chúng ta không chiến thắng cuộc chiến trong lòng. Tôi đã cố gắng chia sẻ cho bạn những gì tôi tin là hợp với toàn bộ chỉ định của Lời Chúa. Tôi biết một số lời dạy dỗ này là những lẽ thật khó nuốt, nhưng tôi muốn kết thúc với một số câu Kinh Thánh để bạn nghiên cứu. Mong bạn đừng bao giờ giảng về những lời khuyên và sự thỏa hiệp của con người và gọi nó là sự khôn ngoan của Chúa.

Anh chị em không biết rằng thân thể anh chị em là chi thể của Đấng Christ sao? Vậy tôi có nên lấy chi thể của Đấng Christ làm thành chi thể của đĩ điếm chẳng? Không bao giờ! Anh chị em có biết rằng hễ ai kết hợp với đĩ điếm thì trở nên một thân với nó chẳng? Vì có lời chép rằng, “Hai người sẽ trở nên một thịt.” Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì trở nên một tâm linh với Ngài. Hãy tránh sự gian dâm. Mọi tội người ta phạm đều ở ngoài thân thể, nhưng kẻ gian dâm thì phạm đến chính thân thể mình. Anh chị em không biết rằng thân thể anh chị em là đền

thờ của Đức Thánh Linh, Đấng đang ngự trong anh chị em, Đấng Đức Chúa Trời ban cho anh chị em, và anh chị em không còn thuộc về chính mình nữa sao? Vì anh chị em đã được mua bằng giá rất cao rồi; vậy hãy lấy thân thể mình làm vinh hiển Đức Chúa Trời. (1 Cô 6:15-20)

Những việc của xác thịt thật là rõ ràng: . . . Tôi xin cảnh cáo anh chị em, như tôi đã nói trước đây, hễ ai làm những việc như thế sẽ không được thừa hưởng vương quốc Đức Chúa Trời. (Ga 5:19-21)

Vì đây là ý muốn của Đức Chúa Trời: anh chị em phải nên thánh, tức anh chị em phải tránh gian dâm. Mỗi người trong anh chị em phải biết cách giữ thân thể mình sao cho thánh khiết và tôn trọng; không chiều theo những thèm muốn của dục vọng như các dân ngoại không biết Đức Chúa Trời vẫn thường làm. (1 Tê 4:3-5)

Lạy Cha trên trời,

Con muốn biết Ngài trong mọi lĩnh vực của đời sống con. Ngài là hiện thân của lẽ thật, ánh sáng, tình yêu, sự thánh sạch và sự thánh khiết. Con thuộc về Ngài và con cảm thấy run sợ trước Lời Ngài. Con cho phép Lời Ngài được tôn trọng, được ưu tiên và có thẩm quyền trong đời sống mỗi ngày của con. Con mời thanh gươm Lời Chúa vào mọi lĩnh vực và xin Ngài hành động như một Bác Sĩ Đại Tài, cắt điều xấu khỏi điều quý giá. Với tài năng của một nhà phẫu thuật, xin hãy cắt đi mọi liên lụy trong lòng con và mọi ô uế trong đời sống tình dục của con để con hoàn toàn thuộc về Ngài, được biệt riêng cho ý muốn và mục đích của Ngài. Con đón nhận Lời chân lý của Ngài và quay khỏi tiêu chuẩn trần gian. Trong Danh Chúa Giê-su. Amen.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

13 *Mặc Vào Để Ra Trộn*

Chúng ta luôn luôn truyền thông, dù chúng ta có dự tính hay không. Thông điệp của chúng ta phát ra qua ba kênh này : những gì chúng ta nói (lời nói và giọng điệu của chúng ta), những gì chúng ta làm (cách thức và hành động của chúng ta) và những gì chúng ta mặc (diện mạo hay dáng vẻ của chúng ta). Chúng ta đã bàn đến lời ăn tiếng nói và hành động của chúng ta ở chương trước, nhưng tác động của dáng vẻ của chúng ta cũng quan trọng không kém, không thể bỏ qua. Nó là vấn đề quan trọng vì người ta thường chịu ảnh hưởng bởi những gì họ thấy hơn là những gì họ nghe. Điều này thật đối với đàn ông hơn là đàn bà vì đàn ông thiên về mắt thấy và thị giác.

Khi chúng ta hiểu điều này, chúng ta có thể dùng sức mạnh này để lợi cho chúng ta và truyền thông ý định của chúng ta cách hiệu quả. Chúng ta không muốn gởi tín hiệu nhiều sóng và làm tắc nghẽn những gì chúng ta thật sự muốn nói. Tôi chắc chắn rằng bạn đã từng nghe câu nói này, Bạn không bao giờ có cơ hội lần thứ hai để gây ấn tượng tốt đầu tiên. Vâng, câu này có vẻ xưa nhưng rất đúng. Trong nền văn hóa của chúng ta hình ảnh là tất cả, những hình ảnh hiển thị trở thành quá nhan nhản và quá nhiều, và việc tự biểu lộ quá phổ biến. Chẳng hạn, màu tóc bây giờ đủ sắc thái từ xanh cho đến tím. Môi thì không còn chỉ một màu đỏ, hồng hay tím . . . bây giờ màu đen là mốt nhất. Trong tủ quần áo của chúng ta đủ loại thời trang. Chưa bao giờ mà có nhiều sắc thái ăn mặc như ngày nay, vậy chúng ta muốn nói gì đây? Có phải chúng ta quá đầy đủ với lối sống tự do thể hiện không?

Chẳng hạn, nếu bạn muốn một anh chàng nào đó cảm kích bạn về đầu óc của bạn, đừng có gây ấn tượng cho anh ta bằng việc ăn mặc hở rốn. Bạn đã trật mục tiêu rồi. Nếu bạn gửi tín hiệu hay gửi thông điệp lộn xộn thì người ta sẽ diễn giải sai. Các chàng trai khó mà nhìn xuyên qua cá tính của bạn mà để ý bạn có chỉ số thông minh IQ lạ thường.

Nếu bạn muốn một anh chàng nào đó cảm kích bạn về đầu óc của bạn, đừng có gây ấn tượng cho anh ta bằng việc ăn mặc hở rốn.

Cách bạn ăn mặc và giới thiệu mình không chỉ gửi tín hiệu rõ ràng và tức thì cho người khác mà nó còn hàm ý điều gì đó hơn là bạn biết. Nó bày tỏ những gì bạn thật sự nghĩ về bản thân mình. Hay những gì bạn tin tưởng. Hay bạn nghĩ sức mạnh bạn đến từ đâu. Dĩ nhiên, bạn thuộc về ai nữa.

Hãy suy nghĩ về điều đó một lát. Các con trai tôi nói về bạn học ở trường chúng, chơi tách biệt qua cách ăn mặc. Ăn mặc theo một thì chơi theo một. Khi chúng tôi đi mua sắm, tôi hỏi các con tôi, “Còn áo sơ mi này thì sao?” và tôi nghe, “Không, hiệu đó không hợp.” Làm sao tôi biết đây? Các con tôi thích mặc theo tông, theo mốt. Một ví dụ khác mà chúng ta có thể liên hệ là áo sơ mi văn phòng và áo sơ mi thời trang. Điều này ám chỉ đến kiểu cách ăn mặc, cho thấy bạn thuộc tầng lớp nào và có định kiến như thế nào.

Vậy bạn muốn truyền thông điều gì? Thông điệp nào bạn muốn gửi đến? Nó có phản ánh chính xác con người của bạn không hay bạn chỉ mặc cho có mặc? Đây là những câu hỏi quan trọng và bạn cần để ít thời gian để trả lời thành thật. Dáng vẻ và cách ăn mặc bề ngoài có thể phản ánh chính xác bạn là ai. Bạn có nói, “Tôi là người chuyên môn nên tôi ăn mặc thích hợp với nghề nghiệp của tôi.” Hay bạn là một sinh viên và cảm thấy bạn là một phần trong nhóm đó thì tác phong ăn mặc của bạn sẽ phản ánh như vậy. Nhưng ta hãy đào sâu hơn.

Làm sao bạn ảnh hưởng người khác qua cách bạn ăn mặc? Bạn khuyến khích những chàng trai có suy nghĩ hoặc ước ao thánh thiện về bạn không? Người ta có thấy bạn hay chỉ thấy những gì bạn mặc? Khi người khác nhìn bạn, họ thấy gì? Bạn có thể lấy mấy câu Kinh

Thánh mà bạn nhớ để lý luận rằng vẻ bề ngoài không quan trọng vì Chúa nhìn thấy tấm lòng, và chúng ta không nên phán xét bởi vẻ bề ngoài. Vâng, cảm tạ Chúa Ngài nhìn thấy tấm lòng, nhưng chúng ta vẫn còn sống trên đất và mọi người trên đất này chỉ nhìn vẻ bề ngoài, vì chỉ có Chúa mới nhìn thấy bên trong.

Con người nhìn bề ngoài nhưng Chúa nhìn tấm lòng
(1Sa 16:7)

Câu này có nêu lên một sự thật: Chúng ta không chuyển động bởi những gì chúng ta thấy. Chúng ta được khuyên hãy cẩn thận đừng làm cho những người khác bối rối qua cách chúng ta ăn mặc. Chúng ta được cảnh cáo sự phù phiếm chỉ là hy vọng chóng qua và vì thế thật là ngu xuẩn khi tin tưởng vào dáng vẻ bên ngoài.

Ta hãy quay trở lại câu hỏi được nêu ra trong Chương 1: Ăn mặc gợi cảm có được không? Bạn nên để lộ làn da khi nào thì được? Tôi muốn nói sâu hơn về vấn đề này với bạn. Cách mà chúng ta hấp dẫn đàn ông là cách anh ta mong bạn sẽ cứ làm như thế. Chẳng hạn, ăn mặc gợi cảm mời gọi chuyện tình dục. Cách chúng ta ăn mặc không chỉ giới hạn trong hình thức biểu lộ bản thân mà là cách truyền thông giá trị bản thân hay giá trị nghề nghiệp. Nó còn hơn thế nữa.

Ừ không dễ để xử lý những cực đoan, dù đó là ăn mặc kiểu luật pháp hay kiểu phóng túng.

Ta hãy đi xa hơn một tí nữa . . . là con cái Chúa, chúng ta phải hiểu rằng mọi thứ trong đời sống chúng ta là nhằm tôn trọng Cha Thiên Thượng của chúng ta.

Xin đừng giận tôi hay có thái độ tôn giáo và nghĩ rằng tôi bênh vực cho cách ăn mặc nhà quê . . . tôi không phải vậy. Tôi tin chúng ta có thể ăn mặc thời trang và hấp dẫn mà không bắt chước theo hình ảnh thế gian. Nhưng để làm được chuyện này đòi hỏi một số kỷ luật cá nhân vì không dễ để xử lý những cực đoan, dù đó là ăn mặc kiểu luật pháp hay kiểu phóng túng. Tôi thách thức bạn hãy suy nghĩ có trách nhiệm về những gì bạn chọn để mặc. Vì ranh giới rất mỏng manh, đôi khi dường như cơ đốc nhân không còn là người

sống “ngược đời” (phản văn hóa) mà là một người bắt chước cách mù quáng theo văn hóa đời.

Tình cờ là khi viết sách này tôi liếc nhìn một kênh truyền hình nói về nỗi thất vọng của bà mẹ có con gái nổi loạn hoàn toàn. Đường như cô con gái này không ăn mặc lịch thiệp khi chúng đi học. Chúng thích thu hút người khác. Đưa thì mặc đồ tắm và đồ ngắn. Đưa khác thì mặc quần sọc rất hở hang. Những cô gái này mới có 14, 15 tuổi và chúng nó đều khoe là đã thử quan hệ, hút sách và nhậu nhẹt.

Chúng trông giống những tay anh chị. Đánh mất sự hồn nhiên của tuổi trẻ. Mẹ chúng khóc như thể mấy đứa con gái đã chết rồi

Họ chia sẻ họ rất sợ một ngày họ khi thức dậy phát hiện các con họ sẽ bị vất xác ở xó xỉnh nào đó.

vì chúng đã không còn trẻ nữa mà thành những “con quỷ cái.” Với nước mắt bà mẹ nói về vẻ đẹp hồn nhiên của các con gái mình và nỗi đau tủi nhục mà các cô gái này đã gây ra cho gia đình

chúng. Họ chia sẻ họ rất sợ một ngày họ khi thức dậy phát hiện các con họ sẽ bị vất xác ở xó xỉnh nào đó. Trong lúc đó các cô gái cười cợt và nguyền rủa mẹ chúng và mọi người trong thánh giá. Chúng dùng ngôn từ rất thô tục. Tôi bắt đầu khóc cho sự lừa dối của các cô gái này và nỗi tuyệt vọng của các bà mẹ bất lực.

Những người mẹ này không còn hy vọng gì nên mới nhờ làm chương trình truyền hình này để thức tỉnh người khác. Tại sao những bà mẹ này bất lực? Sự việc này đã đi quá xa chăng? Cha của những cô gái này ở đâu?

Vấn đề tôi muốn nói là phái tính nữ của các cô gái này. Chúng ăn mặc không thể tưởng tượng nổi. Dáng vẻ của các cô gái này trông rất là xấu hổ. Tôi biết các cô gái này sống trong ảo tưởng, nghĩ mình giống các ca sỹ nhạc pop, nhưng không phải vậy. Làm phụ nữ tôi cảm thấy bị xúc phạm khi nhìn chúng. Chúng không thấy xấu hổ hay không đẹp để gì vì chúng ta không còn phép lịch sự hay khôn ngoan gì nữa. Chúng sống bất chất sự khốc lốc và van xin của mẹ mình.

Rõ ràng là họ cảm thấy tủi quần áo sẽ mang lại sức mạnh cho họ. Họ lầm tưởng rằng họ dùng dục vọng để tăng cường sức mạnh

*Họ làm tương rằng họ dùng
dục vọng để tăng cường sức
mạnh cá nhân.*

cá nhân. Họ đi xuống phố và nghĩ rằng cánh đàn ông sẽ thèm khát họ. Nếu họ khôn ngoan hơn thì họ sẽ nhận biết rằng không một thằng đàn ông nào thật sự muốn họ; đàn ông chỉ muốn lợi dụng tình dục với các cô gái này mà thôi. Nhưng các cô gái này lẫn lộn chuyện này. Không phải các gã đàn ông này muốn chia sẻ cuộc sống với các cô gái này đâu. Họ chỉ muốn xâm phạm mấy cô và rồi bỏ mặc mấy cô, nhưng các cô gái này thật ngu xuẩn biết bao.

Cách ăn mặc của họ tiêu biểu cho một sự tranh chiến sâu sa trong đời sống họ. Thời xưa khi một nước đánh nhau với nước khác, những kẻ chiến thắng sẽ hoan hỉ thu nhặt chiến lợi phẩm. Mục đích cuối cùng là làm nhục kẻ bại trận hơn là giết chết liền. Họ xông vào đốt nhà cửa và hãm hiếp phụ nữ. Điều này được xem là một hành động nhục mạ kinh khiếp dành cho kẻ thù đã bị bại trận. Lịch sử không ghi lại các chị em phụ nữ vui vẻ khi bị làm nhục như thế. Họ sẽ chạy trốn trong khiếp sợ và giấu mình khỏi những người đàn ông.

*Cách ăn mặc của họ tiêu biểu
cho một sự tranh chiến sâu sa
trong đời sống họ.*

Nhưng những cô gái tôi xem trên truyền hình talk show ngày nay không hề nhận biết chuyện này giống như chuyện bị hãm hiếp và xâm phạm, thậm chí các cô không biết vấn đề thật sự không phải thỏa mãn dục tính mà là vấn đề danh dự. Họ lang thang ngoài đường phố, đón chào cánh đàn ông và nghĩ rằng họ được mời ngon, dùng vẻ đẹp để dụ dỗ mấy gã si tình. Họ không nhận biết mỗi lần quan hệ như vậy họ càng bị hạ thấp nhân phẩm càng hơn. Dáng vẻ đẹp đẽ và nữ tính của họ bị hạ thấp xuống còn mấy xu, chỉ để làm thỏa mãn dục vọng của cánh đàn ông.

Ta hãy xem xét lại hình ảnh dụ dỗ mà rất nhiều người bắt chước, vì nó hứa hẹn trao cho phái nữ quyền lực. Hình ảnh này cho chúng ta biết điều gì? Có rất nhiều thành phần đại diện mà chúng ta có thể lắng nghe. Từ người thiếu niên cho đến những người lớn, những hình ảnh này nhan nhản trước mắt chúng ta trên các trang bìa tạp

chí ở sân bay, ở cửa hàng tiện lợi hay cửa hàng siêu thị. Với những hình ảnh của các chàng trai thân hình nóng bỏng có trên các tạp chí phụ nữ nhằm muốn truyền thông điệp rằng, “Ta quyền lực, quyến rũ, hãy nghe theo lời khuyên của ta.” Cánh đàn ông này muốn biến các cô gái thành những gái quán bar thứ thiệt.

Lần nọ tình cờ đi ngang qua một quầy trưng bày tạp chí ở khu sân bay, đứa con trai 9 tuổi của tôi đến gần tôi hỏi, “Mẹ ơi, con nghĩ người đàn bà kia dường như muốn ăn tươi nuốt sống con!” Tôi đoán nó thấy hình ảnh dâm ô của cô này. Tôi nghĩ một vài tên đàn ông cũng như vậy, dù họ không ý thức có cùng cảm nhận như đứa con trai nhỏ ngây thơ của tôi có.

Những hình ảnh của các chàng trai để lộ cơ thể đầy đặn và vạm vỡ nhằm kích thích và khiêu gợi các cô gái. Anh chàng này có vẻ như một nhà vô địch, thể lực tràn trề. Và anh ta có được sức mạnh khi chinh phục được cô gái nào đó. Như thế là đàn ông liên tục bị quấy nhiễu bởi các cô gái khiêu gợi, trên các trang tạp chí đến các bảng quảng cáo, chưa nói gì đến các cô nàng trong các video âm nhạc, đang mời mọc, Anh muốn có được tôi hả? Anh hãy nhìn tôi, nhưng tôi luôn xa cách tầm với của anh. Những hình ảnh luôn đập vào đầu óc chúng ta và từ từ ảnh hưởng đến chúng ta.

Nếu đàn ông tin vào hình bì của các tạp chí phụ nữ và ấn phẩm khiêu dâm thì họ sẽ nghĩ rằng tất cả phụ nữ đều muốn tình dục, ngay cả họ nói không. Họ nghĩ rằng chúng ta thật sự không có ý vậy khi chúng ta nói; nó là một phần trong trò chơi tình dục. Ngay cả trong phim ảnh, sợi dây ràng buộc giữa tình dục và quyền lực còn bi đát hơn là lối sống của thời đại trước đây giữa tình dục và tình yêu. Có sự đan dệt giữa tình dục và cái chết. Bạn không bao giờ biết chắc. Hai người muốn quan hệ tình dục với nhau hay họ muốn sát hại nhau?

Hỡi những người con gái, hãy tỉnh thức! Đừng lắng nghe những lời dối trá này! Quyền lực ở đâu mà cánh đàn ông hứa hẹn? Nó chỉ là phù du mà thôi. Bạn

Hỡi những người con gái, hãy tỉnh thức! Đừng lắng nghe những lời dối trá này.

không thắng được; bạn sẽ bị khuất phục. Bạn sẽ bị lột trần và bị hãm hiếp. Danh dự của bạn ở đâu? Sức mạnh của bạn ở đâu? Nhân phẩm của bạn ở đâu? Tất cả đều trốn chạy khỏi bạn.

Khi tôi nhìn các phụ nữ khiêu gợi này, tôi thấy một sự ngu xuẩn. Họ trông đẹp bên ngoài nhưng tôi nghĩ là họ không có vẻ đẹp bên trong. Vẻ đẹp đích thực truyền cảm hứng cho ước ao muốn bảo vệ hay nâng niu. Những hình ảnh xấu này đang phơi bày trước mắt chúng ta không đủ được nhiều người ngoại trừ những bạn trẻ nào dám nhào đầu vô. Không có sự nhẹ nhàng, không có sự an toàn và không có lời hứa hẹn được che chắn khỏi những giông tố của cuộc đời từ các tên sát gái đó. Có lẽ bạn nghĩ tôi ganh tị với bạn vì tôi lớn tuổi rồi, nhưng tôi không có ganh tị gì đâu. Tôi thật sự hiểu những cái hấp dẫn ban đầu và sức mạnh của việc hứa hẹn. Tôi đã rơi vào đó và đã làm chuyện đó và nó đã làm cho tôi cảm thấy trống rỗng và thèm khát ai đó thật sự yêu tôi và bảo vệ tôi. Tôi chán ngán làm người chinh chiến hay thách thức, trái lại tôi muốn được nâng niu.

Như đã nói trước đây, nếu một người phụ nữ không có mối liên hệ đúng đắn với cha mình lúc còn nhỏ hay lúc tuổi niên thiếu thì nó sẽ ảnh hưởng cách mà cô ta phản ứng với đàn ông (Trừ khi cô ta được chàng hoàng tử giải cứu như tôi). Người cha nên nâng niu con gái mình và đối xử chúng như của báu. Tôi mất một con mắt lúc 5 tuổi và do vậy tôi không mong là đẹp để hay còn nữ tính nữa. Tôi bị bạn học ở trường gọi là con một mắt và gán cho tôi nhiều cái tên xấu. Sau khi mất một mắt, cha tôi cũng tránh xa tôi nên tôi học tỏ ra cứng rắn để tồn tại. Khi cha tôi nói chuyện với tôi thì như thể tôi nổi da gà lên. Ông đặt cho tôi cái tên là “cọp cái.” Nên cách ăn mặc và nữ tính không hợp với hình ảnh này của tôi. Nên để an toàn, tôi quyết định không bao giờ ăn mặc như cô gái thủy mì.

Nên cách ăn mặc và nữ tính không hợp với hình ảnh này của tôi. Nên để an toàn, tôi quyết định không bao giờ ăn mặc như cô gái thủy mì.

Rồi một thứ Bảy nọ ở trường trung học, đang khi xem phim, tôi thấy hình ảnh một phụ nữ tôi thấy giống mình. Cô ta không ăn mặc màu mè mà chỉ đơn điệu một màu. Cuộc sống cô ta là một cuộc mạo hiểm. Cô ta là một cô gái chịu chơi. Tôi

thấy mình giống với các cô gái ăn mặc giống con trai, và chơi chung với đám con trai. Họ chơi giỡn và không thẳng con trai nào dám phá rối. Họ không chờ con trai bảo vệ họ . . họ tự bảo vệ mình.

Tôi đã thấy hình ảnh của người phụ nữ này trong một tạp chí trước đó. Tôi và bạn tôi đã giấu trong ngăn kéo của nhà nó. Tạp chí đó gọi là Playboy. Tôi lý luận những hạng phụ nữ này sẽ làm cho tất cả cánh đàn ông đều thêm muốn. Để tôi cảnh cáo bạn ở đây, bố mẹ đừng bao giờ nghĩ rằng bạn cất giấu điều gì trong nhà bạn – bạn không thể giấu được. Dường như mấy thứ này lên tiếng cho các con bạn tìm ra.

Trở lại câu chuyện của tôi : lúc xem phim đó tôi mới 13 tuổi và đã quyết định không tin tưởng cánh đàn ông. Nói cho cùng, cha tôi đã tách biệt khỏi mẹ con chúng tôi và tôi cho rằng tất cả đàn ông cuối cùng rồi cũng bỏ mình. Định kiến này khiến tôi phạm lỗi lầm trầm trọng và ảnh hưởng đến đời sống tôi lúc trẻ. Nhưng môi trường văn hóa quanh tôi lại tái khẳng định sự chọn lựa của tôi là hấp dẫn, thời buổi đó sống như vậy là nổi tiếng như các kênh truyền hình đã nói đến.

Tôi nhớ có một biến cố thời trung học. Lúc đó có phong trào ai cũng thích bài hát “California Girls” trong đó có hình ảnh của những cô gái ăn mặc kiểu ăn chơi và tôi cũng bắt chước ăn mặc như các ca sỹ này và rốt cuộc tôi bị nhiễm cách ăn mặc hở hang như các cô gái trong phim ảnh. Tôi trở thành một cô gái cứng cựa nhưng dùng quyền lực tình dục để thu hút các chàng trai và tôi cứ đi theo hướng đó cho đến khi tôi phát hiện ra tôi mất nhiều hơn là được.

Nhưng tôi phát hiện ra tất cả những cô gái mà tôi thấy trong phim ảnh là những người nô lệ tình dục cho các chàng trai tán tỉnh và họ không bao giờ có được tình yêu trọn vẹn như họ mong muốn và cuối cùng họ quyết định không tin tưởng đàn ông. Còn những người khác thấy mình được yêu mến và nâng niu nhưng họ lắng nghe một nền văn hóa khuyến khích họ tin vào vẻ đẹp của họ thay vì tin tưởng vào Chúa, nên họ tìm kiếm sự xác nhận từ vô số người đàn ông. Nhưng cuối cùng tất cả những cánh đàn ông ăn chơi này

đều tránh xa họ hết. Chỉ vì những phụ nữ này rất khiêu gợi về tình dục nhưng không có nghĩa là họ sống cuộc đời tự do.

Nhưng Kinh Thánh nói gì? “Hãy đuổi người nữ nô lệ và đưa con của nàng đi, vì đứa con của người nữ nô lệ sẽ không được thừa hưởng gia tài với đứa con của người nữ tự do.” Thế thì, thưa anh chị em, chúng ta không phải là con cái của người nữ nô lệ, nhưng là con cái của người nữ tự do. (Ga 4:30-31)

Nền văn hóa của chúng ta tạo cho chúng ta nhiều cơ hội để liên hệ đến cô gái bị nô lệ, sống ích kỷ hơn là cô gái tự do như các câu Kinh Thánh này nói đến. Giống như nhiều cô gái trẻ, trước đây tôi để cả buổi chiều thứ Bảy để xem bộ phim Cuốn Theo Chiều Gió. Tôi biết bạn sẽ ngạc nhiên nếu tôi nói bạn tôi muốn trở thành cô gái trong phim này . . . cuối cùng cô mất tất cả! Tôi không hề mơ trở thành nàng Melanie. Nếu tôi chỉ có hai chọn lựa, tôi không muốn bị phát hiện là than phiền và đuối sức. Nhưng dĩ nhiên, phim ảnh chỉ muốn chúng ta tin chúng ta không có chọn lựa nào khác; bạn hoặc là cô gái đẹp đẽ, mềm yếu, mỏng manh và chết trẻ hoặc bạn là cô gái mạnh mẽ, giận dữ, chém giết khi cô ta rượt đuổi những gì cô ta muốn, chỉ để sau đó phát hiện ra cô ta mất những gì cô ta yêu quý.

Còn có những lựa chọn khác, này là lúc chúng ta nên học biết chúng là gì. Có một cách thuyết phục hơn và quyền năng hơn để phụ nữ trang sức cho mình. Nó không đòi hỏi áo quần lòe lẹt (như tôi ăn mặc trước đây) cũng không đòi hỏi có vũ khí để tự vệ. Người phụ nữ này can đảm hơn bất

Còn có những lựa chọn khác, này là lúc chúng ta nên học biết chúng là gì.

cứ con người ảo tưởng nào mà kẻ gạ tình mô tả. Đàn ông không muốn tấn công cô ta; họ mong trở thành người xứng đáng với cô ta. Người nữ này là người trao ban sự sống, chứ không phải là người chiếm đoạt. Nàng mặc lấy khôn ngoan và đáng vẻ nàng luôn đứng đắn. Nàng không mời đàn ông để làm nhục nàng và hãm áp nàng nhưng lại khuyến khích họ hãy mềm mại, cẩn trọng và khôn khéo.

Tôi e rằng người ta không để hình ảnh về một người phụ nữ như thế trên trang bìa của tạp chí phụ nữ. Nàng rất quý phái và hiếm thấy, không giống như hình ảnh thông thường được thấy ở cửa hàng bán lẻ. Nếu tôi phải chọn một tủ đồ thích hợp cho cô ta, tôi sẽ phải tìm rất ít đồ. Về đẹp của chiếc váy của nàng long lanh mà không người thợ dệt nào nghĩ ra. Tôi có thể chọn chiếc váy như tôi thấy trong các phim ảnh. Và chiếc váy nàng mặc giống chiếc váy cưới của tôi.

Nhiều lần đang khi tôi xem phim, tôi thở dài và tự hỏi, Sao người ta không ăn mặc như ngày nay ha? Tôi biết bạn sẽ hiểu điều này và có lẽ bạn cũng thích kiểu ăn mặc như trong phim ảnh. Các bộ váy này rất đẹp, nhưng thực tế thì không mặc được. Vấn đề không phải là đáng vẻ bên ngoài . . . mà là chính con người mặc những chiếc áo này. Khi tôi đọc lời mô tả về các chiếc áo của các thánh đồ ở thiên đàng, tôi phát hiện nó tỏa sáng và đầy vinh hiển. Không có một thợ may hay thợ dệt nào dưới đất làm được; nó rất là dễ thương.

Nào ta hãy trở lại Lời Chúa để tìm lời khuyên trong việc thánh sạch trong cách ăn mặc. Vì chúng ta thuộc về Ngài, chúng ta nên ăn mặc để làm đẹp lòng Ngài, bất kể chúng ta là độc thân, góa bụa, bị liệt hay đã lập gia đình. Chúa đã gọi chúng ta sống bởi Thánh Linh, vì đó là động cơ phía sau những mệnh lệnh trong Lời Chúa. Nào ta hãy gom một số câu Kinh Thánh nói đến vấn đề quần áo. Câu đầu tiên được tìm thấy trong lời dạy của Phao lô cho Ti-mô-thê:

Quý bà cũng vậy, hãy ăn mặc lịch sự, trang sức thanh nhã và giản dị, không bôi những kiểu tóc cầu kỳ, không đeo vàng ngọc đắt giá, hoặc mặc những y phục đắt tiền, nhưng làm những việc từ thiện, đó là những điều thích hợp với các phụ nữ xưng mình là người tin kính Đức Chúa Trời. (1 Ti 2:9-10)

Theo quan điểm của tôi, có một số ý tưởng hay ở đây. Trước hết, các ăn mặc của phụ nữ phải thanh nhã; điều này nghĩa là không khoe khoang và không có ý định lôi kéo sự chú ý về mình. Thứ hai, nó phải lịch sự, nghĩa là thánh sạch, có đạo đức và phẩm hạnh. Chúng

ta rất giỏi làm ngược lại . . . không đứng đắn. Tôi phải nói thật với bạn – đôi khi tôi thắc mắc quần áo mà các cô gái trẻ và các phụ nữ độc thân đang mặc mà tôi thấy trong nhà thờ. Tôi nhớ chứng kiến khi tôi mới tin Chúa vì lúc đó tôi chỉ có quần áo kiểu ngoài đời thôi, nhưng đó không phải là điều tôi nói đến. Có một cảnh báo về việc thiếu đi sự đứng đắn trong các cô gái đã được nuôi dưỡng trong nhà thờ. Tôi thường gặp những bà mẹ nài nỉ tôi, “Xin bảo các cô gái trẻ rằng cách họ ăn mặc ảnh hưởng rất nhiều đến các nam thanh niên!” Lời mô tả thứ ba về cách ăn mặc trong đoạn Kinh Thánh này là từ sự đoan trang. Ý này được định nghĩa hay nhất là đứng đắn và lịch thiệp. Cũng như một vị khách mặc đồ tập thể dục vào dự tiệc cưới sẽ không tôn trọng cô dâu và chú rể, chúng ta cần nhạy bén để tôn trọng những người khác qua việc chọn quần áo nào chúng ta mặc.

Phao lô từ đó đưa ra sự tương phản giữa những phụ kiện bề ngoài và sự trang sức về các việc lành. Ông quá chú tâm về cõi đời đời vì ông đã lên thiên đàng và biết được những gì chúng ta có không sánh với ở đó. Ông đang khuyên phụ nữ đừng phí thời gian và tiền của vào những của cải trần gian. Hãy cất trữ cho mình của báu trên trời bằng cách trang điểm cho mình bằng những hành động từ thiện.

Chúng ta cần nhạy bén để tôn trọng những người khác qua việc chọn quần áo nào chúng ta mặc.

Chúng ta tìm thấy những lời dạy khác cho tủ đồ của phụ nữ cơ đốc trong 1 Phi-e-rơ:

Chị em đừng quá chú trọng đến sự trang sức bề ngoài, như bện kiểu tóc cầu kỳ, đeo nhiều vàng ngọc, và ăn diện xa hoa loè loẹt; nhưng thà hãy trang sức con người bề trong, tức vẻ đẹp không phai tàn của tâm hồn dịu dàng và bình lặng, đó là điều rất quý báu trước mặt Đức Chúa Trời. Vì đó là cách các thánh nữ ngày xưa, những người để lòng trông cậy vào Đức Chúa Trời, đã trang sức cho họ; họ thuận phục chồng của họ. (1 Phi 3:3-5)

Phi-e-rơ nói đừng chỉ lo trang sức bề ngoài mà bỏ lơ vẻ đẹp nội tâm. Sau đó ông dẫn chúng ta vào bí quyết làm đẹp của người phụ nữ thánh, đó là hãy phát huy tinh thần dịu dàng và yên lặng. Yếu tố quan trọng nhất trong sự trang điểm này là học tin cậy Chúa. Phao lô khuyến khích phụ nữ trang điểm mình bằng những việc lành còn Phi-e-rơ dạy họ hãy tập trung vào của báu vô hình. Nếu chúng ta phát triển tâm linh chúng ta như các phụ nữ thánh thời xưa, chúng ta sẽ mặc chiếc áo ân sủng và ngợi khen. Những chiếc áo này không bao giờ cũ mòn trái lại luôn tỏa sáng theo thời gian.

Hãy tránh xa mọi điều tựa như điều ác (1 Tê 5:22)

Quần áo của chúng ta không lộ vẻ khiêu gợi. Điều này sẽ loại bỏ những loại quần áo hở hang nào. Tôi chắc là không cần giải thích rõ điều này cho bạn, nhưng để làm sáng tỏ tôi sẽ giải thích thêm. Ăn mặc hở đùi, hở hông, hở ngực không thích hợp cho các buổi nhóm

Kẻ thù muốn lột trần bạn, muốn chế giễu bạn và biến thể xác bạn thành con búp.

hội thánh, các buổi nhóm thanh niên hay buổi bồi linh. Cũng không nên mặc quần sọc, quần ngắn hay ăn mặc mà để cho cánh đàn ông tưởng tượng phong phú. Ăn mặc như thế không đứng đắn trong những không gian đó. Quần áo như thế không lịch thiệp vì ý định của nó là khiêu gợi người ta nhìn vào ngực, hông hay chân cẳng của mình. Nó không lịch sự vì nó làm cho người khác cảm thấy khó chịu . . . đặt biệt là mấy chàng trai đang ở tuổi dậy thì. Nó cũng không thích hợp cho những ai xưng mình là con cái Chúa. Tôi thách thức bạn hãy có một cái nhìn khác về tủ quần áo của bạn và xin Đức Thánh Linh làm nhà tư vấn thời trang cho bạn. Nó sẽ giúp bạn nếu bạn tự hỏi mình khi ăn mặc: Mặc cái này có lịch thiệp không? Có thích hợp nơi mà mình tới không? Nó có tôn trọng người mà mình thuộc về không? Mình tác động đến những người nam gần mình như thế nào? Mình có tôn trọng họ và khích lệ họ đeo đuổi sự thánh sạch không?

Kẻ thù muốn lột trần bạn, muốn chế giễu bạn và biến thể xác bạn thành con búp bê, nhưng Cha trên trời muốn mặc cho bạn bằng vẻ đẹp, sức mạnh, phẩm hạnh và danh dự bền lâu.

Lạy Cha trên trời,

Xin hãy mặc cho con trong Con của Ngài. Con muốn bước đi trong những chiếc áo phẩm hạnh, sức mạnh và tôn trọng. Xin ban cho con khôn ngoan và hiểu biết để sống không theo sự lôi kéo của thế gian mà theo mục đích của thiên đàng. Hãy che phủ mọi lĩnh vực mà con đã bị phơi bày trong sự xấu hổ và trần trụi trước đây. Con muốn thành người nữ tỳ do của lời hứa. Con từ bỏ mọi ảnh hưởng và sự kiềm chế của những hình ảnh dâm dục và khiêu gợi. Hãy phục hồi con sự hồn nhiên và vẻ đẹp của phái tính nữ. Con không muốn bị trần trụi và xấu hổ, nhưng con muốn thành người nhảy múa tự do trong ánh sáng.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

14 Sống Không Hối Hận

Để sống không hối hận, bạn phải sống cuộc đời có chủ đích, với cái nhìn về tương lai. Bạn không thể trải qua cuộc đời này mà không có ước mơ hay nghĩ đến đích cuối cùng và mong sẽ đến được nơi bạn muốn đến. Rất thường chúng ta thức giấc thấy mình ở nơi mà chúng ta không muốn đến qua sự di chuyển mà chúng ta không thích. Chúng ta có thể bị chôn vùi trong tấm chăn của cái giường ngủ, thắc mắc không biết chúng ta có bị mắc kẹt trong hối tiếc sau đó. Sự hối hận là một kết cuộc kinh khiếp và hành trình đến đó sẽ cướp đi rất nhiều sự sống và sức mạnh của chúng ta. Do vậy, Kinh Thánh thường đưa ra nhiều lời khuyên để tránh cơn ác mộng này, sự khôn ngoan mà chúng ta sẽ bàn đến sau ở chương này.

Bạn không thể trải qua cuộc đời này mà không có ước mơ hay nghĩ đến đích cuối cùng và mong sẽ đến được nơi bạn muốn đến.

Sự hối hận là một cảm xúc có khả năng lạ thường đó là có thể gây ra nỗi đau không tả xiết. Nó che lấp con tim bạn bằng chiếc áo tuyệt vọng và khiến bạn chìm sâu vào hố sâu tuyệt vọng. Lúc còn nhỏ, chúng ta không quen với sự hối hận như quen với hậu quả. Thời thơ ấu là thời gian giản dị trong đời khi mà nguyên nhân và hậu quả quá rõ ràng . . . Nếu mình làm điều này, mình sẽ mất nó. Cần đưa ra những chọn lựa với suy nghĩ cẩn trọng và chi tiết để giúp con trẻ đưa ra những quyết định khôn ngoan và lành mạnh. Khi mà mọi thứ đã đưa ra quá rõ ràng mà bạn lại đưa ra những lựa chọn tồi thì chỉ có cách là bạn tránh né nó. Nhưng rất thường, chúng ta suy nghĩ như thế.

Tôi nhớ lúc còn 5 tuổi, tôi bị cấm không băng qua đường trừ khi có mẹ tôi hay ai khác dẫn qua. Dù tôi thấy bối rối, dù mẹ tôi đã giải thích rõ tại sao tôi phải theo lời dạy của mẹ tôi là quan trọng. Tôi hiểu gia đình chúng tôi sống gần con phố nhộn nhịp và xe cộ có thể tông vào tôi . . . nhưng mấy đứa nhỏ khác có thể quan sát hai bên đường, còn tôi thì phải có người dẫn qua.

Ngày nọ, tôi rất muốn chơi ở nhà Jennifer phía bên kia đường nên mẹ tôi dẫn tôi qua, nắm tay tôi qua bên kia đường. Tôi gõ cửa và nghe tiếng động bên trong. Tôi chắc chắn chúng đang cười về việc mẹ tôi dẫn tôi. Tôi chào tạm biệt mẹ tôi và chơi vài giờ ở đó. Khi đến lúc về nhà, mẹ Jennifer đề nghị người chị gái dẫn tôi qua đường nhưng tôi không chịu. Tôi cho cô ta biết tôi đủ lớn để tự đi qua đường. Tôi nói dối là mẹ tôi cho phép tôi tự đi qua đường. Tôi thả tay ra và chạy ra đường, nhưng khi tôi làm vậy, tôi thấy đau trong bụng. Tôi bỏ qua, nhìn cả hai bên đường và băng qua phía bên kia đường mà không hề hấn gì. Tôi cẩn thận không vội chạy về nhà mà đi chậm chậm và tiến về phía cửa nhà tôi. Khi tôi vừa tới nhà thì mẹ tôi vừa cúp máy điện thoại.

“”Chào mẹ, con mới về nhà!” Tôi cho mẹ tôi biết

“Chờ một chút” Mẹ tôi chặn lại hỏi tôi. “Ngồi xuống, mẹ cần hỏi con. Ai dẫn con về nhà hôm nay?”

Cảm giác hơi khó chịu, tôi liếc nhìn quanh quần xem thử mẹ tôi có thấy tôi băng qua đường hay không. Tôi trả lời, “Cindy dẫn con về nhà.”

Mẹ tôi hỏi thêm, “Có phải Cindy dẫn con về nhà hay không?”

Tôi gật đầu, không muốn nói dối lần nữa.

“Mẹ sẽ gọi bà Hoffman và hỏi thử?”

Tôi lắc đầu lia lịa, “Không, đừng hỏi.”

Mẹ tôi cho biết mà Hoffman đã cho bà biết tôi tự đi qua đường. Tôi bị bắt tại trận. Tôi không chỉ không nghe lời mà còn nói dối nữa. Tôi bị đem vào phòng cho đến khi cha tôi về. Mỗi khi tôi bị đem vô

phòng, tôi không được phép nằm trên giường hay chơi đồ chơi, tôi phải ngồi hoài ở đó. Tôi sợ ba tôi về. Mỗi lần nghe tiếng xe là tôi vô cùng kinh khiếp . . . ông sắp về và tôi sẽ bị ăn đòn. Trong lúc ở một mình như thế, tôi tưởng tượng ra đủ điều. Có lẽ không bị đánh đòn đâu . . .cha tôi sẽ đồng ý là tôi đủ lớn nên tự đi bằng qua đường được. Sự đợi chờ dường như là bất tận.

Rồi cha tôi về. Bình thường ông đậu xe là tôi chạy ra đón ông, nên lần này tôi không ra nghĩa là có hai lý do: một là tôi không có nhà hay là tôi đang gặp rắc rối. Tôi nghe mẹ tôi và cha tôi nói chuyện với nhau gì đó. Tôi biết họ nói về tội của tôi. Tôi cảm thấy như thể mình bị bệnh. Rồi tôi nghe tiếng chân đi lên và cửa mở ra, cha tôi xuất hiện.

“Lisa, con có thể đi ra. Cha mẹ cần nói chuyện với con.”

Tôi khóc và đi theo ông như chien con đi đến hàng làm thịt. Vụ xét xử ngay tại phòng khách. Tôi ngồi đó và cha mẹ tôi ngồi cùng nhau ở ghế bên kia. Họ cho biết tôi không thể phán đoán hết được xe cộ chạy hai bên nhưng trong đầu tôi suy nghĩ, Liệu tôi có bị ăn đòn hay không?

Tôi hồi tỉnh lại khi cha tôi hỏi trực tiếp với tôi, “Có phải con không nghe mẹ và nói dối về chuyện băng qua đường không?”

“Dạ phải” Tôi khóc hối tiếc, hy vọng được tha cho. Nhưng án phạt đã được ấn định rồi.

Cha tôi hỏi, “Con biết cha phải làm gì rồi phải không?”

“Dạ biết” tôi trả lời meo máo.

Ông chỉ về phía tôi, “Hãy cho nó ăn đòn đi.”

Tôi bị ăn một trận lời đình khi cha tôi đánh đòn nhiều roi đến nỗi tôi chạy tứ tung khắp phòng.

Sau đó cha tôi đỡ tôi lên khi mẹ tôi cho biết bà luôn tin tưởng tôi. Bà sẽ tin tưởng tôi lần nữa. Tôi thấy nhẹ người và tôi cảm thấy được sạch sẽ, được yêu thương và được chấp nhận. Sau đó tôi không

Tôi học từ lỗi lầm và chịu kỷ luật cho sự vi phạm của tôi. Tôi ước gì sự việc đơn giản hơn bây giờ.

hề vi phạm nữa. Lần sau tôi băng qua đường tôi cảm thấy không sợ hãi hay xấu hổ nữa. Tôi học từ lỗi lầm và chịu kỷ luật cho sự vi phạm của tôi. Tôi ước gì sự việc đơn giản hơn bây giờ.

Rất thường, sự hối hận khắc ghi sâu hơn và còn lâu hơn là hậu quả của việc nhân quả. Hối hận cứ vang vọng trong đời sống chúng ta cho đến khi nó phải được xử lý. Đối với một đứa trẻ, hối hận sẽ chóng qua: Mình đáng lý không nên làm hay nói vậy và thường nó hiện ra ngay. Nhưng là người lớn, hối hận có thể hành xử cách khác, vì chúng ta không còn có cha mẹ giám sát nữa. Rất thường lúc còn trẻ, chúng ta rất chuyên gia trong việc che giấu lỗi lầm của mình. Chúng ta lý luận, nếu người lớn không biết thì không sao. Chúng ta ngu dại cho rằng không ai biết về những chuyện thầm kín của chúng ta. Nhưng chúng ta không nhận ra hạt giống của sự hối hận đã được gieo vào và nó cứ phát triển trong mảnh đất tuổi trẻ của chúng ta mà không ai để ý. Nó chờ cho đến khi cây mọc lên đầy đủ trước khi cái bóng ma quá khứ của chúng ta lộ ra.

Những ai trong chúng ta đã nếm biết sự hối hận đều quen thuộc với nỗi đau của nó. Nó khóa tay chúng ta lại và không cho chúng ta đi cho đến khi nó cho mọi người biết sự ngu dại của chúng ta. “Hãy nhớ khi ... ?” Sau đó nó phơi bày ra ánh sáng cho mọi người xem chúng ta đã giấu diếm thể nào suốt nhiều năm nay, thậm chí nó lôi ra khỏi ký ức của chúng ta những chuyện xưa cũ. Nhưng bây giờ mọi người đều thấy, như thể nó mới xảy ra hôm qua. Và chúng ta nghe con tim mình rên siết, “Ôi chớ chi!”

Hối hận cũng có khả năng bám gót theo rất nhanh những lỗi lầm của chúng ta. Điều gì đó đã làm hay lời nào đó đã nói hôm qua trong thầm kín thành linh bị phơi bày ra ánh sáng hôm nay. Một lời nói thiếu suy nghĩ, một hành động vội vã, một lời nhận xét không cần trọng đều có sức nặng khi bị nghe lén và có sức mạnh khi ai đó nói lại. Xét theo ánh sáng của hôm nay thì nó luôn luôn nghe có vẻ sỗ sàng và bất cần, rất khác so với ý định của ngày hôm qua. Chúng ta thấy mình muốn biện hộ chuyện đó: Tôi đâu có ý như vậy đâu. Bạn

không hiểu thôi. Lúc đó nó khác mà. Chúng ta sẽ luôn kinh nghiệm sự hối hận khi chúng ta sống hời hợt và không cân nhắc những lời nói và hành động của chúng ta trước khi chúng ta trao cho nó cái quyền “sinh tử.”

Tôi cũng đã nếm biết sự hối hận và tôi không mong nọc độc của nó ảnh hưởng tới đời sống bạn. Tôi cũng đã nếm biết nỗi đau ở hiện tại vì tôi đã sống theo lời khuyên ngu dại của hôm qua. Tôi không tin những điều mà tôi chia sẻ với bạn. Tôi không hiểu hoặc hiểu rất ít về những hậu quả trong thời tuổi trẻ của tôi và tôi tin những điều tôi che giấu trong bóng tối đã ảnh hưởng tới sau này. Là một người bạn, tôi không muốn bạn rơi vào vết xe đổ như tôi đã đi.

Chúng ta sẽ luôn kinh nghiệm sự hối hận khi chúng ta sống hời hợt và không cân nhắc những lời nói và hành động của chúng ta trước khi chúng ta trao cho nó cái quyền “sinh tử.”

Tôi tin mỗi thế hệ đều có cơ hội và sức mạnh để chuộc lại những lỗi lầm bằng cách nói ra sự thật và cảnh cáo thế hệ kế tiếp. Những người con gái đã thành bà mẹ đều có cơ hội truyền lại di sản kiến thức để đến lượt con gái của họ có thể tránh được. Điều này có nghĩa là chúng ta phải lôi ra những chuyện thầm kín ở quá khứ vào hiện tại của chúng ta để nhiều người khác nghe và học hỏi.

Đây là lời mời gọi cho các chị em phụ nữ đã hối hận vì chuyện quan hệ tình dục mà bây giờ phải chiếu sáng ánh sáng lẽ thật trong nơi tối tăm để những người khác không phải đâm đầu vào đó. Đây là lời cảnh cáo cho người khác đang tính đi trên con đường sống phóng đảng. Hãy dọn đường cho người khác. Cái giá rất đắt và lợi ích thì rất lớn theo thời gian. Đối với những ai đã chọn con đường sự sáng, phước lành và vâng lời, nguyện cầu này canh giữ bạn và tăng cường cho quyết tâm của bạn. Dù cách này hay cách khác, nếu bạn sống lâu đủ, bạn sẽ phát hiện có một điều chắc chắn. Không có chuyện gì mà giấu kín lâu được.

Vì chẳng có gì giấu kín mà sẽ không có lúc bị phơi bày, chẳng có gì bí mật mà sẽ không được biết đến và bị phơi

bày trước ánh sáng. (Lu 8:17)

Để ý nếu bạn thấy chữ chẳng có gì. Không có lẫn lộn gì về chữ này; chẳng có gì nghĩa là không có gì. Rất thường, chúng ta đọc những câu Kinh Thánh như thế này và nghĩ rằng chúng ta khôn hơn hoặc biết cách bào chữa cho nó, do đó chúng ta không chịu hiểu thấu ý nghĩa của nó. Chúng ta cho qua khi đọc Kinh Thánh và lý luận rằng Chúa không bao giờ làm chúng ta ngượng ngịu.

Nhưng khi chúng ta nói hay làm chuyện ngu xuẩn hay chuyện tội lỗi trong chỗ thầm kín, đó không phải là Chúa làm chúng ta ngượng ngịu.

Nhưng khi chúng ta nói hay làm chuyện ngu xuẩn hay chuyện tội lỗi trong chỗ thầm kín, đó không phải là Chúa làm chúng ta ngượng ngịu; chính chúng ta làm chúng ta ngượng ngịu. Nó giống như gieo hạt giống nơi thầm kín và sau đó nổi giận với Chúa khi cây mọc lên. Có lẽ ở một mức độ nào đó, chúng ta thật sự tin chúng ta có khả năng giấu nhiều thứ nên nghĩ câu Kinh Thánh này thật sự không áp dụng vào hoàn cảnh của chúng ta. Nhưng nếu Kinh Thánh nói không có chuyện gì trốn thoát được, nó có nghĩa là không có ngoại lệ, mọi thứ nào giấu kín hay được che giấu sẽ bị quật lên và đem ra ánh sáng.

Xét theo ánh sáng này, điều quan trọng là chúng ta sống với một ý thức rõ ràng về cách cư xử của chúng ta. Sách Ê-phê-sô gọi chuyện này là sống cách “cẩn trọng:”

Nhưng những gì được ánh sáng phơi bày đều bộc lộ bản chất thật của nó, vì những gì làm cho sự việc được phơi bày đều là ánh sáng, . . . Thế thì anh chị em hãy cẩn thận về cách sống của mình; đừng sống như kẻ đại dột, nhưng như người khôn ngoan. (Êph 5:13-15)

Để sống cẩn trọng nghĩa là sống với ý thức rằng toàn bộ đời sống chúng ta đều được kết nối và đến một lúc nào đó một biến cố nào đó ở quá khứ sẽ xuất hiện trong tương lai của chúng ta. Từ gốc của từ “circum” (cẩn trọng) nghĩa là “đi vòng quanh hay “đi vòng tròn.”

Từ “spec” nghĩa là nhìn thấy hay nhìn cái gì đó” giống như đi kiểm tra nhà, đi xem nhà để mua nó. Cũng vậy, chúng ta được dạy phải sống cuộc sống của chúng ta, cân nhắc những quyết định và hành động của chúng ta từ mọi khía cạnh và góc nhìn. Chúng ta cần đi vòng quanh và cảm nhận từ mọi góc nhìn trước khi chúng ta cam kết lâu dài. Nhưng tôi không chắc phần lớn trong chúng ta thật sự tin chuyện này là cần thiết.

Khi tôi dời đến sống ở Colorado, tôi đi mua cái ghế sofa cho nhà tôi. Tôi nhớ tìm được cái mà tôi thích. Tôi nghĩ, Đây là cái ghế sofa hoàn hảo. Nó rất bắt mắt, để tại phòng trưng bày xung quanh những bức tranh rất đẹp. Nhưng rồi tôi nhớ lại khi để chiếc ghế sofa này mà không có bức tường trang trí phía sau thì nó không sang trọng như tôi nghĩ. Khi tôi kéo cái ghế sofa ra khỏi tường, tôi nhận ra nó không còn sang đẹp nữa. Nếu tôi chỉ nhìn phía trước mà thôi thì tôi chắc mua nó về nhà rồi, ngồi lên và chúc mừng vì mình đã mua chính xác.

Phần lớn trong chúng ta chỉ nhìn thấy vẻ hào nhoáng của vấn đề. Chúng ta thích cái vẻ bề ngoài của nó, cách nó cảm nhận và tự nhủ, Mình xứng đáng hưởng thụ cái này . . . Mình sẽ đồng ý! Chỉ rồi sau đó chúng ta kiểm tra những sa sút của chúng ta và hứng chịu sự bối rối.

Chưa hề có lần nào trong cuộc sống nông cuồng của tôi lúc đó mà tôi nghĩ đến nỗi đau mà tôi sẽ chịu 20 năm sau đó.

Khi tôi còn trẻ tuổi, sống rất nổi loạn, tôi lý luận để tin rằng tôi tự do phò dăng bản thân cho điều gì tôi muốn. Nói cho cùng, tôi lúc đó là cô gái sinh viên, mới lớn và có quyền bầu cử, lái xe và chọn nghề nghiệp . . . cuộc sống là một cuộc mạo hiểm đang mời mọc tôi. Chưa hề có lần nào trong cuộc sống nông cuồng của tôi lúc đó mà tôi nghĩ đến nỗi đau mà tôi sẽ chịu 20 năm sau đó khi tôi nhìn khuôn mặt ngây thơ của hai đứa con trai của tôi khi chúng hỏi câu hỏi khó chịu, “Mẹ ơi, mẹ có còn trinh khi mẹ lấy ba không . . . ? Những lời ngây thơ của chúng không lên án tôi nhưng chúng đang tìm kiếm một sự xác nhận về đức hạnh mà chúng không hề nghi ngờ là mẹ chúng có – chính là điều mà tôi phải thành thật chối từ.

Trong quãng thời gian học ở đại học, tôi không hề mơ là có một câu hỏi như thế dành cho tôi. Nếu lúc đó tôi đủ khôn để nghĩ đến tương lai, tôi sẽ không nông cuồng mà quan hệ tình dục bừa bãi như thế. Nhưng niềm kiêu hãnh là một cảm xúc mãnh liệt mà tôi kinh nghiệm lúc đó. Lúc đó tôi cảm thấy bị giằng xé giữa nhiều lựa chọn. Tôi có thể nói dối và nói cho các con tôi biết tôi lúc đó vẫn còn trinh cho đến ngày cưới hoặc tôi có thể nói với chúng chuyện này không liên quan gì đến chúng, cho qua chuyện và tránh né nó. Tôi cũng có thể bào chữa như mọi cơ đốc nhân khác cho lối ăn ở của tôi: Tôi lúc đó chưa tin Chúa khi tôi mất trinh. Tôi không biết gì nhiều lúc đó. Hoặc tôi có thể chọn phần đau đớn nhất, một sự thật trần trụi nhất. Tôi hít thở sâu và trả lời thành thật, “Không, mẹ không còn trinh lúc đó, và mẹ hối hận cho đến ngày nay. Mẹ tin cơ nghiệp của tụi con khác với của mẹ.”

Nếu không trả lời thành thật thì sẽ làm giảm đi sức mạnh và khả năng của con con cái chúng tôi sống trong sự thánh sạch. Lẽ thật sinh ra sự tự do cũng như sự xấu hổ phát tán lời dối trá. Bạn không phải nói ra chi tiết những lỗi lầm của bạn, vì có thể nói ra sự thật mà không cung cấp hết mọi chi tiết.

Tại điểm này, bạn có thể đưa ra lập luận: Tôi đã được tha thứ và trở thành một con người mới rồi. Những sự cũ đã qua đi và mọi sự đều trở nên mới cho tôi. Dĩ nhiên, đây là chân lý tối hậu của Lời

Nếu không trả lời thành thật thì sẽ làm giảm đi sức mạnh và khả năng của con con cái chúng tôi sống trong sự thánh sạch.

Chúa. Tôi tin tôi đã được tha thứ. Tôi tin tội lỗi tôi đã được tẩy sạch khi tôi xưng tội. Tôi tin tôi thành con người mới và kinh nghiệm lòng thương xót lớn lao của Chúa. Nhưng điều này không có nghĩa là tất cả những hậu quả từ các chọn lựa trước đây của tôi đã bị loại bỏ. Tôi không còn mặc cảm tội lỗi nữa và chịu phán xét nữa, nhưng một số hậu quả vẫn còn. Nếu con tôi là vỡ cái bình, tôi tha thứ cho nó nhưng cái bình vẫn còn vỡ.

Còn thêm một lập luận nữa, ta hãy xem một tình huống giả định. Chuyện gì xảy ra nếu tôi có bầu trong những ngày sống độc thân

phóng túng ấy? Có lẽ điều này sẽ dùng làm lời cảnh tỉnh cho tôi. Tôi tin Chúa lúc đang mang bầu. Dù tôi kinh nghiệm tình yêu và sự thương xót của Chúa, liệu đứa bé trong bụng tôi có biến mất không? Không, dĩ nhiên là không! Nhưng sự hiện hữu của đứa bé không phủ nhận sự tha tội của tôi, cũng như sự tha tội không tẩy xóa sự hiện hữu của đứa bé. Nó vẫn là hậu quả từ những hạt giống tôi đã gieo và là kết quả của những chọn lựa tôi đã chọn. Nhưng tôi sẽ yêu thương và chúc mừng sự sống của đứa bé này ngay cả nó ra đời ngoài giá thú.

Đây là trường hợp có trong đời thật. Khi tôi mới lấy chồng, tôi đi đi về về làm đại diện cho một công ty mỹ phẩm. Có ba đại diện ở Dallas và ba ở Houston. Vài người là cơ đốc nhân và chúng tôi thích việc này vì chúng ta có cơ hội đi chung và trò chuyện nhau vào giờ ăn trưa và ăn tối.

Một người đại diện cơ đốc còn độc thân, rất đẹp gái có vấn đề về sức khỏe và hay lo lắng. Tôi sợ rằng cô ta sẽ mất việc vì cô ta cứ bệnh hoài và choáng váng sau khi làm việc và mất đi năng lực làm việc.

Một đêm nọ chúng tôi cùng nhau có mặt ở chương trình quảng cáo và tôi hỏi cô chúng tôi cầu nguyện cùng nhau được không. Tôi sợ cô ta rơi vào tuyệt vọng và kiệt quệ và tôi hy vọng qua lời cầu nguyện cô ta sẽ ổn lại. Cô ta có tất cả mọi thứ, có hội thánh nhà, có xe hơi, có lương cao, có phúc lợi, có vé đi du lịch miễn phí nhưng cô ta không hề hạnh phúc. Tôi hỏi cô, “Sao vậy?” và cô mở lòng ra với tôi.

“Chị không hiểu. Chị đã lập gia đình. Em thì chưa. Chị không biết cô đơn sẽ đau khổ thế nào.”

Tôi khích lệ cô tham gia vào hội thánh cô, chấm dứt than phiền, và bắt đầu tạ ơn về những gì cô ta có.

Cô ta nói, “Tôi không thấy chuyện này tốt cho tôi. Tôi đã thử, và đã đi du lịch rất nhiều. Tôi quá mệt mỏi khi tôi về nhà tôi để cả thời gian cuối tuần để lấy lại sức.”

Sau một hồi, dù tôi có nói gì đi nữa, cô ta vẫn nói lòng vòng. Lúc

đó trời đã tối và chúng tôi vẫn chưa cầu nguyện, nhưng tôi hơi nản lòng và nghĩ rằng tình huống của cô ta không giải quyết được.

Tôi đề nghị, “Nào ta hãy cầu nguyện . . . cô cầu nguyện trước đi.”

Chúng tôi nắm tay nhau và cô bắt đầu cầu nguyện. Nhưng khi cô ta cầu nguyện, tôi không nghe được những gì cô nói. Tôi thấy điều gì đó rất khác. Đức Thánh Linh chỉ cho tôi thấy điều gì đó rất rõ mà làm cho tôi hầu như thấy kinh hãi. Nếu tôi nói cho cô biết những gì tôi thấy, có thể tôi sai nhưng tôi hoàn toàn không chịu nổi.

Tôi hứa với Chúa là tôi sẽ nói nếu có cơ hội. Hình ảnh đó phai dần và tôi nghe lại những gì bạn tôi cầu nguyện. Cô ta đang kêu cầu Chúa, “Chúa ơi, xin tha tội cho con!”

Tôi trả lời, “Ngài đã tha rồi.”

Cô phản đối, “Không thể được. Ngài không tha cho tôi đâu. Tôi xin Ngài đừng làm thế.”

Tôi nắm chặt tay cô, mở mắt ra và nhìn vào mắt cô.

“Tôi biết tại sao cô nghĩ Chúa không tha cho cô.”

“Không, chị không hiểu. Tôi biết Ngài không tha cho tôi đâu!”

Tôi hít thở sâu và nói tiếp, “Không phải Chúa không tha cho cô vì Ngài không chữa lành, không được chữa lành không có nghĩa cô không được tha tội.”

Sau đó cô chia sẻ câu chuyện bi kịch của cô với tôi và mọi chuyện cuối cùng đã rõ. Cô được nuôi dưỡng là một tín hữu ngay từ nhỏ nhưng một đêm nọ cô dự một buổi tiệc mà cô biết cô không nên dự. Cô lúc đó thấy khó chịu và uống rượu để xả stress trong một bầu không khí xa lạ. Cảm thấy cô khó chịu, một người đàn ông đẹp trai bước vào, làm quen với cô, gây sự chú ý với cô và nói với cô rằng cô rất đẹp. Trước khi cô biết chuyện gì xảy ra, cô thấy mình nằm chung

Cô đã sống nhiều năm dưới gánh nặng của sự hối hận, rồi cô quay sang đổ lỗi cho Chúa.

với anh ta. Chuyện đã lỡ, nhưng cô nghĩ cô có thể kiểm soát được. Cô không nhận ra rằng giữ kín chuyện này quả là

khó khăn như thế nào khi mà hai người đã ăn nằm với nhau. Cô nói không nhưng anh chàng này không chịu nghe và không ai khác ngăn anh ta. Đêm đó cô mất trinh và nhiễm chứng bệnh nhiễm trùng ở tử cung. Nhiều năm trôi qua, cô vẫn còn bị dằn vặt vì mặc cảm tội lỗi và xấu hổ.

“Chính lần đầu tiên tôi muốn làm những gì tôi muốn. Các bạn tôi cũng thất bại nhiều lần nhưng tất cả đều ổn. Phần lớn bọn chúng đều đã lập gia đình” Cô ta khóc.

“Chúa không chỉ cho tôi điều này để kết án cô, nhưng để cô biết Ngài đã nghe tiếng kêu cầu của cô, biết nỗi đau của cô và tha thứ cho cô. Chúa chỉ cho tôi điều này để giúp cô.” Tôi tái khẳng định điều này.

Tối đó, cô bỏ qua cơn giận với Chúa và đón nhận sự tha thứ của Ngài. Cô đã sống nhiều năm dưới gánh nặng của sự hối hận, rồi cô quay sang đổ lỗi cho Chúa. Trước biến cố này, cô rơi vào tình trạng đó lần nữa, cô sợ rằng Chúa lên án cô về những tội lỗi của cô và cô cảm thấy bị xâm phạm lần nữa. Tối đó, chúng tôi cầu nguyện để phóng thích mặc cảm tội lỗi khỏi cô cũng như để cô được chữa lành tâm linh, hồn và thân thể.

Chuyện này đã xảy ra cách đây nhiều năm. Tôi không nói chuyện với cô gần 20 năm rồi. Tôi không biết cô có được chữa lành về thân xác hay không, nhưng tôi biết tấm lòng cô được chữa lành đêm đó. Tôi có tin Chúa chữa lành thân thể cô không? Có tin chứ, không gì là không thể với Chúa, vì khi tấm lòng tan nát, điều này là mối bận tâm số một của Chúa.

Bây giờ chúng ta hãy xem một con người cô đơn khác. Cô ta ngồi tại một bến tàu. Khuôn mặt của cô phản ánh vẻ buồn nào đó vì cô va chạm với đời từ rất sớm và tiếp xúc với nhiều hạng người qua công việc của cô ở bến tàu.

Cô cố gắng gượng mình đứng dậy và không dám đối diện sự thật. Ở tuổi hai mươi, cô quyết định va chạm thực tế. Cô tin Chúa đầy lòng thương xót nhưng cùng lúc, cô sợ tội lỗi của cô quá lớn. Tối nay cô sẽ phải trả lời cho chính những điều mà cô nghĩ là đã chôn vùi trong quá khứ.

Để ý cô cầu nguyện rất thống thiết. Khi cô quay lại xe hơi, cô thề là sẽ sống dạn dĩ và thành thật. Tôi nay cô phải đối mặt với người đàn ông mà cô yêu; cô đoán chắc là anh ta sắp hỏi cưới cô, nhưng trước khi anh ta ngỏ lời, anh ta phải biết sự thật về cô. Cô nghĩ anh ta sẽ thất vọng . . . vì chàng thanh niên này vẫn còn trong trắng và anh giữ mình cho đến khi lấy vợ. Anh xứng đáng cho cô và tối nay cô định nói cho anh ra biết.

Quay lại căn hộ trống rỗng, một căn phòng đơn, cô tắm rửa và chuẩn bị cho lần họ gặp nhau đầu tiên. Cô kể cho anh ta đêm trước rằng cô cần nói chuyện với anh và hỏi xem thử hai người có thể đi dạo bộ được không. Cô sẽ kể hết sự thật về chuyện quá khứ của cô. Ngay khi cô sẵn sàng thì cô ta đang đứng trước cửa của người bạn trai.

Cô ta gõ cửa và sau khi hai người nói chuyện qua lại.

Rồi anh ta hỏi cô ta anh muốn chia sẻ một câu Kinh Thánh.

Cô ta đồng ý khi anh ta mở Kinh Thánh ra. Không biết Chúa muốn nói gì với cô? Cô đã kêu cầu Chúa suốt cả ngày nhưng không nghe Chúa nói gì ngoại trừ tiếng nói của lương tâm cô. Nếu cô cảm thấy bị định tội, không biết có phải Chúa không?

Chàng trai trả lời, “Anh biết em biết điều này rồi. Nhưng đây là Lời Chúa nói : ‘Nếu ai ở trong Đấng Christ, người đó là một con người mới, những sự cũ đã qua đi; nay mọi sự đều trở nên mới’” (2 Cô 5:17). Anh ta nói tiếp, “Anh biết điều này nghe lạ, nhưng anh cảm thấy Chúa nói với em những sự cũ đã qua rồi và em giống như . . . một trinh nữ.”

Cô ta đón nhận câu trả lời đó và cô ta rơi nước mắt, “Vâng, em không phải là trinh nữ. Đó là điều mà em định nói với anh.”

Lúc này anh ta đứng trước mặt cô ta, nắm tay cô, “Nếu Chúa nói em là vậy . . . chúng ta là ai mà lý luận?”

Cô ta lắc đầu không tin và bật lên khóc. Anh ta kéo cô vào lòng và để cho cô khóc cho đến khi giông bão qua đi và cô cảm thấy được tẩy sạch.

“Nào chúng ta hãy đi bộ đi.”

Cô ta trả lời, “Cảm ơn.”

Hai người đi dạo tối đó và cả hai chứng kiến những chuyện thầm kín suýt nữa chia cắt hai người. Lòng thương xót của Chúa còn đến đời đời. Chuyện đó xảy ra cách đây 20 năm rồi và chồng tôi và tôi đã sống chung nhau từ đó.

Bây giờ bạn biết tại sao tôi ước ao với cả tấm lòng rằng bạn không bao giờ phải vật lộn với những bóng ma của quá khứ như cách tôi đã phạm. Một số người trong bạn đã rơi vào chuyện này. Đây là

Này là lúc xoay khỏi tội lỗi và ăn năn, hãy để nó làm cho lòng bạn tan vỡ và dâng nó cho vị Hoàng tử.

lúc đối diện với giông bão và quay lại lẽ thật. Đây là lúc xoay khỏi tội lỗi và ăn năn, hãy để nó làm cho lòng bạn tan vỡ và dâng nó cho vị Hoàng tử. Ngài đầy lòng thương xót và có lòng trắc ẩn đối với phụ nữ đã bị từ chối và ruồng bỏ.

Tôi muốn chia sẻ một phần lá thư rất hay từ một người mẹ gửi cho cô con gái, vì tôi muốn bạn nhìn thấy vẻ đẹp của sự trong sạch về tình dục mà không hối hận.

Ước ao của mẹ là những lẽ thật này sẽ cảm động con duy trì sự thánh sạch như một người nữ của Đức Chúa Trời . . . mẹ nhận ra rằng một lý do mẹ hưởng sự gần gũi với cha con vì mẹ không biết xấu hổ. Ấy là vì mẹ được hướng dẫn và biết giá trị của sự thánh sạch khi mẹ còn trẻ. Mẹ biết đó là một của báu. Chúa ban cho mẹ một người đàn ông giữ mình trong sạch và tôn trọng sự thánh sạch của mẹ suốt thời gian đính hôn. Khi mẹ vui hưởng sự thân mật với cha con. Chiếc áo cưới trong phòng ngủ là biểu tượng về sự thanh sạch vẫn giữ đến ngày nay. Mẹ thấy mình ngợi khen Chúa về món quà mẹ hưởng ngày nay.

Những lời của người mẹ không có sự hối hận trong đó, chỉ có

niềm vui. Tôi muốn điều đó dành cho bạn. Nếu bạn đã phạm tội, cách duy nhất để cắt đi bóng ma khỏi đời sống bạn thì hãy ăn năn và cho phép quyền năng của sự ăn năn dẫn bạn tới sự cứu rỗi.

Vì sự đau buồn theo ý Đức Chúa Trời đưa đến sự ăn năn để được cứu; đó là điều không có gì đáng phải hối tiếc, nhưng sự đau buồn theo kiểu thế gian ắt đưa đến sự chết. (2 Cô 7:10)

Buồn rầu theo thể gian chính xác là gì? Đó là buồn về việc mất đi những thứ thuộc thể gian kể cả tiếng tăm, tiền bạc, tài sản, mối quan hệ hay nhiều thứ khác. Nó tập trung vào những mất mát của người đó mà không nhận ra nỗi đau gây ra cho người khác hay cho Đức Chúa Trời. Nó cố gắng mang lại sự thay đổi bởi sức riêng qua nỗ lực tôn giáo, mà không có động cơ từ tấm lòng. Một ví dụ Kinh Thánh hay nhất về sự buồn rầu theo thể gian là Giu-đa Ích-ca-ri-ốt.

Buồn rầu theo ý Chúa thúc đẩy vượt qua việc lo lắng về hậu quả và tập trung vào mối quan hệ của chúng ta với Chúa.

Buồn rầu theo ý Chúa thúc đẩy vượt qua việc lo lắng về hậu quả và tập trung vào mối quan hệ của chúng ta với Chúa. Nó mở toan bức màn để chúng ta nhìn thấy vấn đề thực sự. Đa-vít nêu cho chúng ta một tấm gương về điều này qua những lời ông nói trong Thi thiên 51:1:

Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót con theo tình thương của Ngài; Xin xóa bỏ các vi phạm con theo lòng thương xót lớn lao của Ngài.

Đa-vít hướng mắt lên Chúa và nài xin tình yêu đời đời của Ngài vì đã xóa đi tội lỗi của ông. Sau đó, ông xưng ra tội lỗi của ông vì đã phạm tội với Chúa.

Con đã phạm tội đối với Ngài và chỉ đối với Ngài mà thôi; Con đã làm điều ác trước mặt Ngài; Vì thế Ngài

thật đúng khi Ngài phán xét. (Thi 51:4)

Không có sự biện hộ cho những hành động của ông cũng không đổ lỗi cho người khác. Ông thừa nhận công khai tội lỗi của ông. Khi chúng ta xưng nhận cách công khai, chúng ta sẽ được tẩy sạch cách công khai. Khi chúng ta cần sự thương xót của Chúa cách sâu xa (ai trong chúng ta mà không cần), chúng ta phải hạ mình để Chúa tôn cao chúng ta và kéo chúng ta ra khỏi hoàn cảnh của chúng ta.

*Xin dùng nhánh bài hương tẩy rửa con, để con được sạch; Xin thanh tẩy con, để con trở nên trắng hơn tuyết.
(Thi 51:7)*

Đa-vít đã mất đứa con trai nên bây giờ ông xin Chúa thanh tẩy. Ông nhìn nhận ông không thể tự mình tẩy sạch nhưng ông quay về Chúa để Ngài cất đi không chỉ tội lỗi của ông mà còn cất đi mọi vết tích hay bóng ma của nó.

*Đức Chúa Trời ôi, xin dựng nên trong con một lòng trong sạch, và làm mới lại trong con một tâm linh chính trực.
(Thi 51:10)*

Tôi tin ông được tẩy sạch và ông bắt đầu xin quyền năng của ân điển để có tấm lòng trong sạch và tâm linh vững vàng được làm cho sống lại trong ông. Đa-vít hiểu rằng tội lỗi sẽ len lỏi vào tấm lòng và làm yếu đi quyết tâm của tâm linh muốn phục vụ Chúa. Sau đó ông nói tiếp, cầu xin:

Xin khôi phục cho con niềm vui cứu rỗi của Ngài; Xin giúp con luôn giữ tinh thần đầu phục Ngài. (Thi 51:12-13)

Ba câu cuối cùng là câu mà tôi thích nhất trong Thi thiên này. Nó gồm một lời hứa về niềm vui được phục hồi nơi mà trước đó có sự hối hận và buồn rầu. Nó cung cấp một lời hứa về một khởi đầu mới để biến điều gì đó xấu xí thành đẹp đẽ. Nó cung cấp một cơ hội

để dạy cho những người phạm tội khác về lòng thương xót và tình yêu của Chúa và nhìn thấy họ được phục hồi. Nguyên Chúa biến đổi mọi nơi tối tăm thành tia sáng về sự thành tín và chân thật của

Nguyên Chúa biến đổi mọi nơi tối tăm thành tia sáng về sự thành tín và chân thật của Ngài.

Ngài. Nguyên Ngài chiến thắng trong việc cứu chuộc bạn. Nguyên đến lượt bạn sẽ thay đổi mọi nơi đau đớn thành một tấm gương về vẻ đẹp và sự tự do bằng cách dạy lại cho những kẻ lỗi lầm về Lời Chúa đã trở thành xác thịt trong đời sống bạn.

Ta hãy ôn lại Thi thiên 51:

1. Chúng ta nài xin Chúa dựa vào lòng thương xót của Ngài, chứ không phải công trạng của chúng ta.
2. Chúng ta xưng ra tội lỗi nào chống lại Ngài.
3. Chúng ta thừa nhận sự phán xét của Ngài là công chính.
4. Chúng ta xin Ngài tẩy sạch và chấp nhận ơn thanh tẩy của Ngài.
5. Chúng ta xin Ngài thanh tẩy bất kỳ ô uế nào và làm mới tâm linh chúng ta.
6. Chúng ta xin Chúa niềm vui của sự cứu rỗi.
7. Chúng ta cam kết dạy người khác từ những lỗi lầm của chúng ta và bước đi cách khiêm nhường.

Tôi không còn ước ao là tôi sẽ có những quyết định khác hơn, dù tôi ước ao một kinh nghiệm khác cho mọi người con gái của Chúa đang cầm cuốn sách này. Tôi kinh ngạc bởi lòng thương xót của Chúa, Đấng đã tẩy xóa những tội lỗi của tôi để thánh lời cảnh cáo cho bạn, sự phục hồi của tôi thành niềm hy vọng cho bạn, sự tự do của tôi thành sự phóng thích cho bạn. Hãy cầu nguyện với Đa-vít :

Lạy Cha trên trời,

Chúa ơi, hãy thương xót con theo tình yêu đời đời của Ngài, theo lòng trắc ẩn của Ngài hãy xóa mọi vi phạm của con. Hãy tẩy sạch mọi tội lỗi và thanh tẩy con khỏi mọi tội lỗi. Vì con biết sự vi phạm của con và tội lỗi của con luôn trước mặt con. Con đã phạm tội cùng Ngài và đã làm điều gian ác trước mặt Ngài nên Ngài chứng tỏ là đúng khi Ngài phán và được công chính khi Ngài phán xét . . . Hãy dùng chùi kính giới tẩy sạch con và con sẽ được sạch; hãy rửa sạch con thì con sẽ trắng hơn tuyết. Hãy cho con nghe niềm vui và sự hân hoan; Hãy tạo cho con tấm lòng trong sạch, Chúa ơi, hãy làm mới tâm linh sẵn lòng trong con. Đừng cắt con khỏi sự hiện diện của Ngài hay đừng cắt Thánh Linh khỏi con. Hãy phục hồi con niềm vui của sự cứu rỗi và ban cho con một thần linh ngay thẳng và hãy gìn giữ con. Rồi con sẽ dạy cho những kẻ phạm tội đường lối của Ngài và cho tội nhân quay về Ngài . . . lưỡi con sẽ hát về sự công chính của Ngài. Hỡi Chúa, hãy mở môi miệng con thì con sẽ công bố sự ngợi khen Ngài. Của lễ đẹp lòng Đức Chúa Trời là tâm linh tan vỡ, một tấm lòng ăn năn, thống hối. Ôi hỡi Chúa, Ngài không khinh dễ đâu. (Thi 51:1-17)

15 *Tại Sao Chúng Ta Mất Khi Chúng Ta Nhượng Bộ*

Một sự thật đáng buồn và xấu xí về cái nhảy của một chàng trai mà lại hấp dẫn rất nhiều cô gái như thế. Nếu phải nói, đó là thời đại mà hầu như mọi cô gái đều sẵn sàng để theo anh ta.

- LISA SCHIFFREN, THE WOMEN'S QUARTERLY

Thật là một ý tưởng khơi dậy nhiều suy nghĩ trong các tạp chí ngoài đời. Dường như chuyện cũ thành mới và Chúa là Đấng bên vực cho phụ nữ nhiều hơn hết. Ngay cả trong thế giới thể tục cũng tỉnh thức và giận dữ về một thể hệ phụ nữ sống ảo tưởng và dâm dục nhưng thật sự không nhận được điều mà họ muốn. Là phụ nữ, chúng ta mất nhiều hơn đàn ông khi chúng ta nhượng bộ.

Đây là việc liên hệ đến sự phục hồi nhân phẩm, danh dự, sức mạnh và ngay cả . . . tăng cường sức mạnh cho một thể hệ phụ nữ, trẻ lẫn già, không còn muốn thua cuộc nữa.

Dĩ nhiên, những lời khuyên này chỉ khuyên làm cách nào có lợi cho các chị em. Nhưng điều đó chưa đủ. Đối với chúng ta có sự kêu gọi cao hơn. Đây không phải là vấn đề cải tiến cách ăn ở để được điều chúng ta muốn. Đây là việc liên hệ đến sự phục hồi nhân phẩm, danh dự, sức mạnh và ngay cả . . . tăng cường sức mạnh cho một thể hệ phụ nữ, trẻ lẫn già, không còn muốn thua cuộc nữa.

Hãy lắng nghe một cái nhìn từ cuốn sách rất hay của Dannielle

Crittenden có tựa đề *What Our Mothers Didn't Tell Us*:

Thật ra, trong tất cả những lời hứa đã hứa với chúng ta về khả năng có được sự tự do và độc lập cho phụ nữ, thì lời hứa về sự tự do trong đời sống tình dục là hảo huyền nhất. Vào thời này, nó là bài học đau đớn nhất. Tất cả những cô gái thích quan hệ tình dục lần đầu với một chàng trai nào đó thì sau đó chàng trai cũng bỏ cô gái luôn một khi đã được thỏa mãn. Ngược lại, dù có nếu kéo gì đi nữa thì thường cô gái cũng không cần chàng trai đó nữa, vì chàng không thể bảo vệ cô nàng khỏi những đau đớn và nhục nhã vì đã quan hệ với anh ta. Lúc đó cô nàng sẽ cảm thấy bất lực và bị xem thường.

Thật là một cảm giác khủng khiếp khi lợi dụng rồi bỏ mặc và chối từ người ta. Các chị em không được định làm đồ bỏ, nhưng được ôm ấp sau khi chúng ta đã trao thân, đã thổ lộ và mở lòng tất cả cho người ta. Chúng ta không bao giờ được định để bị bỏ rơi sau khi đã có mối quan hệ rất thân mật với nhau. Quan hệ tình dục được định để đạt đến sự khoái cảm, sự chúc mừng và sự bổ khuyết cho nhau để hai thành một thịt. Nó không phải là hành động cuối cùng trước khi chia tay. Thật khủng khiếp biết bao khi nghe nói, “Anh đã nhận điều anh muốn; bây giờ anh sẽ biến mất khỏi đời em . . . chào tạm biệt, cảm ơn.”

Tử cung của chúng ta được định để nuôi dưỡng sự sống chứ không phải để sờ soạng trong bóng tối. Nó giống như khu vườn và cần được chăm sóc để sinh hoa quả. Chúa truyền cho những người nam mới cưới của dân Y-sơ-ra-ên phải ở nhà suốt năm đầu cưới nhau chỉ để mang lại hạnh phúc cho vợ mình (Phục 24:5). Cô ta được được trồng an toàn trong khu vườn hạnh phúc nơi mà cô ta có thể tăng trưởng và sự sống từ đó hình thành.

Chúng ta khát khao sự thân mật, sự lãng mạn và tình yêu say đắm. Chúng ta muốn biết và được biết đến.

Là phụ nữ, chúng ta được tạo dựng còn hơn là một trò chơi tình dục cho cánh đàn ông. Là phụ nữ, chúng ta khao khát và xứng đáng hơn chỉ là để thỏa mãn về tình dục cho chính chúng ta . . . chúng ta khát khao sự thân mật, sự lãng mạn và tình yêu say đắm. Chúng ta muốn biết và được biết đến. Không thể có sự thân mật nơi mà không có lòng tin tưởng và không có lòng tin tưởng lâu dài nơi mà không có giao ước. Làm sao bạn có thể tin tưởng ai đó không đưa ra cho bạn lý do để tin rằng anh ta vẫn còn có đó vào ngày mai? Nếu anh ta không sẵn lòng chờ bạn hôm nay, gác qua những ham muốn tình dục, anh ta sẽ không chờ bạn lâu vào ngày mai. Đàn ông về bản chất là những người chinh phục. Một khi họ đã hưởng được thành quả của chiến lợi phẩm rồi thì họ sẽ đi tìm thách thức mới.

Có một vòng luẩn quẩn trong mối quan hệ nam nữ. Không thể nào có chuyện quan hệ tình dục trước rồi sau đó mới bước vào lĩnh vực thân mật sâu sắc. Đàn ông không thích biết nhiều hơn những người mà họ đã quen biết trước đó trong vội vã, cho dù rất nhiều bộ phim gợi ý như thế. Tại sao lại mất thời gian để kiểm tra một chai rượu mà đã bị khai rồi?

Đàn ông thích mạo hiểm, khám phá, còn phụ nữ là người thách thức người nam làm càng hơn vì cô ta tin còn có nhiều điều hơn nữa. Anh ta muốn biết anh ta có thể trao con tim mình, con cái mình và tiền bạc của mình cho nàng. Tận sâu thẳm trong lòng, đàn ông tốt ước ao làm hoàng tử hay hiệp sỹ mặc áo chói sáng của cô nàng nào đó. Nếu bạn chờ chàng hoàng tử của bạn, đừng bao giờ quên rằng anh ta cũng đang tìm một cô công chúa.

Nào bây giờ ta hãy quay lại điều mà phụ nữ đánh mất qua việc sống dâm dục:

Cái mất : sự kính trọng, sự trinh tiết, sức mạnh, sự bí ẩn, sự hồn nhiên, lòng tin tưởng, tiếng tốt, sự kiểm soát, sức khỏe tình dục, sự thánh sạch, sự sinh nở, sự tự do và mối quan hệ tương lai.

Xét theo quan điểm sinh học, chính người phụ nữ mang cái bầu, chứ không phải người nam. Anh ta có thể trốn thoát đứa con của mình mà không đổ giọt máu nào, nhưng người nữ thì không thể.

Chính người phụ nữ hoặc là sinh con không có cha hoặc là giết con trong bụng mẹ. Chính người phụ nữ mới mang nặng đẻ đau nên cô ta có thể buông xuôi. Chính người phụ nữ, nếu cô ta muốn giữ con lại, một ngày nào đó phải giải thích cho đứa con tại sao cha nó không còn nữa. Đây là những lựa chọn đau đớn.

Nhiều triệu chứng về bệnh nhiễm trùng tử cung xảy ra trước khi họ phát hiện ra. Điều này có nghĩa là cô ta sẽ gặp khó khăn khi mang thai lần sau nếu cô ta không thụ tinh được. Sau đó còn có vấn đề về căn bệnh HIV sẽ rút ngắn cuộc đời phụ nữ. Đàn ông thường quan hệ hết người này đến người khác rất nhanh hơn phụ nữ và họ rất dễ gây cho người ta mang bầu nhiều hơn là họ tưởng.

Một anh chàng thanh niên đầy năng lượng tình cờ làm cho cả một cô gái trẻ mà tôi biết lẫn người bạn thân của chị cô ta mang bầu trong cùng một tuần. Cả hai đều phát hiện có thai sau đó nhiều ngày sau. Chàng trai này ở đâu khi hai cô gái này đau đớn lúc sinh đẻ? Anh ta có nắm tay các cô gái này không? Không, anh ta trốn sang thành phố khác.

Bây giờ ta hãy đếm cái được của phụ nữ khi sống dâm dục:

Cái được: khoái lạc tạm thời và kinh nghiệm tình dục

Hãy xem cái được và cái mất của người nam:

Cái mất : sự trong trắng và sức khỏe tình dục

Cái được: khoái lạc tạm thời, kinh nghiệm tình dục, hứng thú vì đã chinh phục, tự do để tiếp tục với người khác.

Bạn có thể thấy vở kịch này được chiếu vào mỗi chiều trên kênh truyền hình. Ngày nọ tôi tình cờ xem một kênh talk show và nhìn thấy khuôn mặt của một cô gái 15 tuổi và một dòng chữ ghi phía trên “Tưởng là cha của đứa bé.” Rõ ràng là có thắc mắc về việc làm cha mẹ ở đây. Cậu con trai đồng ý đi thử máu để chứng minh cậu vô tội. Bức thư mở ra và một thông báo từ bệnh viện cho biết : “Kết quả là . . . cậu không phải là cha của đứa bé!” Cậu thanh niên nhảy lên vui mừng. “Tôi sẽ về nhà tự do! Tôi được tự do. Tôi đã nói cho

quý vị rồi mà . . .” Còn cô gái thì bị bỏ lại một mình.

Điều làm tôi kinh khiếp khi nhìn thấy khuôn mặt của cô gái. Cô trông mất hết hồn vía và vô vọng. Người hướng dẫn chương trình cảm nhận nỗi sợ của cô, và anh nghiêng về phía cô, nắm tay cô và nói, “Hãy quên hẳn ta đi. Chúng tôi sẽ giúp cô.” Cô gái gật đầu đang khi đó chàng thanh niên thì nhảy lên vui mừng và phóng đi mất.

Tôi phải thừa nhận điều này. Khi tôi thấy cảnh đó tôi bật lên khóc. Làm sao cuộc đời cô gái này vẫn như xưa được? Cô ta đã đưa trường hợp của cô ta lên đài truyền hình quốc gia (Mỹ) với hy vọng tìm được người cha cho đứa bé, nhưng chỉ phát hiện ra anh ta không phải. Dĩ nhiên, chuyện này gợi lên câu hỏi, Sao cô không mời tất cả chàng trai mà ăn nằm với cô trong suốt thời gian đó? Có lẽ anh chàng này là người duy nhất mà cô gái thấy gắn bó. Sự thật mà cô gái tìm kiếm không có sự che chở nào. Cô ta xấu hổ và bị bỏ trong tình trạng bất lực trước hàng triệu người xem. Phản ứng của thánh giả trong trường quay thì vui buồn lẫn lộn. Một số thì ngạc nhiên, số khác thì lắc đầu và còn số khác cười chế giễu cô gái này. Tôi ước gì tôi có thể giúp cô.

Tôi không thể làm chuyện này cho cô gái đó, nhưng tôi có thể cảnh

Cái giá của việc sống phóng túng đối với người nam thì rất nhỏ so với cái giá mà phụ nữ phải gánh chịu.

cáo bạn. Cái giá của việc sống phóng túng đối với người nam thì rất nhỏ so với cái giá mà phụ nữ phải gánh chịu. Tôi tin đây là một phần của sự tranh chiến giáng trên chúng ta do đã phạm tội tại

vườn Ê-đen.

Một ví dụ khác về cách phụ nữ chịu đau khổ khi luật yêu thương bị gạt bỏ. Những quy luật này không nhằm cướp đi niềm vui và khoái lạc của bạn mà nó bảo vệ bạn. Tội lỗi chỉ sung sướng tạm thời. Tôi chắc là cô gái vui hưởng sự khoái lạc tạm thời trong vòng tay của các cậu thanh niên này cũng như nhiều cậu con trai khác, nhưng cảm giác hưng phấn đó không là gì khi so với những gì mà cô gái phải chịu hôm đó trên kênh truyền hình mà tôi đã xem.

Khi bạn đã cảm thấy sung sướng tột đỉnh khi quan hệ thì đó là lúc bạn sẽ suy sụp nhanh và lao xuống hố sâu. Nếu chỉ chú trọng đến chuyện quan hệ trước hết mà bỏ qua các khía cạnh khác trong mối quan hệ thì nó thiếu đi chất xúc tác để giữ hai người lại với nhau. Người nam thì không có tìm người phụ nữ khác sẵn sàng quan hệ. Trong xã hội Tây phương ngày nay thậm chí người nam không cần phải trả tiền để được quan hệ.

Tôi muốn chia sẻ một tranh biếm họa mà tôi đọc cách đây khá lâu ở đại học trong một tạp chí khiêu dâm của nam giới. Một người nam và người nữ đang nằm trên giường, chuẩn bị quan hệ. Cô ta lấy tay chặn anh chàng lại cho đến khi anh ta trả lời được câu hỏi của cô nàng, “Liệu sáng mai anh có còn tôn trọng em không?” Cảnh kế tiếp anh chàng này bối rối, “Tôn trọng em sáng mai hả?” Anh đã không tôn trọng em ngay bây giờ rồi!”

Nếu bạn tìm kiếm sự tôn trọng, bạn không tìm nó trong lối sống phóng túng. Đàn ông vẫn thích cưới người phụ nữ nào chưa ăn nằm với ai khác, đặt biệt với ai đó mà họ quen biết. Đàn ông thích lên giường và hẹn hò với các cô gái chịu chơi nhưng những người phụ nữ này không phải là người mà họ nghĩ tới khi lập gia đình.

Việc sống phóng túng mang lại tự do cho phụ nữ để quan hệ tình dục bừa bãi như đàn ông. Nhưng sự thật thì, bất kể chúng ta hành xử thế nào, chúng ta vẫn không bao giờ là đàn ông. . . vậy tại sao chúng ta lại hành xử như đàn ông? Phụ nữ đạt đến sức mạnh nhiều nhất khi họ chấp nhận sự bí ẩn thuộc nữ tính của họ.

Dĩ nhiên, văn hóa của chúng ta đã làm hết sức để gán cho cái từ nữ tính là hình ảnh yếu đuối, là nhu nhược và yếu thế. Tôi nghĩ khi bạn áp dụng những khía cạnh nữ tính cho đàn ông, họ không thể sống vậy được. Nhưng nữ tính không phải là không hợp thời với phụ nữ. Khi phụ nữ đứng trong sức mạnh của vai trò phụ nữ, đàn ông được thách thức để vươn lên cấp độ mới hay tiêu chuẩn mới trong vai trò của họ. Đàn ông khát khao sự tôn trọng, tình cảm, và sự để ý của những người mà họ cảm thấy ngang hàng nhưng lại bỏ khuyết cho nhau. Đàn ông ở một mình thì không tốt, vì sự lao nhọc và đời

sống của họ không có mục đích thật nếu không có ai đó chia sẻ với họ. Đàn ông không được cảm động để bảo vệ người phụ nữ trần truồng, nhưng trái lại họ sẽ chiếm đoạt và xâm phạm các phụ nữ này; đàn ông chỉ muốn bảo vệ những phụ nữ nào ăn mặc kín đáo.

Nếu chúng ta muốn lấy lại sự thân mật thì chúng ta phải được hòa lại với chân lý. Nếu chúng ta muốn giữ nhân phẩm và sự tôn trọng của chúng ta thì chúng ta phải sẵn lòng ăn mặc kín đáo vào. Tất cả những gì mà lối lẳng và khiêu gợi đều hạ thấp chứ không nâng cao hình ảnh người phụ nữ. Bạn có thể khiêu gợi mà không ảnh hưởng đến nữ tính, nhưng nữ tính mang theo một nét vẻ bí ẩn hấp dẫn.

Tất cả những gì mà lối lẳng và khiêu gợi đều hạ thấp chứ không nâng cao hình ảnh người phụ nữ.

Suốt nhiều thế kỷ, những người con gái của Ê-va đã kêu gào với những người con trai của A-đam, Hãy trao cho em tình yêu hy sinh. Hãy giải cứu và bảo vệ em. Hãy thỏa mãn nhu cầu sâu sa đó là sự an toàn và ấm áp. Khi người con trai của A-đam trả lời, anh ta đưa ra những lời tuyên bố mà anh ta không thể giữ, mong rằng cô ta sẽ đáp ứng khát khao mà anh không thể nói ra. Cả hai đều rơi vào thất bại vì chỉ duy Chúa mới muốn đáp ứng những ước ao sâu thẳm trong mỗi chúng ta.

Trong cơn tuyệt vọng, chúng ta đã tự bán mình, đã vật lộn và tranh đấu với những người con trai của A-đam trong nỗ lực để làm cho đàn ông chúc phước cho chúng ta và khẳng định giá trị của chúng ta. Nhưng cuộc tranh chiến này đã làm chúng ta thất vọng ê chề. Rất thường chúng ta bị bỏ trong thất vọng, bị hăm hiếp, bị tổn thương và cô đơn. Cuối cùng, chuyện này kéo dài của quá trình mệt mỏi và vô nghĩa mà trong đó cả hai phái đều thua. . Chuyện này không phải là lỗi của các con trai của A-đam; vì họ không thể trao ban phúc lành mà chúng ta tìm kiếm, và chúng ta cũng sợ họ khi chúng ta đã trao ban cho họ quá nhiều quyền lực trên linh hồn chúng ta. Chúng ta phải học biết các phúc lành thật sự mà chúng ta tìm kiếm đến từ Chúa mà thôi. Chúng ta phải cho phép Chúa ban cho chúng ta cái tên mới, vì chúng ta không còn là con gái của Ê-va nữa, lẫn trốn

trong bóng ma, nhưng là con gái của sự sáng và lời hứa, là Nàng dâu của Chúa.

Trong cuốn sách rất hay của John Eldredge, *Wild at Heart*, ông chia sẻ sự thất vọng thông thường mà đàn ông kinh nghiệm là khi họ tìm kiếm sự thoải mái từ cái mà ông gọi là “cô gái đẹp.” Chà, còn phụ nữ chúng ta thì sao? Có phải tội chúng ta lớn hơn không? Vì chúng ta đã nhìn vào người nam quá lâu nên bị che mắt. A-đam có trước Ê-va. Hiện nay A-đam vẫn trước Ê-va. A-đam đại diện cho tất cả phụ nữ xuất sắc mà phụ nữ từng biết, vì ông là con người đầu tiên. Ê-va quả thật nhìn A-đam còn hơn là một người chồng. Ông là anh của nàng, là một dạng người cha nào đó, vì Ê-va là phụ nữ duy nhất ra từ người nam. Cô ta bị thất vọng bởi sự lựa chọn của A-đam, cũng như nàng bị thất vọng bởi chính lựa chọn của mình. Chúng ta thật sự muốn người nam lấy sức mạnh từ điều gì đó lớn hơn phụ nữ.

A-đam có bao giờ phá vỡ xiềng xích của chúng ta được. Khi bạn chỉ trông chờ vào A-đam mà thôi, bạn sẽ tranh chiến và thất vọng. Nhưng khi bạn trông chờ Chúa, bạn không còn là con gái của Ê-va bị trần truồng và xấu hổ nữa, mà bạn là cô gái được mặc lấy và được cứu chuộc, được hứa hẹn . . . một nàng dâu vinh diệu hay ca hát

A-đam có bao giờ phá vỡ xiềng xích của chúng ta được. Khi bạn chỉ trông chờ vào A-đam mà thôi, bạn sẽ tranh chiến và thất vọng.

và nhảy múa đang khi chờ vị hoàng tử. Bạn có thể yêu say đắm vì bạn đã hoán đổi luật lệ thay cho lòng mong ước, sự trói buộc thay cho sự tự do, và luật pháp thay cho mối quan hệ. Bạn là một người nữ hoàng gia. Một số phụ nữ đã nếm mùi cay đắng của sự hối hận trước khi kinh nghiệm dòng thác thương xót đầy vui mừng. Đây là lời kêu gọi thúc bách dành cho phụ nữ đó là hãy trở lại vị trí sức mạnh, nhân phẩm và danh dự nguyên thủy của họ. Với tâm thế ngẩng cao đầu, chị em chúng ta có thể tuyên bố sự tự do cho các chị em và các người con gái khác; vâng, chúng ta có thể phóng thích họ đi và đừng phạm tội nữa.

Tôi lập gia đình ở độ tuổi hai mươi nhưng nếu tôi quay lại tôi vẫn còn nhớ cái cảm giác làm cô dâu như thế nào. Tôi không nói đến chuyện phải lo cho đám cưới và gánh nặng tài chánh để tổ chức đám cưới – những chuyện này thì cô dâu khỏi phải lo – vì theo văn hóa Tây phương thì cô dâu không gánh trách nhiệm này. Không, tôi nói đến niềm vui thân thương mà tôi mong chờ và lễ cưới được mọi người chào đón. Tôi nhớ đếm từng ngày cho đến khi tôi từ bỏ những cái quen thuộc và chấp nhận đi một hành trình mà tôi mơ ước. Liệu cuộc đời tôi sẽ như tôi tưởng tượng không? Vì tất cả chúng ta đều là Nàng dâu của Ngài, nên thật quan trọng để hiểu nàng dâu sẽ suy nghĩ như thế nào.

- Nàng dâu mong ước trốn chạy với chàng rể đến một nơi bí mật và đẹp đẽ, xa khỏi con mắt và tiếng ồn ào của người khác. Trong nơi tĩnh lặng đó nàng mong ước được yêu không chỉ bằng lời nói.
- Nàng dâu khát khao cái sờ chạm của chàng rể. Chàng đánh thức cảm giác và niềm say mê sâu thẳm trong nàng mà chỉ có cái đụng chạm của chàng mới làm thỏa mãn. Nàng mong muốn được ôm ấp và đáp lại trong giây phút.
- Nàng dâu thích hát một bài hát đặc biệt mà nàng chia sẻ với chàng rể - một giai điệu mà họ thích và nó trở thành bài ca “của họ.”

- Nàng dâu thích nghe tiếng nói của chàng rể - đặc biệt khi chàng rể thì thầm với nàng. Sau đó nàng biết lời này chỉ dành riêng cho nàng.
- Nàng dâu mong ước được ăn mặc xinh đẹp và khi sẵn sàng, có thể cởi bỏ cho chàng.
- Nàng dâu mong ước đứng trước chàng rể một cách tràn trề và không xấu hổ. Nàng muốn cảm nhận từng bộ phận của cơ thể nàng đều đẹp đẽ và là niềm ham muốn của chàng rể.
- Nàng dâu mong ước làm hài lòng chàng rể trong mọi cách.
- Nàng dâu ước ao trở nên trong trắng và say đắm trong mọi cách nàng làm.
- Nàng dâu mong ước nói và thật sự được lắng nghe, không chỉ bằng những ngôn từ, mà bằng ngôn ngữ của tấm lòng. Nàng ước ao được chàng hiểu ngay cả nàng không thể truyền thông hết.
- Nàng dâu cần cảm thấy an toàn khi nàng sẵn sàng trao ban tất cả.
- Nàng dâu thích sự tự do để biểu lộ chính mình mà không sợ hãi.
- Nàng dâu thích những món quà bất ngờ và không mong đợi.
- Nàng dâu thích chia sẻ những bí mật với chàng rể.

- Nàng dâu thích được chàng rể rượt đuổi và sau đó đuổi theo chàng rể.
- Nàng dâu thích nắm biết niềm vui của việc thuộc về nhau.
- Nàng dâu ước ao được nuôi dưỡng, được bảo vệ, được hướng dẫn, được sửa dạy nhưng không bao giờ chỉ trích. Khi nàng cảm thấy bị chỉ trích, nàng không còn phát triển và co cụm lại, không cho người yêu sờ chạm nữa.
- Nàng dâu không thích những tình yêu khác, vì nàng chỉ yêu một người duy nhất.

Nếu những lời mô tả này làm tan nát cõi lòng bạn . . . cứ hãy để nó xảy ra. Chính Chúa đang cày xới đất và phán, “Hãy để Ta yêu con.” Những mong ước này được tìm thấy trong mỗi người phụ nữ . . . nó nằm tận dưới đáy nên không một người đàn ông nào trên trần gian này có thể làm thỏa mãn tất cả. Các con trai của A-đam chỉ có thể làm thỏa mãn một số nhu cầu này thôi, nhưng những mong ước khác vẫn còn bị bỏ lơ. Dù tình yêu trên trần gian này đã rời bỏ bạn hay làm bạn thất vọng, sự thật thì bạn mong chờ một người khác. Vị Hoàng tử từ trời không bao giờ làm bạn thất vọng hay làm bạn thương tổn. Ngài tôi luyện những ước ao sâu thẳm của bạn và luôn luôn là giấc mơ của bạn, như bạn đã từng là giấc mơ của Ngài.

Như cô dâu là niềm vui cho chú rể thế nào, chính người sẽ là niềm vui cho Đức Chúa Trời của người thế ấy.
(Êsai 62:5)

Việc bạn chuẩn bị cho chàng rể không giờ là im lặng, thụ động, mà nó luôn luôn là thời điểm yêu nhau say đắm – chuyển từ thế giới của cô dâu sang thế giới của chàng rể. Bạn hòa vào với một đoàn người vui mừng và phấn khởi . . . người con gái quý phái của

thiên đàng mong ước nghe tiếng của Chúa và khát khao sự ôm ấp của Ngài.

Tôi đã để rất nhiều thời gian để chia sẻ với bạn sự quan tâm mà Chúa tìm kiếm nàng dâu của Ngài. Tôi muốn bạn nhìn thấy chiều sâu và chiều dài mà Đức Chúa Trời mất công đi tìm để đảm bảo bạn thuộc về Con Ngài. Bạn không bao giờ thuộc về Ngài cho đến khi bạn biết tình yêu đời đời của Ngài. Ngài phải chinh phục con tim chúng ta để Ngài có thể mang chúng ta đi xa. Vì của báu của chúng ta ở đâu thì lòng chúng ta cũng trú nơi đó.

Tôi sẽ hết sức vui mừng trong CHÚA; Linh hồn tôi sẽ quá đổi sung sướng trong Đức Chúa Trời của mình; Vì Ngài đã mặc cho tôi bộ y phục cứu rỗi, rồi Ngài khoác trên tôi chiếc áo choàng công chính, như chàng rể bảnh bao với áo quần thanh lịch, như cô dâu lộng lẫy với nhiều thứ nữ trang. (Êsai 61:10)

Hãy dùng sự cứu rỗi của Ngài mà che đậy sự trần truồng của bạn. Hãy đắp lên bạn sự công chính của Ngài. Hãy trang điểm cho bạn bằng những viên kim cương của sự tôn thờ Ngài. Hãy ngây ngất trong sự ôm ấp của Ngài và hãy để con tim bạn rung động trước mặt Ngài.

Lạy Cha trên trời,

Hãy làm cho con sống động. Con thuộc về Ngài. Hãy cho con thấy tình yêu của Ngài và biết được sự đụng chạm của Ngài. Con muốn ngắm nhìn Ngài và bị ngất ngây bởi cái liếc nhìn của Ngài. Hãy đặt con như dấu ấn trong con tim Ngài. Hãy nắm chặt con và đừng bao giờ thả con ra. Con yêu Ngài, vị Hoàng tử đẹp trai và vinh diệu của con. Hãy làm đẹp con bằng sự cứu rỗi của Ngài. Hãy đến nhanh, Chúa Giê-su ơi.

*Yêu thương,
Con gái của Ngài*

Vài Nét Về Tác Giả

Lisa Bevere là tác giả có sách bán chạy như cuốn sách Out of Control and Loving It; The True Measure of a Woman; Be Angry, But Don't Blow It! You Are Not What You Weigh. Cô là một diễn giả nổi tiếng và là khách mời thường xuyên cho các chương trình phát thanh và phát hình. Lisa sống ở Colorado. Cô có bốn người con trai và vui thích thời gian bên chồng mình là John Bevere, cũng là một tác giả nổi tiếng.

Lời Cảm Ơn

Đến Chúa Giê-su, vị Hoàng tử và là Cứu Chúa của tôi. Ngài mặc cho sự trần truồng của con bằng nhân phẩm, mặc cho sự xấu hổ của con bằng niềm vinh dự. Lời nói và hành động giới hạn của con không đủ bày tỏ lòng biết ơn sâu xa của con. Nguyên Lời quý báu của Ngài luôn trở thành máu thịt trong đời sống con để người khác có thể ngắm nhìn vẻ đẹp của Ngài.

Đến chồng tôi là John. Cách đây 20 năm, anh đã nhìn xuyên qua sự xấu hổ của em và nhìn thấy vẻ đẹp, sau đó đã cứu thoát em khỏi cơn ác mộng và đem đi đến giấc mơ . . . cảm ơn anh.

Đến bốn người con trai của tôi là Addison, Austin, Alec, và Arden về tất cả thời gian mà các con chia sẻ với mẹ suốt quá trình viết và giảng của mẹ. Nguyên Chúa gia tăng hạt giống các con đã gieo và ban cho mỗi con niềm ước ao của lòng các con, vì mỗi người trong các con là niềm thỏa thích đối với mẹ.

Đến Kristen Lucas vì đã lắng nghe, khích lệ và tài biên tập của cô.

Đến Victor Oliver về sự khôn ngoan giúp tôi đào sâu hơn.

Đến Belinda Bass vì giúp tôi có những ý tưởng.

Đến Pamela Clements về tiếng cười của bạn khi mọi chuyện đâm ra nặng nề.

Đến Mike Hyatt về đã đòi hỏi phải có tư tưởng lớn.

Đến tất cả những người không có tên ở đây, là những người đóng góp khả năng và tài khéo của họ cho dự án này . . . nguyện nó phóng thích nhiều người

Messenger International tồn tại để giúp đỡ những cá nhân, gia đình, hội thánh và các dân tộc nhận ra và kinh nghiệm quyền năng biến đổi của Lời Đức Chúa Trời. Sự hiểu biết này sẽ dẫn đến kết quả là những cuộc đời được thay đổi, những cộng đồng được biến đổi và là động lực để đáp lại những bất công còn tồn tại trong thế giới của chúng ta.

Thư viện Cloud Library là một kênh online giúp cho các mục sư và lãnh đạo khắp thế giới tiếp cận được các tư liệu kỹ thuật số hoàn toàn miễn phí trong chính ngôn ngữ của họ.

Hãy vào **CloudLibrary.org** để tải thêm những tư liệu sách vở khác của John và Lisa Bevere **trong 100 thứ tiếng!**

Những loạt bài trong
Ebooks, video và audio, Kinh Thánh . . .

Cần biết thêm? Hãy Scan vào đây:
CloudLibrary.org

Tại Sao Phụ Nữ Mất Khi

Họ Nhượng Bộ

Phụ nữ được tạo dựng không phải là món đồ chơi cho đàn ông.

Này là lúc phục hồi lại nhân phẩm, danh dự, sức mạnh và quyền năng cho một thế hệ phụ nữ, già cũng như trẻ, là những người không muốn mất mặt nữa.

- Khám phá những câu trả lời của Chúa cho những câu hỏi hóc búa
- Làm cho ngủ yên cái ham muốn mà đã được đánh thức quá sớm trước đây
- Đón nhận sự tha thứ bao la của Chúa
- Bước đi trong sự tự do, sức mạnh và thánh sạch

Đây nhiệt quyết. Cương định. Để liên hệ. Đây sức mạnh. Vui tính. Những lời này mô tả Lisa Bevere – một diễn giả quốc tế, một tác giả có sách bán chạy New York Times và là đồng dẫn chương trình truyền hình “The Messenger” đã phát trên trên 200 quốc gia.

Với phong cách thẳng thắn, Lisa chia sẻ Lời Chúa kèm với kinh nghiệm cá nhân để giúp nhiều cuộc đời tìm thấy sự tự do và sự biến đổi. Tấm lòng của cô tan nát về những bất công trong xã hội và là người muốn mang đến sự thay đổi, cô huy động những người khác hãy trở thành câu trả lời cho các vấn đề xa gần.

CloudLibrary.org

Để tải miễn phí và xem video streaming hãy
thăm trang: CloudLibrary.org

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

Sách này là quà tặng của tác giả,
không bán

Cần biết thêm?
Hãy Scan vào đây:

